

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Δις ἐκδοθὲν ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου, διασκευασθὲν
δὲ καὶ πολλαῖς προσθήκαις καὶ ἐπιδιορθώσεσι συμ-
πληρωθὲν ὑπὸ τοῦ νῦν πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλοκαλλήλων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ τῶν
πατριαρχικῆς κλεῖσεως ὁρισθεῖσιν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙ
ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΝ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1888

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

(ΨΑΛΜ. ΞΖ', 22)

ἵνα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω.

(ΚΟΡΙΝΘ. Α', κεφ. ΙΔ', 40)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτοκ. 4048.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Μιτυλήνης, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε πάσης Λέσδου, Πρόεδρε τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Τυπικοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Κωνσταντῖνε, χάρις εἴη τῇ ψάλῃ ἡμῖν αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Διεξεληθόντες ἰδίᾳ τε καὶ ἐν συνοδικῇ συνεδριάσει τὴν ἀπὸ κ' τοῦ παρωχημένου Σεπτεμβρίου ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ἥπερ ἀνετέθειτο ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίας τῆς ὑφ' ἑτέρας ἐπιτροπῆς πρὸ ἐξαετίας παρεσκευασμένης, ἀσιμένως προαγόμεθα ἀνακοινώσασθαι αὐτῇ, συνοδικῇ ἀποφάσει, ὅτι τὸ ἀναθεωρηθὲν τοῦτο ἔργον ἔτυχε τῆς πλήρους ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καλῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασμένον, ὅπου δ' ἐν αὐτῷ διετυποῦντο ἀπορίαι ἐπελύθησαν συνοδικῶς διὰ τῶν προσηκουσῶν σημειώσεων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει λαβεῖν ὑπ' ὄψει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χειρογράφου. Ἀποχρώντως δ' ἐκτιμήσαντες τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πολλὴν ὁμολογουμένως φιλοπονίαν καὶ τὸν ἐνδαιχθέντα ζήλον ὑπὲρ

τῆς ὁρθῆς διατάξεως τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων καὶ εὐληπτοτέρας τεκτοποιήσεως τῆς τοῦ Τυπικοῦ ὕλης, ἐκδηλοῦμεν μὲν τῇ αὐτῆς Ἱερότητι τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἀποπερατώσει τοῦ ἔργου, ἀξιοῦμεν δὲ ἵνα εὐαρεστηθῇ μεταβιβάσαι ταύτας καὶ τοῖς σὺν αὐτῇ ἐργασθεῖσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας μέλεσι τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τούτοις ἀνακοινοῦμεθα τῇ αὐτῆς Ἱερότητι ὅτι διαταγαὶ ἐδόθησαν ἀρμοδίως ἵνα ληφθῶσι τὰ θέοντα μέτρα πρὸς ἔκδοσιν τοῦ νέου Τυπικοῦ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αὐαπζ' Ὀκτωβρίου κγ'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΟΒΑΘΕΙΣΑ Τῇ Α. Θ. Π. Τῷ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧῇ.
Κ. Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΩ Τῷ Ε'

Ἀριθ. Πρωτ. 4048.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Διορισθείσης συνοδικῶς κατὰ Μάρτιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας, Μιτυλήνης, Αἰνου, Σάμου καὶ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Γ. Βιολάκη, ἐντολὴν δ' ἐχούσης ἵνα ἀναθεωρήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίαν, ἣν ἑτέρα Ἐπιτροπὴ πρὸ ἐξαετίας διορισθεῖσα εἶχε παρασκευάσασα, ἐρχομεθα ἥδη ἡμεῖς οἱ ὑπολειφθέντες ἵνα διὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν ἱερᾷ Συνόδῳ τὰς προσηκούσας ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐξηγήσεις.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ, ἥτις συνέκειται ἐκ τοῦ τότε Μητροπολίτου Νεοκαισαρείας κυροῦ Ἱεροθέου, ὡς Προέδρου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κυρ. Γενναδίου, τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Βιολάκη, τοῦ λαμπαδarioν κ. Νικολάου, τοῦ Δομεστίχου κ. Κωνσταντίνου Σαββοπούλου, τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κυρ. Βασιλείου Καλλιφρονος καὶ κυρ. Κωνσταντίνου Ζαχαριάδου, καὶ τοῦ τότε Μ. Ἀρχιεπισκόπου κυρ. Ἰωαννικίου, τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Δισκάτης, ἐπέρανεν ὅπως-δήποτε τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ Τυπικοῦ ἐν τριάκοντα καὶ πέντε συνεδριάσεσιν, ὡς λέγει ἐν τῇ ἰδιατέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει. Ἄλλ' ἐπειδὴ πολλὰ μὲν κατέλιπε χάσματα, καὶ ἀπορίας οὐκ ὀλίγας ἐσημείωσε πρὸς λύσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐλάχιστον δὲ προσέσχεν εἰς τὸ ἔφος τοῦ λόγου καὶ τὸν συνειρμὸν τῶν τυπικῶν περὶ ἐκάστης ἐορτῆς διατάξεων, ἀπέμειτο ἡμῖν τὸ καθήκον τοῦ διορθῶσαι

ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν τὸ ὄφρος, ἐξακριβῶσαι δὲ καὶ συμπληρῶσαι πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἐγκαταλειφθεῖσας ἐλλείψεις. Καὶ μετὰ μὲν τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας καὶ Αἰνῶν διεξήλθομεν καὶ διωρθώσαμεν τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τυπικοῦ καὶ τοὺς μῆνας Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον, τὸ δὲ ἐπίλοιπον μέρος ἀνεθεωρήσαμεν μόνοι οἱ ὑπογραφόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῆς Προθεωρίας ἀρχῶν, συζητηθεῖσῶν καὶ ἐγκριθεῖσῶν.

Ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίναξ τοῦ Ἑορτοδρομίου, Παναγιώτατε, ἔργα ἴδια ὄντα τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γ. Βιολάκη, εἰσὶ δύο μέρη τοῦ Τυπικοῦ ὅλως νέα καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια· διότι ἡ μὲν εἰσάγει μετ' ἐπιστημοσύνης εἰς τὴν γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ μερικωτέρων δυσχερειῶν τοῦ Τυπικοῦ τοὺς ἱερεῖς καὶ ψάλτας καὶ πάντα ἄλλον εὐσεβῆ φιλαναγνώστην, ἐπιέμερον ἵνα κατέχῃ τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀκριβείαν, ὁ δὲ ἀποτελεῖ εἶδος κατόπτρου, ἐν ᾧ εἰκονίζονται αἱ κινήται τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορταὶ κατὰ πάσας τὰς δυνατὰς αὐτῶν περιπτώσεις, καὶ διευκολύνονται αἱ ἐκ τῆς συναντήσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀκινήτων τοῦ Μηρολογίου ἑορτῶν προκύπτουσαι δυσχερεῖαι. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐκτὸς τῆς γνώσεως καὶ εὐχερείας ἣν παρέχουσι τοῖς ἐφημερίοις καὶ ἱεροψάλταις, δύνανται χρησιμεῦσαι καὶ ἐν Θεολογικαῖς καὶ Ἱερατικαῖς Σχολαῖς ὡς ἐγχειρίδιον πρὸς ἐπιστημονικωτέραν μελέτην τοῦ συστήματος τῆς τυπικῆς τάξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν, ἀντικειμένου μελέτης καὶ σπουδῆς ἀληθῶς ἁλίου τοῖς ἱεροσπουδασταῖς.

Ἐπειδὴ πᾶν ἔργον, Παναγιώτατε, ὅσον τέλειον καὶ αἰνθωρηθῇ, οὐκ ἔστιν ἀπηλλαγμένον ἀνακριβειῶν καὶ ἐλλείψεων, καταφαρεστέρων γινομένων ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, τοῦθ' ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ ἀοιδίμιος ἐκδότης τοῦ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει Τυπικοῦ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὁμολογεῖ ἐν τῷ Προλόγῳ, λέγων ὅτι ἀπολλὰ ἐπληρωθῶσατο τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει διεπταισμένων καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπλή-

ρωσε, προσθείς εἴτι ἄλλο ἐθεώρησε συμβάλλον πρὸς ὁδήγιαν τῶν κατὰ τόπους ἐφημερευόντων καὶ φαλλόντων» καὶ οὕτως ἐν τῇ νεωτέρᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει προσέθετο καὶ διεξηκρίβωσεν εἴτι τὸ μετὰ τὸν τρισκαίδεκάετες τοῦ χρόνου διάστημα ἀνέφηνε λεληθός, ἐξαίτεται δὲ συγγνώμην εἴτι καὶ αὐθις διέλαθεν αὐτὸν δι' ἡλικίας ἀμβλύτητα» καὶ ἐπειδὴ ὁσημέραι ἐκλείπουνσι δυστυχῶς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χορῶν οἱ τῆς τυπικῆς τάξεως γινώσται, ἤρξατο δὲ ὅτε μὲν ἡ ἄγνοια καὶ ἀδιαφορία, ὅτε δὲ ἡ αὐτοβουλία καὶ φιλαρέσκεια δεσπόζουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, οὕτως ὥστε νὰ προκύπτωσι σπουδαῖοι φόβοι μήπως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέλθῃ ἐν πολλοῖς πλήρης ἄγνοια τῆς ἀκριβείας, καὶ λοισθῇ ὡς τάξιν ἢ τοῦ Προεστῶτος γινώμη, ἀρκεῖ νὰ τεινῇ εἰς τὴν συντομίαν, διὰ ταῦτα πάντα κατεβλήθη μεγάλη προσοχὴ ὥστε αἱ ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου παραλειφθεῖσαι λεπτομέρειαι νὰ ἀναπληρωθῶσι μεθ' ὅσης ἦτο δυνατόν ἀκριβείας. Ἐντεῦθεν ὁρμώμενα τὰ μέλη καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν ἐπ' ἀνάγκης νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ νέῳ Τυπικῷ α.) ἡ τάξις τοῦ Ἑσπερινοῦ, Μεσονυκτικοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας κατὰ μίαν ἡμέραν μὴ ἑορτάσιμον· β.) ἡ τάξις τῆς Κυριακῆς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῆς Λειτουργίας, γ.) ἡ τάξις μιᾶς τῶν ἡμερῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἥτοι τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Προηγιασμένης· δ.) ἡ τάξις τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῆς Μ. Πέμπτης ὡς τηρεῖται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, πρὸς ὁδήγιαν οὐ μόνον τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν διακόνων καὶ λοιπῶν ὁφφικιάων ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐν βλέψεια προσεκτικῶν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Κωνσταντίνου ἀνακαλύψει ὅτι διέφυγον ἀληθῶς καὶ τὴν ἐκείνου προσοχὴν καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει λάθη καὶ ἀνακρίβειαι διορθώσεως ἄξια. Οὕτως αἱ πολλυχοῦ ἐγκατεσπαρμέναι σημειώσεις ἐνίοτε διαφωτιστὰς πρὸς ὅσα σημειοῦται ἐν ταῖς μνήμας Ἀγίων σχετικὰ, καὶ ἴδει νὰ λαβῇ πᾶσι

ἀσημφοῦντα, ἀρθῇ πᾶσα ἀπορία καὶ διορθωθῇ πᾶσα, ἔστω καὶ ἐπουσιώδης, ἀντίφρασις ἢ παραλλαγή. Ἡ Θ' ὥρα ἐκάστης ἡμέρας συνεχόμενη τῇ Α' Γ' καὶ Δ' καὶ ἀνέκονσα τῇ ἡμέρᾳ, ἥτις διήρην ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἶδει ἵνα συμβαδίζῃ τῇ τοιαύτῃ τάξει· διὸ καὶ ὥρισεν ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἑσπερινῶν τῆς Τετάρτης καὶ Πέμπτης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐπίσης καίτοι ὁ Ἑσπερινὸς ἀνέκει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἧς καὶ συνέχεται ἀναποσπάστως καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν ἐκάστη δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐστίν ἢ αὐτὴ τῇ τῆς Λειτουργίας, ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος σημεῖοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν** κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνον ἀπᾶδει, ἀλλὰ καὶ ἀσυνχώρητος ἐστὶ, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέστη κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ τοῦτο τῇ στάθμῃ τῆς ἀναλογίας καὶ ἀκριβείας ἀκολουθήσασα, ἥτις τηρεῖται καὶ ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς. Ὡσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ **Βασιλεῦ οὐράνιε** μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν** ὁρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἐνῷ, ψαλὲν ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ὡς στιχηρὸν, οὐδὲν κῶλυμα ἔχει ἵνα λέγῃται καὶ μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς** ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς, ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἥτερον ὁμοίως ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει ἂν ῥητῶς ἀρχαῖόν τι Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης κατασκευτικῆς εὐχῆς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διαστήματι.

Τὸ νέον Τυπικὸν ἠθέλησεν ἐπίσης εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰ Καθίσματα ἵνα τηρήσῃ τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν· ὥστε, διαγραφομένης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβείας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τό-

πον Ἀρχιερεὶ συντέμνειν ἢ παραλείπειν, ἂν ἀπαραίτητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. Ἰδίως περὶ Καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ ἀοιδίμως πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μηνίμη Ἀγίου ἑορταζομένου, ὡς π. χ. τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (κς' Σεπτ.), τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κς' Ὀκτ.), τοῦ ἁγίου Νικολάου (ς' Δεκ.), τῶν ἁγίων Ἀποστόλων (κθ' Ἰουνίου), τῶν Ταξιαρχῶν (ἡ' Νοεμβρ.), κτλ. σημειοὶ «τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας» καὶ οὕτως ἐν ταῖς δυοὶ πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἁγίου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν (καθ' ἣν ἐν ἐκάστη Στιχολογίᾳ παρενείρετο καὶ ἐν Καθίσμα τοῦ ἁγίου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τοῦ ἁγίου. Ἐν δὲ μηνίμαις ἄλλων ἁγίων, οἷον τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς ἁγίας Μαρίας καὶ ἐτέρων, καταλιμπάνει ὁλοσχερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, ἂν συμπέσῃ Κυριακή. Τὸ ρέον Τυπικὸν ἐν ταῖς μηνίμαις τῶν ἐπισημότερων ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἁγίων, ἥτοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀνὰ ἓν ἐκ τοῦ Ἀγίου ἐν ἐκάστη τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέου Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἅγιος. Ἐπίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοὶ πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ λέγονται «οἱ Ἀναστάσιμοι Μακαρισμοί», ὑποδηλοῦν οὕτως ὅτι καταλιμπάνονται τὰ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου Τροπάρια ὡς π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῶ ἐν τῇ δ' λέγει «ἀμφοτέρω οἱ Μακαρισμοί»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· ἐνιαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Δοξολογίαν λέγει «καὶ καθ' ἑξῆς», ἀφ' ἧν ἄνευ τινὸς ὁδηγίας τὸν ψάλτην διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ ρέον Τυπικὸν οὐδὲν ἐγκαταλείπει ἀσημειωτον ἐξ ἐκείνων δι' ἃ προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀδαστέρους τῶν ἐφημερίων καὶ ψαλτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τρίβωνας καὶ εἰδημορεστέρους τῆς τυπικῆς

τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημειοὶ ἐν τῷ Μεσο-
τυπικῷ τῆς Κυριακῆς τὰ τρία Καταδυτικὰ Τροπάρια **Ἑλέη-
σον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς**· τὸ νέον συνωδὰ τῇ ἐν τῷ
Ὁρολογίῳ διατυπώσῃ ὀρίζει τὴν Ἑτακοὴν τοῦ ἤχου, καὶ μό-
νον διὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημένα
τρία Καταδυτικὰ ἀντὶ τῆς Ἑτακοῆς.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνον ὑπ' ὄψιν πολλὰς δυσχερείας
περιέλαβε τὰ Ἀντίφωνα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητο-
ρικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν
αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χασμῶδια ἐν τῇ
, Ἑκκλησίᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ δῶ πέρας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν,
παρακαλεῖ τὴν ὑμτέραν Παραγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύ-
νοδον ἵνα ἀποφῇρηται περὶ τῶν ἐξῆς :

α.) Εἰ, συμπεσοῦσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλιμπά-
νεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν
τῷ Ὁρθρῷ, ὡς ἀναφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς
καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἐντυπον, ἐκδοθὲν τῷ αχπε' καὶ φέρον ἐπι-
γραφὴν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β.) Εἰ, τυχούσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ
Κυριακῆς ἢ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν ψαλλομένων τῶν Μ.
Ὁρῶν λεκτέον τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον **Ἐτοιμάζου Βη-
θλεὲμ**, ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεγράφετό ποτε**, ἀναλόγως δὲ
ὀριστέον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μ. Ὁρῶν
τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἥτοι τὸ **Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν**,
ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεστρέφετό ποτε**.

γ.) Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδικὸν **Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε
τὸν Θεὸν** λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέ-
ρας, ὡσάκις ἂν γίνηται Λειτουργία, ἢ τὸ **Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν**, ὡς σημειοὶ ἢ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυ-
ριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακὰς ἔτι αὐτὰς τοῦ Πεντη-
κοσταρίου.

δ.) Εἰ παραλειπτέον τὸ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὴν ἀνάγνω-

σιν τῆς περικοπῆς τῶν *Πράξεων* τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ὡς εἰθισθὴ ἀποτίτων ἐτῶν, καίτοι ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* διάταξις διαγορεύει τὸ ἐναντίον, προστιθεῖσα καὶ τοὺς στίχους ἐπὶ τοῦ *Ἀλληλούϊα* μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα.

ε') Εἰ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὁρθρος κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἄρχονται διὰ τοῦ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ* ὡς διαγορεύει τὸ ἐν χρήσει *Τυπικόν*, ἢ διὰ τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀρχαῖον *Τυπικόν* τοῦ ἀρχιεπίσκοπου καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* τάξις (ὅρα *Κυριακὴν τοῦ Πάσχα* ἐσπέρας).

ς') Παρακαλεῖ δὲ ἵνα ἀποφῇνηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόνου, ιερέως καὶ ἀρχιερέως ὅποσα καὶ ὅποια ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς *Πεντηκοστῆς* δεῖ ψάλλειν, ἵνα ἀναλόγως συνταχθῇ διάταξις τις.

ζ') Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ἀντὶ τοῦ *Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίξιν σε τὴν Θεοτόκον* προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ *Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ὑπερθεον ὑμνεῖν Τριᾶδα* καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα σημειωθῇ τοῦτο (*).

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι οὐσιώδεις μὲν μεταβολαὶ ἐπὶ τοῦ *Τυπικοῦ* δὲν ἐπηρεάζομεν οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὰ μέλη τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, καθότι αἱ τροποποιήσεις αἱ γενόμεναι στηρίζονται ἐπὶ τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων, ἐνησυχολή-

(*) Συνοδικῶς ἐνεκρίθη προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιώτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κρήσιον Διογενίου, ἐπὶ μὲν τῆς α' ἐρωτήσεως, ἵνα καταληπτύνηται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τὸ ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ δὲ τῆς β' ἵνα λέγωνται τὰ προσόφτια Ἀπολυτικία Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν. ἐπὶ τῆς γ' τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα Ἐν ἐκκλησίαις ἐπὶ τῆς δ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλείπηται τὸ Ἀλληλούϊα ἐπὶ τῆς ε' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται τὸ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ* ἐπὶ τῆς ς' ὅτι ἀγιάται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἀπεφασίσεν ὡς ἔχει ἡ τάξις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐπὶ τῆς ζ' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίξιν σε τὴν Θεοτόκον, διότι οὕτω συνειθίσθη.

θημεν δὲ πάντες εἰς τὴν ἐνληπτοτέραν τακτοποιήσιν τῆς βλῆς, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, εἰς τὴν τήρησιν συμ-
μετρίας κατὰ πωσας τὰς ἐορτὰς ὥστε νὰ μὴ μένωσι χύσματα
παρέχοντα διαταγμοὺς τοῖς ὑποφύλλταις, καὶ τέλος εἰς τὴν
ἐξυμνασίαν τοῖς χρήζοντι ἀντιφρον τῆς τυπικῆς τάξεως
κατὰ τὴς διαφόρου περιπτώσεις.

Ἐξαιτούμεθα δὲ συγγνώμην εἰ διέφυγον καὶ ἡμῶς λάβη
καὶ εἰ παρὰ τὴν προθυμίαν ἡμῶν ἐβραδύναμεν εἰς τὴν συμ-
πλήρωσιν τῆς ἀνατιθέσης ἡμῶν ἐργασίας.

Τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

ὁλοπρόθυμοι θεράποντες

† **Ὁ Μιτυλήνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

† **Ὁ Σάμου ΓΑΒΡΙΗΛ**

Ὁ πρωτοψάλτης Γ. ΒΙΟΛΑΚΗΣ

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΛΩ ΣΤ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινο-
μένους, βουλόμεθα μῆτε βοᾶς ἀτάκτους κεχρηθῆαι καὶ
τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκδιάξασθαι, μῆτε τι ἐπιλέγειν
τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἁρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ
πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τῆς ψαλμωδίας προ-
σάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔ-
σεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

Ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γινομένη ψαλμωδία παρχύλησις ἐστὶ
πρὸς Θεόν, δεομένων ἡμῶν ἔλεων ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς
αὐτῷ προσκεκρούκαμεν. Οἱ δὲ παρχαλοῦντές τε καὶ δεόμενοι, τα-
πεινὸν ἦθος καὶ κατανευγμένον ἔχειν οφείλουσι· τὸ δὲ βοᾶν καὶ κραυ-
γάζειν, οὐ κατεσταλμένου ἥθους, ἀλλὰ θρασέος ἐστὶ καὶ γεγαυρωμέ-
νου. Διὸ καὶ τοὺς ψάλλοντας ἐν ἐκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ
προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψάλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοᾶν, καὶ τὴν
φωνὴν ἐκδιάξασθαι πρὸς κραυγὴν· κραυγὴ δὲ ἐστὶν ἐπιτεταμένη φωνή
καὶ βιαίως ἐκρηγνυμένη. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδέ
τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀνᾶρμωστον ἐκκλησίᾳ, οἷά εἰσι
τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρίσματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελωδιῶν
ποικιλία, εἰς ᾧδᾶς ἐκτρεπομένη θυμελικὰς καὶ εἰς ᾄσματα πορνικὰ,
τὰ νῦν ἐν ψαλμωδίαις ἐπιτηδευόμενα μάλιστα. Ταῦτα διαταττόμενος
ἐπάγει καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· υἱοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐσμέν ἡμεῖς,
κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον, λέγοντα· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗ-
τοι Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραάμ, πάντα τέκνα, ἀλλ' ἐν
Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς,
ταῦτα τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς
σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΑΣΙΛΙΑΝΟΥ

Αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, οἵκοι προσευχῶν λέγονται· ὅθεν καὶ οἱ προσευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὀφείλουσι μετὰ δακρύων καὶ ταπεινώσεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδούς σχήματος. Διωρίζονται γοῦν οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰ ἐξ ἑαυτῶν ψαλμωδήματα διὰ βοῶν ἀτάκτων καὶ ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παραβιάζομένων· μήτε μὴν διὰ τινων καλλιφωνιῶν, ἀνοικείων τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει καὶ ἀκολουθίᾳ, οἷά εἰσι τὰ θυμελικά μέλη καὶ αἱ περιτταὶ ποικιλίαι τῶν φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ θεαρέστου τρόπου προσάγειν τῷ Θεῷ τὰς εὐχάς, τῷ εἰδότει τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ταῦτα δὲ περικελεύσαντο ἀκολουθῶν τῷ εὐαγγελικῷ ρητῷ, τῷ διοριζομένῳ, μὴ κατὰ ἐθνικούς εὐχεσθαι ἡμεῖς μετὰ βλασφημίας καὶ κορυφῆς. ὡς οἰομένους εἰσακουσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ προσάγειν τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αἰτήσεις ὁμοίως, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. Ἐπεὶ δὲ, φασί, καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἶπεν ἐν τῷ Λευϊτικῷ, Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τούτου δεῖξάμενοι τὸ πλήρωμα, ὀφειλομένους εὐλαβέστεροι εἶναι καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ διαφόροις ἁγιωτάτοις πατριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μόνον ἐν ταῖς ἐορταῖς γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίσι καὶ μνημοσύνοις τεθνεώτων, γεγονάσι διαφόροις σημειώματα συνοδικά, ἀφορισμῷ καθυποβέχλλοντα τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμωδικῶν καὶ ἀλληλουσιῶν λιτῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμωδίαν. Ἀνάγνωνθι καὶ τῆς ἐν Κερθαγένῃ συνόδου κανόνα ρη' καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡσαύτως ἀνάγνωνθι καὶ τὸν εἰς τὰ Σεραφεῖμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ προφητικοῦ ρητοῦ, τοῦ λέγοντος· «εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου»· καλεῖται γὰρ τὰς θυμελικὰς ψαλμωδίας καὶ τὰς ὁρχήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς ἐκτεταμένας ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

Ἄτακτος κρυπὴ τοῦ ψάλλοντος, ἄδεκτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἀνέμυστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χρῆσθαι βοαῖς,

καὶ τὴν φύσιν πρὸς κρυγὴν ἐκδιάξασθαι· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοῦς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· ἄλλ' μὴδὲ τι ψάλλειν ἀνοικεῖον, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστᾶσει μὴ ὄν ἀρμόδιον.

Ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλὰ καὶ τῶν Ὀμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὕμνωδιᾳ τηρητέας τάξεως, εὐλαθείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας :

« Μετὰ προσηκούσης εὐλαθείας ἐνταῦθα (εἰς τὸν ναὸν) παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως προσθήκη τούτων ποιησάμενοι οἴκαδε πορευσώμεθα. Τί δ' ἔστι τὸ ζητούμενον καὶ ὃ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται; Τὸ τοὺς θεοὺς ἀναπέμποντας ὕμνους φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένους καὶ εὐλαβεῖς κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες καταφρονοῦντες μὲν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος λόγια ὡς κοινὰ ἡγούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφιᾶσι καὶ τῶν μαινομένων οὐδὲν ἄμεινον διάχεινται, ὅλῳ τῷ σώματι δονούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἀλλότριά τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἦθη. Ἀθλίε καὶ ταλαίπωρε! δέον σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἐξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιῆσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν ἐπταισμένων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπανατείνων καὶ τοῖς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλώμενος τῷ σώματι. . . Τί συντείνουσι πρὸς ἰκεσίαν χεῖρες ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγὴ τε σφοδρὰ καὶ τῇ βίαιᾳ ὠθήσει τὸ ἄσχημον ἔχουσα; . . . Τοῦτό ἐστιν ἐν φόβῳ δουλεῖν τὸ διακεχρῆσθαι τε καὶ διατείνεσθαι καὶ μὴδὲ σεαυτὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγῃ τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηχήσει; . . . Ἄλλ' ὁ προφήτης, φησὶν, ἀλαλαγμῷ ποιῆσθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· « ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ ». Ἄλλ' οὐδ' ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον διακωλύομεν ἀλαλαγμὸν, ἀλλὰ

τὴν ἄσημον βοήν, οὐδὲ τὴν φωτὴν τῆς αἰρέσεως, ἀλλὰ τὴν φωτὴν τῆς ἀταξίας » (Χρυσόστ. ἐν τῇ Ὁμιλίᾳ εἰς Ἡσαίου 6, 1 ἐκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

« Ἀλλ' αὖ δύο ψαλμοὺς ἢ τρεῖς ὑπηχῆσαντες καὶ τὰς συνήθειαις ἐνὶ χῆς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ποιούμενοι διαλυθῆτε, νομίζετε ἄρχειν τοῦτο εἰς σωτηρίαν ἡμῶν; Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ; » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XI εἰς τὸν Ματθ. ἐκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

« Ἐχώμεθα τοίνυν τῆς ἀρετῆς μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μὴδὲ μέχρι παραμυθίας τιρός. Οὐκ ἔστι τὸ θέατρον τοῦτο, ἀγαπητὲ, κιθαρωδῶν, οὐδὲ τραγωδῶν, ἔρθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπός, καὶ τῆς ἡμέρας παραδραμοῦσης παρῆλθεν ἡ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦν τέρψις μόνη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἀπεισιν ἐκείθεν οἰκαδε ἕκαστος, καθάπερ ἀπὸ τινοῦ λύμης ἀναμαζάμενος πολλὰ τῶν αὐτόθι καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβὼν τινα τῶν σαταρικῶν ἡσιμῶν μέλη, ὅσα ἴσχυσε τῇ μνήμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οἰκίας ἱδεῖ· ὁ δὲ πρεσβύτερος, ἅτε δὴ σεμνότερος, τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῶν δὲ ἐκείσε λεγομένων ῥημάτων μέμνηται πάντων. Ἐρτεῦθεν οὐδὲν ἔχοντες ἄπιτε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον; » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. X εἰς τὰς Πράξ. τῶν Ἀποστ. ἐκδ. Migne τόμ. 60).

« Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἱδόντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἡμέραν ἀγαλλοσκεῖν; Ἐγὼ σοὶ δίδωμι πότον πνευματικόν· ἡ γὰρ μεθὴ καὶ τὴν εὐσημίον ἐκκόπτει φωτὴν τῆς γλώσσης τῆς ἡμετέρας ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὕψει

τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἁγίου, ὥςπερ οἱ ἡδοντες τὰς σατανικὰς φῶδας πνεύματος ἀκαθάρτου. Τί ἐστὶν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῇ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες, ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα φθειγόμενοι, τῆς καρδίας ῥημιβομένης ἐτέρωθεν (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XIX εἰς τὴν πρὸς Ἐφρεσίους ἐπιστολήν· Migne τόμ. 62).

Ὁ δ' ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν ταῖς Κατηχήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἐξῆς διατυπῶι πρὸς τοὺς κανονάρχας παραινήσεις, αἵτινες ἀφωρῶσι σήμερον τοὺς ἱεροψάλτας τῶν Ἐκκλησιῶν :

« Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου κατάρχων τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ὑμνωδίας, διεγερτῆς τῶν ψαλλόντων, ἕκαστα, καθὼς διατέτακταί σοι, ἀποπληρῶν, τὰ καθήματα, τὰ στιχηρὰ, συνειδήσιν τηρῶν ἐνὶ ἕκαστῳ. Ἡφε καὶ ἀδολέσχει, καὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέτλας πρὸς ἕκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦδε ψάλλειν, ἢ ἀναγινώσκειν τοῦδε, καὶ ἐν τῇδε τοῦδε ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὐφρονεῖν καὶ τὸ εὐλογεῖν καὶ παύλαλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξινουμένους ὠφελείσθαι συναναλαμβανόμενος ἐκυτὸν πάντα εὐσημόνως καὶ κατὰ τάξιν ποιεῖ, ἵνα χορεύσῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἀγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἴπερ καταξιωθεὶς ἔχειν τοιαύτην κατάστασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβάζων, καὶ ἐπὶ λόγοις σφαλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἐν μέλος πάντας διακρατῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμωδίας, μῆτε ὑπερπνέγων, μῆτε κατάρριπτον, ἀλλὰ μεσότητι προσυπᾶγων· οὕτω γὰρ καὶ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιχηροκαθίσματα ἐμμελεῖν τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς δυναμένους καὶ προσιδόντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ τέλειον, ὃ πρὸς Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκείνης φωνῆς· Ἐξ ὁδοῦ, ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὁμίᾳ ἥς πιστὸν, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω.

Ὁ ΙΕ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψαλλῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχὼν, ἀλλὰ καθήκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἦτοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προκειρισμένων ψαλτῶν· εἰς αὐτὰς ἀταξία ὁμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασμῶδες ἔστιν ψάλλῃ ὁ τυχὼν ἀμαθὴς καὶ ἄμουςτος, τὸνναντίον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις ὅταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἔμπειροι καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γινώσκται.

Πρὸς ὁδηγίαν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον ἔτι ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνητο τάδε :

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διασκερθέντες φρονούμεν ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· 1] ἐκλογή ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογή ἰσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τοῦλάχιστον τριῶν ἐκατέρωθεν, γυμναζομένων δις ἢ τρίς καθ' ἑβδομάδα· 3] ὅρισμός τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τοῦ σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετηδευμένου καὶ ἐκλελυμένου· 5] σύστασις εἰς πάντας προφορὰς ἀκριβοῦς, ὥστε τὸ ἀκροατήριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγωνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ ἀνάλογα αἰσθηήματα· 6] καθορισμός ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκείας ἐκάστῳ ἐκκλησιαστικῷ ἄσματι χρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ρυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσθήκη ἰδιαιτέρας γραμμῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλομένου ἄσματος τὸ μέρος τῶν ἰσοκρατῶν » (Βλ. Ἐκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, ἔτ. Η' σελ. 119—121).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ' ΩΡΑ

Η πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένη Θ' ὥρα ἐστὶ σπρχγίς τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἡδὴ ληγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ἢ Δεσποτική ἢ Θεομητορική εορτὴ ἢ μετέορτος ἢ μνήμη ἐορταζομένου Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς εορτῆς ἢ τοῦ Ἀγίου· εἰδὲ μὴ, τὸ τοῦ τυγχόντος Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου λέγεται τὸ *Βλέπων ὁ Ἀηστὴς τὸν ἀρχηγὸν* τῆς ζωῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως· τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου. Ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς εορτῆς τοῦ Πάσχα ἐσπέρας πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ Πάσχα Θ' ἥτοι τὰ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Προλαβοῦμαι τὸν ὄρθρον* κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπῶνται. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ ἐσπέρας, πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀπαδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τρίψαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον Λόγον* καὶ Κοντάκιον *Τῆς ὑψῆς τὰ ὄμματα*. Ἐν τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολουθίων αὐτοῖς.

Ἀπόλυσις ἐν τῇ Θ' λέγεται πάντοτε ἡ μικρὰ (ὅρα αὐτὴν κατωτέρω ἐν § 16) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς, ἥς ἐλέχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ Ὁρθρου καὶ πάσης ἄλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνουμένη εὐχή, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*¹, ἐξαιρέσει τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου πρὸ τῶν ὑποίων ἐκφωνεῖται τὸ *Εὐλογημένῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς*. Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς δὲ² καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένου Ἐξαψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεπεία δοξολογία τοῦ Θεοῦ τυγχάνων³, ἀναγινώσκεται εἰς ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ

1. Ὁφείλει δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυῖναι καὶ ἀσπασθῆναι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον· καὶ τοῦτο ἀποτίθῃ μόνον μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ· ἄλλως ἀτακτεῖ καὶ παρανομεῖ.

2. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν *Εὐλογητὸν καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Καίρης Δευτέρας*, ὡς συνήθως, ἐκφωνοῦντες *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε*, ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τοῦτον διὰ τοῦ *Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ* ἐστὶ παράτυπος ρεωτισμός· ἀλλὰ νῦν εἰθισται πανταχοῦ σχεδὸν οὕτω καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον μόνον ἀντὶ τοῦ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν* δόξα σοι μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς* σημειοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

3. Ὅτι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐν γένει καὶ τῶν τοῦ Δαβὶδ ἰδίᾳ ὁ χρυσὸς τῆς γλῶττας Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυ-

δλου ἐνιαυτοῦ· ἀργεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλην τὴν Διαικινήσιμον ἐξδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

νάβωμεν ἐνταῦθα πρὸς συγχρὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην παντὸς χρυσιανού, μάλιστα δὲ τῶν κληρικῶν, οἷς ἐστὶν ἐργχειρίδιον ἱερὸν τὸ Ψαλτήριον. «Γίγος ἔρεκεν ὁ ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήγχεται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ὧδης μάλιστα αὕτη ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἀκουσον. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς ραθυμωτέρους δύναιται καὶ πρὸς τὴν τῶν πνευματικῶν ἀνάγνωσιν δυσχερῶς ἔχοντας καὶ τὸν ἐκείθεν οὐχ ἠδέως ὑπομένοντας κάματον, ποθεινότερον ποιῆσαι τὸν πόρον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἴσθησιν ὑποτεμῆσθαι, μελωδίαν ἀρέμιξε τῇ προφητεῖα, ἵνα τῷ ῥυθμῷ τοῦ μέλου ψυχαγωγούμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ἱεροὺς ἀναπέμπωσιν αὐτῷ ὕμνον· οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτως ἀρίστησι ψυχὴν καὶ πτεροὶ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν καὶ φιλοσοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελῶν τῶν βιωτικῶν ὡς μέλος συμφορίας καὶ ῥυθμῷ συγχείμερον θεῖον ἥσμα. Οὕτω γοῶν ἡμῶν ἡ θῆσις πρὸς τὰ ἥσματα καὶ τὰ μέλη ἠδέως ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς καὶ τὰ ἐπομάζια παιδία κληρονομήματα καὶ δυσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμῆσθαι . . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναῖκες καὶ οἰκοδόμοι καὶ γηπόροι καὶ ναῦται, τῷ ἥσματι τὸν ἐκ τῶν ἔργων πόρον παραμυθῆσθαι σπεύδοντες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλους ἀκοῦσαι τῆς ὧδης, ῥῆον ἅπαντα ἐνεργεῖν δυναμένης τὰ ὀχληρὰ καὶ ἐπίπονα . . . Ἀπὸ τῶν ψαλμῶν τῶν πνευματικῶν πολὺ μὲν τὸ κέρδος πολλὴ δὲ ἡ ὠφέλεια, πολλοὶ δὲ ὁ ἀγιασμός καὶ πάσης φιλοσοφίας ἐπὶθέσει γένοιτ' ἂν, τῶν τε ῥημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίροντων, τοῦ τε ἁγίου Πνεύματος τῇ τὰ τοιαῦτα ψαλλούσῃ ταχέως ἐπιπταμένου ψυχῇ· οἱ γὰρ μετὰ συνέσεως ψάλλοντες τὴν τοῦ Πνεύματος καλοῦσι χάριν . . . Ἐνθα μὲν ἥσματα πορρικὰ δαίμονες ἐπισωρεῖνται, ἐνθα δὲ μέλη πνευματικὰ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐρίπταται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἠγάξει . . . Καὶ καθάπερ πολλοὶ τῶν πλουτούντων τὴν σπογγίαν βαλυσμόν κλησάντες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα εἴτις ἀπὸ τῶν εἰδεσμάτων γένηται κηλὶς, παρασφύσας καθαρὰν δεῖξιν τὴν τράπεζαν, οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀντὶ βαλυσμόν τὸ στόμα ἐμπλησαντες μελωδίας πνευματικῆς, ἵνα εἰ τι ἐγένετο κηλὶς ἀπὸ τῆς ἀδδηγαγίας ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελωδίας ἀποσμήξωμεν ἐκείνης καὶ λέγωμεν κοινῇ στάγτες· «Ἐξῆρχας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου . . .» Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλοῦντες μετὰ τῆς κιθάρας, ἐνθον τὸν Χρι-

τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτ/χ. Ἀπὸ τοῦ Ἐπερινεο τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτ/χ, ἀναγινώσκεται μὲν, ἀλλ' ἂν τοῦ Διδεῖ προσκηνήσωμεν, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνίστη ἀπ' ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δις ἐκ τῶν χορῶν.

στὸν δι' αὐτὸν καλοῦσιν. Ὅπου δὲ ὁ Χριστὸς, δαίμων μὲν οὐδεὶς ἐπισηθῇ, μάλιστα δὲ οὐδὲ παρικήσῃ το.λημήσει ποτε, εἰρήνη δὲ καὶ ἀγάπη καὶ πάντα ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἦξι τὴ ἀγαθὰ . . . Ἐνθα ψαλμοὶ καὶ ἐκκλησιῶν προφητῶν χορεία καὶ διάνοια τῶν ἡδόντων θεοφιλῆς, οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι τῇ συνέσει ταύτην προσεπὶ Ἐκκλησίαν. Καὶ μὴ εἰδὼς τὴν δύναμιν τῶν ρημάτων, αὐτὸ τέως τὸ στόμα παίδευσον τὰ ρήματα λέγειν ἀγιάζεται γὰρ καὶ διὰ ρημάτων ἢ γλωττα ὅταν μετὰ προθυμίᾳ ταῦτα λέγεται. Ἐντὶς ταύτην ἑαυτοὺς καταστήσωμεν τῇ συνέσει, οὐδὲ ἐκόντες οὐδὲ βραθυμόντες ποτε ποιησόμεθα τῇ καλῇ ταύτην λειτουργίᾳ, τοῦ ἔθους καὶ ἄκοντας ἡμῶς ἀναγκάζοντες καὶ ἐκάστην ἡμέραν τῇ καλῇ ταύτην ἐπιτελεῖν λατρείαν. (Χρυσόστ. Ἐρμ. εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ' ἔκδ. Migne τόμ. 55).

Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει «Τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασι ἐγκατέμειν, ἵνα τῷ προσηγεῖ καὶ λείψ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ τῶν λόγων ὡφέλιμον λαμβανόντως ἐποδεχόμεθα κατὰ τοὺς σοφούς τῶν ἱατρῶν, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ αἰσθητότερα πίειν διδόντες τοῖς κακοσίοις, μέλιτι πολλόν· τὴν κέλικα περιχρίουσιν . . . ψαλμοὶ γαλήνη ἡνυχῶν, βραδείης εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κυμαῖνον τῶν λογισμῶν καταστέλλων . . . ψαλμοὶ φιλίας συναγωγῆς, ἔωσις διεστώτων ψαλμοὶ νηπίοις ἀσφάλεια, ἀκμάζονσι ἐγκαλλώπισμα, πρεσβυτέροις παρηγορία, γενναίῳ κόσμῳ ἁρμοδιώτατος, ἀνάπανσις κόπων ἡμερινῶν, ἐκκλησίας φωρὴ».

Ὁ Θεοδώρητος ὁ Κύριον «τῇ γὰρ ἡδονῇ τῆς μελωδίας τὴν ὡφέλειαν ἢ θείαν χάριν κεράσασα, τριπλότην τε καὶ ἀξίεραστον τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλίαν προτέθηκεν».

Γρηγόριος ὁ Νύσσης «ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φίλον τῇ φύσει, ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὐσα ἡ μουσικὴ, τοῦτου χάριν ὁ μέγας Δαβὶδ τῇ περὶ τῶν ἀρετῶν φιλοσοφίᾳ τὴν μελωδίαν κατέμειν οἷον τινα μέλιτος ἡδονὴν τῶν ψυχῶν καταχέας δογμάτων».

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἔχει βίαιον τῶν μερικῶν καὶ δημοσίων προσευχῶν, καὶ δι' οὓς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πάντως ἐψάλλε τοὺς ψαλμοὺς, ὡς σήμερον τὸν ρμ', ρμα' καὶ ἄλλους τινάς.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀνκλήφειας καὶ ἐφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Προρρημικὸν καὶ τὸ Δεῦτε προσκυνησώμεν τρεῖς, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὁρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α' ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς τυχοῦσης, ἢ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἂν ἔτι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἥτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἀναστάσιμα φάλλονται ἐπίτης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς εὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Ἑσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅταν αἱ ἑορταὶ αὗται συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προηγούνται ὅμως ἐν τούτοις τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἥτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τύγῃ αὕτη ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς (ἐξαίρουμένων τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)⁴ καὶ ἐν ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας ταῖς ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἡμερῶν τῆς ἐβδόμῃδος συμπιπτούσαις, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται ἡ Α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπιπτῶσιν ἐν Σαββάτῳ ἢ Δευτέρᾳ, καθότι ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ' ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἑσπερινοῖς τῶν

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὗται ἑορταὶ, ὡς μετέχονσαι καὶ τοῦ χαρακτηροῦ Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐμφαίνονσιν τι ἐξαιρετικόν διὰ καὶ κατὰ πολὺ μέρη ἐν ταῖς Ἀκολουθίαις αὐτῶν παρατηρεῖται ἡ ἀπὸ τῶν ἁ.λ.ων Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐπεροχὴ αὐτῶν.

Ψαλμῶν *Κύριε ἐπέκραξά, Φωγῇ μου πρὸς Κύριον, Ἐκ βαθίων ἐπέκραξά σοι, καὶ τὸ Αἰεῖτε τὸν Κύριον, ψάλλονται* πλήρεις οἱ στίχοι εἰς τοὺς διατεταγμένους ἤχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ στίχοι ἀπὸ τοῦ *Θοῦ Κύριε* καὶ ἐφεξῆς, καὶ νὰ μεταδύνη ὁ πρῶτος χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἀρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπομένων στιχηρῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα Ὁρθρὸν ἐκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἥτοι Στιχηρά, Δοξαστικά, Ἀπολυτίκια, Τριαδικά, Καθίσματα, Ὑπκοαὶ, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἵμοι, Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινά, Μακαρισμοὶ κτλ. ἅτινα καὶ προηγούνται τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ψάλλονται δὲ οὕτως· ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, πρῶτον ἐσπέρια Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ' εἶτα ς' τῆς τυχούσης Θεομητορικῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πάσαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα ς' καὶ μεθεόρτια ἢ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ Ἀπόδοσι Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων ἑορταῖς ἥτοι, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), τῶν Τριῶν Ἱερρχῶν (ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἐν τινὶ Κυριακῇ Τριωδίου), τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἀγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου,

5. Ὅτι ἄρχεται ὁ β' χορὸς ἐκ τῶν ἑξῶν τὸ *Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὁ Ἱερὸς ἐκλογὴ τὸ θεῖον καὶ θυμῷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, εἶτα τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαόν κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἕαν μὲν μέλλῃ ποιῆσαι Εἰσοδόν, ἐκδίδεται εἰθὺς κατὰ τὸ Κύριε ἐπέκραξα καὶ τὸ φηλώσιον, εἰδὲ μὴ, θυμῷ φέρων τὸ ἐπιτραχήλιον μόνον.*

ψάλλονται κατ' ἐξαίρεσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων σ'. Ὅταν δὲ ὁ τυχὼν ἐν Κυριακῇ Ἅγιος στερῇται Δοξαστικοῦ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Καταλειπόμενα δὲ ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἧτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφανείων, τῶν Βαΐων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Στεφανοῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ καὶ τοῦ Δελεμβρίου, ὅτε ὁμοῦς ψάλλεται ἐν τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ δ' τῷ Αἰῶνι Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἄν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν (ἐξαίρουμένης τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὅτε ψάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον τὸ Θεαρχίῳ νεύματι) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἀγίοις, Δόξα ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπίτῃ μὲν τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, Δόξα ψάλλεται τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ψάλλεται τὸ τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν συμπίτῃ ὁμοῦς τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακκηνήσιμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ὅταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τόχωτιν τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τόχωτιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἢ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαίρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα ψάλλεται τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τῆς τυχούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς. Εἰ δ' ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυχὼν Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικοῦ, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τοῦ ἡχοῦ Θεοτοκίον· εἰ δὲ ἐστὶ μεγαλομάρτυς καὶ συμ-

πίπτει ἐν τινι μεθεόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται Δόξα τῷ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, καὶ τύχῳσι Θεομητορικῇ ἢ Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαίρουμένων τῶν οὕς ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανείων), Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· ἐξαιροῦνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἢ καὶ ἐν οἰκδήτῃνι ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθεόρτοι Ἐσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα *Τίς Θεὸς μέγας*, καὶ τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν ψάλλεται τὸ Προκείμενον Ἀνάστα ὁ Θεός, μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφητεία, ὅταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικῇ καὶ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἢ μνήμῃ ἑορταζομένων Ἀγίων καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Σοφία*· πρόσχωμεν· τὰ Ἀποστολικά δὲ Ἀναγνώσματα, ἅτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μνήμας τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκόμενου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν*.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἀνὺπάρχη Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ ἐν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἔρχονται φέροντες

εἰς χεῖρας λαμπάδας, καὶ ἵστανται ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ νοσῶ, δπου εἰπὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ Ἑλέησον ἡμῶς ὁ Θεός. . . "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφθ. λαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαδῶς καὶ πρεῖα τῇ φωνῇ τὸ Κυ-
 ριε ἐλέησον ὡς ἡ τέξι· ὁ Ἱερεὺς Ἑτάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός. . .
 Εἰρήνη πᾶσι· ὁ χορὸς Καὶ τῷ πνεύματι σου· ὁ Διάκονος Τὰς κε-
 ραυλὰς ἡμῶν. . . ὁ χορὸς Σοὶ Κύριε· ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) Δέ-
 σποτα πολυέλεε. . . εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμῷ σταυροειδῶς στρεφόμενος
 περὶ τοὺς ἄρτους· καὶ ψάλλων τὸ Θεοτόκε Παρθένε. . . Ἐν πάταις ἀνε-
 ξαιρέτως ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἐορταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς
 τῶν ἀγίων μνήμασι, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ
 Θεοτόκε Παρθένε. . . Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς
 ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν. . . εἶτα ψάλλεται τρίς τὸ Πλούσιοι ἐπτῶχευσαν, καὶ μετ' αὐ-
 τὸ τὰ Ἀπόστιχα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΚΩΝ

12. Τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαβ-
 βάτου οὐδέποτε καταλιμπάνονται καὶν τύλῳσι Θεομητορικαῖ ἐορταῖ,
 προεόρτοι ἢ μεθεόρτοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδότει· Δεσποτικῶν ἢ Θεο-
 μητορικῶν ἐορτῶν, ἢ μνήμασι ἐορταζομένων Ἀγίων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ
 τοῦ Σαββάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυρια-
 κῶν ψάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἡχοῦ πρῶτον Ἀπόστιχον (ὅπερ
 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α' χοροῦ), εἶτα ψάλλονται τὰ δ' Στιχηρὰ Πασχι-
 ιερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΚΩΝ

13. Ἐν ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Θεομητορικαῖς
 ἐορταῖς, ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς αὐτῶν τε καὶ τῶν Δεσποτικῶν
 ἐορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νη-
 στείων, τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφύων, τῇ ἐορτῇ τῶν Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ τῇ τῶν Ταξιαρχῶν (ὅταν συμπίπτωσιν ἐν
 Κυριακῇ) Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται μόνον τὸ τῆς τυ-

χούτης ἑορτῆς ἄνευ Θεοτοκίου. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀποδόσις αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ψάλλεται Δόξα τῶν τῶ Ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ δταν συμπίπτῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ τῇ τῶν Βαΐων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριωδίου Ἀπόστιχα Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· ἐὰν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάσχα, τότε ἐν τῷ Ἐσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτούσαις Ἀγίων μνήμαις, Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου σύμφωνον τῷ ᾠῳ τοῦ Δοξαστικοῦ. Ὅταν δὲ αἱ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνῆμαι συμπίπτωσιν ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἢ Ἀποδόσει Διεποτικῆς τινος ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἀγίου μὴ ἔχοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξαστικόν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων Θεοτοκίον τοῦ ᾠου.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα ἐντός τῶν ἐξ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος (πλὴν δηλ. τῆς Κυριακῆς) μέχοι τῆς Ἀναλήψεως συμπιπτούσαις μνήμαις τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Ἀπόστιχα Δοξαστικά ψάλλονται τὰ τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοστариου τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν Ὄρθρῳ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

11. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ Ἄν ἀπολύεις μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Διαικρινησίμῳ ἐβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀρίστη τρίς κατὰ τὸ σύνθημα αὐτοῦ μέλος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ εὐθὺς ἔπεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

15. Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἑσπερινῷ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ἀπολυτίκια πρὸ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσει τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· ἀλλ' ἐν τῷ Ὁρθρῷ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπιπτούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ἅπαξ· τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεορτίοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἅπ' ἐσπέρας μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνὰ μίαν· τὸ πρῶτ' δὲ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμης τυχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τελευτᾶ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δοξαστικόν Ἀγίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτίκιον οὐ ψάλλεται, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγόμενη Ἀπόλυσις ἐστὶν αὕτη· ὁ Διάκονος Σοφία· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν ἐν λογιῇς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε τὸν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν· ὁ προϊστάμενος Στερεωσὶ Κυρίου ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν ἐκτεθῶν καὶ ὀρθοδούων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ τοῦ (ἢ τῇ χώρῃ) ταύτης εἰς αἰῶνας αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν (Ἀρτο-

κλασίας ὁμῶς ὑπαρχούσης, ὁ Διάκονος ἀντὶ τοῦ Σοφία, λέγει τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλεησον· ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου καὶ εὐλογία αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμῶς τῇ αὐτοῦ χύριτι καὶ φιλιανθρωπία πάντοτε τῶν καὶ αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ χορὸς ἀμήν· καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παιναρχάντου αὐτοῦ Μητροῦ, διευφημι τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων Ἀνγέλων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδοξου Προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πατεριῶν Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλιπῶν Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφύρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης [εἰτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐάν ἔχη Δοξαστικόν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμῶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλιάνθρωπος⁶. Εἰτα τὸ Δι' ἐρχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμῶς Ἀμήν⁷. Αὕτη λέγεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Λειτουργίας προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) ἡ αὕτη καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἐκαστῇ δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἔχει ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν ἐν τῇ Ἀπόλυσί, ὡς γνωστὸν τοῖς ἱερεῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεόρτοις αὐτῶν Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν, ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ, ὅτε καὶ προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἡ Ἀπόλυσις φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ὡς Δόξα σοι ὁ Θεός ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάττῃ ἀνακλιθεὶς (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτη-

6. Ἡ αὕτη Ἀπόλυσις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, παραλείπεται δὲ μόνον ἡ φράσις Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ἐν ἀρχῇ.

7. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταύτην τελεῖαν Ἀπόλυσιν.

ρίαν) καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτ.λ. Ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλυσις οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχοι ἡ ἐορτῇ, καθότι καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ λέγομεν τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Σημειωτέον, δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἐορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, ἅτινα, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω, παρενείρονται ἐν τῇ ἀναστασίμῳ Ἀπολύσει, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Πλὴν τῆς μεγάλης Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρά, ἣτις λέγεται τὸ ἐπέρχῃ μετὰ τὴν Θ' ὥρην καὶ μετὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν, ὅταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρῶτ' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Ἔστι δὲ ἡ μικρά Ἀπόλυσις αὕτη· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι (ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν — ἐν Κυριακῇ) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παραχρᾶντου αὐτοῦ Μητροῦ, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρόνων Ἀποστόλων (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν. . . Ἄν ὅμως ἐπὶ τῇ τῷ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης. . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν) τὸ Δι' εὐχῶν λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐξώμεθα.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας προηγεῖται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγκινωσκόμενα Μεσονυκτικά, τὸ τῶν πέντε

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀνέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἶχον ἔθος ἱερὸν τὸ ὀρθοῖν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ψαλμοδιῶν, λέγει ὁ Μέγας Βασιλεὺς τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτα λόγια· «Τὰ νῦν κεκρατηκότα ἔθῃ πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις συνωδὰ ἐστί καὶ σύμφων· ἐκ νεκτὸς γὰρ ὀρθοῖται παρ' ἡμῶν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐν πόρῳ καὶ θλίψει καὶ στρογγυλῇ δακρύων ἐξομολογοῦνται οἱ τῷ Θεῷ τελευταῖον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς τὴν ψαλμοδίαν καθίστανται. Καὶ νῦν μὲν διχῇ διατεμηθέντες ἀντιψάλλουσιν ἀλλήλοις, ὁμοῦ μὲν τὴν μελέτην τῶν λόγων ἐντεῦθεν κρατέρούτες, ὁμοῦ δὲ

ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἕτινα εὗρηται ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσουκτικοῦ ἐπέχει ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Τριάγιον, Κύριε ἐλέησον εὐ', Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, κτλ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ τὸν Ν' Ψαλμὸν, εἴτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου Ἀγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον· καὶ σῶσον ἡμῶς· καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστίν· μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τρισάγιον αὐθις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· εἴτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς . . . ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν· ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφωτισθῆναι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις (ἴδε ταύτην ὀπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . . κτλ. τὸ τέλος Εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ εὐθὺς τὸ Δε' εὐχῶν^ο.

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἡ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς ἡ ἢ τοῦ Ἀγίου, καὶ μετ' αὐτὴν τὰ Ἀξίων ἐστίν . . . Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδότεσι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἤχου Ὑπακοῆς

καὶ τὴν προσεχὴν καὶ τὸ ἀμετεώριστον τῶν καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικούμενοι· ἔπειτα πάλιν ἐπιτρέψαντες ἐπὶ κατάρχειν τοῦ μέλου· οἱ λοιποὶ ἱππηχοῦσι καὶ οὕτως ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς ὑψιμωδίας τὴν εὐχὰ διενεγκόντες, μεταξὺ προσεχόμενοι, ἡμέρας ἤδη ἐπολαμβάνουσης, πάντες κοινῇ ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας τὸν τῆς ἐξομολογήσεως ὑψιμῶν ἀγαφένον τῷ Κυρίῳ, ἰδίᾳ ἑαυτῶν ἕκαστος τὰ ῥήματα τῆς μετανοίας ποιοῦμενοι. Ἐπὶ τοῦτοις λοιπὸν εἰ ἡμᾶς ἀπεφύγετε, γενέσθε μὲν Αἰγυπτίους, φέξεσθε δὲ καὶ Αἰθίους ἀμφοτέροισι, Θηβαίους, Παλαιστίνους, Ἀραβας, Φοίνικας, Σύρους καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐθρατίῃ κατεφικισμένους καὶ πάντας ἀπαχαλῶς παρ' οἷς ἀγρυπνίαι καὶ προσευχαὶ καὶ αἱ κοιταὶ ὑψιμωδίαί τετίμηται (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νικοκαισάρειας κληρικοῖς· ἔκδοσις Migne τόμ. 32).

9. Τοῦτό ἐστι τῆς μοιραχικῆς τάξεως λείψανον, ἀγαφόμενον εἰς τοὺς παρισταμένους μοιραχοὺς, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προϊεστῶτος (Ὁρα περὶ τούτου § 50 τῆς Προθεωρίας ταύτης).

ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ὡπαύτως καὶ ὅταν τύγῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τὸ τοῦ Ἀγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαν. τῆς ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), τῆς Γ' Κυριακῆς ἐξαίρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς ψάλλονται τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμῶς Κύριε ἐλέησον ἡμῶς κτλ.

Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ Εὐλόγητός ὁ Θεός, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε κτλ. ὡς ἀνωτέρω· μετὰ τὸν Ν' ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς· εἴτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεός . . . ἡ Ἀπόλυσις, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν. Αὕτη ἡ διάταξις ἰσχύει καὶ ὅταν Δεσποτικὴ ἡ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου συμπίπτῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ἑλὴν δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα Μεσονυχτικοῦ τόπον ἐπέχει τὸ Ἀνάστασιν· Χριστοῦ . . . Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ἔρα § 2 σημ. 8 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα).

Σημειωτέον ὅτι, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ Εὐλόγητός ὁ Θεός εὐθύς Χριστὸς ἀνέστη τρίς, Δόξα Πατρὶ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Παναγία Τριάς . . . κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυχτικοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ, Εὐλόγητός ὁ Θεός ἡμῶν ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια Σώσον Κύριε Δόξα Ὁ ἐξώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία γροῖερά, ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεός κτλ. τὸ τέλος Ὅτι ἐλεήμων καὶ χρηστός . . . καὶ ὁ Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐβλόγησον Πατερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ . . . κτλ. ὁ δὲ Πρωτοπλάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ κατανύξεως, τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου μετὰ

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαβείας. Ὁ Ἐξάψαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ Θεὸς Κύριος ψάλλεται τετράκις ἀπὸ τοῦ β' δι' λέγονται οἱ ὠρισμένοι στίχοι Ἐξομολογησθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.—*Πάντα τὰ ἔθνη* . . .—*Παρὰ Κύριον ἐγένετο* . . . Εἶτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ β' προηγείται τὸ *Δόξα πατρὶ* . . . καὶ εἰς τὸ γ' τὸ *Καὶ γέν* . . . Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡχου Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ψάλλεται δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεστοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχεύτης, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις· ἐπίσης καὶ ἂν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάσιμον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἅπαξ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἡ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλονται ἀνὰ μίαν ὡσαύτως πρὸν τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεστοκίον σύμφωνον τῷ ἡχῷ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς νηστησίμοις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις Θεὸς Κύριος οὐ ψάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα τετράκις ἀνὰ τρίς εἰς ἡχον πλ. δ' μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων·

α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρρυθρίζει τὸ πνευμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα τρίς.

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα τρίς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλουῖα τρίς.

δ'. Πρὸςθεὸς αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρὸςθεὸς αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδύξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα τρίς.

Σημειωτέον ὅτι τὰ Σάββατα, καθ' ἃ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἁγίου, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τῶν ὠρισμένων στίχων αὐτοῦ (*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω* . . . *Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀφρ-

στοιχοὶ μίστερες . . . Δόξα Μνήσθητι Κύριε· Καὶ νῦν Μήτηρ ἄγ'τα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν στιχο-
λογεῖται πρὸ τῶν Καθισμάτων ἐκάστης Στιχολογίας, ὁ δὲ Πολυέλεος
(ὅταν ὑπάρχῃ) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας τῆς τυχούσης
ἐορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκονομίαν κειροῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς
καὶ ἐορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Ὄρθρου τὰ ὠρισμένα
τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ὡς καὶ ὁ Πολυέλεος (ὅταν ᾔνε
ἐορτὴ ἔχουσα Λιτὴν) ἢ ὁ Ἀμωμος (ὅταν ᾔνε φιλή Κυριακὴ μετὰ
Ἀγίου μὴ ἐορταζομένου). Ἔστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν
ἐορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΛΔ' καὶ ΡΛΕ' Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἐορτῶν, ὁ ψαλ-
μὸς ΜΔ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τῶν δὲ ἐορταζομένων Ἀγίων,
οἱ ἔχοντες Ἐκλογάριον εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους
δι' ἐκάστην ἐορτὴν, εἰδεμὴ, λεγέτωσαν τοὺς ψαλμ. ΡΛΔ' καὶ ΡΛΕ'.
Ὁ ψαλμὸς ΡΛΓ' Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος ἀναγινώσκεται τῇ
Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ Μ. Τεσσα-
ρακοστῇ ἀνὰ τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Α' ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς
πληροῦται δις ὁλόκληρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῶν
Βαίων μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦται ἅπαξ. Οὐ στιχολογεῖται
δὲ ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου
ἐβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἐορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης,
ψάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀνα-
στάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων τῆς Ὀκτωήρου.
Εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν μόνον τὰ τῆς ἐορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρ-
τοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσι ψάλλονται ἐν τῇ α' καὶ β' Στι-
χολογίᾳ πάλιν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοδοκίων λέγονται
τὰ τῆς ἐορτῆς γ'. Στιχολογίας Καθίσμα οὐχ ὑπάρχει τότε Ἐν
ταῖς μνήμαις τῶν ἡττον ἐπισήμως ἐορταζομένων Ἀγίων μετὰ τὰ

Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἀγίου· ἐν δὲ ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἀγίων καὶ ἐχόντων Λιτὴν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, οἷον τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱερρχῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνὰ ἐν Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἔπεται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἐν τέλει ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, διὰ τὸν Πολυέλεον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ,

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἴτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἡὺλόγηται, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολουθῶς οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἡ παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἴτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ ὠρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὅμως καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἢ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, διατηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς (Ἴδε τὴν ἰδιαίτεράν τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οἱ τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐδέποτε καταλιμπάνονται, καὶν τύχῃσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες ἐν ταῖς ἐφεξῆς

Κυριακαῖς, ἥτοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καθ' ἃς ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ μετὰ τὸν Εἰρμὸν πρῶτα Τροπάρια εἰναι Ἀναστάσιμα, διὸ καὶ λέγουμεν στίχον Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ Τροπάρια τῆς μὲν Γ' τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐ ψάλλονται ὡσαύτως οἱ τῆς Ὁκτωήχου ἀναστάσιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακάς ἥτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος τοῦ Πάσχα Κανὼν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοτοκίων. Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἐορτὴ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἐορτῆς, πρῶτον ψάλλεται ὁ τῆς Ὁκτωήχου Κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὐτοῦ εἰς δ', εἶτα ὁ τῆς ἐορτῆς ἂν ὅμως ἔχῃ ἢ ἐορτὴ δύο Κανόνες, ψάλλονται ἀμφοτέρω μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τῆς ἐορτῆς. Ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἐορταζομένου Ἀγίου μνήμη, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ ἐκάστης Ὁδοῆς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἀγίου συμπίπτῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, εἰ μὲν εἰσι μεθεόρτα ψάλλονται τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ δ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, εἰ δὲ μὴ, ψάλλεται ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς δ'· ἐξαιροῦνται αἱ ἐορταὶ τῶν ἐξῆς Ἀγίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Πάυλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς Κανόνας προηγοῦνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαιτέριοι. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ) καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, εἰς ὧν τοὺς Κανόνας προτάσσονται οἱ τῶν προηγηθεῖσάν ἐορτῶν ἢ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὄρθρῳ

Κανόνας τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἐκάστην ἀναγιγνωσκόμενους Κανόνας, προεψάλλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα Ὡδῶν τοσούτοι, ὅσα καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἐκάστης Ὡδῆς, προψάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, Δόξα τῇ Ἀγίῃ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὰ Θεομητορικὰ, Ὑπερυμία Θεοτοκε σῶσον ἡμῶς, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἀγίων, Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρωστικῶν Μαρτυρικὰ, Πρεσβεύατε τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, Μακάριοι οὓς ἐξέλεξω καὶ προσελήβον Κύριε, ἡ δι' ἡμεῶν αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσθῃσονται, ἡ καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Εἰς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς τὸ Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς ἐορταῖς οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ Θ' Ὡδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προψάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, ὅτε λέγεται τὸ Δόξα τῇ Ἀγίῃ Ἀναστάσει σου Κύριε), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα καὶ γ'· οὐδὲν ἦτον ὁμοῦς καθ' ἀπάσας τὰς μεθεορτους ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγηθείσης Δεσποτικῆς ἐορτῆς, προτάσσεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ Γ' ὩΔΗ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' Ὡδῆς Αἵτησιν, ψάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου· Θεομητορικῆς δὲ ἐορτῆς τυχοῦσης, προαναγιγνώσκεται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὁλιωήσου, καὶ εἴτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς ἁπᾶς· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπιστημότερον ἐορταζομένων Ἀγίων. Ἐν δὲ ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεορτοῖς Κυριακαῖς πρῶτον ψάλ-

λεται τὸ τοῦ τυχόντος Ἀγίου Κάθισμα, εἴτα τὸ προσόρτιον ἢ μεθέορτον.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος Αἵτη-
σιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου·
ἐξαίρουνται αἱ Κυριακαί, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεωρητορικαὶ ἑορταὶ
καὶ πᾶται αἱ τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς Β' Δ' καὶ Ε' Κυριακῆς τῶν
Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὀκτωήχου) καὶ αἱ τοῦ
Πεντηκοσταρίου, ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατέρων, ἡ πρὸ τῆς
Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυρια-
καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου καὶ ἡ τῶν
ἁγίων Πάντων, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια
καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἐξαίρουνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταὶ, τοῦ Γενεσίου
τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελ-
ιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κς'), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν
Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ
Τριωδίου), τῶν Ταξιάρχων καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικο-
λάου, καθ' ἃς προαυχινώσκειται (ὡς εἴρηται ἐν § 25) τὸ Ἀναστά-
σιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ' Ὁδῇ πρὸ τοῦ Καθίσμα-
τος. Ἀναγινώσκονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ς' Ὁδὴν ἀντὶ τῶν Ἀνα-
στασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅταν συμ-
πίπτωσιν ἐν τινὶ Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς
τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μετὰ τὴν τῶν ἐφεξῆς περιόδων
περιλαμβανομένας, ἤτοι, ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ μέχρι τῆς κα' Νοεμβρίου,—ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς
τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ὡς καὶ τὴν Β' Δ'
καὶ Ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν,—ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων
Πάντων μέχρι τῆς κς' Ἰουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδόμη-
δος τῶν περιόδων τούτων συμπιπτούσας Ἀγίων ἑορταζομένων μνη-

μας, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοιξίῳ τὸ στέμμα μου. Εἰς τὰς μετὰ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν εορτῶν συμπιπτούσας Κυριακάς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τυχούσας Ἀγίων εορταζομένων μηνίμας, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς τυχούσης Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς εορτῆς. Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρας Κυριακάς τοῦ Τριωδίου (εἰὰν μὴ ἀπεδόθῃ ἡ εορτὴ τῆς Ἰ' παπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριωδίου Καταβασίαι, ὡς καὶ τὴν Α' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ἐν οἰκότηποτε δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου, συμπιπτούσης εορτῆς Ἀγίου τινός, ψάλλονται Καταβασίαι Ἀνοιξίῳ τὸ στέμμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίν τῆς η' Ὠδῆς, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἡλείψει Διακόνου) ἐκφωνεῖ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἀγίοις ἐπαγαπαύῃ . . . οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἐκθινὸν Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ἔπεται τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς¹⁰ Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιριστοῖς . . . Ἐν δὲ ταῖς τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς μετὰ τὸν Ν' ἀντὶ τοῦ Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, Δόξα Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν

10. Τὸ Σῶσον ὁ Θεός ἀνήκει τῷ Ἱερεὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διατάξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει γὰρ τελεῇ τότε τὴν Προσκομιδὴν, ἵνα μὴ διακόψῃ αὐτήν, ἐπιτρέπη φαινεταὶ καὶ τῷ Διακόνῳ λέγειν ταῦτα· ἡ τάξις ὅμως τηρητέα, καὶ ὁ Ἱερεὺς ὁφείλει λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ταύτην, γὰρ σταματήσει εἰς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ γὰρ εἶπεν τὴν εὐχὴν τοῦ Σῶσον ὁ Θεός.

μοι, ὁ στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴ πληθὴ τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχολογεῖται τὸ Τὴν Τιμιωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ Θ' ΩΔῇ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάσας τὰς τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθ' ὅρους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἐορτῶν Κυριακὰς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἡμερῶν τυγούσας Ἀγίων ἐορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταδασίων. Ἐν ταῖς μεγάλας Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἐορταῖς, οἰκδῆποτε ἡμέρα καὶ ἂν τύχωσιν, ἐν τῇ Μ. Ἑβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακαῖς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, ἡ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἐορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Καταδασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἐορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἂν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὡδὴ αὐτῶν ἄνευ τοῦ Τὴν Τιμιωτέραν πλὴν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικόν τοῦ Κωνσταντίνου (ἴσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυνάρια) τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγείται τὸ Μεγαλύνει καὶ ἔπεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἂν συμπίσωσιν ἐν Κυριακῇ· ἂν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται μόνη ἡ θ'. Ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ὑπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἅτινα ψάλλονται πάντα, τὸ Μεγαλύνει οὐ χωρεῖ ποτῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ Μεγαλύνει. Τὴν δὲ ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἰκδῆποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύγῃ, ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ θ' ὥδὴ ἥτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἄνευ τοῦ Μεγαλύνει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἰκδῆποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἂν συμπίσῃ Ἀγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἐξαποστειλαρίων οὐ προηγείται ἡ διὰ τοῦ

"Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Δοξολογία, διότι αὕτη ἐστὶ χαρακτηριστικὴν τῆς Κυριακῆς ἰδίον. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἔταν τύχη Θεομητορικῆ ἑορτῆς ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλᾶριον ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἴτα τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ μεθέορτον ἅπαξ· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τελευταῖον τὸ μεθέορτον ἅπαξ. Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν¹¹, ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυριακῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἐν μὲν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου ἅπαξ, εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τρίτον τὸ Σήμερον· ἔαρ μυρίζει, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τέσσαρσι Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς τὸ Σαρκὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς· εἰ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος ψάλλεται (ἄνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος, ὡς προσημειώθη) τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου πρῶτον, εἴτα τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνῃ ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ Βαϊφόρος στερεῖται ἰδιαιτέρου Ἐξαποστειλᾶριου καὶ ψάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ Ἰησοῦ τε Κύριον· τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται ἡ Εὐχὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται τοῦ *Πᾶσα πνοή*. Τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον λέγεται ἄνευ τοῦ Ἅγιος Κύριος . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ ΑἴΝΩΝ

31. Ὅταν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τύχη Θεομητορικῆ ἑορτῆς ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλονται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ εἴτα τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορ-

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε δις, ὡσάκις ἂν ἔπηται Ἐξαποστειλᾶριοι· εἴτα λέγεται ὁ στίχος Ὑψοῦτε Κύριον . . . καὶ ἄρχεται τὸ Ἐξαποστειλᾶριον· λέγεται δὲ τρίς τὸ Ἅγιος Κύριος . . . τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ὡτὶ Ἐξαποστειλᾶριον.

τα δ'· ὅταν τύχη δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Ἀναστάσιμα γ' μεθέορτα β' καὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ'. Ἐάν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τύχη ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν ταῖς δυτὶ πρώταις ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'· ἐν δὲ ταῖς ἐτέραις δυτίν, ἤτοι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ' ἐπίσης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχη μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυρούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλονται Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ β', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ' τυρούσης δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Ἄν αἱ τῶν ἁγίων, Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι συμπέσωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς, εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἀγίων δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· ἂν τύχωι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ'· ἂν δὲ τύχωι τῇ Ἀποδόσει τῶν Μυροφόρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν Ἀποδόσει, εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλονται δύο Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ δ' τῶν Ἀγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ

32. Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ἃς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὁρθρῳ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, Δοξαστικόν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, καθότι τὰ ἑνδεκα Ἑωθινὰ Δοξαστικά, ὡς καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια, εἰσὶν οἷον εἰπεῖν περίληψις τῶν ἑνδεκα Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων· ὅταν δὲ τύχη Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ καὶ Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἀπόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν Ἑωθινῶν Δοξαστικῶν ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ Ἑωθινὰ ὡσχύτως καταλιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς Κυριακαῖς, ἤτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Ἡεροπτόρων, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (ὅταν συμπέτῃ τῇ ε' Ἰαννουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἁγίων Πιέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων, ὅταν αἱ μνήμαι αὐτῶν τύ-

χωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ· αὐταὶ εἰσιν αἱ τρεῖς ἑορταὶ τοῦ Προδρόμου (τὸ Γενέσιον, ἡ Σύναξις καὶ ἡ Ἀποτομή), ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν ἐβ', ἡ ἑορτὴ ἐκάστου τῶν τεσσαρῶν Εὐαγγελιστῶν, ἡ τῶν Τεσσαρχῶν καὶ ἡ τῶν τριῶν Τετραρχῶν (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριωδίου)· εἴθισται δὲ τὰ νῦν ψάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἁγίων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ ἄλλων Ἁγίων, εἰς ὄνομα τῶν ὁποίων τετίμηται ὁ Ναὸς, ἡ πανηγυρίζεται ἐπισήμως ἡ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α' δεῖ ψάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικά καὶ τῶν ἐξῆς Ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριωδίου), Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀποφαίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς κε' Ἰανουαρίου), χάριν τῶν μὲν, ὡς κατακοσμησάντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ὡς χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἁγίας διὰ τὴν τελευτημένην πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν αἱ μνήμαι τῶν Ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η) καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακαῖς, ψάλλεται εἰς τοὺς Αἵνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἁγίων, εἴτε καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἐξαίρεσεων, ἃ ἀναφέρει ἡ ἐπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑἸΩΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἰώνων, καὶ νῦν ψάλλεται πάντες εἰς ἥχον β' τὸ Θεοτοκίον Ὑπερευλογημένη, καὶ ἔτι τύχη καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς· ἐξαίρουσιν αἱ μετὰ τὸ Πάσχα τέσσαρες Κυριακαί, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παριλύτου, τῆς Σμαραγδαίνους καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ Ὑπερευλογημένη, ψάλλεται τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα. Ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωρ-

γίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνη-
μαι, μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν
τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καὶ ἦν Καὶ νῦν λέγεται τὸ Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα, διότι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστὶν
Ἑωθινόν.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς
Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμας τῶν προειρημένων ἁγίων
ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ
εἰς τοὺς Αἰνους Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς προλαβούσης Κυ-
ριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ὡσαύτως καὶ ὅταν
αἱ τῶν προμνησθέντων Ἀγίων μνήμαι τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ
Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐ-
τῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ ἑορτὴ τῆς Ἰπαπαν-
τῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου,
μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἄν ἡ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ
τῶν Βαϊῶν ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν
τῆς ἑορτῆς. Ἄν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Δια-
καινησίμου ἐβδομάδος, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα.

Θεωροῦμεν περιττὸν σημειῶσαι ὅτι ἐν μνήμας Ἀγίων συμ-
πιπτόντων ἄλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεν-
τηκοσταρίου, ἂν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσης προεορτιῶν ἢ μεθειόρτων,
Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Αἰνους, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Θεο-
τοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων ἅτινα οὐ λέ-
γονται ταῖς Κυριακαῖς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεο-
μητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνήμας τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, ἐν τῷ
Ὁρθρῳ ψάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλῃ Δοξολογία εἰς τὸν ἥχον τοῦ
Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινὰς, τὰς νηστησίμους ἡμέρας καὶ τὰς
πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου τῆς
Μ. Δευτέρας μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται γῶμα ἢ μικρὰ
Δοξολογία Σοὶ δόξα πρέπει, μεθ' ἣν ἔπεται ἡ Ἐκτενὴς καὶ τα

Ἀπόστιχα. Ἐν ὧν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀπόδοσι τοῦ Πάτχα Δοξολογία οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ Ἀναστασιῶς ἡμέρῃ τὸ Ἀριστὸς ἀνίστη τρίς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, καὶ ἂν συμπέσῃ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς, τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου (πλὴν τῆς τῶν Βαβυλῶν) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρς Κυριακὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρίαν· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐβδομάδος τυγούσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων μνήμας ψάλλεται τὸ ἰδιαίτερον ἐκάστης ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα καὶ τὴν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάτχα τὸ Χριστὸς ἀνίστη ἀναπληροῖ καὶ τὴν Δοξολογίαν καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχα (ἐξαίρουμένων τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἂν τύγῃ ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, Ἀπολυτίκιον ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἐκάστης Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινὰς, ἂν μὴ προσηγῇται Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τοῦ Ἀπολυτικίου, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι μετὰ τῶν ὁκτώ Ἀναττασίμων τῆς Ὀλτωήχου Τροπαρίων· ὅταν δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃσι προεόρτια ἢ μεθεόρτια Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαι ἑορταζομένων Ἀγίων, ψάλλονται πρὸς τοῖς τέσσαρσι τῶν Μακαρισμῶν Ἰεροπαρίοις, καὶ ὁ ἐκ τῆς 5' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἀγίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃσιν· ἀλλ' ἂν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικόν καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀποδόσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστι τὸ Ἀναστάσιμον. Σῶσον ἡμῖνς Ὁ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· ἀλλ' ἂν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ 6' Ἀντίφωνόν ἐστι Σῶσον . . . ὁ ἐν Ἰηρίοις θαυμαστός· τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς Ὁ ἐν ἠγκαλαῖς τοῦ δικαίου Συμεὼν· βασταχθεὶς, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ὁ δι' ἡμῖνς σαρκοθεὶς. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἰθίσται νῦν ἵνα ψάλλωνται ἀπαράλλάκτως καθ' ἐκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξίν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Εἰσοδικοῦ ἐρίζουσι τὸ Δεῦτε προσκυρήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχῃσιν, ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλονται τὰ Τυπικά, καθόσον στίχους Ἀντιφώνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἰσαῖας τοῦ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ . . . Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . . τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν . . . Πρεσβείαις τῶν

Ἀγίων σου σώσον ἡμῖς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε ἡγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σώσον ἡμῖς . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός (Ἴδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ Ἰδιαιτέρᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πάντα Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σώσον ἡμῖς Πῖ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἡ ἀλλοτρίᾳ σοι Ἀλληλουία. Ἐξαίρουνται αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι ψάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τελεῖ τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ Σώσον ἡμῖς Πῖ Θεοῦ μετὰ τοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Δεσποτικῶν ὅμως ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῷ Σχῆμάτῳ τοῦ Ἀκζάρου, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμῖς . . . λέγεται Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν τυχούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἐξῆς τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ Σῶσον ἡμῖς λέγεται Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων ὡς καὶ καθ' ὅποιανδήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἂν τελεῖται λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σώσον ἡμῖς Πῖ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός κτλ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, εἴθισται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, ψάλλεσθαι τὸ Εἰσο-

12. Καίτοι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀπόδοσιν κερίῳ, εἴπειρ οὐκ ἔχει ὡς ὅμως συμπέση ἡ κενρία τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἐν Παρασκευῇ ἢ Σαββάτῳ, παρατίθεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπιπλέον, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

δικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σώσον ἡμᾶς Ἰὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ. Ὡς αὐτως καὶ ἐν πάσαις ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ μεταξύ τούτων συμπίπτουσας Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως καθ' ἐκάστην Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ Δεῦτε προσκυνησώμεν μετὰ τοῦ χρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγεῖται πάντοτε τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπίπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἂν συμπέσῃ μνήμη Ἀγίου ἑορταζομένου, πρῶτον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, δεύτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, τρίτον τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύτως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπίπτῃ Ἀγίου ἑορταζομένου μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀνελήψεως τύχωσιν Ἀγίων ἑορταζομένων μνήμαι, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ ἀκολουθῶς τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς καθ' ἡμέρας μεθεόρτοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καθ' ἃς δηλονότι οὐ συμπίπτει ἑορταζόμενος ἅγιος) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν Μεγαλομαρτύρων, καὶ μὴ ἑορτάζεται ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, οὐδόλως παραλείπεται τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἔπεται ὑπερὸν τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημοσύνου τελουμένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημένων *Μνησθητι Κύριε ὡς ἀγαθός*. . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

10. Τὰ ἐν ὧν τῷ ἐνικυτῷ καθ' ὠρισμένας περιόδους ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς γ' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος* τῇ παραμονῇ τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, καὶ τύχῃ Κυριακῇ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον, *Εὐφροσύνης σήμερον* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον τῇ θ' Δεκεμβρίου, τὸ *Εορταζει σήμερον ἡ οἰκουμένη* ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπεράνωστον τίκτει τῇ α' Ἰανουαρίου, Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομῇ ὑπομένει ἀπὸ τῆς β' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, *Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου* ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, Ὁ μήτραν παρθενικὴν τῇ παραμονῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, *Ὁρσάνιος χορός* ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ἀπέδθῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου Κοντάκιον¹³ ἀπὸ τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ *Τῇ ὑπεριμάχῳ* τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Ἡ πάντων χάρις τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ* τῇ Μ. Πέμπτῃ, *Τον ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ προδύτης* τῷ Μ.

13. Ἡ Α.Α.Ε. ἂν τύχῃ Ἱερίῳ εορταζομένου μνήμῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, π.λ.τ. τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, Κοντάκιον λέγεται τὸ Προστασία τῶν χριστιανῶν, καθόσον καὶ Καταδασίαι λέγονται Ἀνοξω τὸ στόμα μου.

Σαββάτω, *Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας*· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πά-
 σχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Εἰ καὶ ἐν τῷ τῷ κατῆλθες*, ὅπερ ψάλ-
 λεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἀλλὰ τὰ λοιπὰ μέχρι τῆς
 Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἐξόμαδος ταύτης ψάλλεται τὸ *Τῇ φιλο-
 πράγῳιον δεξιῷ*)· τῇ τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς
 Ἀποδόσεως, *Τῆς ἐορτῆς τῆς Νομικῆς*· τῇ ἐορτῇ τῆς Ἀναλή-
 ψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκο-
 νομίαν*· ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδό-
 σεως, *Ὅτε καταβίς*· τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, *Ὡς ἀ-
 παρχὰς τῆς γνώσεως*· εἶτα ἔλτοτε μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, τὸ
Προστασία τῶν χριστιανῶν· τῇ β' Ἰουλίου, *Περιοβολὴν πᾶσι
 πιστοῖς ἀγθαροσίας*· τῇ ἐορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἀννης,
 (Ἰουλίου κέ) *Προγόνων Χριστοῦ*· ἀπὸ τῆς κζ' Ἰουλίου μέχρι τῆς
 Ἀποδόσεως τῆς Μεταμορφώσεως, *Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*·
 τῇ α' Αὐγούστου, *Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ*· ἀλλ' ἂν τύχῃ
 Κυριακῇ, πάλιν τὸ *Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*· τῇ παραμονῇ
 τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, *Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*· τῇ ιε' Αὐ-
 γούστου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
 Θεοτόκον*· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως μέχρι
 τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ *Ἰωα-
 κεῖμ καὶ Ἄννα*· τῇ λα' Αὐγούστου, *Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου
 Θεοτόκε*· τῇ α' τῆς Ἰνδίκτου, *Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δε-
 σπότης*· τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον
Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία· τῇ ἐορτῇ τῶν ἐγ-
 καινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου) *Ὁράτωρ πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία*·
 τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως *Ὁ ὑψώ-
 θείς ἐν τῷ Σταυρῷ*· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς
 ἡ' Νοεμβρίου αὐτῆς τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν*.

Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις (ἐξαιρουμένων τῶν
 προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν
 ἐορτῶν) Κοντάκια ψάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ Ἀρχιστρατήγου Θεοῦ·
 τῇ δὲ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Προδρομῇ· τῇ Τετάρτῃ Ὁ ὑψώ-
 θείς· τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κληρικούς· τῇ
 Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς καὶ τῷ Σαββάτῳ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς γνῶ-
 σεως· τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀναπαυ-
 σον Χριστέ. Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προ-

λάβῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ὅταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαθῶν, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαρτιν ἡμέραις τῆς Μ. ἐβδομάδος, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερυμάχῳ*, ὅταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἐκάστῃ τελουμένῃ Λειτουργίᾳ (ἐξαίρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος· ἐν δὲ ταῖς ἐξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἤτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμην Δέσποτα*.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπιπτούσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐφεξῆς Ἀγίων μνήμαις, ἤτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συνάξεως καὶ τῆς Ἀποτομῆς), τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς καὶ τῶν ΙΒ΄, τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων Πατέρων τῆς Α΄ Δ΄ καὶ Ζ΄ Συνόδου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριῳδίου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἀγίων. Ἄν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἐξῆς Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἤτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπαντὴ, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἰς τινὰς ἀλλοιώσεις ἀξιοσημειώτους· οἷον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγον-

ται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλην Κυριακὴν μετὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντὴν ἐν Κυριακῇ, εἰ μὲν ἐστὶν ἔξω τοῦ Τριωδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμόν, ἂν συμπεσῇ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἂν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἂν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἂν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἂν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἷς ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουία τρίς ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ Ἀλληλουία μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔσθω ἐν τοῦ Ἁγίου Βήματος ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνοντες τὴν γῆν εἰς ἣσαν βαρύν, ὁ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεχριστὸ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΠΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παρλείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ Ἀλληλουία, οὐδαμῶς τῶν ἀρχαίων Τυπικῶν εὕρηται, ἀλλὰ τὸναντίον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τῶν Ἀποστόλων τῆς ἑβδομάδος ταύτης, εὐρίσκεται γεγραμμένον τὸ Ἀλληλουία τρίς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀρεῖσθαι οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἐκάτῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικός Ὑμνος τὸ *Θι τὰ Χερουβίμι*, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτην καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορὰ, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ *Θι τὰ Χερουβίμι* ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δειπνου σου τοῦ μυστικοῦ*, τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Σιγησάτω πῦσα σὺν ῥοτεία*. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχη τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὁμοῦς τὸ *Τοῦ δειπνου σου τοῦ μυστικοῦ*. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται πάντοτε τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

45. Ἐν ἐκάτῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' οἵανδῃποτε καὶ ἂν τεληται ἡμέραν, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν ἐν τῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἀγίων, καθ' ἃς ἐν τῷ Ὁρθρῷ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ Ἀξίον ἐστιν. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ Ἀξίον ἐστιν, ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' Ὁδῆς τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη εἶθι. σται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημειοῖ τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν) ψάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὁδῇ Τροπάριον *Νῦν τὰ ἀνῆκουστα ἠκούσθη*. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ Ἀξίον ἐστιν ψάλλεται τὸ Κἄθισμα *Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη*.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμαϊς τῶν Ἀγίων ταῖς συμπίπτουσιν μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξίον ἐστι καὶ οὐχὶ τὸ Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ἡ ῥῆ· διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ *Τὴν*

τιμωτέραν στιχολογοῦμεν νῦν· ἐξαίρεσις γίνεται ὅταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ Ἀλκίον ἐπιτιμῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν Λινεῖτε τὸν Κύριον ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς Λειτουργίαις, ἂν μὴ συμπέτῃ ταύταις Θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἢ Θεομητορικῆς. Ψάλλεται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἷα ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτῇ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἐν οἷα ὀρθήτετε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἐκάστη ὠρισμένα Κοινωνικά, ἐν δὲ ταῖς Θεομητορικαῖς (ἐξαίρουμένης τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅτε ψάλλεται τὸ Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών) καὶ Κυριακῇ ἂν τύχῃ ψάλλεται τὸ *Ποτήριον σωτηρίου ληΐσθαι*. Ὅταν αἱ μνήμαι τῶν ἑξῆς Ἀγίων συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Λινεῖτε, ψάλλονται ἄλλα Κοινωνικά τὰ χαρακτηρίζοντα ἕκαστον· ὡς, ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν ιβ', ἐν ταῖς τῶν τεσσαρῶν Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλενης, τὸ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*· ἐν τῇ τῶν Ταξιάρχων τὸ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους*· τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ *Εσημιώθη ἐφ' ἡμῶς*, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αὐγούστου (ἂν μὴ συμπέσῃ Κυριακῇ). Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ *Σῶμι Χριστοῦ*· καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαις τῶν Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ *Ἀγαλλιάσθαι δικαιοι*. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μετὰ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τελουμέναις Ἱεραῖς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἐβδόμαδος Κοινωνικά, τῇ Δευτέρᾳ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα* καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ *πύρρος φλόγα*· τῇ Τρίτῃ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δικαίος*.

τῇ τε τάρτῃ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι* καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι τῇ Πέμπτῃ *Εἰς* πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· τῇ Περὶ ταυτῆς Σωτηρίας εἰρηγύσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ τῷ Σχιδάτῳ Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβον Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυτον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ Γενύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἂν τύχη ἐρταζόμενος Ἅγιος, ὅτε ἀντὶ τοῦ Γενύσασθε ψάλλεται τὸ *Εἰς* μνημόσυτον. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σχιδάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαθῶν, τῇ Μ. Πέμπτῃ, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς Διακκηνησίμου ἐδόδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἐορτῆς *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἐκάστῃ Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικῇ ἐορτῇ ἔχον ἥ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ *Μετὰ φόβου Θεοῦ* καὶ τὸν Ἱερέα *Σῶσον* ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, ψάλλεται εἰς ἤχον β' τὸ *Εἶδομεν* τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδότεσιν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σχιδάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἐορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τροπάριον Τοῦ δείτρου σου τοῦ μυστικοῦ γῆμα· τῷ Μ. Σχιδάτῳ τὸ *Μνήσθητι* εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν εἰς ἤχον β' εἰρμολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἐκάστην ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τὸ *Ἀνελήφθης* ἐν δόξῃ. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ* ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐφεξῆς τὸ *Εἶδομεν* τὸ φῶς. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν* τὸ φῶς λέγεται τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ *Εἰη* τὸ ὄνομα Κυρίου ψάλλεται πάντοτε εἰς ἤχον β' γῆμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίαις, τῇ Προηγιατμένῃ, τῇ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετὰ τὴν Ὁπισθάμδων ἐύχην. Μόνον ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδόμαδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Πάτχα Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦτο εἰς ἤχον β' γῆμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχὴ *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμῖς*, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε. . . ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς ἐν οἷς γίνεται Ἀρτοκλασία, ὡς ἐτημειώθη καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἔστι δ' αὕτη ἡ ἐκάστῳ χριστιανῷ ποθεινὴ εὐχὴ, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ἱεροπραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν* ἐστὶ τὸ ἐπιτηράγισμα. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ὁμῶς ἐβδόμαδι ἀντὶ τούτου καταλειμνομένου, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνεῖ τρίς τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντᾷ ἐκάστοτε λέγων τὸ Ἀληθῶς ἀνέστη· εἴτα ὁ Ἱερεὺς τελευταῖον *Προσκυνοῦμεν αὐτῷ τὴν τριήμερον ἔγερσιν*, καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι χοροστατοῦντος ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις Ἀρχιερέως ἢ Πατριάρχου, λέγεται —ἀντὶ *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων*, — *Δι' εὐχῶν* τοῦ ἁγίου Δεσπύτου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμῖς, Ἀμήν.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ¹, ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΝ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἤχου, β' ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α' ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου. Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον Θεοτοκίον, (ἢ Στυροθεοτοκίον, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐπέρας) Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ Ἐὶν τὸ κράτος, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Στυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρολογίου ὡς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὁκτῶ ἤχων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις.

α'. Ἐάν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας Ἅγιος ἔχῃ σ' Στιχηρὰ, ἀλλὰ στερεῇται Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ' καὶ ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἅτινα καὶ προηγούνται.

β'. Ἐάν ὁ Ἅγιος ἔχῃ δύο Δοξαστικά, ψάλλονται μόνα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἄνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ'. Ἐάν ὦσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια Στιχηρὰ ἕκαστος, ψάλλονται μόνα τὰ τῶν Ἀγίων, ἄνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ'. Ἐάν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος μὴ ἔχῃ Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ' λέγομεν, ἥτις προηγείται τοῦ Ἑσπερινοῦ, διότι περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἄρκιτ' ἐσημειώθησαν § 1.

νῦν τῇ Πρασκειῇ ἐσπέρας τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, ἐὰν δὲ ἔχῃ Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον σύμφωνα τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου· ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος Δοξαστικά, Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία (Ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ Ἀπολυτίκια τοῦ β' ἤχου, Πρασκ. ἐσπέρας).

2. Εἰς τὸν Ὁρῶν ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἡς, Δόξα Πατρὶ, Καὶ τὸν καὶ ἡεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς καὶ ὁ Ν' Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἐορτῶν ἀντὶ τοῦ Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς εἰς τὰς μεθεόρτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλιν (τούτου ψαλλομένου αἴρεται τὸ πρὸς πύλιν τῆς Ὁραίας Πύλης), ὁ δὲ Ἱερεὺς βαλὼν ἐπιτραχήλιον ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, λέγει, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐτάκουσον καὶ ἐλέησον· ὁ α' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον τρίς, Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποτισμοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Κύριε ἐλέησον ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνὰ δεκά, ὁ Ἱερεὺς ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἔτι τρίς· ὁ Ἱερεὺς Ἐπικουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἢ ἐλπίς πάντων τῶν πε-

ράτων τῆς γῆς κτλ. ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπαρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Εἴτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπολυτίν Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παραχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ παρενγλήμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· καὶ κατελθὼν μίαν βαθμίδα τοῦ βήματος ἐξακολουθεῖ, Εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον συνεχῶς· Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ κathedῆς, ἐλπόμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς καὶ εὐθύς τὸ Δι' εὐχῶν· καὶ ὁ λαὸς Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς λαβὼν συγχώρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ σταῖς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐλφονεῖ· Εὐλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν· ὁ ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σώσον Κύριε· Δόξα Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία γροερά· ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· οἱ Χοροὶ Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν· Κύριε ἐλέησον τρίς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἢ Ἐκφώνησις, Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ὁ Χορὸς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίῃ καὶ ὁμοούσιῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἐξάψαλμος, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει· μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίσιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχου ὡς ἐν τῷ Ἐπερινῷ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, Ὅτι σὺν τῷ κράτος· Κηλίμκτα τὰ τῆς Παρχκλητικῆς, ὁ Ν΄. Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν αἷς διὰ μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· διὰ δὲ τὰ Μαρτυρικὰ, Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ δὲ τὸν ἑτερον Κανόνα τῆς

Παρακλητικῆς, τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ προσβήσατε ἐπὶ ἡμῶν τῇ δὲ Τρίτῃ, Προφῆται τοῦ Χριστοῦ προσβήνε ὑπὲρ ἡμῶν τῇ τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὑπεραγία Θεοτόκε Σώσον ἡμᾶς τῇ Πέμπτῃ, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ προσβήσατε ἐπὶ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, Ἄγε τοῦ Θεοῦ καὶ τῷ Σκόδατῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικὰ Πρεσβυτείας τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δοῦλων σου διὰ δὲ τὰ Νεκρώματα, Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἁγίοις ἀνελθθήσονται, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, Μακαριοὶ οὗς ἐξελεξω καὶ προσελάβου Κύριε. Εἴτα λέγομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ ἀρμυδίου Στίχου, Ἄγε τοῦ Θεοῦ προσβήνε ὑπὲρ ἡμῶν (ἐάν ᾧτι δύο, Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ) ἀπὸ γ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ Αἵτησις, τὸ Κῆσιμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' ὁ Εἰρμὸς καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (ἔρχ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) ἐάν μὴ ἔχη ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἴτα ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος Ὁδαί, ἀπ' θ' Αἰνοῦμεν ἐνλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, καὶ ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὁδῆς, εἴτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρη καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἐβδομάδος (ἔρχ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἢ τῇ Παρακλητικῇ), εἴτα τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δοῦξα πρέπει ὁ Ἱερεὺς Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν, καὶ μετὰ τὸ Σὸν γὰρ ἐστὶ τὰ Ἀπόστιχα τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν ὁ Α' Ἐνεπλήσθιμεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου καὶ ὁ Β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς (ἔρχ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) Δόξα καὶ Νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Α'.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ῥψιστε.

Ταῖς πρεσβυτεῖαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλη-
θειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδι-
κία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα Καὶ νῦν *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .*

Β'.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
δύσατο Κύριος δύναιεν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρό-
τητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Καὶ νῦν,

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Γ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ὁ ἄλλοι-
τάς σοι Ἀλληλούια.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύ-
ριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντων τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός. . .

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψι
τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ὁ ἄλλοι-
τάς σοι Ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-

μεν Χριστῷ, σῶσον ἡμῖς Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ἐκκλησιαστικῇ σου Ἀλληλουία· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ὅρα ταῦτα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ)· τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ Τριτῇ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Προδρομοί· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρὰ σκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεωρηθόγγονος· τῷ Σαββάτῳ, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως²· τὸ Τριτάκιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἰδομεν τὸ φῶς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Εὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις καὶ τὸ Δε' εὐχῶν.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸν Ὄρθρον μὴ ἔπηται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυρήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὡρα, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, εἴτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὡς καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητός· ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός· ὁ Ἱερεὺς, Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν· δόξα σοὶ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δε' εὐχῶν.

Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸ Ὄρθρον ἐκ' ὁ Ἅγιος μὴ ἔχη μήτε Ἐξαποστειλάριον, μήτε Αἶνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἅτινα ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὡρολογίου), εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἱ. νων Στιχηρά. ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν κτλ. Σὸν γάρ ἐστιν καὶ τὰ Νεκρώματα Ἀπόστιχα Προσόμενα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ καθιεῖς ἡ Λειτουργία.

4. Ὅταν ἡ ἡμέρα τύχῃ προσέριτος ἢ μεθέριτος Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, τύχῃ δὲ καὶ Ἅγιος ἔχων Δοξαστικά, ἐν τῷ

2. Τινὲς ψάλλουσι καθ' ἐκάστην Κοντάκιον Πρωστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐσπερινῷ ψάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'· Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἐν ταῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθέορτα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον, ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἢ Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρῶτ', εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτιος Κανὼν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀφ' ε' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, καὶ στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξ-ποστειλάριον τοῦ Ἀγίου (ἐὰν ἔχῃ) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον· ἐὰν δ' Ὁ Ἅγιος ἔχῃ Αἵνους, ψάλλεται τὸ *Πᾶσα πνοή* καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, μετὰ τὰ Ἐξποστειλάρια εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρόκειται, Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν*· ἢ Ἐκφώνησις *Σὸν γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα*, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀντίφωνα³, ἀλλ' εἰς τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* σῶσον ἡμῖς μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς τυχοῦσης ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔσπαν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τινὲς καὶ εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψάλλουσι τὰ καθημερινὰ Ἀντίφωνα.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

THE

ΕΝ ΗΜΕΡΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Το Σαββάτω ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως¹, ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος (ἢ ὁ Προϊστάμενος) λέγει τὸν Προσημιακὸν ψαλμὸν, εἶτα ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς) τὴν μεγάλην Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δοξα καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου ὁλόκληρον τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν Ἐτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺν τῷ κράτος. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς ψαλμοὺς ΡΜ' καὶ ΡΜΑ' ἤτοι τὸ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ τὸ Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα τῆς ἡμέρας ἤχον μέχρι τοῦ Ῥῥσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, συμφάλλονται σὺν τοῖς λοιποῖς Στίχοις τὰ ζ' ἀναστάσιμα τοῦ ἡγου Στιχηρά, καὶ τὰ γ' τοῦ ἐπιλαχόντος Ἀγίου Προτόμοις μετὰ τῶν ἐφεξῆς Στίχων·

διὰ τὸ α' Στιχηρὸν ὁ Στίχος

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

1. Ἐν ἐκάστῃ Ἐκφωνήσει τοῦ Ἱερέως καταληγοῖσθαι εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ὀφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καὶ ἐκταθείας τὸ Ἀμήν· ἄλλως παραβαίνει τὸ καθήκον αὐτοῦ ὡς ᾤεται.

Τὸ β'] Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Τὸ γ'] Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸ δ'] Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ ε'] Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἔλασμός ἐστιν.

Τὸ ς'] Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ ζ'] Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ η'] Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ θ'] Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ ι'] Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Σημειωτέον ὅτι οὐδὲν συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προφαλλομένων τοῖς Στιχηροῖς Στίχων, διότι ἀμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὁρεῖλει ἕκαστος τούτων λέγειν ἐλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχει Δοξαστικόν, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ· εἰ δὲ μὴ ἔχη, λέγονται τρία μόνον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ. Ἐπὶ τοῦτος, ὁ Προϊστάμενος τὸ Φῶς ἱλαρόν· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐκ τρίτου εἰς ἡχον β'· μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενὴ Εἰπωμεν πάντες καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων, ὁ Προϊστάμενος τὸ Καταξίωσον Κύριε· ὁ Διάκονος, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος καὶ ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ

ὁ Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προφάλλον·
ται οἱ ἐφεξῆς Στίχοι·

6'] **Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν, εὐπρέπεσαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναιεν καὶ περιεζώσατο.**

γ'] **Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.**

δ'] **Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰ δὲ ὁ Ἅγιος ἔχει Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωήχου σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ Προϊστάμενος τὸ Νῦν ἀπολύεις, ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι· ὁ α' τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· ἐὰν δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ, εἴτε Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὰ Ἀπολυτικά ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, Σοφία· ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν· ὁ Προϊστάμενος· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων· ὁ Ἱερεὺς· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ. τὸ Δι' εὐχῶν, ὁ Χορὸς τὸ Ἀμήν, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἑσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προϊστάμενος λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παρίκλητε· ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει· ὁ Ν' ψαλμὸς, εἴτε ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἐὰν ἔχη Λιτὴν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐπιτάττει·

ται, εἰδ' οὖ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλοντι τὰ ἐφεξῆς δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν λόγον.

Ἀμνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς ἄσματος ἐνθέοις.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Πῖδον, Ἀχραντε Παρθένε (ὅρα· ἐν τῷ Ὠρολογίῳ εἰς τὸ Μετονοματικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται ἡ Ὑμνοὶ τοῦ ἤχου, ἢ τοῦ Ἀγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐν ἐρτάζῃται, εἶτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου· ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐσθίων καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαγινταχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν χώραν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ κτλ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Ἐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου... μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δι' εὐχῶν... ὁ Χερὺς τὸ Ἀγίον καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ Μετονοματικὸν καὶ ἄρχεται ὁ Ὁρθρὸς.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, Δόξα Ὁ Ὑψίστης ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν Προστασία φοβερά. Ὁ Ἱερεὺς, Ἐλέησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου· ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ Χερὺς Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ· ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριά.

δι, ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμὴν, καὶ ὁ Προεστὰς ἀρχεται τοῦ Ἑξάψαλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύζει ἀκροωμένων καὶ μηδενὸς μῆτε ὑπὸ βιγλὸς μῆτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν κατανοητικὴν προσευχὴν ταράττοντος, ὡς διαγορεύουσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτὴν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τετρακίς τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε·ν ἡμῖν εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὠρισμένων ἀπὸ τοῦ 6' στίχων Ἑξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον διπλασιάζεται· ἐὰν δὲ ἢ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἑορταζόμενος, τὸ ἀναστασίμῳ Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, εἴτα Δόξα Πατρὶ τὸ τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος (ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἑορταζόμενος), εἰδὲ μὴ, ὁ Ἀμωμος μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχῃ Καθίσματα. ψάλλονται τὰ τῆς γ' Στιχολογίας²· εἴτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδοξάσται ἀκολούθως ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον μετ' αὐτὸ ἀρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Κανόνας, τὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἀγίου ἀνὰ ὁ Τροπ. ἀρ' ἐκάστης Ὠδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Εἰρμόν, Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, ἐὰν ἢ ἑορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἔπειτα ψάλλεται τὸ Καθίσμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' ε', ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἵτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάκιον καὶ

2. Ἐὰν ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἢ ἐκ τῶν ἐπισημότερων ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εὐφημουμένων, καὶ ἐν ταῖς δεσφ. πρώταις στιχολογίαις τῶν Καθισμάτων, ψάλλονται ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν τοῦ Ἀγίου, ὡς ἐν ταῖς ἰδιαιτέροις αὐτῶν Ἀκολουθίαις σημειοῦται.

ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνελούθως ψάλλονται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' Ὠδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τοὺς Κανόνας ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰς Καταβασίτας μετὰ τὴν ἡ' Ὠδὴν ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ *Τοῦ Κυρίου δειθώμεν*· ὁ Ἱερ. *"Ὅτι Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Ἄγιοις ἐπαναπαύη· οἱ Χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ εἰς ἤχον θ'* ἐκ τρίτου, ὁ Διάκ. *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμῶς τῆς ἀκροΐσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου·* ὁ Ἱερ. *Εἰρήνη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου·* ὁ Ἱερ. ἐκ τοῦ. . . ἁγίου Εὐαγγελίου. . . *Πρόσχωμεν καὶ ἀναγινώτκει τὸ Ἑωθ. Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι· καὶ ὁ Προιστάμενος λέγει τὸ Ἀνίστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλ. τὸν Ν' ψαλ. Εἰς τὸ Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας ἐξέρχεται ὁ Ἱερ. μετὰ τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου καὶ ἔτταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Προιστάμενος ἀσπάζεται τὸ Εὐαγ., εἶτα δὲ καὶ ὁ λαὸς ἐν τάξει καὶ εὐλαβείᾳ μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ν' *Δόξα Τῷ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμων, Καὶ νῦν Τῷ τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων·* ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός. . . καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Εἶτα ὁ Ἱερ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμῶς· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι δ' τὸ Κύριε ἐλέησον ἅνα τρίς. Καὶ ὁ Ἱερ. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν·* καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἤχον τῶν Καταβασίων, *Τὴν τιμωτέραν προτάττοντες ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν Στίχων τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου.***

Α'] Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλάσας τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου.

Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Β'] "Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμωτέραν.

Γ'] "Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ

ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Δ'] Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Ε'] Καθεῖλε θυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξέπαστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν.

ΣΤ'] Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Καταδακτύ. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκρώνητιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἶτα τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλᾶριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐὰν δὲ ὁ τυγχὼν Ἅγιος ἔχῃ Ἐξαποστειλᾶριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστᾶσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὰ Ἐξαποστειλᾶρια ψάλλονται οἱ Ἀἵνοι· ὁ α' Χορὸς Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· ὁ β' Χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὕτη ψάλλονται τὰ τῶν Αἰνῶν ἢ ἀναστᾶσιμα Στιχηρὰ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α'] Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Β'] Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς θυνάμεως αὐτοῦ.

Γ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς θυναστέαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ε'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

ΣΤ΄ Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυματάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυματάλοις ἀλκλαγμοῦ. **Πᾶσα** πνοὴ αἰνεσάτω τὸν **Κύριον**.

Ζ΄ Ἀνάστηθι, **Κύριε** ὁ **Θεός** μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η΄ Ἐξομολογήσομαι σοι, **Κύριε**, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχη λένους, ψάλλοντι ἀνχτεῖσιμα Στιγῆ-
ρά δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ζ' καὶ η'
στίχων λέγονται τοῦ Ἁγίου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται
συνήθως ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῷ Ἐσπερινοῦ. Εἶτα Δόξα τὸ Ἐω-
θινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη ὑπάρχεις, **Θεοτόκε Παρθένε**,
ἡμιτοῦμεν σε καὶ ψάλλεται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἥχον τοῦ
Δοξαστικοῦ. Παλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυ-
στικῶς τὴν Ἐκτενῇ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου· κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος ἔτι
ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐκθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυ-
ρίῳ κτλ. ὁ Ἱερεὺς Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν . . . Εἰρήνη
πᾶσι· ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλινάτε· ὁ
Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὴν
Ἐκφώνησιν Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ
τὴν Μ. Ἀπόλυσιν. Ὁ δὲ ὁ Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλει
τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονε· καὶ οὕτως
ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη
ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς· ὁ Χορὸς ἐπᾶδει τὸ Ἀμὴν μετὰ μέλους·
ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου διηθώμεν,
τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἐκάστῃ Αἰτήτῃ τὸ Κύριε ἐλέησον· μετὰ
τὸ τέλος τῆς Συναπτῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι
πᾶσα δόξα· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Τυπικά, Εὐλόγει ἡ ψυχὴ

μον τὸν Κύριον εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ θ'· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Παλμοῦ ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς, Ὅτι σὺν τῷ πρῶτῳ καὶ ὁ θ' Χορὸς ἄρχεται εἰς ἤχον θ' Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ ἡμελιόθρονος καὶ ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν οὕτως·

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆτε ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ θ'. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ πικρὰ κληθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ὁ θ'. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ὁ α'. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν ἡ ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν· ἂν ὅμως ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἐορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ θ' πρῶτα ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἕτερα δ').

ὁ θ'. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

ὁ α'. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

ὁ θ'. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

ὁ α'. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

ὁ θ'. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Εἶτα ὁ α'. Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
ὁ β'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων, Ἀμήν.

Ἡ Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγ. ὁ Διάκον. Σοφία, ὀρθοί. Ὁ α' Χορὸς Δεῖτε προσκυνήσωμεν ... σῶσον ἡμᾶς Ἰὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ὁ β' Χορὸς συμπληροῖ τοῦτο λέγων Ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουία· ὁ α' Χορὸς τὸ ἀναστατίζον Ἀπολυτίκ. τοῦ ἤχου, ὁ β' τὸ τοῦ Ἀγίου (ἐὰν ἐλέχθῃ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος), εἶτα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον. Μετὰ ταῦτα ὁ Διάκ. Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν ... ὁ Χορὸς ἐπάδει τὸ Ἀμήν, εἶτα ψάλλεται ὁ Τριτάγιος Ὕμνος³, μεθ' οὗ ὁ Ἀναγινώτης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκον. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀλληλουία ἐκ τρίτου εἰς ἤχον β', ὁ δὲ Ἱερ. ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ ἦ ἕτερος Διάκονος) Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ δὲ Διάκον. ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος⁴ λέγει Ἐκ τοῦ κατὰ . . . ἁγίου Εὐαγγ. τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερ. (ἐὰν μὴ ἦ ἄλλος διάκονος) Πρόσχωμεν, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλ. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι, ὁ Διάκ. τὴν Ἐκτενῇ Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς γ' ὑψῆς . . . μετὰ τῶν κατηχουμένων, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκάστοτε τὴν ὠρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι ... ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαδείας καὶ κατανύξεως, εἰς τὸν ἤχον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουδικὸν Ὕμνον.

3. Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ δύναις, Διακόνου λειτουργοῦντος, λέγεται ἐκ' αὐτοῦ.

4. Διακόνου μὴ ὄντος, λέγει πάντα τὰ τοῦ Διακόνου ὁ Ἱερεὺς· ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ οὐχὶ ποτε ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος, ὥς τινας ἐν ταῖς τελευταίοις τούτοις χρόνοις ἐξ ἀγνοίας ἢ μελοδοξίας ἀκαίρου ἠθέλησαν ἵνα εἰσαγάγωσι.

Οἱ τὰ Χερουδὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσήδοντες πᾶσιν τὴν βιωτικὴν ἀποδώμεθα μέριμναν (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὕμνου ψάλλει ὁ 6' Χορὸς) **ὥς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεις· Ἀλληλουῖα.**

Μετὰ τὴν Εἵσοδον τῶν Ἀγίων, ὁ Διάκον. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμῶν δώρων κτλ. Εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ εὐθὺς Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ καὶ τῷ πνεύματι σου.

ὁ Διάκονος Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονομίᾳ ὁμολογήσωμεν.

ὁ α' Χορὸς Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

ὁ Διάκονος Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μεθ' ὃ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ὁ α' Χορὸς Ἐλεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰρέσεως.

ὁ Ἱερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

ὁ 6' Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

ὁ Ἱερεὺς Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

ὁ α' Χορὸς Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

ὁ Ἱερεὺς Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ὁ 6' Χορὸς Ἀξίον καὶ δίκαιον.

ὁ Ἱερεὺς Τὸν ἐπιτίχιον ἔμρον ἄδοντα κτλ.

ὁ α' Χορὸς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββᾶθ, π.λ.η. ρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψι-

στοις, Εὐλογοῦμενος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁσάννὰ
ὁ ἐν τοῖς ἑβραίοις.

ὁ Ἱερεὺς *Λίθιτε, γράγετε· τοῦτό μόν' ἐστι τὸ Σῶμα·*

ὁ β' Χορὸς Ἄμην·

ὁ Ἱερεὺς *Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου·*

ὁ α' Χορὸς Ἄμην·

ὁ Ἱερεὺς *Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ
πάντα καὶ διὰ πάντα.*

ὁ β' Χορὸς *Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχάριστοῦ-
μεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.*

ὁ Ἱερεὺς Ἐξαίρετως τῆς Παραγίας, ἀχράντου, ὑπερευ-
λογοῦμένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θετον Μαρίας.

Καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει, Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἧχον
β', μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις μνησθῆτι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Διάκ. Καὶ
ὁν ἐκκιστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν οἱ
Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ
μὴ καρδίᾳ δοξάζειν· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ·
οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου· ὁ Διάκ. Πάντων τῶν
ἀγίων μνημονεύσαντες· κτλ. μέχρι τοῦ Τὴν ἐνότητα τῆς πλ-
στεως· ὁ Ἱερ. ἐκφωνεῖ Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα κτλ.
ὁ Προϊστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκ-
φώνησιν Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία· εἶτα Εἰρήνη πᾶσι· οἱ
Χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου· ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνωμεν· ὁ Ἱερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλαν-
θρωπῇ τοῦ μοιρομενοῦς σου Υἱοῦ· ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν·
ὁ Ἱερ. Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις· οἱ Χορ. Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἄμην· καὶ ἄρχεται
ὁ β' Χορ. ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν ἧχον τῆς ἡμέρας τὸ
Κοινωνικὸν Λινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀλληλούια,
μεθ' ὃ ὁ Διάκον. ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Πατρῶν μετὰ
τοῦ ἱεροῦ Πνεύματος, ἐκφωνεῖ Μετὰ φόβου Θεοῦ πλστεως καὶ
ἀγάπης προσέλθετε· ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ,

Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει εἰς ἤ-
χον β' τὸ *Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὁ Ἱερὺς λαβὼν*
καὶ ὑψῶν τὸ ἱερὸν Ποτήριον, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς
ἀγίας Γραπῆς, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἶτα στρέφων πρὸς
τὸν λαὸν λέγει ἐκφώνως: *Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς*
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορ. Ἀμήν, καὶ ὁ Διάκον. Ὁρθοὶ μετα-
λαβόντες τῶν θείων ἀγίων, καὶ ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι
σὺ εἰ ὁ ἀγιασμιὸς ἡμῶν· ὁ Διάκον. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν· τοῦ
Κυρίου δεηθώμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερὺς τὴν
ὑποστάμενον εὐχὴν Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύ-
ριε· μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρίς γῆμα, ἀλλ' εὐλα-
βῶς, εἰς ἤχον β' τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· εἶτα ὁ Διάκον. *Τοῦ Κυρίου δεη-*
θώμεν· ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον τρίς· ὁ Ἱερὺς Εὐλογία Κυ-
ρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς· ὁ Προϊστάμενος λέγει
τὸ Στερεώσαι Κῆριος, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Ἱερὺς πάλιν
Δόξα σοι ὁ Θεός· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ. εἰς τὸ τέλος
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν· οἱ Χοροὶ Ἀμήν, καὶ
ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱερουργούτου χεῖρα καὶ λαβόντες
τὸν τῷ ἀντιδῶρι τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦν-
τες τῷ Θεῷ.

ἡ
ἐκφώνησις

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσέμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσέμοια γ' Ὅσιε Πάτερ καὶ ἕτερά Ἰδιόμελα δ' Ἐκ ῥιζῆς ἀγαθῆς, Δόξα Θεῷ χάρις, Καὶ νῦν Ὁ Πνεύματι Ἀγίῳ, Εἰσοδος Φῶς Ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀντιγράμματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ Βασιλεῦ, τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πάσης δημιουργός, τοῦ Ὁσίου Ὑπομονῆς στύλος, τῆς Θεοτόκου Χαίρε Κεχαριτωμένη καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Κάθισματ^α κατὰ σειρὰν, ὁ Ν' χῶμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἄρ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, ὁ Οἶκος Ἀρρητῶ πάντα ὡς Θεῶ ποιήσαντι σοφία καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβαίτις Στανρὸν χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὰ γ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ δ' τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου Ὁ ἀρρητῶ σοφία, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου, τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναυῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετῶς Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εὐλόγησον τὸν στέφανον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχῃ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ' τὰ Ὅσιε Πάτερ Δόξα τῆς Ἰνδίκτου Ὁ πνεύματι ἀγίῳ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὅσιε Πάτερ, Καὶ νῦν Σὺ βασιλεῦ Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου Χαῖρε κεχαριτωμένη, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Κάθισματ^α κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου Ὁ καιροὺς καρποφόρους δις, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῶμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου Ὡς δεσπότη τοῦ παντός

ἀπαξ, ἀφ' ἑ' Κοντάλιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄψα
ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιω-
τέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς
Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ
Ἑσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας* εἰς δ'. Δόξα Ὁ ἁρρήτω
σοφίᾳ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμε-
ρον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μικρισμοὶ τοῦ ἤχου
εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν
Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαίρε
Κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κον-
τάλιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς
τὸ Ἐξαίρετω· Ἀξιόν ἐστιν, Κινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἰδομεν*
τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σαββάτῳ, τῇ ἐλευστομένῃ Κυριακῇ
ῥτοι τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τα
τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ 9'.—Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου
Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσι-
μικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἰσοδὸς Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προ-
κειμένον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν
Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον,
τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουσίαν,
τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμρότεροι, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χα-
ράξας, καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιω-
τέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ
Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου
δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ.
Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Λιτεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'.—Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προσμητικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα Τῇ· πάνσεπτον σου Γέννησιν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*, καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· εἶπου δὲ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἀξίων ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα ε', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα* παραδόξως, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τὰ οὐράνια πάντα*, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κινῶνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθισμα *Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς ἅπαξ ἅρ' ε'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἀγάλλου* κτίσις ἅπασα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ*

Ἀδάμ, Δόξα τῷ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἔχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ προεόρτιου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστατίμων Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία (ζήτηι ἀφ' σ' Ὁδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόη ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η'.—Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμητικὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἡ παγκόσμιος χαρὰ κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τὸ Τριτάγιον καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τριτάγιον αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναδαυμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔχου καὶ τὸ Προκειμένον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ· ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμῶς ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Πύλιν· κεκλεισμένην· ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ, ἡ Καταδυσία Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε· εἴτα τὰ β' Ἐξηκοστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προτόμια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Αὕτη ἡμέρα Κυρίου· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὐρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρουμοῦ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις
τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σκευυθή-
σεται.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοί-
μασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετί-
σας αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ὡτὲ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός
κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετινάμην αὐτήν.

Ἠγάσας τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος.

Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δι-
καιосύνῃ.

Ἡ γέννη-
σις σου Θεο-
τόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις
θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε· καὶ τὸ
Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία·
Κοινωνικὸν Ὑπόμνημα σωτηρίου, Εἰδομεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰ τόχοι ἡ ἐσπρτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπε-
ρινῷ μετὰ τὸν Προσψιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐλέ-
κρυξαι ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἐσπρτῆς σ',

Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις· Εἰσοδος, Φῶς Ἠλιον, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Δευτε ἅπαντες πιστοί, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυτις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῶν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριχδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριχδικὰ Ἀξίον ἐστιν, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸ Ἐπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ, εἰς τὴν β' ὡσαύτως Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ἐκ τῆς ῥίψης Ἰεσσαί, τὸ δὲ γ' Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθύς ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπκοή καὶ οἱ Ἀναβήμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Παῖσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς Ἡ Παρθένος Μαριάμ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κεταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ' Ὁδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, Ἐξαποστειλάρικ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξιμέτω· Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ἠοτήριον σωτηρίου, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ (Θ). — Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὥς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μελεόρων.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προϊμακὲν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων Δεῖτε νῦν χορεύσωμεν δ'. Δόξα Ὡ μακαρία θυὰς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱερὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν Ἀγίων, Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἕμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὤδῃ: Κάθισμα τῶν Ἀγίων Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα παρηγοριζέουσιν· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβαταὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἄψαα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθिनὸς Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογεῖται Ἦν τιμωτέρα, Ἐξασπτειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀδὰμ ἀνακαιρίσθητι. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Χάρις τῷ Αντρωτῇ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία M. καὶ τὸ Σὴ μερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὤδῃ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ

Ἐξαίρετως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῷ Σιδδάτῳ ἐπέεας μετὰ τὸν Προσειμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριχθίκος κανὼν καὶ τὸ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ ε' στιχολογουμέναν ἀνά β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος· καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβαίτιαι Σταυρὸν χαράδας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογουμένη Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς· ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν εἰς δ' ἐκ τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'.—Ἦ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχει ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγιγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου καὶ τοῦ Πολυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐτάρης, μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵπιδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀνωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνά δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ εἰ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κῆνιμα *Ἡ Παρθένος Μαριὰμ ἄπαξ, ἀφ' ὧν* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κεκαθισταὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα Ἀὐτῇ ἡμέρᾳ Κυρίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριοι τῶν μητέρων· Κοινωνικὸν Ἠοτήριον σωτηρίου, Εὐδομεν τὸ ὅπως καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχη ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'. — Μνήμη τῶν Ἑγκαινίων. καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἑγκαινίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἄν τύχωσι τὰ Ἐγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σιχδάτῳ ἐπέ-
ρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκε-
κραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἐγκαινίων γ'
καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἐπερινῷ Ὑψου-
μέρου σου Δέσποτα Δόξα Τὴν μετήμερ τῶν Ἐγκαινίων.
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προ-
κειμένον, καὶ τὰ Ἀνγκνώματα τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα
τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὺ μου σκέπη κρα-
ταιὰ, Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Προεόρ-
τιον Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ Ἀπόλυτις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ
Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν Ἐγκαινίων
ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ
ἡχου καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ
καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων
Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια ἅπαξ, ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ
Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Κα-
ταδασίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου, εἴτα Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνα-
στάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων Μέσσοι τῆς γῆς ὁ Κύριος καὶ Μετ' εὐ-
φροσύνης κρίξωμεν. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν
Ἐγκαινίων δ' Σήμερον ὁ ἐνθεος, οἱ Στίχοι δ' α' Κύριε ἡγάπη-
σα εὐπρεπείαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
ὁ β' Σοὶ πρέπει ἔμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθή-
σεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπε-
ρευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τοπικά καὶ οἱ Μικαριτικοὶ τοῦ
ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων,
μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον
Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, τῶν Ἐγκαι-
νίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ
Κοντάκιον Οὐρανὸς πολέρωτος ἡ Ἐκκλησία. Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαι-

ρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἑγκαίνιων ἐν Σαββάτῳ Ἀποστολοῦ λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγελίου τῶν Ἑγκαίνιων, Κοινωνικὸν Κύριε ἡγάπησα εὐτρέπεια Ὀκνον σου.

Τῇ ΙΔ'.—Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

(**Σημειώσεις.** Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύτατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὐ ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσης τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνελλιπῇ καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὑψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑσπέρης.

Ἐν τῷ Μ. Ἐπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Σταυρὸς ἀνυψούμενος εἰς ε', Δόξα Κζι νῦν Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, Εὐσδοξ, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς· οἱ Σίλοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕτερος, Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Δόξα Κζι νῦν Ὅνπερ πάσαι Μωσθεῖς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτή, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Παιεύλαος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβάθμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ (ὅπερ λέγεται εἰς οἰκνδήποτε ἡμέραν τύχη ἡ Ὑψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Σὺ μόνου σκέπη

κραταιὰ ὑπάρχεις· Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ
 Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κινὼν εἰς ἕξ
 ἄνευ Στίχων, ἐκτὸς τοῦ Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς· τὸ Κάθισμα
 ἅπαξ, ἀφ' οὗ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κε-
 ταβηταὶ Σταυρὸν χαράξας, εἴτε ψάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο
 Ὡδαί, καὶ αἱ δύο Κεταβηταὶ Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, καὶ Ὁ διὰ
 βρώσεως τοῦ ξύλου, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις καὶ τὸ ε' ἅπαξ. Εἰς
 τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ' (εἰς
 τὸ Αἰνεῖτε ὁ Πατριάρχης ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς οὐ προκυνοῖ ὡς συνή-
 θως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προκυνηθῆναι τὸν τίμιον Σταυρόν).
 Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον προέρχεται, Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἡ-
 χον δ', εἰς δὲ τὸ Ἀσματικὸν Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται ἡ Εἰσοδος
 τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἑξῆς διάταξιν. ● ἱερουργῶν Ἱερεὺς †
 στάς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυ-
 ρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βετιλικῶν καὶ
 τριῶν κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς·
 στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά,
 τῶν Ἱεροδικόνων θυμιώντων καὶ τῶν Λαμπάδων, τῶν Ἐξαπτε-
 ρύγων, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτου τοῦ
 Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διδάμβουλون, τῶν Ψαλτῶν δὲ ψαλλόν-
 των τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ
 ἔνθα ἵσταται τὸ Τετραπόδιον ἡυρεπισμένον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ
 περιελθὼν τρίς ἵσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, κρατῶν δὲ εἰς †
 χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοὶ, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ
 τοῦ Τετραποδίου· εἴτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλ-
 λει τὸ Σῶσον Κύριε ἅπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν
 μετὰ ταῦτα βελὼν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἷς ἂν ἡμέρα τύχη), καὶ
 λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βετιλικῶν
 καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς· ὑψοῖ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως·
 Ἐλεησον ἡμῶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθα σου
 ἐτάκουσον καὶ ἐλέησον, καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς α' ἑκατον-
 τὰδος τοῦ Κύριε ἐλέησον, τοῦ Ἱερέως σφραγίζοντος ἐν ταῖς ἐνέ-
 ξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρεῖς καὶ κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ἡρέ-
 μα, ὅσον σπιθικμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίσταται δὲ αὐθις κατὰ
 μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος· εἴτε στραφεὶς
 πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ

των εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχον-
ται τῆς 6' ἑκατοντάδος, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν 6' ὕψωσιν ὡς προ-
διεγράφη· εἴθ' οὕτως στραφεὶς πρὸς Δυστρά', λέγει· Ἐτι δεόμεθα
ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. . . καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς
7' ἑκατοντάδος· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς
τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημιούν-
των ἡμῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημιούντων ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ δ' ὕψωσις· καὶ αὖτις ὁ Ἱερεὺς στρα-
φεὶς πρὸς Ἀνατολάς, λέγει· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακοινοῦν-
των καὶ διακοινησάντων ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης β'υλῆς Χριστιανῶν ὀρ-
θοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφρέσεως τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς 8' ἑκατοντάδος· εἴτα
τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ πρότελθὼν
ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λιθῶν αὐτὸν μετὰ κλάδων βε-
σιλικῶν, βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, ὑψαὶ αὐτὸν ψάλλων τὸ Ὁ Ὑ-
ψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως· θεὶς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ
δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦ-
μεν Δέσποτα, ἅπας· τὸ αὐτὸ ψάλλουσιν καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν·
εἴτα ἀσπασάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρ-
χεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη.
Μετὰ τοῦτο προσέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ τάξιν καὶ
προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν· προτερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι
παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βατικικοῦ ἀτπαζόμενοι
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὁφει-
κτάλοι· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον
Δεῦτε πιστοὶ, καὶ τούτου πληρωθέντες, ψάλλεται τὸ Ἀπολυ-
τίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ
γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐνθ' αὖν εὐρίσκηται χροστᾶτων
Ἀρχιερέων· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ
Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὑψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Ἐκκλη-
σίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν 8' ἑκατοντάδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἐτι δεόμεθα
ὑπὲρ ἁλίσκων, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως
καὶ ἀφρέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπι-
τρόπων, ἐργοιτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας

ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν εὐ' ἑκτοντάδα λέγει, Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφρέσειως τῶν ἡμαρτιῶν αὐτῶν).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι
τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκραῖξομαι ἡμέρας καὶ
οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος
τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος;

Μνησθῆτι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτί-
σω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν
αὐτῷ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώ-
νων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡ-
μᾶς Ἰὲ . . .
ὁ σαρκί σταν-
ρωθεὶς κτλ.
(οἱ αὖ ἡμέρᾳ
τύχῃ).

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐδασείλευσεν, ὀργιζέσθωσιν
λαοί.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐ-
στιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσιν τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον Κύ-
ριε τὸν λαόν
σου κτλ.

Εἰσοδικὸν Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἄγιός ἐστι, Σῶ-
σον ἡμᾶς Ἰὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ Στάνρωθεὶς, ψάλλοντες σοι Ἀλ-
ληλουῖα· τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑ-

ψωθεῖς, ἀντὶ τοῦ Τρισχιίου Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, ὁ Ἀπόστολος Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τὸ Εὐαγγέλιον Συμβολικῶς ἐτοίμησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλίμας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐν ἡμῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σώσαι Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἐν ἡ ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἐπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Προκείμενον ψάλλεται τὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσημειωτέον ὅτι ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ ἐορτῇ, φερούση τὰ ἴσα τῆς ἀγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστεῖαν, μόνον δὲ ἂν συμπῆσῃ ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ἐν τῷ Ἐπερινῷ ψάλλεται ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἐνδιάτακτος μεθέρτος τοῦ Ἐπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἀγίου χρομα, εἰς τὴν ἡ' Ὡδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμός καὶ Στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν μετὰ τὸ Ἐξοπτειλάριον τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Κεὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίρωνα τῆς ἐορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῆς ἐορτῆς μεθέρτα δ'. Δόξα τῆς ἐορτῆς μεθέρτον, Κεὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Κεὶ νῦν μεθέρτον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἐορ-

τῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τοῦ τυχόντος Ἀγίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηροξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, Σταυρὸν ἡ αἰμαρμένη τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μνησμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνα· τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Aireite, Eidoimen* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'.—Τῆς ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας Ἡ διηρθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἕμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ

Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κινόνες δ' Ἀναστάτι-
μοι, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα τῆς
Ἀγίας καὶ μεθέορτον, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστά-
σιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταδασταί
Σταυροῦ χαριῆς καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου,
εἰτα Στιχολόγημα Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνα-
στάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀνα-
στάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευ-
λογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κινόνος τῆς Ἀγίας δ', μετὰ
τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς
Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς,
Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὰ
Ἐξαίρετω; Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ-Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ',
Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπό-
στιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὅρθρον
τὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν, Κινόνες
ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ
Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀγίου,
καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀνα-
στάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου
τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑ-
ψωσιν κτλ.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῇ ΚΑ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκο-
λουθία ἀπαρallάκτως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαίρουμέ-

νων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λειτουργίας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν Ἑσθιμειώθη, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἐορτῆς σ', Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἐορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς δις· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς ἅπαξ, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασίων. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, εἴτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ Νηοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ἐν-λου, Κοινωνικὸν Ἑσθιμειώθη ἐφ' ἡμῖς, τὸ Σῶσον Κύριε καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῇ α' Κυριακῇ

ἡ τῇ α' συμπεσούσῃ ἑορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου μέχρι τῆς ΚΑ' Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν μέχρι τῆς Η' Νοεμβρίου.

Τῇ ΚΓ'. — Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διχτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὁρθρον αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξῃ τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξῃ τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου Ἡ πρῶτῃ οὐ τίκτουςα, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυρ. εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὅτε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα θυμῶντι ἐν Ναῷ, Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου κτλ. Ἐξαποστειλάρικ, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τοῦ Προδρόμου, Δόξῃ τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. — Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, καὶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀνα-

στάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης γ'. Δόξα *Τις* μὴ θαυμάση; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν καὶ Ἀπόλυτις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμινομος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄπατα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα Στιχολογούμεν *Τὴν* τιμιωτέραν. Ἐξαπρωτεῖλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰ τόχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἥτις καὶ προηγείται. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπωται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θέκλης συντεθεὲν ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ἐν ἔτει αωμγ'.

Ἦχος γ'.

Θεοῦ κήρυκος διδασκαλίας, πόθω Κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γενηρῶν ὡς ρεόντων ἡλόγησας καὶ σεαυ-

τὴν ἱερὸν καλλιέριμα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποιῶν κατετόλμησας, **Θέκλα** ἐνδοξε, **Παύλου** τοῦ Θεοῦ συνέκδημα, τὸν σὸν νυμφεῖον **Χριστὸν** ἐκέλευε, δωρήσασθαι ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑτεροι Ἀπολυτίκιοι τῆς Ἀγίας, ἐφρέθην ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κεροῦ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου ἐν μεμβράναις γεγραμμένον, ἐν ἔτει 160'.

Ψαλς 6'.

Ὡς τῷ **Παύλῳ** μαθητευθεῖσα **Πηνεῦφημα**, καὶ τῇ πίστει στηριχθεῖσα **Πέτρου Θεόσοφου**, πρωτομάχου ἀνεδείχθης καὶ πρωταθλος ἐν γυναιξίν, ἐπέδης τῇ φλογὶ ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ, θῆρες καὶ ταῦροι ἔφορξάν σε ὀπισθεῖσαν τῷ **Σταυρῷ**, πρέσβευε **Χριστῷ** τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, **Θέκλα**, συνέκδημα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΚΓ'. — Ἡ μετὰστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων εἰς ς'. Δίξῃ Τὸν Υἱὸν τῆς βροττικῆς, Καὶ νῦν *Παρηλθεν ἡ σκιά, Εἰτοδοῖς, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καθ' ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν)*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δίξῃ Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ εἰνοίαν, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Θεοτοκίον, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ ταῖραν, οἱ Ἀναβηθμοί, τὰ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Πᾶσα*

προή καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' Ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στιχὸς Ἑ-
λέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ ἰδιόμελον Θεολόγε Παρθενε, ὁ Κη-
νὸν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάλι-
σμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μη-
νολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολο-
γοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποτειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεο-
τοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ' Δόξα Εὐαγγελι-
στὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Με-
γάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, οἱ Μναχῆριμοι, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νικοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετω; Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ Φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τότε ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέραι, μετὰ τὸν Προίμικόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ε'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολε Χριστοῦ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Βύλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου *χῦμα*, εἴτα τὸ Κάλισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον.

αί Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψιχτα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἑξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάτιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάτιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα Ἑξαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάτιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιότιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἀγίων σ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλησεσι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάτιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἶτα Δόξα τῶν Ἀγίων Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προδόμιον, Θεοτόκε ἡ προστασία καὶ τὰ

Τριχδικά "Αξιόν ἐστιν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὑπερ-
 δεδοξασμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπο-
 λυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.
 Τὰ ἀναστάσια Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπα-
 κοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀνα-
 στάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντά-
 κιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων Φωστῆ-
 ρες ὑπέρλαμπροι, Καὶ νῦν Ταχὺ δέξαι Δέσποινα. Ἀφ' ε' Κον-
 τάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς
 ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου
 καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα Στιχολογοῦμεν
 Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων,
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστήσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων
 δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
 μένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαριτικοὶ τοῦ ἤχου
 εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν
 Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Ἀγίου
 τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν· ὁ Ἀπόστολος·
 Τέκνον τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἐξῆλθεν ὁ
 σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ).
 Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ
 φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι τρεῖς τοῦ ἐνικυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν
 ἁγίων Πατέρων· καὶ τῆς μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν
 ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην τῷ
 καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
 τὸν οὐρανόν. Τῆς δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἣτις ἤθελε τύχει
 ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς·
 ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ τῆς Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς
 ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακὴν, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται
 Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ· Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν
 ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ.

Τῇ ΙΙΙ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διατάξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρᾳ μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα Ἀπόστολε Χριστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτοδός, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Πάνσοφε ἁ.μ.ε.ῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὡς συνέκδημος Παύλου, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια. τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, Σήμερον σωτηρία καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ κανόνος ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. — Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγούμεναι τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἴτα ὅπου μὲν ἐορτάζεται ἡ ἁγία Ματρὼνα ἔπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρὰ, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἔπονται τὰ τοῦ Ἀγίου τούτου· ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξαστικά λέγονται ἐκ τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου ἢ τῆς Ἀγίας. Τὰς ἰδιαιτέρας δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν ὅρα εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίμου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνακνώματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοδοκίον ἐκ τῆς Ὁκτωῆχου. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἐορταζομένου Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθισμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοδοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδυστοί τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κέθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοδοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μεγαλόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ Καταδυστική· Ἀποίξω τὸ στομα μου,

καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένην Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Τῇ ΚΓ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστὶ δικτεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ ς'* καὶ τοῦ ἁγίου δ'. Δόξα Αἵματι τοῦ μαρτυρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ*, Δόξα *Τοῦ Ἀρχιεπισκοπόμενος Χριστοῦ*, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκεί-

μενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κτίσιμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδυσχαίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξπαστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Ἄλνους Ἀνατάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξῃ τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερενλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία* τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, Ἐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν ε' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, Δόξῃ Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν *Παναγία* Δέσποινα, Εἵσοδος, Φῶς ἡλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξῃ Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Μέγαρον εὐρατο καὶ τοῦ Σεισμοῦ Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, Καὶ νῦν Τὸ τοῦ Σεισμοῦ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Κτίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναδυσχοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χοῦα, Δόξῃ Ταῖς τοῦ Ἀθλοφό-

ρου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχας* Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εἰς τὰ ὑπερχόσημα σκηνώματα* (Ζήτηι εἰς τὴν Λιτήν). Κινόνες ὁ τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ὁ Στίχος, Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν· δόξα σοι, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Μερὸς μου Δημητρίε· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κῆθιμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντι Θεοτοκίου. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Ἀπολίσσω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαπστυελάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Προσόμοια *Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς*. Δόξα *Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον*, Καὶ νῦν *Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν*, Δεξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαχρισμοί, ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' τοῦ δ' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νκαῦ καὶ Κοντάκιον, Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως· *Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος δ'. Δέξαι Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξαι τοῦ Ἁγίου Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου Μέγαρ εὐρατο, τὸ Θεοτοκίον Σε τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου *Τὸν θεῖον τοῦ μαρτυρίου στέφανον* μετὰ τοῦ Κινόνος ἡ Ἀκολουθία ἀπασα τῆς Κυριακῆς μόνῃ.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ

τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Παραγία Δέσποινα, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἔστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ δ' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀγορήτου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου Τὸν λόγχοις κληρωσάμενον', Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μνηστῆρες τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ

1. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἁγῶν ἐκδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντινου, φαίνεται ἐνταῦθα σημείωσις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περίοδον «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλὰς κινδύνοις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προίστάμενον» ὥδε «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς πᾶσι τοῖς εὐσεβείαι προίστάμενον»· ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε εἰσοδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἡ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεταί μνεία ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συνιστάται τῷ φάλλορτι ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκριθείᾳ τὸ κείμενον ὡς εὔρηται.

τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πίστῃ ἄλλη ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναιίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δίξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον. ~~Σὺ δὲ τὴν μετὰ τὴν εἴσοδον~~ καὶ Ἀπόλυσις. *Ὁ δὲ ἡμεῖς γονυπόσοις*

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, Εἴτα τὸ Τρισάγιον, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν· εἴτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων· αἱ Καταβασταὶ Ἀνολίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων

δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξολογία Μ.
καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψαλλον-
ται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα θ' ἐκ
τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικόν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς,*
καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Η'. — Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ
καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυναμειων.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσημακόν, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα Συγχαρή-
τε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι, Καὶ νῦν Συγχα-
ρῆτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι. Εἰσοδος,
Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀντηνώματα.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς γλόφα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε
ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης
καὶ Πρόμαχος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Θεο-
τοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀτόκρυφον καὶ Ἀπόλυτις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν· οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀν-
τίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους
αὐτοῦ πνεύματα. Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου,
εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτιρίων,
προστασίαις, καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ στίχος Ἐλέησόν
με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Τῷ ἀνθρῷ θρόνῳ (ζῆτει εἰς τὴν
Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑμνῶν διοδιεύσας, καὶ ὁ τῶν
Ἀσωμάτων Τοὺς ιεροὺς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων, οὗ ὁ στί-
χος Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτάκτον,
ἅφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταστάσι
Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, εἰς τὸ τέλος, καὶ ἡσῶ γηθόμενος ταύ-

της τὴν Εἰσόδον. Εἰς τὴν γ' Ὁδὴν, Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, εἰς τὴν ε', Ἐνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ καῶ τοῦ Θεοῦ, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Εἰς τὸ Ἄπας γηγενής· τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομνητορίας, τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προτόμοια, Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, Δόξα Ὁποῦ ἐπισκίασῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ 6' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναός. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων ε', Δόξα Συγχάρητε ἡμῖν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸ Νῆψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ταξιάρχων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογία τὸ τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ 6' τῶν Ταξιάρχων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος γῆμα, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνολέω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιάρχων

δ'. Δόξα Ὁπου ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακκριτοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ταξιάρχων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιάρχων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναὸς, Ἀπόστολος τῶν Ταξιάρχων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'.—Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλην Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρῃ μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἰδοὺ πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτε τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Ἄριστος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπικολή, οἱ Ἀναβητοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μενολόγιον τῶν Ἀγίων αἱ Καταβασίαι Ἀπολύω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἴτε στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καὶ

τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερυψολογιμένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἀγίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ IB'.—Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ Ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ ΙΓ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα*, εἰς σ'. Δόξα Ὅσπερ τρισμάκαρ, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*. Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα *Σάλπιγξ χρυσόφωνος*, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ*, τὸ Θεοτοκίον *Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κηθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβιβασμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἡχοῦ, τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἴτα ὁ Ν' ψαλ-

μὸς χῶμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στιγὴς Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὴν διοδεύσεις, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' ε', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, εἰτα τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια Χρυστοῦ τηλανγέστερον, Δόξα Χρυσέοις ἔπεσι, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακχρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπότολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολύελλος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβήθμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῶμα, εἰτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαα ἡ τῆς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς

Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερυψωμένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κεντάκιον Ὁ καθαρώτατος γὰρ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὁ αὐθριώτης). Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* κτλ.

Τῇ ΙΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρᾳ μετὰ τὸν Προσμίακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά σ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ὕμνος, τὰ ἀναστάσιμα Κεθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν* τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἄν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἄν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπτάρας μετὰ τὸν Προομιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά ε' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Χαρὰν προμνηστεύεται καὶ Ἀπόλυσις*.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίων ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοή, οἱ Ἀναδαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος Ὑπερυψίη Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα τὸ Προεόρτιον Εὐφροσύνης σήμερον ἄπαξ· ἄρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀπολίξω το στήμα μιν, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἶνων) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰτεῖτε. Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπεριῳ, μετὰ τὸν Προοιμαχὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς σ' τὰ Στιχῆρά Σήμερον πιστοὶ καὶ τὰ Τῶν Ἀγίων εἰς Ἅγια. Δόξα Καὶ νῦν Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσέμοιζ Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δέξα Καὶ νῦν Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μιν, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναδαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα

Μαριὰμι, εἴτα ὁ Ν' φαλμὸς γῆμα. Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, αἱ Κανόνες ἀμρύτεροι ὧν ὁ στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ δύο Καθίσματα, ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μετνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται· εἰς τὴν Θ' ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὡδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἤχον δ' πρῶτον Κανόνα.

"Αγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δοῦξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Ἀγίων.

"Αγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς παραδούξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Ἀγίων.

"Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δοῦξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Ἀγίων.

"Αγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ "Αγία τῶν Ἀγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἤχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθεῖσαν, χεραὶ τῶν Ἱερέων. Δίς.

Δόξα, **Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυποστάτου . . .**

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν . . .**

Ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἁνῶ στρατευμάτων· Μυστήριον ξεινον, τὸ Ἐξ-προστειλάριον Ἦν πάσαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοῦς Αἵνους τὰ Προσόμοια Λαμπροδηγόροι Παρθένοι εἰς δ'· Δόξα καὶ νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.
Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ
Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς θάρσεσιν αὐτῆς γινώ-
σκεται.

Καθάπερ ἤκούσαμεν οὕτω καὶ εἴ-
δομεν.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ἡγάσας τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος.
Ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ πόλις Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύ-
σονται ἐν αὐτῇ.

Ἄγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Ἵνὰ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἄγλοις θαυ-
μαστὸς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλοῦσοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασι-
λέως ἔσωθεν ἐν χρυσωτοῖς χρυσοῖς περιβε-
βλημένη, πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς.

Σήμερον
τῆς εὐδοκίας
Θεοῦ τὸ προοί-
μιον κτλ.

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγλοις
θαυμαστὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς εὐδοκίας καὶ Κοντάκιον,
Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρῇ,
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀγ-
γελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κι-
νώτῳ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρα· μετὰ
τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλ-

λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀντιφώνηματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ ᾠδὴν ἔστιν, εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς Δικαίων ὁ καρπός. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς Δαβὶδ προοδοποιήσων. Εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασις Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἐμψύχος, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἴτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεινᾶται, εἴτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὡδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Μυστήριον ξέρον, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (ὅρα § 7) μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετος, Ἄγγελιοι τὴν εἰσοδὸν τῆς Παρθένου... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κιτωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο-

μεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίων ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δεύτερος τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδὴς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' γ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννητῆται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς γ' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἵτοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίων ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἀγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθισμα τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυνarıων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίρωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἀγίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρῶτατος Ναός. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀγγελοὶ τὴν εἴσοδον. . . Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰσομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἀγίας, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ

τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξῃ Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον, Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος Ναὸς, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκλειῆσιον Ἀρχιεποῖ τὴν εἴσοδον τῆς Παράγρου... Ὡς ἐμψύχῃ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἢ ἐορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.

Τῇ Α'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' ἐσπέρια Προσέμοια Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος εἰς ε'. Δόξῃ Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἡσαία χόρευε. Ἐσίδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἴτα τὰ Ἀπόστιχα· Δόξῃ Τὸν συναίμονα Πέτρον, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἢ Λιτὴν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτεκνίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα προὐ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξῃ Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν)· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ

Θεοτοκίον, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾷται· εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια *Βηθσαιδὰ νῦν ἀγάλλου* εἰς δ' *Δόξα Τὸν κηρυκα τῆς πίστεως*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Υπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μεγάλη* καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Νασὸ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ ε'* καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα *Στιχηρὰ*. Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρου*, Καὶ νῦν *Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξῃψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν*, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου *Χῦμα* καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾷται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστό-

λου, Καὶ νῦν Ἑπερινολογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς 5' Ὁδῆς τοῦ 6' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Νηοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ'.—Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑπερινοῦ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελὸς ἡ ἀληθινή.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σχῆδίτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προομιανὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἀγίης γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή,

οὐκ ἂν ἀναβῇ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, Δόξα τοῦ Ὁσίου Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Αγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Διευεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται Δέσποινα πρόσδεξαι.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνέμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικός κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριᾶδικά Ἄξιον ἐστίν, εἰς τὰ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξήφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλ-

τῆριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἀγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ὁσίου, τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, Καταβασίαι Χριστοῦ γεινῶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΣΤ'.— Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς ε' τὰ Προσόμοια Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς, Δόξα Ἱεραρχῶν τὴν

(1). Τὰ ἔτιρα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ ποίους εὐφημιῶν οὐ ψάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξὸς, Πρεσβύτερος Πελοποννησίος καὶ Πρωτοϊερεὺς Ναυπλίου, ζῆσας περὶ τὸ 1640, ἀνὴρ θαύμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουληθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ ποίους εὐφημιῶν, καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεὶς Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἑρετῖαν καὶ συνεγνωθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηναίοις ἀνθαιρέτω γνήμῃ· ἐφ' ᾧ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου διεκηρέχθη ὡς καιροτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἄσματα αὐτοῦ καθωρίσθη ἕκτοτε ἵνα μὴ ψάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.

καλλογήν, καὶ νῦν Σπήλαιον εὐτρεπέζον, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, Δόξα Ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ἀνύμνευτε Παρθένε πόθεν ἦκεις, Ἀπολυτίκιον Κανόνα πίστεως, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, αἱ Ἀναβιβασμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὡδὴν ἐπιτίκιον, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Ἀπόρφ γλώττει καὶ χεῖλεσιν, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ὧς τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηρολόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαὶ Χριστοῦ γεννᾶται, εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν Μακαριζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ αἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως Ἀξίον ἐστίν, τὸ Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρει μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου ε' τὰ Μύροις παροικησας, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμνευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-

δικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν· εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου. Καθίσματα λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χρομα, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασαίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἀνατολίου καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν. Κοινωθῆκόν Διείτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'.—Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἑγκαινίων ψάλλονται ὡς εἰς διατεταγμέναι ἐν τῷ Μηνίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας Σήμερον ἐκ ὅ-

ζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἀγίας Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὴ διαλύονται ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἀγίας Ὁ νέος οὐρανός, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἀγίας Ἀναδόησον Δαβὶδ· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας Τὴν σύλληψιν σήμερον· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Χορὸς προφητικὸς, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωακείμ ὁ Ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταδασαίαι Χριστὸς γεννᾶται, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Ἑυαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἀγίας Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' τῆς Ἀγίας Ἀπόθεσθε Ἀδάμ, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη (ζήτει ἀφ' ε' Ὁδῆς). Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Σημεΐωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μέχρι τῆς ΙΖ' τυχούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Προπατόρων δ', Δόξα Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ

νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Τῶν Προπατέρων τὸ σάστημα, Καὶ νῦν Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάντων, τὸ Ἐν πίστει τοὺς Προπτορας ἐδικαίωσας καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάντων Ἀπολυτίκιον εἰς καὶ τὸ τῶν Ἀγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάντων καὶ ὁ τῶν Ἀγίων Πατράσιν αἴτιον προσάξωμεν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, καὶ τὸ ἀναστάντων Κοντάκιον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατέρων, αἱ Καταβασταὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάντων, τῶν Προπατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῶν Προπατέρων δ' Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν. Δόξα Δεῦτε ἅπαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάντων Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατέρων καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν (ζήτησις Κυριακ. ΚΘ') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δείπνον μέγαν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προρομιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκεκράξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' τῶν Προπατέρων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ', Δόξα τοῦς πρὸ τοῦ νόμιου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Καὶ νῦν Τῶν Προπατέρων τὸ σύστυνον, Ἄ καὶ ἐκείνη καὶ ὡς ἀπὸ τῆς ἑξῆς τοῦ Ἀγίου ἀπ' αὐτῶν Προπατέρων Ἐν πύτει τοὺς Προπάτορας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁθρόν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξισίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοή. Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου γῆμα· ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηναλόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀνακτάματα 6', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δέξαι Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ παρηγγυρίσωμεν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγίου
 εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατέρων δ'. Μετὰ
 τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστασίμουν Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατέρων, τοῦ
 Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σημε-
 ρον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς
 τῶν Προπατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως Ἀξίων ἐστί, Κοινωνικόν
 Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'.—Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἑλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, ἢ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται· διότι καὶ οἱ Ἅγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Προπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῇ Κυριακῇ.

Τῇ Κ'.—Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἥτοι τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὗτω· Τῇ Περικτευῇ ἐπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα Θεοφόρε Ἰγνάτιε, Καὶ νῦν Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρχλητικῆς Στιχηρὰ, Δόξα Ὡς τῆς στεργῆς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δειήσεις προσδεχομένη, Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, οἱ Κανόνες χῶμα, εἰς τὴν ἡ' Ὁδὴν ψάλλεται ἡ Εἰρμός καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστιελάρια ἀμφότερα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἵνοι τῆς Ὀκτωήχου Σοὶ δόξα πρέπει χῶμα. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, Δέξαι Στήλη ἐμψυχος, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ. Μετὰ τὴν Εἵσόδον, Ἀπολυτίκια Καὶ τρόπων μέτοχος. . . Ὁ μάρτυς σου Κύριε καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, Εὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημειώσεις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι τῆς κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνός Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολουθῶς.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ ιη' ἢ τῇ ιθ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προειμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάτιμα Στιχηρὰ γ' καὶ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων* σήμερον πιστοὶ δ', Δόξα Δαυιδ ἡ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάτιμα Στιχηρὰ, Δέξαι Χαίρετε προφηταί τιμοί, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, Θεοτοκίον Παῖντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δέξαι Βολλεὺς ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ ὁ Ἐξψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου Κύματι θαλάσσης, ὁ στίχος τοῦ α' μετὰ τὸν Εἰρμὸν Τροπάριου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, τῶν δὲ λοιπῶν Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰ τελευταῖα οὗς Τροπάρια Δόξα Κεὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή Ἀγγελος Παίδων ἐδρόσισε κήμιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον γῶμα· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν νομικῶν* διδασκάλων ὁ σέλλορος, Κεὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν εὐχὴν εἰσοῦσόν, τὸ ἀναστασίμον Ἀπολυτικίον, τῶν Πατέρων Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ὁ Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἡ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς α' μέχρι τῆς κγ' τοῦ μηνός, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια Παρθέρε πανάμωμιε Θεοῦ γ' καὶ γ' τῶν Πατέρων Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, Δόξα Δαυιδῇ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, Κεὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἶσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Χαίρετε προφηταὶ τίμιοι, Κεὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστά-

σιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον Ἑτοιμιάζου Βηθλεὲμ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα τῆς Λειτῆς *Βολιδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν Προεόρτιον Ἰλκουε οὐρανὲ, τὰ Τριδικὰ Ἰξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑτοιμιάζου Βηθλεὲμ καὶ ὁ Ἐξίψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθήσματα ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν αἱ ρησεις καὶ αὐθις Ἀναστάσιμα* δύο καὶ ἕτερον Προεόρτιον *Αἰλῶν Ποιμενικῶν* (ζῆτει ἀμφοτέρα τῇ κδ' τοῦ μηνός)· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων Κύματι θαλάσσης, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ἐλάττης Ὡδῆς, λέγεται Στίχος *Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια Ἀγιοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰ τελευτήκα δύο Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή Ἀγγελος Παίδων καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ ὁ Οἶκος *Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Χριστοῦ ρεινᾶται καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν τομικῶν διδαγμάτων* ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον *Ἡ Παρθενος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἰξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ

τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεόρτιων οὕτω· Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον*· πιστοὶ εἰς δ', καὶ δ' Προεόρτια Προοιορτάσωμεν *Λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια* (ζήτησι τῇ κ' τοῦ μηνός). Δόξα *Δαυτὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, Καὶ νῦν Σπῆλαιον εὐτρεπίζον*. Εἴσοδος, *Φῶς Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια *Παρθένε παράνομι θεοῦ* (ζήτησι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι *Ὁ θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρους κατασκειν δασέως, καὶ ὁ ἕτερος Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοδύθη, Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην*. Δόξα *Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, Καὶ νῦν Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν*. Ἀπολυτίκια τῶν Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεργράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις*.

8. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν Κύματι θαλάσσης, εἰτα Δόξα Βολίδες ἀστράπτοντες, Καὶ νῦν Ἄκουε οὐρανὲ (ζήτησι ἀμφοτέρω ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεργράφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἡγου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Αὐλῶν ποιμενικῶν* (ζήτησι ἀμφοτέρω ἐν τῇ κδ')· εἰτα ἡ Αἵτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡγου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον ἐκάστης Ὁδῆς μετὰ τὸν Εἰρμὸν λέγεται στίχος Δόξα *τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ἄγριοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ Ἄγγελος *Παίδων* ἐδρόσισε κάμνον· ἀπ' ε' Κοντάκιον *Χειρὸν ἄγραφον εἰκόνα καὶ ὁ Οἶκος Ἑκτευρόν σου τὴν χεῖρα*. Εἰτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· οἱ Καταβασταὶ Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πιτέρων Πατέρων* θείων

σήμερον καὶ τὸ Προεόρτιον *Εὐφραίνου Βηθλεέμ* καὶ σὺ. Εἰς τοὺς ἄνους ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τὰ τροπάρια Ἀρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς εἰς δ'. Δέξαι τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναπτάξιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἱερόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν·

Ὡρα Α'.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, περὶ τὴν α' ὥραν τῆς πρωίας κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογῶντες τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε . . . κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ Ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ Κύριε ἐλέησον ἡμῶν. Δόξα Καὶ νῦν Λεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α' ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρί, τὸ Τροπάριον Ἀπεργάφετό ποτε, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ Τί σὲ καλεσώμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον *Βηθλεέμ* ἐτοιμάζου. Εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ

Θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὅρων κατασκίου δασέως καὶ τὸ Ἰδιόμελον Νῦν προφητικῇ πρόρρησις, ὁ α' Χορὸς Δόξα, ὁ β' καὶ νῦν, ὁ α' Ταῦθ' ἰερὴ Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον μετὰ τοῦτο, ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀποστολὸν, εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία ὀρθοὶ κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὥρας Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει Τὰ διαβήματά μου κατεύθυντο καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παρτί καιρῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰί, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμῶς ἐπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν Χριστὲ τὸ φῶς τὸ αληθινόν, εἰτα ἀρχεῖται Εὐνὸς η' ααρ.

Σημ. Παλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὄρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἢ ὁ Διάκονος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνούς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιᾷ τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν 5' καὶ Θ' ὑπὸ ἐτέρων Διακόνων².

Ὄρα Γ'.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ' Ὄρας, καὶ μετὰ τὸ Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐροβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, ὁ β' Χορὸς Δόξα, ὁ α' Καὶ νῦν, ὁ β' τὸ Ἰδιόμελον Ἰωσήφ εἰπὲ ἡμῖν. Εἶτα λέγεται ὑπὸ τοῦ β' Κανονάρχου ἡ Προφητεία καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' Ὄρας Δέσποτα Θεέ, ἄρχεται ἡ 5' Ὄρα.

Ὄρα 5'.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς 5' Ὄρας καὶ μετὰ τὸ Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ

2. Ἀπόστοι Ἀρχιερεῶς, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος φελώνιον

ρησίαν, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθώμεν ἐνθέςως, εἴτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον Κύριε εὐσαχήκοσα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐροβήθην καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀκουε Οὐρανὲ, ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, ὁ β' καὶ ὁ α' Χορὸς αὐθις τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε Χριστοφόροι λαοί, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς σ' Ὡρας Θεὸ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, ἄρχεται ἡ Θ' Ὡρα.

Ὡρα Θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώστης Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῆς Θ' Ὡρας μετὰ δὲ τὸ Ὅτι ἡμᾶς γεννηθεῖς, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, εἴτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμῶν ἦξει καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου Σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται τοῦ Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Χορὸς λέγει τὸ Καὶ νῦν, ὁ δὲ Κανονάρχης ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἀναγινώσκει εὐλαδῶς καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δὲ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρίς, εἴτα ἐξακολουθεῖ Ῥάκει καθάπερ βροτὸς κτλ. τὸ δὲ Προσκυνούμεν σου τὴν γέννηαν Χριστὲ ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρίς, τὸ Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια ἅπαξ, καὶ τότε ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, γίνεται Ἀπόλυσις³, καὶ ἄρχεται ὁ Μέγας Ἐπιτερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

3. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τεττικά, ἡ ῥημα, ἥτοι τὰ: Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, αἶνει ἡ ψυχὴ μου καὶ τοὺς Μακαρίσμοι, καὶ τελευταίον τὴν Ἀπόλυσιν ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομία συντελεσθῇ ἤδη ἡ παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπόλυσις.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

6. Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεία, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προσκιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀγνούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἰσοδὸς μετὰ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετὰ τὸ τέλος ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Λαθὼν ἐτέχθης καὶ ὁ β' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει Καὶ Μάρους σοι προσήνεγκεν τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροί, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν καὶ ψάλλει αὐθις τὸ Τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀκολουθῶν ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου Μάρους ὁδηγήσας ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἶτα ὁ β' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλουϊα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Εἰς πολλὰ ἔτη· εἰδεμή, λέγεται τὸ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς⁴ καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννη-**

4. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὁρίζει διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἡ γέννησις σου Χριστὲ . . . ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς· ἀλλ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναφέρουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐνεκρίθη ἵνα ψάλληται τὸ Εἰδομεν τὸ φῶς, ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἐκείτης Δεισποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθιστᾶται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.

θεὸς καὶ ἐν φάττῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινός . . .

7. Τῇ Παρσκευῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλέντα γῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Κεὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτει ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' Τροπάρια ἄνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοή γῆμα, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασαί διπλαῖ μέχρις ἡ' Ὁδῆς, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τέκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδαικρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἰ δύο Καταβαταίει τῆς θ', καὶ τὸ Ἐξαπρωτεϊλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφρατνευθε δίκαιοι. Δόξα Ὅτι καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, Καὶ νῦν Σύμφωνον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία, μέθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α' Ἦχος δ'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτελεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα, Καὶ νῦν Ὁ Μορογενής κτλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Σῶσον ἡμᾶς
Γιὰ Θεοῦ ὁ ἐκ
Παρθένου τε-
χθεὶς. κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κά-
θου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύ-
ριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυ-
νάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁ-
γίων σου.

Ἡ γέννησίς
σου Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν
κλπ.

Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου, τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σή-
μερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς
Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ
Ἐξαίρετως Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Μυστήριον ξένον. Κοι-
νωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, Ἀλλη-
λουῖα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκάημερον γίνεται ἐν τῇ τρα-
πέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων,
ἣτις, ἂν ἡ Σάββατον ἢ Κυριακὴ, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ
ἐλαίου.

Τῇ ΚΣ'—Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐσρτῆς Δευτε-
ἀγαλλιασώμεθα εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ.
Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Παράδο-
ξον Μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ 6'. Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ
συνέδραμον ποιμένες, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ
Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ
ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' εἰτα
τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα

τὸ Δεῖτε ἰδιώμεν πιστοὶ καὶ τὸ Τί θαυμάζεις Μαριάμ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῶμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνευ Στίχων ὡς χθές, ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Ὑπακοῇ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου Πατρὸς ἐκλάμει·ας, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἑσώσε λαὸν καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυνηρίων καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμῶς, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἑπεσκέψατο ἡμῶς ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεισθε δίκαιοι, Δόξα Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς, Δεξιολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικὸν Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Τέκνον Τιτε, δίδωκε δικαιοσύνην καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμῶς, Κοινωνικὸν Λύτρωσιν ἀπέστειλε, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις⁵.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Θεοπατέρων Τὸν Θεοπάτορα πάντες γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου Πρωτοῦ ἐν μάρτυσιν ἐδεῖχθης, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ Ἀπόλυσις.

5. Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλονότι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπιπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναττάματα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπκορῆ, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναττάματος καὶ ὁ τοῦ Μνήττορος Χριστοῦ θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἁγίου τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάλεσμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταδασαίαι Ἐσωσε λαὸν καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστοιλάρια* τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήττορος Σὺν Ἰακώβῳ μέλῳμεν καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναττάματα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήττορος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις*.

Σημ. Τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσης (ἐκτὸς δηλονότι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

II Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῆς ἐορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α' ταύτην περίπτωτιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προτεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ἡμέραν ψάλλ-

λονται ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς, ἐξαίρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λειτουργίας, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

ΒΒ'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Περσικῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιατάκτον Ἀπολυτίαν (ἔρα περίπτωσιν Α' § 1—5), ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ, ὁ Μ. Ἑσπερινός καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8.

Ἡ Συναξὶς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῆς ἐορτῆς *Λεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ'.* Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Τις Θεὸς μέγας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν *Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες,* Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα Εὐαγγελιζοῦ Ἰωσήφ, Καὶ νῦν *Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ Ἀπόλυσις.*

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάφαλμος.* Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυελεὺς τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβητοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ Θεράπων μακάριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Καθίσμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς,* Δόξα Καὶ νῦν *Χορὸς τῶν Προφητῶν.* Ἀφ' ε'

Κοντάκιον *Εὐφροσύνης* σήμερον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν αἱ Καταβάσαι ἔσωσε ἡμῶν καὶ ἅπαντα ἡ τῆς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδή καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβάσις Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστήσιμον, τῶν Θεοπατόρων Σὺν Ἰακώβῳ μελιῶμεν καὶ μεθέορτον Καθάρθῃτε, προσέλθετε. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστήσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Εὐφρανέσθε* δίκαιοι δ'. Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς. Εἰς τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστήσιμον Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησις σου Χριστέ, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόπτολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε*, τὸ Ἡ γέννησις σου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ἣ, ὡς ἔφημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐξαίρεσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'.

22. Εἰ τύχει ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιέτακτον Ἀκολουσίαν, (ὅρα περίπτ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ μόναι μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὁρας Τροπάριον λέγεται τὸ Ἐτοιμίζου Βηθλεὲμ, διότι Ἀτεγράφειτό ποτε λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὁραὶ ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῳ Πρακμοῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ Ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν Κυριατὶ θαλίᾳς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οἱ Κανόνες χῦμα, εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Π' Ὡδῆς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρις τὸ Προεόρτιον Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Δόξα Καὶ νῦν Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφων τὸ Ἀραθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεγράφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτεως. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἑσπερινὸς ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὴν Προμικχὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀγνούστου μοιταρχήσαντος, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπάρων ἀπαρallάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἄνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ἡ Μ. Συναπτὴ Εἰπώμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Ἠληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Δόξα Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρῳήκασας, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις ἡ ἐν § 6 τῆς Α' περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμφύλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μετὰ τὸν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α' τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορταζοῦνται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μ. Βασιλείου· ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ' καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Κὶ νῦν Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ (ζῆτει τῇ ΚΣ'), Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας! μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Παράδοξον μυστήριον καὶ τὰ λοιπὰ δύο (ζῆτει τῇ ΚΣ'), Δόξα Ἱερέων μνήμη (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), Κὶ νῦν Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμιον ποιμένες (ἐν τῇ ΚΣ'), Ἀπολυτίκια Ἡ Γέννησίς σου, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, αἷμις Ἡ Γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἰδωμεν πιστοὶ καὶ τί θαυμάζεις Μαριὰμ; καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χῡμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς γεννᾶται μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων μακαριε μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Δόξα Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι Ἐσωσε λαόν, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α' Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Καταβασία Στέργειν μὲν ἡμῖς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου, Ἐξαποστειλάρια Σὺν Ἰακώβῳ μελέψωμεν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμῶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Ἰδιό-

μελα τῆς ἐορτῆς *Ἐνθροῦντασθε δίκαιοι, Δόξα Αἷμα καὶ τῷ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ὑπόστατος φῶς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ 'Η Γεννησίς σου.*

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ὡς χθές, τὸ Εἰσοδικόν *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφύρου, τὰ Ἀπολυτίκια 'Η γεννησίς σου, τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωσήφ καὶ Κοντάκιον 'Η Παρθένος σήμερον τὸν Ἑπερούσιον τίθει· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω· Στέρρειν μὲν ἡμῖς, Κοινωνικὸν Ἀνέρωσιν ἀπέσπειλε, 'Η γέννησίς σου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρων, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ (δρα καὶ περὶπτωσιν Α' Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ Ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἐορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ' ταύτην περιπτωσιν γίνεται τὸ προσεχές Σάββατον (ῆται τῇ Α' τοῦ μηνός), ἐν ᾧ (ὡς προεῖρηται ἐν περιπτώσει Α' § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ'.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτχτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ μόναι ὡς προδιετέχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτίκιον εἰς τὰς Ὁρας λέγεται τὸ *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ' § 22) τὴν Παραμονὴν τῇ ἐορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ* καὶ Κοντάκιον *Ἤ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον.* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ

Γεννήτεως, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέγω, *Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μέγας Ἑσπερινός ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 9, 10. Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναχωρησάντων τῶν Μάρων (Ὁρα § 11 Σημ. 8).

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς: *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα δ' καὶ τῶν Θεοπατέρων γ', Δόξα Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν Αὐγουστου μνησθέντες, Εἰσόδος, *Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἱερέων μνήμη, Καὶ νῦν Σπηλαίῳ παρῴκησας, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατέρων Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ Γέννησις σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος*. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κηρίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπνοὴ, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἤρω καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος Χριστοῦ θεράπων

μακάριε μετὰ Στίχου "Αγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χυδαί, εἴτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφότεραι αἱ Καταβασαὶ τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Αἶμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Γέννησις σου, τὸ Εὐαγγελίζον Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχὴ μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς, Κοινωνικὸν Ἀύτρωσιν ἀπέστειλε, Ἡ Γέννησις σου καὶ Ἀπόλυτις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Παραμονῇ ἢ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μ. Ὁρῶν, ὁ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιπτώσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα Μημίην ἐπιτελοῦμεν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου, Εἴσοδος,

Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἱερῶν μνήμη, Καὶ νῦν Χορεύουσιν Ἀγγελοι, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων Εὐαγγελιζοῦ Ἰωσήφ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ καὶ Ἀπόλυτις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ Γέννησίς σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, Καὶ νῦν Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Εὐφροσύνης σήμερον καὶ ὁ Οἶκος Ἀπορρήτῳ βουλή, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαί Ἐσῶσε λαὸν καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Εὐφροαίνεσθε δίκαιοι δ', Δόξα Αἷμα καὶ πῦρ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἡ Γέννησίς σου, Εὐαγγελιζοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἡ Παρθένος σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγεννίων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'.— Ἡ Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου Σοφίας ἐραστῆς, Καὶ νῦν Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου, Δόξα Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Καὶ νῦν Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, εἰτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῇ ὀργῇ ἡμέρα σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδιξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, εἰτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μορφοῦ ἀναλλοιώτως, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (ζῆτει Νεμερίου ΙΓ'). εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου· ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς Δεῦτε λαοὶ μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου Σοῦ τὴν φωνὴν μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδὴς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασκαί διπλαῖ, εἰτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμειωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὁγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ **Δεσπότης**, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλείον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δέξαι, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τῆς Τριουποστίτου, καὶ ἀδαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμεια εἰς δ'. *Δέξαι Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου,* Καὶ νῦν *Συγκαταβαλὼν ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ,* τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἥψαλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐΰπαιτε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἁ-	} Σῶσον ἡ-		
γαλλιάσθω ἡ γῆ.		} μᾶς Ἰὲ Θεοῦ,	
Ἄσκατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.			} ὁ σαρκὶ περι-
Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος			
αὐτοῦ.			
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν			
τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.			

Ἀντίφωνον γ'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα	} Μορφὴν ἀ-		
ᾄσομαι.		} ναλλοιώτως	
Ἀναγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ			} κτλ.
στόματί μου,			
Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας			
ἀνομίαν.			

Εἰσοδικὸν Λεῖτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, τὸ Ἀπολυτικίον Μορφὴν ἀναλλοιώτως, τοῦ Ἁγίου Εἰς πᾶσαι τὴν γῆν καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ Κοντάκιον Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει (Ζήτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος)· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μὴ τις ὑμῶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν, καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμῶμεν.

Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε τὸν Κύριον (ἐν οἷᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχη ἡ ἐορτή)· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, τὸ Μορφὴν ἀναλλοιώτως καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχει ἡ ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἐορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ

ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Οὐκ ἐπηρεχύνθη*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν *Οὐκ ἐπηρεχύνθη* καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Καθίσματα, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἐορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηναίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ αἱ β' Καταβασίαι τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Συγκαταβαίνων* ὁ Σωτὴρ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον Ὁ τῶν ὁλῶν Κύριος (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου (ᾶρα ὅπισθεν § 3), Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφήν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων τῇ Β', Γ', ἢ Δ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς: Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προειμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ δ' Προεόρτια Προεόρτια ἱσμοῦ (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός): Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκειμένον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστασίμον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόρ ἐστίν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ ὁ Ἐξήφαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκειμένον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ἀόρατε Θεὲ ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταδασαί Βυθοῦ ἀρεκάλυνθε πυθμένα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνες δ' μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σημερον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ

τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Διτεῖτε, *Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσιν.*

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἐσρτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνός), τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα ζ' καὶ Προεόρτια δ' Προεόρτια ἄσματα. Δόξα Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ (ζῆτει τῇ Γ' τοῦ μηνός), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ Ἀπόλυσιν.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε καὶ ὁ Ἐξάκλημος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναδαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα (ζῆτει τῇ Ε' τοῦ μηνός) μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας ὑετός, ἀφ' ε' Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνυμένα καὶ ἔπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια (ζῆτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς. Δόξα Ἰωάννη Βαπτιστᾷ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπεστρέφετό ποτε, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ἐλδομεν τὸ φῶς.

Μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα Φωτῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδαίων κτλ.· καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμὸς, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἱορδανῇ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπεζῇ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ 5'.—Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωί, μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθροῦ ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὁρὰ ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α' § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἑξῆς.

Ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν τῆς Θ' Ὁρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ Πατρὸς κτλ. ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακὸν, εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. εἰς 5'. Δόξα Καὶ νῦν Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μετὰ τὸ τέλος ἀρχεται ὁ Α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ἐλόκληρον· ὁ 6' ἐπαναλαμβάνει· Ἰνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, Φιλάνθρω-

τε, δόξα σοι, ὅπερ ἐκπναλαμβάνεται ἐκατέρωθεν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἶτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν τὸ Τροπάριον ἐλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα *Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίᾳ*· μετὰ τὸ τέλος ὁ δ' Χορὸς ψάλλει *Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ὀλόκληρον*· ἀπὸ δὲ τοῦ Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ Φῶς σου λάμψαι, ἐπανλαμβάνεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ Α' αὖθις Κανονάρχης τὸ ς' Ἀνάγνωσμα *Παρεγένετο Νεεμὴν ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων* καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν *Συναπτὴν Τοῦ Κυρίου* δεηθῶμεν, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἶτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούϊα τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἁμβωνος καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* καὶ τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωνὴ Κυρίου* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερῶς ὁ Ἀγιασμός, ὡς εἴησται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός . . . Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφάγια.*

3. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίγων (καθὸ μὴ ψαλίντα χθές)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, εἶτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν' ψαλμός *χῦμα*, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω, Καὶ νῦν τὸ αὐτό· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Θεὸς λόγος ἐπεγράφη ἐν σαρκί*, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι ἀνὰ δ' ἄνευ Στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ἀπ' ς' τὸ Κοντάκιον*, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδυσταὶ διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

Διὰ τὸν Α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρώας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδανου.

Δόξα. **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν. **Μεγάλυνον** ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρaxis.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἰδιόμελα Φῶς ἐκ φωτός εἰς ε', Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Μεγάλῃ Δοξολογία.

Μετὰ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ Τριταχίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ⁴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Δόξα Κεὶ νῦν Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τούτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

4. Ἐν τισι μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἀγιασμόν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγίνετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἀγιασμόν καὶ οἱ πλείους τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγα μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἐστереῖτο τῆς τοῦ Ἀγιασμοῦ τελετῆς.

Ὁρχίας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἐνθα καίται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἀγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόρρον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀκολουθῶς τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μετὰ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· πληρωθείσης τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν Τριάς ὑπερούσιε, ἐπιτυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἐτέραν Εὐχὴν Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, ὁ ἐπαναλαμβάνει τρεῖς, κατὰ πάντα δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἀγιαστήρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ψάλλων τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἰτα ἀγιάζων σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη ἀγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλου· τὸ Τροπάριον τῆς ἡ' Ὠδῆς Τριάδος ἢ φανέρωσις, ἄχρις οὗ ἀγικθῶσι πάντες, εἰτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος 6'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὗ-
κου Ἰακώβ.

Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ
οὗ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω·

Ταῖς πρε-
σβεταῖς τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ταῖς** πρεσβείαις τῆς **Θεοτόκου** κτλ.

Ἀντίφωνον δ' Ἦχος δ'.

Ἦγάπησα, ὅτι εἰσ ακούσεται **Κύριος**
τῆς φωνῆς τῆς **θεήσεώς** μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυ-
νοι ἄβου εὐροσάν με.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεεῖ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ὁ Μονογενῆς** κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς
γὰρ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἰορδάνῃ ὑπὸ
Ἰωάννου βα-
πτισθεὶς κτλ.

Ἐν Ἰορδά-
νῃ βαπτιζομέ-
νον σου Κύριε
κτλ.

Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς. . . κτλ.* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐσρτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἁγίων στρατευμάτων· Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀντὶ τοῦ Εἰδομένου τὸ φῶς, λέγεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ Ἀπόλυσις.*

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιχλόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ', Δόξα Ἐνσαρκε λύχρε, Καὶ νῦν Θεὸς Λόγος ἐπεφύγη ἐν σαρκί, Εἰσαδῆς, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα καὶ τὰ ἕτερα β', Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μνησιώμεθα, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, αὐθις Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξήχησμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ β' Καθίσματα Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ τὸ Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου ἐκ δευτέρου, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χοῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς Βυθοῦ ἀνεκάλυψε μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου Βαπτίζομενον, μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Καθίσμα Ὁ μέγας ὑπερὸς καὶ ἕτερον Ἐκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι μόναι αἱ Ἰαμβικαί, εἰτα ψάλλεται ἡ α' Ὁδὴ τῆς Θ' μετὰ τῶν Μεγαλυνάριων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Καταβασία Μεγάλυκον ψυχῇ μου. . . Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν· Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τα Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς ὡς χθές, Δόξα Ἀγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ 2ῃ Μνήμη δικαίου.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς χθές, Εἰσοδικόν, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, τὰ Ἀπολυτικά Ἐν Ἰορδάνῃ, Μνήμη δικαίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφύγη σημερον ἀντὶ τοῦ Τρισαχίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἑβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Μεγα-

Λιττον ζ'υχή μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦτ', Κοινωνικὸν Εἰς
μνημόσυτον αἰώνιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ
Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ
μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος
(ζῆτει Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσο-
δος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-
σιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται
(ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον Ἐν Ἱορδάνῃ
καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδι-
κὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιῶν ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν
Ἱορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον
Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ ἅπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον
καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντὶ
τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἐορτῆς μετὰ
Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ε'
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατα-
βασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγ-
γελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια
τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα
δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογη-
μένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικκρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ, καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, Ἀπόστολος
καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
τως Ἀξιῶν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ
Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην
συνπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται

ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Παλυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὁραὶ κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 1 διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἀγιασμός, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Α' § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς γ', τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα Ἐνσαρχε λύχρε, Καὶ νῦν Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα Ὡς τοῦ πνεύματος ἑραστῆς, Καὶ νῦν Δεῦτε μιμησώμεθα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου Μνήμη δικαίου, τὸ Ἐν Ἰορδυνί καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιώα ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κεῖνος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος καὶ Ἐν τοῖς ρηθροῖς βλέψας σε τοῦ Ἰορδου-

του· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Ὁ μέγας ὑετός καὶ τὸ Ἐκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασαίαι Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Ἀγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χόε· εἰς τὸ δεύτερον Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . . Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον⁵ τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Μεγάλυνον ψυχῇ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προτεχοῦς ἐβδομάδος (ΙΔ' τοῦ μηνός)· ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν

5. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ φῶτα λέγονται τῇ ἐλευσομένη Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσις. Ἐὰν ὅμως συμπίπτῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός ἢ τοῦ Τριωδίου ἀρχῇ, ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνός Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ φῶτα.

Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν σ'. Δόξα Ὑπεκλίνας κάρα, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Τὸν ἐκ Παρθένου ἡλιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς οἷς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐπερινῶ, εἰτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἰτα ψάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς 0' Ὡδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς οἷς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Φῶς ἐκ φωτός δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς 6' Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Μεγάλυτον ἔνυχέ μου . . . Ὡ τῶν ὑπὲρ τοῦ, Κοινωνικὸν Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ (Δ' τοῦ μηνὸς) μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὡραι μόναι καὶ λέγονται Τροπάριον

Ἐτοιμαζου Ζαβουλὼν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ὁ Κανὼν, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὡδῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χρομα τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασαὶ Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ ἀκολουθῶς στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμωτέραν* καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξχποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια *Τι ἀμφιγροεῖς Βαπτιστὰ Οἰκονομίαν*; Δόξα Καὶ νῦν Ἰωάννη Βαπτιστὰ (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνίων), Δεξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπεστρέφετό ποτε.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός*, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὸ *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ Φωνῇ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἀγιασμός κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἐσπερινός, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν εἰς ε'*. Δόξα Καὶ νῦν *Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ ἕτερα δύο, Δόξα Καὶ νῦν *Τὸν ἐκ Παρθένου ἡμιον*,

Νυν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν Ἱορδάνῃ ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὁ Μ. Ἀγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 5 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον.*

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ' τοῦ μηνός), ἐν ᾗ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις, Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ Ἀπόλυσις.*

Δ'.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ (Γ' τοῦ μηνός), μετὰ τὴν τοῦ Ὁρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὠραὶ μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον Ἑτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Κοντάκιον Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὠρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἐσπερινός κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τὸ *Νυν ἀπολύεις*, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἑσπερινῶ Κανὼν, ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑτοιμάζου Ζαβουλῶν καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑτοιμάζου Ζαβουλῶν δις, Κανόνες ὁ Προεόρτιος Ὡς ἐν ἡμέρᾳ πεζεύσας καὶ ὁ τῶν Ο' Ἀποστόλων Χριστῷ μαθητεύσαντες (ζήτει τῇ Δ' τοῦ μηνός), ἀφ' ᾧ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ο' *Καταλειπότες κόσμιον καὶ τὸ Προεόρτιον Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, οἱ Λῆοι, τὸ Σοὶ δοῖα πρᾶται* καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὗς ἐξελεξῶ, Ἐῖδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρώτῃ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 24.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρώτῃ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περίπτωσιν τῇ ΙΒ' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται ὡς προερρέθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὁρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὅρα

ἐν περιπτώσει Α' § 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπιύσῃ ἡμέρᾳ, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Α' περιπτώσει § 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ σύμπτωσιν τῆς ἐορτῆς, συμπίπτει τῇ ΙΑ' τοῦ μηνός, καθ' ἣν ἐορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμπάλλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν.

Τῇ ΙΑ'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἂν δὲ συμπίσῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' Εἶδες πῶς περιεμῖται καὶ τοῦ Ὁσίου γ'. Δόξα μεθέορτον, Κεὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντί Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάριον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι Στίβει θαλάσσης, καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπστειλάριον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον *Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων* σου. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ Ὅσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἀγίου εἰς δ'). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεγράμης *σήμερον*; Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Λινεῖτε, Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριωδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάτχα κατέρχεται μέχρι τῆς ΚΒ' τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ' τοῦ Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τὸ Τριώδιον ἄρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ' Φεβρουαρίου. Περί τούτου ὅρα τὸν Ἐορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ'. Δόξα *Παντοκράτωρ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ

Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἡγου, οἱ Αναβιβῆμοι καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτωῆχου, εἴτα Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριωδίου· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Στιβεὶ θαλίσεως, εἴτα τὸ Πᾶσα προή καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνίστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα τῆς μετανοίας ἄνοιξον μοι καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ Ἀκολούθως στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ἐκτὸς ἂν ἐπισημῶς ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρων Αἶνοι ἐκ τοῦ Ἁγίου). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μχαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπεφάνης σήμερον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

45. Εἰ τύχοι ἀρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΒ' ἢ τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ἢ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτῆρον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ μεθέορτα γ' Ὕμνον ἔνν μεθέορτον, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοοικίον τοῦ ἡγου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον Ὑμῶσα σε ἡ φύσις ἅπασα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Ἐν Ἱορδάνῃ ἀπᾶξ, εἴτα τὸ Ψαλ-

τῆριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαὶ Στίβει θαλάσσης καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου (ᾗρα τὴν διάταξιν ἐν § 43)· εἴτα στιχοχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', *Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριώδιον τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς προβάλλεται τῇ ΙΓ' ἥτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἴθισται (Ὅρα σημ. 6' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α'] Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μένη μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου.

Β'] Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου.

Γ'] Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπό-

στολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου, καὶ τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Δ'] Ἐάν δὲ μετολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαί, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Γ' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΑΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου καὶ τῇ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χανανίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὁψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, ἐάν πληρωθῇ ἡ σειρά τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὕρισκόμεθα, πόσαι ἐβδομάδες τοῦ Ματθαίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκουμεν τὴν σειράν ταύτην, ἕως οὗ ἄρξηται τὸ Τριώδιον· τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε'] Μετὰ τὴν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῇ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἢ ἐορτῇ, ἄρχονται αἱ Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικήν.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὥς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἵτοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, το Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀντιτάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριῳδὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίῳ ἐστι· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁτίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁτίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Ὁτίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβήσεις Χέρσον ἀνεσπαστόχοι καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα τιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁτίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁτίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁτίου· μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁτίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθερικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ὁτίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιών ἐστιν. Κοινωνικὸν Λιγεῖτε, Εἵδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπέλυσις.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ὁτίου γ', Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἵσοδος, φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁτίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁτίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁτίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁτίου καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξιών ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁτίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁτίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἶτα Καθίσμα τοῦ Τριψδίου, τοῦ Ὁτίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου,

τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθίνου Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάριζ, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάτιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'.—Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὥς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὅρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δέξαι τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξαι τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὰ Τριαδικὰ ἱξίωμα ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος,

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
λεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχο-
λογίας τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπα-
κοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες δ' Ἀνα-
στάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀνα-
στάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κήθισμα τοῦ Τριωδίου,
τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
δίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου·
αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυρια-
καῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχο-
λογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ
Τριωδίου, τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀνα-
στάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριω-
δίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον
σωτηρία. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρι-
σμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Τριωδίου ἕτερα δ'.
Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν
Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν
τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι
τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Κ'.—Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου
τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυρια-
κῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ τῇ καὶ ἀνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς
Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημείωτός ἐστιν ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὡδῆς τοῦ εἰς τὸν
ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
σκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἰρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενετέραις
ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπκντᾶται οὕτω: *Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ κα-
μίτῃ, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος Ὁλ-
λος πέριφρας γηγεγῶν Εὐθύμιε ἀπαιτεῖ τὸν τῆς η' Ὡδῆς Εἰρ-
μὸν ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ' καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἀφλγ' ἔτος ἐν Βε-*

νετία ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σχόλου, ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὠδῆς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Ὑ οὕτως *Υἱοὺς τῆς Σιών ἐν τῇ χαρίνῃ συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐξ οὗ δῆλον ἐστὶ αὕτη ἦν ἰσως ἡ ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἀρχή. (Γνώμη τοῦ αὐοιδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α').*

Τῇ ΚΕ'.— Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἐσπερίων Στιχηρῶν, δι' ἃ ὄρα τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε'* καὶ τοῦ Ἀγίου δ', *Δόξα Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, Καὶ νῦν Ἀντίμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου καὶ Ἀπόλυσις.*

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίῳ ἐστιν, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κἀθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίης Κἀθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰτα τὸ Κἀθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκοι καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἰτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαπостειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ',

Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σιμιερον σωτηρία.

1. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ γρῶς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σχῆμάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτήριου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ἡ ἢ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω) εἰδὲ μὴ, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταδασαὶ Χέρσον ἀβυσσοτόχοι· καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ Ἑωθίου Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τοῦ Ἀγίου γ' (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ

τοῦ Ἀγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη.
Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθερικὴν Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοστάρχου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκερυχαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον) τυπικῶς κανόνι καθώρισται τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα τὸ Ἐωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ὡς ὄφλημα δίπλασιον καὶ πρέπον λελογίσται πρὸς τηλικούτους Ἱερούς ἄνδρας, τοὺς πάση σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστάσι καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πηυσόφων, μελιρρύτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμένην, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύνοντας, προστηκόν φάμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἡγηται, ἐπὶ συμπύπτει τῆς σέπτης αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἐωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα^ο, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἧς τὸν θρόνον ἀμρότεροι ἀδίδω τῷ κλέει κατηύχταν (Γνώμη τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου Α' τοῦ Βυζαντίου).

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προφάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πατριάρχων Κωνσταντίου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ σ'.

3. Ἀλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ τοῦ Τριωδίου, τότε Δόξα τῷ Αἰῶνι χαίτεον τὸ τοῦ Τριωδίου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατόν νά συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω (Ὁρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρoμίου Πίνακα).

Τῇ ΚΖ'.—Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς ε'. Δόξα Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε· Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα Ὅσιε τρισμάκαρ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμτελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου (ζῆτει τῇ ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κῆθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβιβμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ *Πᾶσα προῆ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γῶμα, Δόξα Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀρεδείχθης*, Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἀγίου *Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κῆθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ *Χέρσον ἄβυσσοτοκον*, εἶτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Πάτερ Χρυσόστομε, Καὶ νῦν *Ἐκ παντοίων κινδύνων*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγ-

γέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθους ἀρχαῖον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτὰς ὁ Πατριάρχης κατερχόμενος εἰς τὸν Ναόν, οὐχ ἵσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παρθρονίῳ, ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως ἀσπάζεται αὐτὴν ὁ λαός· ἵσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνης τὸ Πατριαρχικὸν Διδάμβουλون, ἥτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καίον μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου δύο καὶ τοῦ Ἀγίου δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριωδίου ψάλλεται ἀπαρλλάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται τῇ Πρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατόν νά συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρσαίου μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐρτοδρομίου Πίνκκ).

Τῇ Α'. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν

τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰς τ' τῶν Ἀγίων Προσόμοιαι, Δέξα Τῆς μυστικῆς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἵποδες, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, Δέξα Σαλπίζωμεν ἐν σαλπίγγι, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοῦς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, Θεοτοκίον Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰς β' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἴτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δέξα Ταῖς τῶν Διδασκάλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ἡμῶν, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Δεῦτε λαοὶ καὶ οἱ τῶν Ἀγίων ἀνά δ' ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον, εἴτα στιχολογοῦμεν Τῇ τιμωτέρᾳ εἰς ἤχον β' καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἱρμῷ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἴτα τοὺς τῶν Ἀγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυνარიῶν. Τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειρὰν. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοια, Δέξα Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμῶτροποι.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' κανόνος τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἵπoδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τοῦς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικήν· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας ἔρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀγίων ε'. Καὶ νῦν

τῶν Ἀποστίχων Ναὸς καὶ τύλη ὑπάρχεις. Ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς Καταβασίας πρῶτον ψάλλομεν *Τὴν τιμιωτέραν*⁷ εἰς Ἦχον β', εἶτα τὸν Εἰρμόν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὰ ἔξῃς*.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριψδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου β' καὶ τῶν Ἀγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρειω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριψδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριψδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριψδίου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριψδίου (ἐὰν ὑπάρχη), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ· ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ὡς ἀνωτέρω ἐν § 4, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριψδίου καὶ ὁ εἰς τῶν Ἀγίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ τοῦ Τριψδίου, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριψδίου, τὸ Μηναλόγιον τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς

4. Ἐπειδὴ ἔπεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἂν θέλῃ ὁ Πρωεστὴς δύναται παραλείπειν τὴν τιμιωτέραν καὶ μάλιστα διότι πανταχοῦ εἰσόδῳ ἡχομένης ἐπισήμως παρηγόρεως σήμερον, ἐκφωνεῖται λογφ. ταρηγορικός.

ἔχον θ' καὶ ἀκολουθῶς ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνες τῆς Θ' Ὁδῆς ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ Καταβασίς Θεοτόκε ἡ ἐλ.τις, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναττάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Ἀγίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναττάτιμα γ', τοῦ Τριωδίου θ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ θ' Κανόνος τῶν Ἀγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ ,αωπδ' συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάτει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἐβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἰκόμενῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστᾶν-
μα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Προεόρτιον,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἵτοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστᾶν-
μα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος, τὸ ἀνα-
στάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον Οὐράνιος
χορὸς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,
ἢ Ὑπακοή τοῦ ἡγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ
Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμω-
μος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ Προεόρ-
τιος οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς
τὸ Καθίσμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον ἀρ' τ' Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβᾶται Χερσον
ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα
στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστασι-
μον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Λόγους, Ἀναστασιμα
δ' καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερενδοξημένη.
Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργ-
γία. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινο-
νικὸν Αἰνεῖτε κτλ.

1. Εἰ τόχαι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Ἀναστᾶσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστᾶσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστᾶσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ Προεόρτιος· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κλίσιμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστᾶσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταδασίαι Χέρσον ἀδυσοτόκον καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστᾶσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον σωτηρία καὶ καθιέρῃς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί· Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἵτοδον, τὸ Ἀναστᾶσιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου· Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β'.— Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα Λέγε Συμεῶν εἰς ἕξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Εἵτοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμετος, Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξίμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύ-

ριοις τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ἡ Πολυέλεος Ἐξήγη-
 ρεῖται ἡ καρδία μου· τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβάθ-
 μοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Πρακείμενον Μνησθήσομαι
 τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλ-
 μὸς χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
 Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, ὁ
 Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ·
 ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα ἅπαξ, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ
 τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόχον καὶ ψάλλον-
 ται τὰ Μεγαλυνάρια·

**Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγ-
 γέλοις καὶ ὄροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.**

**Ἀγκυλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ
 νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.**

**Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ,
 μήτραν ὦκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.**

**Γένος ἅπαν τῶν ὄροτων, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δο-
 ξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.**

**Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν
 βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.**

**Ἐπιθλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν,
 καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσίν·**

**Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐδύα
 πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.**

**Ἦ λαβὼς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρωπον Χριστὸν, συλλα-
 βούσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.**

**Θέλων ἐννηνορώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῶ
 προσφέρεσαι, τεσσαρακονοήμερος.**

**Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός,
 ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεών ὁ Ἱερεύς.**

Καὶ τὰ τῆς Θ' Ὁδῆς δ' Τροπάρια εἰς σ' μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυντηρίων·

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν,
ὕπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἄγνη, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον
βρέφους ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι
εἰδὼν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

"Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρύμῳ λιτανεύουσι, κάτω
νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα. Ἡ τῇ φύσει μὲν μονάς, τοῖς προσώποις δὲ
Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας
εἰς σέ.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Τὴν Καταβασίαν Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . 'Εν Νόμῳ, σκιᾷ, τὸ
'Εξικοστειλάριον 'Εν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους,
τὰ Προσόμοια Νόμον τὸν ἐν γράμματι. Δόξα Καὶ νῦν 'Ὁ ἐν
χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δεξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξηρεύετο ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἁ-
γαθόν.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

**Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μαθρόν σου δυνατέ.**

**Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ θα-
σίλευε.**

**Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ λαοί
ὑποκάτω σου πεσοῦνται.**

**Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς θα-
σιλείας σου.**

Σῶσον ἡ-
μᾶς . . . ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ
Δικαίου Συ-
μίων βαστα-
χθίης κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

**Ἀκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῆνον
τὸ ὄψ σου.**

**Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλοῦσοι τοῦ λαοῦ.**

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.**

Χαίρε κεχα-
ριτωμένη κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἔθνων. Σῶσον ἡμῖς, Ἰὺ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκά-
λαις τοῦ Δικαίου Συμίων βασταχθίης. Τὸ Ἀπολυτίκιον Χαί-
ρε κεχαριτωμένη, τὸ Κοντάκιον Ὁ Μήτηρ ἀρθρηνικήν, τὸ Τρι-
σάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Θεοτό-
κε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ, σκιᾷ κτλ. Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδυ-
μεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριωδίου, πῶ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρης μετὰ τὸν Πρωϊμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κυ-
ριακὸν ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν
Ἀνοιγέσθω ἡ πόλις, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώστα-
τα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ
τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, τὸ ἀναττάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς
ἐορτῆς οἷς καὶ Ἀπόλυσις (Ἰδε ταύτην ὁπίσθην ἐν β' 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρι-
δικὸς κανὼν, ἡ Αἰτή καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πόλυμελος, τὰ ἀναστᾶσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῇ ἑορτῇ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὸ δὲ τῆς γ' Στιγολογίας ψάλλεται δις, εἴτε ἡ Αἰτησις, εἰ Ἀναβιβασί, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ἐνομήτοός σου, τὸ Πάσι προὖ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστασαν Χριστοῦ, ὁ Ν' χῶμα, Δόξα Τῷ τοῦ Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν μου ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ὑψόμενον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπό γ' Ὑψή: τὸ ἀναστᾶσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Καθίσμα τῆς ἑορτῆς ἀπαξ· ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μεγολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκου καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τὰ Τροπάρια τῆς Θ' Ὑψή: ὡς ἐν § 2, ἡ Καταβασταὶ Θεοτοκε ἡ ἐλπίς, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστᾶσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδειξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτήν.

7. Τῷ Σπδδάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστᾶσιμα ε' καὶ μεθέρτα δ', Δόξα Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς (ζήτηι εἰς τὴν Λιτήν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστᾶσιμα στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριπδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριὰ. Ἐξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάναι Ἀπολυτίκιον οἷς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἁπλῆ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάναι Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντιτῶν Θεοτολίῳν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάναι καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὠδῆς. Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάναι καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταί. Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάναι καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάναι δ' καὶ μεθόρτα δ'· Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάναι Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ μῆτραν παρθενικῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξισέτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένη δὲ ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἡ Λιτὴ, ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας¹.

11. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάναι δ', τοῦ Τριωδίου 6' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπάρεως καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάναι δ' τοῦ

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοτιμιῶν ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀποδοσις τῆς ἑορτῆς ταύτης συμπίπτει ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μετὰ τοιαύτης περιπτώσεως ποιούμεθα.

Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἐορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἐορ-
τῆς, Εἰσοδός, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου,
Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς
δὲ, καὶ Ἀπολύτις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριχδι-
κος κανὼν καὶ ἡ Αἰτή τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Τριωδίου (ὅταν ὑπάρ-
χῃ) Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἐξόμια ἔστιν, εἶτα τὸ Τρι-
σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
Πολυέλεος, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἐορτῆς Χορὸς
Ἀγγελικὸς, αὐθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἐορτῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ
Πατρὶ, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἐορτῆς Ἀητιάζει δι' ἐμὲ, ψάλλε-
ται ἐκ θ', εἶτα Αἰτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ
Προκείμενον τῆς ἐορτῆς Μηροσθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πα-
σαπνοὴ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας τὸ Ἀνά-
στασις Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ
νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἀ-
νοιγέσθω ἡ Πύλη, Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ
τῆς ἐορτῆς μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀ-
ναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ
Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ
Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου,
αἱ Καταβασταὶ Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυ-
νάρια Ἀκατάληπτον ἔστι μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς Θ' Ὡδῆς καὶ
ἡ Καταβασία Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ σκυῖ, Ἐξαποστειλά-
ρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς
Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπό-
κρου καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου β' καὶ τῆς ἐορ-
τῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς,
Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ β'
Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμειῶν βασταχθεὶς, τὸ
Εἰσοδικόν Ἐργώρισε Κύριος Σῶσον ἡμῶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Κοντάκιον
Ὁ μῆτρ' αὐτῆς παρθενικῇ, Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον

τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς . . . Ἐν νόμῳ
σικῆ, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριωδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραι, μετὰ τὸν Προσευχικὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ'
καὶ μεθέορτα γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ
ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριω-
δίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορ-
τῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Τριαδικός κα-
νὼν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος
τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλ-
τήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῇ
ἑορτῇ ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ
τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριω-
δίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ
τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' Κον-
τάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα·
αἱ Καταβασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκον καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυρια-
καῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα Τὴν
τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ
μεθέορτον Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστά-
σιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευ-
λογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λει-
τουργία, ἐν ἧ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς
δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν
Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀ-
γίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀ-
πόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαμέτω· Ἄξιον
ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριωδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραι, μετὰ τὸν Προσευχικὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις καὶ Ἀπόλυτις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου Δόξα Ἰδιόμελον (ἐὰν ὑπάρχῃ), εἶτα τὰ Τριαδικὰ Ἰξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐπερινὸν, τὸ Ὑψιθέριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κανόνισμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κανόνισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὗ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ Ἀέρισον ἀβυσσοτόκον, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα τὰ Μεγαλυνάρια Ἀκατάληπτον ἔστι ὡς ἐν § 2· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἐν ἀρχαῖς τοῦ Δικαίου Συμεὼν, τὸ Εἰσοδικὸν Ἐγνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μύητραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, καὶ Ἀπόλυτις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προβάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀγίου Σαββάτῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρχλλάκτως ὡς διευτυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἦν καὶ ἡ διάταξις τῶν πηλικῶν Ὑπικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀσίδιμων Πατριάρχων Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ σ'.

Διάφοροι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

α'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ, ἥτοι τῇ Θ' τοῦ μηνος.

β'] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀτώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν Παρασκευῇ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυχῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ διάταξιν.

γ'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

ε'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἷς ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἡ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρως ὡς ἐρεῖται.

20. Ὡς ἐσπέρως τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ καὶ γ' τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν Δίκαιος καὶ τέλειος, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη, Εἰσεδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον Μὴ ἀποστρέψῃς ἐλ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Νῦν ἀπολυεῖς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐλ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυσις οὕτω. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀρχαῖς τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεχόμενος διὰ τὴν ἡμῶν

σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς Πατριάρχου αὐτοῦ Μητροῦ, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
ταπεινῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἄνευ τοῦ
Δ' εὐχῶν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένε
κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὢν ἐκλογητὸς, τὸ Ἐπουρά-
νιε Βασιλεῦ, καὶ μετὰ τῆς Μετανοίας, ὁ Ἱερὺς ἄνευ ἐτέρης Ἀπο-
λύσεως τὸ Ἐξέσωθαι ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, εἴτα ψάλλου-
σιν οἱ Χοροὶ τὸ Ἅντων προστατεύεις, ἴν' οὕτω τὴν ἐξ ἔθους ἱεροῦ
ἀρχαίου ἐν τῷ τέλει τοῦ πραιποδίου τούτου Ἐσπερινῷ τῆς τεσσα-
ρακονημέρου νηστείας οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ λάβωσι τὴν συγχώ-
ρησιν καὶ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νη-
στειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψδίου Ἐγκρατεῖα τὴν σάρκα καὶ τὰ γ'
τῆς ἑορτῆς Λέγε Σνμεῶν, Δέξα Καὶ νῦν Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη,
Εἰσδοξ, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν
Κύριοι, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ
Ἰδιόμελον Ἐλάμψεν ἡ χάρις σου καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἀπό-
στιχα Ἰδιόμελα Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου καὶ Τὸν ἐκ-
λάμψαντα πρὸ αἰώνων, Δέξα Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐπο-
χούμενος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὁρῶν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ
τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς
τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριψδίου Τῆς
νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, καὶ τῆς ἑορτῆς Χορὸς ἀγγελικὸς·
εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν, καὶ τῆς ἑορ-
τῆς Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορ-
τῆς ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀναβημοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ
Προκείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προῆ
καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρῶν· ὁ Ν' γῶμα, Δέξα Ταῖς τῆς Θεο-
τοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ
Ἰδιόμελον Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη, ὁ Κανὼν εἰς ἐξ· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ
Καθ σμα τῆς ἑορτῆς ἁπαξ, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μη-
νολόγιον αἱ Καταβασαὶ Χέρσον ὑψουσι, εἴτα τὰ Μεγαλο-

νάρια Ἀκατάληπτῶν ἐστὶ μετὰ τῶν τῆς Θ' Ὁδῆς Τροπικίων ὡς διευτυπώθησαν ἐν § 2· τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Πρωτόμεια Νόμοι· τὸν ἐν γράμματι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθέξῃ· ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις. Κατάλυσις εἵνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαρallάκτως ὡς προδιευτυπώθη ἐν § 1, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον Μίχα οὐ λέγομεν ταῦτη τῇ ἐσπέρᾳ διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις· καὶ ταῦτα διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ἱεροὺς Ναοὺς, ἐν δε ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτητόρων αὐτῶν Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν τοιδίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν (Ὅρα τὸν Πίνακα τῶν ΛΔ' Πασχάλων).

Τῇ Ι'.—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστὶ διαταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβάτις Ἀντίφω τῷ

στήμα μου καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*

Β΄.

2. Εἰ τόχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἄνευ Τριωδίου, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίας ψάλλεται ὡς καὶ εἰς ἄλλων ἐορταζομένων Ἁγίων μνήμας, ὅταν τύχωτιν ἐν Κυριακῇ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, ὃ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· *Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, *Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε* κτλ.

Γ΄.

3. Εἰ τόχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαρσι Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Ἦΐμι ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου (ἐὰν ὑπάρξη) εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιώ· ἐστὶν· εἴτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματὰ κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαὶ τοῦ Τριωδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διατάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν

τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποσταλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριωδίου δ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Κεὶ νῦν ὑπερβολογημένη Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετον: Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπολυτίς.

Δ'.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προβάλλεται τῇ Περσικῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαναντήσας ὡς ἐφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἐπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοις γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Κεὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Κεὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖτις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἴτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναδαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς γοιτίζῃ ἀνθήσει, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τοῦ Ὁρθρου Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς γῆμα, Δόξα Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλλήσου' με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου *Φάλαγγα* θεοστεφῇ, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασίαι Χέρσον ἀβυσσοτόκοι, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς Ἀκατάληπτόν ἐστιν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξα-

ποσπειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσδόμοι γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

δ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικόν Ἐγνώρισε Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον Ὁ μήτραν παρθενικὴν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, Κοινωνικόν *Ποτήριον* σωτηρίου, *Εἶδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρχσκευῇ ἐσπέρας καὶ τὸ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριψδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Παρχσκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηνίου διάταξιν, ἄνευ τῶν ἐν τῷ Τριψδίῳ Ἱδιομέλιων τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ς'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρχσκευῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προημιτικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσδόμοι τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πτεέρων γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἐθευσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἴσοδος, Φῶς Ἑλαρόν, τὸ Προκαίμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσδόμοι τοῦ Ἀγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τῶν Ὁσίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρῆρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρῆρου λέγεται τὸ τοῦ Ἀγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου Ὑγρὰν διοδοῦσας, ὁ τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, τὰ Ἐξαποσπειλάρια, τοῦ Ἀγίου, τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσδόμοι τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου Ὡςπερ Ἀλάσαστρον πλήρες, Καὶ νῦν Μακαρίζοιμι σε,

Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' τὰ πρὸς τὸ *Ἐδωκας σημειώσιν*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, *Φῶς ἰλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε *Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον ψάλλεται εἰς τοὺς Στίχους τοῦ *Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε* καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, μετὰ τὸν Στίχον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως *Ἄγριε ἐνδοξε Ἱερομάρτυς καὶ θαυματουργὲ Χαράλαμπες, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν*.

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριωδίου ψάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοιτῇ ἀνθήσει*, τὸ Πῦσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χρῖμα*, Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτοκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Φιλαργα θεοστεργή*, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Υἱοὺν διοδεύσας*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ

Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀποτίσω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λῆνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα Ὡς περ ἀλάβαστρον πληρὺς, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, εἶτα τὸ Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, ἡ Εὐχὴ Ἄνερες, ἄνερες, τὸ Πατερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, *Τὴν τιμιωτέραν* *Χερουβίμ*, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ποιῶμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ ἡ Εὐχὴ Παναγία Τριάς καὶ εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Νηστειαν*, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἶτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια Βρώσει πάλοι πικρᾷ καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτο, καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτῶχευσαν εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικόν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπεζῇ ξηροφαγία.

Θ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωτὴ ὁ τῆς Παραμονῆς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει II' § 13, ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον.

Γ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ σωματικῶς δις*, καὶ τὸ *Μαρτυρικόν*, γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς, καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προτόμοιον, Εἵσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψύδιου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν τῇ Η' περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ Σταυροθεοτοκίον.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διατυπωθεῖσαν τάξιν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ Η' περιπτώσει § 14 διάταξιν. Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὡς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ. Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψύδιου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων, εἶτα εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. *Νῦν αἱ δυνάμεις, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἐσπέραις ἀναγινώσκονται οἱ Οἵκoi τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴησται, τὸ *Κοντάκιον Πίστει Χριστοῦ* ὡσεὶ θώρακα κτλ.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἢ τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοί, Τροπάρια δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνοι, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

III'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιολὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριωδίου τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου Χαίρετε προφητὰί τιμωὶ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τῇν ἄχραντον εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ ἀναστάσιμα Κθήσιμα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κῆθισμα τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Θαλίσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τῇν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵλους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς ("Ὁρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας). Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναττασιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰεῖτε*, Εἵδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου *Δίδου μοι κατάνυξιν*, καὶ τὰ ἕτερα β' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους Ὁλος ἐκ νεότητος, Δόξα Ἐθυσας τῷ Θεῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἵσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Μέγα Προκείμενον Ἐδωκας κληρονομίαν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀποστίχα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἀργῶς*, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμιαντα*, Καὶ νῦν Ἐκ παντοίων κινδύνων, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐριον Λειτουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου ἀπὸ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Δοξολογίας, ὡς καὶ τῶν Ὁρῶν, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει II § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Τὴν σωματικὴν νηστείαν* δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' *Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε*, καὶ τοῦ Ἀγίου δ' Ἐδωκας τὸ σῶμά σου; Δόξα *Φάλαγγα θεοστεφῇ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθῆτω καὶ ἡ τῶν ἄρτων εὐλόγησις· μετὰ τὸ *Πλοῦσιοι ἐπιτώχευσαν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλόγησω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἀπικταν τὴν τῆς

Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15 (Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐκ τοῦ Τριωδίου λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας).

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ τοῦ Ἐκτοδρομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Ἡ α' καὶ β' εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Δ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν

6. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ γ' τοῦ Προδρόμου Χαίροις ἢ μετὰ κεφαλῇ, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατείλασα δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' γῆμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, ὁ Κανὼν Ὑγρὰν διόδεισας καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Καταβασαί· Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐκποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Ἡνοιξε προπύλαια εἰς δ', Δόξα Τὴν πανσεβύσιμον κάραν, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, καὶ Κοντάκιον Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε. Εἰς τὴν Θ' Ὠραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί, ὡς εἴθισται, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἶτα τὰ γ' τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν, Δόξα Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατενυθιθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, τὸ Νῦν αἱ

δυνάμεις, Κοινωνικὸν *Εἰς Μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' περίπτωσιν § 16—19.

Η'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρῶτῃ, μετὰ τὸν Προομιτικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δις*, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ Νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἑλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, *Νῦν αἱ δυνάμεις*, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεῖ ἐξανατελεῶ κέρας τῷ Δαβὶδ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προδρόμου τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου, Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταχασαί *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν* Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυτον* καὶ Ἀπόλυσις.

12. Εἰ τύχοι τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν², τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ' § 23—25.

13. Εἰ τύχοι τῇ Β' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρas μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασαίαι Ἀνολέξω τὸ στόμα μου καὶ ἄπα-σά ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξα-

2. Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν μετατίθησι τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος, ἥτοι τῇ Α' ἢ τῇ Β' τοῦ Μαρτίου.

ποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου β', Δόξα Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψύδου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ἐὐδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριψύδου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὁ σὺν-μαχήσας Κύριε, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Σῶσον Κύριε. Τῷ πρώτῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ἐν Παραδείσῳ· εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Τριψύδου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριψύδου. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριψύδου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ καθεξῆς Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Ἑσημειώθη κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ', τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπους, περίπτωσιν ἸΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς δρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ'.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν Ἀγίων Προσόμοια *Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως γ'*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε *Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ Λιτῆς λέγεται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ ἐν Δόξᾳ τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ*, τὸ *Πᾶσα πρὸς* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἀγίων, ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς* τῶν ὁβλοφώρων, Καὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με*

ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Προφητικῶς ἀνεβόα. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτοκίου Ὑμνὸν διεδεύσας καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα κτλ. ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Μη-
νολόγιον· Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολογοῦμεν
Τὴν τιμιωτέραν, τὰ Ἐξαποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα Ἀθλοφόροι
Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζομέν σε, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπο-
λυτικίον τῶν Ἀγίων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέ-
γομεν Ἀπολυτικίον Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον
Πᾶσαν στρατιάν. Εἰς τὴν Θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ
τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν
περιπτώσει Η' § 14.

3. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς
Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύ-
σαντες ἀδελφοὶ δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ
Τριψδίου Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Ἐν Ὡδαὶς ἡσμά-
των, Καὶ νῦν Προσάβμοιον Θεοτοκίον, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου,
Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω,
ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λει-
τουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εὐλο-
γήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς
Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ,
τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων. Δόξα τῶν Ἀγίων,
Καὶ νῦν Προσάβμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος καὶ ἂν τύχη ἡ ἐορτή,
γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Β'.

4 (δίς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ
πρῶτῃ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον,
εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρ-
τυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀ-
γίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον. Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ,
Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω
καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γενου-
σθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὁραὶ καὶ τὰ λοιπὰ ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστόλων Ἰδιόμελον *Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα* μετασχεῖν δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων *Φέροντες τὰ παρόντα δ'*. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἡσμάτων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' καὶ Γ' ἐβδομάδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστόλων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Ἁγίων. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἄνωτέρω.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ δ' Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 1. Τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωΐ ὁ Ὁρθρος, μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ δις*, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα Ἐν Ὁδαῖς ἡσμάτων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρόν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ *Κατευθυνθήτω*, εἴτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, *Κοντάκιον Πιστὶν Χριστοῦ*.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἐξαίρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγισμένης τῶν Στιχηρῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου), ψάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' τοῦ ἡχοῦ Μαρτυρικά, καὶ δ' τῶν Ἀ-

γίων. Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. ὡς ἂνωτέρω.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος, τῇ Πρασκευῇ πρωτὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ εἰς, δ' Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον Πᾶσαν στρατιάν.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωτὶ, ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διατάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ' § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, δ' Ἀπόστολος τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων τῇ Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου δ', τοῦ Τριφδίου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα τοῦ Τριφδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἀγίων Προφητικῶς ἀνεβόων, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ Ὁ θαύματος καινοῦ, ἐν δὲ τῇ Α' Κυριακῇ καὶ τῇ Γ' τὰ τοῦ Τριφδίου), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Τριφδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριφδίου Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, ἣ τὸ Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριψαλμὸς

κός κανών, εἴτα ἡ Λειτουργία. Δόξα τῶν Ἁγίων Ἐν ὧδατε ἁγιμάτων, καὶ νῦν Θεοτοκίη σὺν εἰ ἡ ἁγία Παναγία (ἐν τῇ Α' Κυριακῇ καὶ νῦν Χαιρετε Προφητῆται τίμιοι, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Ὁρῶσά σε ἡ πτῖαις ἁγία) καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ Ἀπολυτίκιον Τῇ ἁγίᾳ σου, ἐν δὲ τῇ Γ' Σῶσον ἡμᾶς τὸν λαόν σου) καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολύελεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἁγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν Ἁγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίᾳ, τὸ Ἐν παραδείσῳ μετὰ τὸ πρῶτον), εἴτα τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβῆμοι τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἁγίων καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῶν Ἁγίων) ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασεῖς τοῦ Τριωδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑσθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογούμεν Τῇ τιμιωτέρᾳ, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ἐν δὲ τῇ Β', μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν ἀρμοδίων Στίχων καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάσιμα 6 καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ὧν οἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυοῖς τελευταῖοις Τροπαρίοις Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, Δόξα τοῦ Τριωδίου, καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Α' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ Ἀντίφωνα, ὡς εἰσιν ὠρισμένα) μετὰ τὴν Εἴσοδον, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Ἁγίων, τοῦ Τριωδίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ Βασιλείου Κοινωνικόν, ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ, Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ταῖς λοιπαῖς *Λινεϊτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς· ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ Σῶσον Κύριε, καὶ Ἀπόλυσις.*

Γ'.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῆς Β' Γ' Δ' καὶ Ε' ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Γ', τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων. Δόξα Τὴν Ἀμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Ἔργοις σκοτεινοῖς, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον ἀργῶς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ Θεοτόκε παρθένε οὐ ψάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι αὐριον Προηγιασμένην.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, αἱ Ὁραι καὶ ἡ Λειτουργίαι τῶν Προηγιασμένων, ψάλλονται ὡς διατάχθησαν ἐν τῇ Α' περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Β', Γ', Δ' καὶ Ε' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τὸ πρωτὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2, 3, αἱ δὲ Ὁραι ἀναγινώσκονται λιταὶ καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ Τοῦ πρωτὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ Κύριε ὁ τὸ Παράγιόν σου κτλ, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Λέστοτα, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Οὐκέτι γλοῦρη ρομφαία. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προημακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τοῦ Τριψδίου γ' Προσόμοια, καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα

Τὴν Μνημὴν ὡς παρὰδεισον, Καὶ νῦν Σήμερον ὁ Ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτυρῶν, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Εἰς μνημύσουρον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπολυσίς.

Η'.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τῇ Περσικῇ πρῶτῃ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, δ' Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα Ἐν ψαλμοῖς ᾠμίζων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπολυσίς. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἵλοι τῆς Θεοτόκου ὡς εἴηται, Κοντάκιον *Πᾶσαν στρατιάν.*

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων Κοινωνικὸν Εἰς μνημύσουρον.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τὸ πρῶτῃ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πισοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ*, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἴτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προτόμοια, καὶ δ' τῶν Ἀγίων φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, καὶ ἀκολούθως τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ τοῦ Τριψδίου Ἄπας ὁ βλος μου, μέχρι τοῦ Στιχηροῦ Ὡς τῆς ἡμέρας σου εὐσπλαγχνίας. Δόξα τῶν Ἀγίων *Τὴν Μνημὴν ὡς παραδεισον, Καὶ νῦν Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς.* Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν

Ἀγίων, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγησάντων, Κοινωνιῶν
Εἰς μνημόσυτον, Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρως ψάλλεται ὁ Μ. Κανὼν, ὡς εἴθισται, μετὰ μικροῦ
 Ἀποδείπνου.

II'.

15. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τετάρτῃ
 πρωτὶ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία ψάλλονται ὡς ἐν περι-
 πτώσει Θ' § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς καὶ τὸ
 Δοξαστικόν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ Γεύσασθε. Τῇ Πέμ-
 πτῃ πρωτὶ, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτί-
 κιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ
 Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτή-
 ριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ν'
 ψαλμὸς γύμα, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' καὶ γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῶν
 Ἀγίων, ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἵτησιν Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τὸ
 Θεοτοκίον· εἶτα ἡ δ' ᾠδὴ τοῦ Τριψδίου καὶ ἡ τῶν Ἀγίων, ἡ ε' καὶ
 ἡ ς' ᾠδὴ τῶν Ἀγίων καὶ ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου Ψυ-
 χή μου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων, εἶτα ἡ ἡ' καὶ θ' ᾠδὴ
 τοῦ Τριψδίου, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω τὸ στό-
 μα μου καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν τὸ Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων
 καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια Δεῦτε μαρτυρι-
 κὴν ἀδελφοί, Δέξα' Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Μακαρίζο-
 μέν σε, Δοξολογία Μεγάλῃ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, καὶ
 ἀναγινώσκονται αἱ ᾠραι, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀλ-
 γηδόνας τῶν Ἀγίων, καὶ Κοντάκιον Ψυχὴ μου ψυχὴ μου.
 Εἰς τὴν Θ' ᾠρην ψάλλονται οἱ Μναχριστοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διε-
 τάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐορτῇ ἐν περιπτώσει
 Η' § 14 καὶ Ἀπόλυσις.

16. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιανὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύ-
 ριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως
 ἐξεδύθην δις, καὶ τὸ Μάρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ Τριψδίου
 καὶ δ' τῶν Ἀγίων, Δόξα Ἐν ὡδαὶς ἡσμάτων, Καὶ νῦν Σταυρο-
 θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἵτοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν,
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, Ἀπόστολος
 καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων καὶ καθέξῃς, ἡ Λειτουργία τῶν Προη-

γιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω* τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικόν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθετοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μετὰ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2.

18. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Ἀγίων Δόξα *Τῇν Ἀμνην* ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν *Τὸ ἅπ' αἰῶνος μυστήριον* Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω* τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις,

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

ΙΒ'.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων Δόξα Προφητικῶς ἀνεβόα, Καὶ νῦν *Τὸ ἅπ' αἰῶνος μυστήριον* Εἴσοδος μετὰ θυμικτοῦ, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω* τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς

τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, Τὰς ἀληθό-
 ρας τῶν Ἀγίων, καὶ αὐτὴς Τὸ προσταχθὲν εἶτα τὸ Ψαλτή-
 ριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἀγίων Τὸ σεπτὸν στερέωμα (ζῆτει ἀπὸ
 γ' Ὠδῆς), Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μέγας στρατηγὸς εἰς τὴν β' στι-
 χολογίαν, τῶν Ἀγίων Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες, Δόξα Καὶ νῦν
 Ἐνθυμούμαι τὴν κρίσιν, καὶ εὐθὺς δ' Ν' φαλμὸς γύμα. Κινόνες
 δ' τῆς Θεοτόκου Ἀνολέω τὸ στόμα μου, καὶ ἡ τῶν Ἀγίων ἀπὸ
 γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς ἔπαξ· ἀφ' ε' τὸ Κον-
 τάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης, τὸ
 Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κα-
 ταβασίαι Ἀνολέω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμω-
 τέραν, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου Τὸ
 ἀπ' αἰῶνος σήμερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Θεοτόκου Προτόμοις
 Κεκρυμμένον μυστήριον γ' καὶ γ' τῶν Ἀγίων Δεῦτε μαρτυρι-
 κὴν ἀδελφοί. Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν
 οὐκ ἔγνων Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον Τὰς ἀληθό-
 ρας τῶν Ἀγίων.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ Τρο-
 πάρια ἀνὰ δ' ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κινόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐκ τῆς
 ε' τῶν Ἀγίων. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν
 Ἀγίοις θαυμασιδὸς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ τῶν Ἀγίων,
 τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστο-
 λος τῶν Ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα Μαριάμ. Εἰς τὸ
 Ἐξαίρετως Ἀπας γηγενῆς Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου,
 Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτις

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπί-
 σῃ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν Νη-
 στείων, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βαίων (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρo-
 μίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

Σημειώσεις. Ἐν ἡ παραμονῇ τῆς ἐσρτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων οὐ τελεῖται Προηγιασμένη διὰ τὸ μὴδὲ ἀγρυπνίαν τελεῖσθαι ἐν ταύταις, ἐξαιρουμένης τῆς Μεγάλῃς Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐν ταῖς Ἱεραῖς δὲ Μοναῖς διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ διὰ τὸ τελεῖσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ παραμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων κτητορικῶν Ὑπικῶν ἀμετακινήτων διαμενοντίων.

1. Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κέριον ἐκέκραξα ψάλλεσθαι τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ· τὰ γ' τοῦ Τριψδίου τῆς σειρᾶς Προτόμοις καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*. Δέξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἐσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται.

2. Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ Καταδυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· μετὰ τὴν Συναπτήν τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καταδυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Τριψδίου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὁδῶν καὶ ὁ Προεόρτιος κανὼν Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι μετὰ τῶν Τριψδίων τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Προεόρτιον Καθίσμα *Σήμερον ἅπαντα, ἀφ' ὧν τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν

Ἀγίων τῆς ἡμέρας μετὰ τοὺς Κανόνες, ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὠδῆς *Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ* καὶ στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ προσόρτιον Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προσόρτια, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἑκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστρίχων τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Γ. λώσσαν ἢν οὐκ ἔγνω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παγχοσμίου χαρᾶς τὰ προσόμια, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιτῆ, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια, καὶ μετὰ τὴν 5' Ὁραν Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Θ' Ὁρα ἀναγινώσκεται τὸ ἐσπέρως πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἴθιται, καὶ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

3. Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρως μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τρία Στιχηρὰ Προτόμοιζ Βουλὴν προαιώνιον εἰς εἶς· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀποστρίχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' φαλμός, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Παυλέλεος Ἐξηρευξάτο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν (τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀνθόχθοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾷσα Μαριάμ, ὁ Ν' φαλμός χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν εἰς 5' ἀνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Καθίσμα Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἅπαξ, ἀρ' 5' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγελος πρωτοστάτης καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλ-

λην . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ· εἶτα τὰ δύο Ἑξαποστειλά-
ρια. Εἰς τοὺς Αἰνούς, τὰ γ' Προσόμοια Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς
δ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἅπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ
τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

**Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ
δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ῥίῳ τοῦ
Βασιλέως.**

**Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ θουνοὶ δικαιοσύνην.**

**Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.**

**Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν,
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.**

Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
Θεοτόκου
κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

**Καταδῆσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ὥσει σταγῶν ἢ στάξουσιν ἐπὶ τὴν γῆν.**

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ῥψιστος.

**Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐ παρασιωπήσεται.**

**Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δι-
καιοσύνην καὶ πληθὸς εἰρήνης.**

Σῶσον ἡμᾶς
γὰρ Θεοῦ ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκω-
θεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

**Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.**

**Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

Σήμερον
τῆς σωτηρίας
κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίῳ εἰς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Σῶσον ἡμᾶς Γιε Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον. ὁ Ἀπόστολος· Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, τὸ Εὐαγγέλιον Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίῳ γῆ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (Ὁρχ τῇ ΚΣ')· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ Τῇ Ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀνακινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόλου, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἴκων, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὐθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἐορτῆς, ὁ Ν' γόμος, καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' Ὁδὴς Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον Τῶν ὑσωμίτων λειτουργῶν, ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὰ δύο τῆς ἐορτῆς Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμια τῶν Αἰνῶν τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ Οὐρανοί. Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰς τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ τὸν Ἀπόστολον (ζῆτει Σεπτεμβρίου 5') καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου II'). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως "Ἀξίον ἔστιν Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

9. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὴ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου Προτόμοιχ, καὶ γ' Προεόρτια Κεχρουμιένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τὸ Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ· Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαις ἢ ὁκ ἔρω, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτοκε Παρθένε, Κύριε ἐλέησον μ', Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐπουράνιε, τὸ Παναγία Τριάς, τὸ Εἴη τὸ ὄνομα, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέραις ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωτὴ ὁ Ὁρθρος τῆς Πραμονῆς καὶ αἱ Ὠρεὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὠρας Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέραις, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προτόμοιχ Βουλὴν προαιώνιον εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ Ἀποστίχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται Τῇ ὑπερμαχῷ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτάου, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἰκων Τῇ ὑπερμαχῷ σύντομον, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωτὴ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Η Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται μόνῃ ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριψδίῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρῶτ', ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ἀσώτου δίκην δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ' Προεόρτια *Κεκραυγμένον* μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Στάσις τῶν Ὁλίων τῆς Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου κτλ.

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικά τοῦ ἤχου Καθίσματα, δ' Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν Ὁ κόσμος περιχαρῶς καὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· ἀρ' θ' ψάλλεται τῆς η' Ὡδῆς ὁ Εἰρμός, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξηκοστειλάριον Ὡς δῶρι προεόρτια δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἐσπέρια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Κατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ πλάστις· Δόξα Καὶ νῦν Τῷ ἐκτῷ

μηρί, Σοὶ δοξα πρέπει, καὶ μετὰ τὴν Ἑκτενὴ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχῶν τῶν ἁγίων δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἡμῶν οἶκ ἔγω, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφων· εἰς τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἵσοδος, Φῶς ἡλάρον, τὸ Προκειμένον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ὁ συμμαχήσας Κύριε, Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἐορτῆς· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς· ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ, καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἐορτῆς Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς Θεοτόκον, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριήλ. Κανόνες ὁ τοῦ Τριωδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Ὁ Θεϊότατος δις, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστασει σου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μνηολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ

Τριωδίου· αὖ Καταβασίαι Ὁ Θεϊότατος προετύπωσε, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν* . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, ἡ Καταβασία Ὡ Μητερ Παρθένε, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. κατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται καὶ ἡ τάξις τῆς Εἰσόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοί, λέγεται τὸ Σήμερον σωτηρία.

17. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 5)· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* . . . Σώσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην* . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιакὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Βουλὴν προαιώνιον, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἔκτῳ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρῶτ' ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνη ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῶτ' ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τρίτῃ τῆς Δ' Ε' καὶ Σ' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' τοῦ ἤχου Κατανυκτικά, τοῦ Τριψδίου Προσόμοια γ' καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, *Ἐλθοδος*, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαι ἦν οὐκ ἔγνω*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, τὸ Ἐπουράνιε *Βασιλεῦ*, τὰς Μετανοίας, τὴν Συγχώρησιν, ὡς εἴθισται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὠραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Σ' Ὠρᾶς Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἐσπέρας γίνεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Σ'.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Σ' ἑβδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἑσπερινός καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις περιστάσει ψάλλεται ὡς διετυκώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ὁ τῆς Παραμονῆς Ὁρθρος μετὰ τῶν Ὠρῶν, ὡς διετυκώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ὁ Μ. Ἑσπερινός καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετυκώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἡ δὲ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ ἐσπέρα, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρῶτῃ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου, τὸ

Μορτυρικὸν καὶ γ' Προεόρτια *Κεκραυμένον μυστήριον*, Δόξα καὶ νῦν *Σήμερον* ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ, ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὁραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρas, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρωτὶ τῇ Παρασκευῇ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρas, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 6, 7, 8.

Η'.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωτὶ ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Τῇ Παρασκευῇ πρωτὶ ὁ Ὁρθρος καὶ αἱ Ὁραι ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρas τῆς Παρασκευῆς, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β' § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρas μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξά Ἀναστάσιμα* δ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ', Δόξα Ἀπεστάλῃ ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡγίου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον*, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

25. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστασιμαΚαθίσματα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστασιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Καθίσμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Ὁ Μένας στρατηγὸς καὶ τῶν Ἀσωμάτων λειτουργιών· ("Ὁρα τῇ Κς")· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστασιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀντίφω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διτάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστασιμον καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστασιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ὡδὲ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ), Δόξα τῶν Αἰνῶν Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον τῇ Ὑπεριμάχῳ.

Π'.

26. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον τοῖς πάθεσι δουλώσας δις, τὰ τοῦ ἡχοῦ δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγισμένων.

Τὸ ἐσπέρως ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον Ἐπελεύσει πνεύματος.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὁρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστασιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀτεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστασιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία, τὸ ἀναστασιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ α' καὶ ε' Στιχολογίᾳ ἀνά δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ' μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἰτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ *Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριὰμ*, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα*, *Δέξαταίς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς· τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀπορίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἡ θ' τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', *Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Σήμερον σωτηρία.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

II.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' καὶ ε' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοίμιον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ', καὶ τοῦ Τριψόδου γ', *Δόξα Γλῶσσαι· ἦν· οὐκ ἔγινω*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, *Εἴτεδοις, φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τοκίον τοῦ ἤχου, *Εἴτεδοις, φῶς ἰλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, *Δόξα τοῦ Τριψόδου*, Καὶ

νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριωδίου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητήρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι, ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ προεόρτιον Καθίσμα Σήμερον ἅπαντα ἅπαξ· ἀφ' τ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια Κατοικτειρήσας τῷ πλάσματι ὁ Πλάστης δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριστοὶ, Κοντάκιον Ἐπελεύσει Πνεύματος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διατάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΑ'.

32. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια Κεκρυμμένον μυστήριον, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀντηνώματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα Ὡς ὁ περιπεσὼν, τὸ Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἴτα τὰ κατ' ἐλφάδιον Στιχηρὰ Ἀπας ὁ βίος μου, ὦν ὁ Στίχος

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε μετὰ Μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείκνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωτῇ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου, αἱ Ὁρασιταὶ, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Σ' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῇ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετράχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Ἐξοδος, Ὡς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

34. Τῇ Πέμπτῃ πρωτῇ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὰ κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος, οἱ Στίχοι Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει κτλ. καὶ τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου α' Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριωδίου, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὡδῶν καὶ ἡ α' καὶ γ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἵτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ' Ὡδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἴτα ἡ δ' Ὡδὴ μετὰ τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ ε' καὶ ς' Ὡδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀρ' ς' ὁ Εἰρμὸς, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἴτα ἀντὶ τῆς ζ' Ὡδῆς οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· ἡ η' καὶ θ' Ὡδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' Ὡδῆς καὶ τῆς θ'. Εἴτα

Αἰροῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμός· *Ὁ· στρατιαί· μετὰ τὴν τιμωτέραν, τὸ Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δοῦα πρέπει καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῇ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων Ταῖς Ληστρικαῖς ἐφοδοῖς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, Ἀγαθὸν τὸ ἐξιμολογισθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἐν τῷ Ναφ ἔστῳτες, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὦν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μετανοίας· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, Ἀπολυτίκιον Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν καὶ Κοντάκιον Ὑψυχῇ μου, Ὑψυχῇ μου· μετὰ τὴν Θ' οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.*

35. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθη· δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν ἄπαξ, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἔκτω μηνί, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν*, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ Κύριος ἔκτισέ με, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν Γεύσασθε.

Σημ. Τῷ ᾠπα', ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας· Ἰωακείμ τοῦ Γ', συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος καὶ ἐψάλη ὁ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπόφασιν Συνοδικὴν οὕτω· τὸ ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθύς· Εὐλογητός ὁ Θεός, τὸ μικρὸν Ἀποδειπνὸν· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις ἐψάλη ὁ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ' Ὠδὴν ὁ Εἰρμός· Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑψυχῇ μου, Ὑψυχῇ μου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τῷ πρωί τῇ Πέμπτῃ ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

IB'.

36. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρωί ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου γ' Προσόμοια, καὶ τὰ γ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Φῶς ἱλαρόν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, τὸ Μαρτυρικόν καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ Ἄσπας ὁ βίος μου, ὁ Στίχος Δόξα

σοι ὁ Θεός, εἴτα τὸ Τριτάγιον, Θεοτόκε Παρθένε, Κύριε ἐλέητον μ', Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' Μετάνιαις, τὴν εὐχὴν Παραγία Τριῖας, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται μετὰ τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑψυχή μου, ψυχὴ μου κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Περαιμονῆς καὶ αἱ Ὁραὶ, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέραις καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέραις ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Περαισκευῇ τῆς Ε' ἐβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμεϊκὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱσταμέν Στίχους 15' ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἡ ἐπορευομένη, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, εἴτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στιχηρῶν Ἀπας ὁ βίος μου ι' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, Εἰσοδός, Φῶς λατὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέραις ψάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανὼν, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τριτάγιον, Ὑψυχή μου, ὕψυχή μου κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ Ἀλληλουῖα μετὰ τῶν Στίχων Ἐκ νυκτὸς ὑμνοῖς τὸ πνευμά μου, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὑμῶν καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ Κόσμος περιχαρῶς, ἡ α' καὶ γ' Ὠδὴ, ἡ Αἵτησις καὶ τὸ προεόρτιον Καθίσμα τῆς γ' Ὠδῆς Σήμερον ἅπαντα, ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Τριωδίου μετὰ τὴν δ' τοῦ Προεορτίου, καὶ ἡ ε' καὶ 5' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἰρμός, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον Ἐπελευσε Πνεύματος καὶ τὸ Μηνολόγιον· εἴτα οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαρισμοὶ

καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὡδή, ὡς καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αἱ τοῦ Τριωδίου ἡ' καὶ θ', *Αἰρουῖμεν εὐλογοῦμεν*, ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὡδῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μετὰ τῇ τῆς τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ὡς δῶρα προεόρτια, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἐκτενῇ, τὸ Ἰδιόμελον Ταῖς Ἀγιογραφαῖς ἐφοδοῖς δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ. Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσῶσαν ἦν οὐκ ἔγνων, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παρακοσμίου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὢν εὐλογητός, ἡ εὐχὴ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ καὶ αἱ Ὁραὶ λιταί, λεγομένων ἐν ἐκάστη Ἀπολυτικίῳ καὶ Κοντακίῳ Προεορτίων μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ τὸ πρῶτ' ὁ Ὁρθρὸς τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

39. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἀργῶς δις, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἴτα ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς σ' ἀπὸ γ' Ὡδῆς ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἔπειτα ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴν μετὰ τὴν σ' Ὡδὴν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ ἀπὸ δὲ τῆς θ' ὁ α' Χορὸς Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. Τῇ ὑπερμάχῳ αὐτῇ σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Τροπάριον τὸ προσταχθὲν δις καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κάθισμα Ὁ μέγας Γαβριὴλ καὶ ἕτερον τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγός (ζῆτει εἰς τὴν ἐορτήν) ἐν τῇ σ' Ὡδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριώδια ὡς καὶ ἐν τῇ ζ', ἡ' καὶ θ' ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ

Οἶκος "Αγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου αἱ Καταβασταὶ Ἀπολύω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμαι Τὴν τιμιωτέραν Καταβασία Ἀπας γηγενῆς, Ἐξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Γ.λῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόττολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐσπέρας, διετάχθη ἐν ἔτει αὐλδ' (ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Κωνσταντίου τοῦ Α'), καθ' ὃ συνέπεσεν ἡ ἐσπρτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Παρρασκευῇ τῆς Ε' ἐβδομάδος, καὶ ἔκτοτε ἐκκονίσθη οὕτω.

ΙΔ'.

42. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπρτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Πέμπτῃ πρωτὴ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσημικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψίδιου γ' Προσόμοια καὶ τὰ δ' Προσόρτικα, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἵσοδος, Φῶς ἡλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Παρρασκευῇ πρωτὴ, ὁ Ὁρθρος καὶ αἱ Ὡραι ἀναγινώσκονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ε' Ὡρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρρασκευῇ ἐσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3¹.

1. Ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου γέρεται ἡ ἐνταῦθα ἐν § 43 διάταξις, καθ' ἣν οἱ Οἶκοι ἀναγινώσκονται τὸ πρωτὸ ἀ.λ.λ' ἐπειδὴ ἡ

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ψάλλεται ἡ Αἰτή, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναχθιμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εὐαγγελιζέσθε ἡμῶν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστασίου Μαρτῖρου, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἑλεήσόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριήλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ μετὰ τὸ Ἑλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς, ψάλλεται ἀργῶς, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκων μετὰ τὸ τέλος, αὖθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργεσύντρομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ 6' Στάσις, εἴτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἔξ, μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Αἰτησις καὶ ψάλλεται τὸ Καθίσμα Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἀτεστάλη Γαβριήλ, εἴτα ἡ δ', ε' καὶ 5' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς 5' Ἐβόησε προτυπῶν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκων Στάσις, ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, εἴτα ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η' Ὠδῆς Ἀκουε Κόρη, Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ Εὐαγγελιζοῦ γῆ χαρὰν μεγάλην . . . Ὡς ἐμψέχῃ Θεοῦ, εἴτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρικα. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προτόμια Τῶν οὐρανίων ἀψίδων εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ καθέξῃ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διευτυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

Ἀκολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρκούντως διεξοδική, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἔρχεται ἀπὸ πρωίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, διὰ τοῦτο ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς εὐκολίαν τοῦ λαοῦ ἵνα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἰκων γίνηται ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ πᾶν ἀπολύειν ἄνεν Ἀποδείπνου, ἀρχῇ γενομένης ἀπὸ τοῦ τὸ προσταχθέν μυστικῶς κτ.λ. ὡς εἴθισται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον τῇ ὑπερμάχῳ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπολύσις. Τὸ δὲ πρῶν ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸ Προσημακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα Ἀπεσιτά.η ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡχοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρόρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίῳ ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα Τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν (ζήτει τῇ ΚΣ')· ἄρ'ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξηκοστευτάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθα ἀπαίδευσται ἡ ἑορτή). Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξιλογία Μ. Σήμερον σωτηρία, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ψαλλομένων τῶν Τροπικῶν καὶ τῶν Μκαρισμῶν ὡς εἴθισται.

ΙΕ'.

46. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηπταιῶν, τῇ Περσικῇ πρώτῃ ἐν τῷ Ἐπερινῷ, μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱεροσολίμης δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ Βοηθὴν προσιωπιῶν ἀνὰ μίαν· Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυντήριον, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ὡς εἴθισται.

17. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρισάγιον κατὰ ἐν' ψαλμοῖς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὸ προσταχθὲν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὠδῆς τοῦ Τριωδίου Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ὁ Προεόρτιος Ὁ κόσμος περιχαρῶς ἐκφράνθητι, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα Σήμερον ἅπαντα (Εἰς τὴν ε' Ὠδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', ἥ καὶ θ' συμφάλλωνται καὶ τὰ Τριώδια τῶν Μαρτύρων)· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ὁ Οἶκος Ἀγγε-
λος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ στιχολογούμεν Τῇ τιμιωτέραν, Ἐξαπостειλάρια Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, καὶ τὸ προεόρτιον Ὡς δῶρα προεόρτια. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα Καὶ νῦν Γ' ἄλωσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς παγκοσμίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει πνεύματος, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηρὴ, Εὐαγγέλιον Ἀνασταῖσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Μ. Ἐσπερινός, καὶ τὸ πρῶν τῇ Κυριακῇ ὁ Ὁρθρὸς τῆς ἐορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει II' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἐσπερινός, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει I' § 18.

15'.

49. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαίων, τῇ Τετάρτῃ

πρωί ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Ηλιοῦσιος ἐν παθεσι δις*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγησμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ ὁ Ὁρθρος τῆς Παρχμὸνῃς καὶ αἱ Ὁραὶ ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς γ' Ὁρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς, καὶ τὸ πρωὶ τῆς Παρχσκευῆς ὁ Ὁρθρος τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

50. Τῇ αὐτῇ Παρχσκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχῶφελὴ π.ληρώσαντες δις*, καὶ δ' Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα *Τὴν ψυχῶφελὴ π.ληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ. Εἰσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἔκτω μηνί*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον* τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τὸ δὲ πρωὶ ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ διάταξιν.

ΙΖ'.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τοῦ Τριωδίου τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ γ' Προεόρτια *Κεκραυγμένον μυστηριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὰ τοῦ Τριωδίου Σταυροθετοκίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀπο-

δείνουν· μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ἑπε-
λέγειται Πνεύματος, Κυριε ἐλέησον α' Ὁ εἰς παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπι-
λε ἀμολυντε κατλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Περικλεωῇ πρώτῃ, ὁ Ὁρθρὸς τῆς Περικλεωῆς καὶ αἱ Ὁρρι-
ὡς διετράχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς σ' Ὁρρι-
Ἀπόλυσις.

§ 2. Το ἐσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσι-
μικλόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Προσήμερις εἰς δ'
καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα Τὴν ψυχωρελὴ πληρώσαν-
τες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς
Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνγνώματα τῆς
ἐορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν
Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς δις,
Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων,
προτάσσεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διὰ τε τὸν λόγον τῆς
προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐαγγ-
ελισμοῦ ἐορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ
πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἐορτῶν.

§ 3. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λι-
τὴ τῆς ἐορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ
ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑ-
σπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἐορτῆς. Καθίσματα εἰς
τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὴν
β' αἰθὴς τοῦ Λαζάρου ἐν, καὶ τῆς ἐορτῆς ἕτερον, εἰς τὴν γ' Στιχο-
λογίαν τὰ δύο τῆς ἐορτῆς· οἱ Ἀναβητοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'
ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς, Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον
τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλ-
μὸς γόμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος
Ἐλέησον με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελίζεται ὁ Γα-
βριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς σ', καὶ ὁ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ
Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁρτῆς Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἶτα Κείμενα τοῦ Λαζάρου Συμπα-
ρέστησαν Χριστῷ, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀπεστάλη Γαβριήλ ἀφ' σ'
τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ
τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταδασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα

μου, καὶ εἶτα ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ Καταβασία Εὐαγγελίζου γῆ... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσεμία γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμῶν σαρκωθείς, τὸ Εἰσοδικὸν Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμῶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας, ἐν τῇ Θ' Ὅρα λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀειδύμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ 5'.

III'.

55. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, τῇ Παρασκευῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον Τὴν ψυχῶφελῇ πληρώσαντες δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' καὶ γ' Προεόρτια. Δόξα Τὴν ψυχῶφελῇ πληρώσαντες (τὸ μέγα), Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἰσοδός, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνήθως· Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' Ἡ παντῶν χαρῶν.

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Τρισαγίον, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν δις, καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Λαῶς.

Κάθισμα Κατοικτείας τῆς Μάρθας δις, καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητά-
 ρια· μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ὅτι ἠνολόγηται, καὶ τὸ ἕτερον Ἡ πηγὴ
 τῆς σοφίας δις, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' χύμα, οἱ δύο
 Κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον Ἐπελεύσει
 Πνεῦματος, τὸ Κάθισμα Προγενώσκων τὰ πάντα, καὶ τὸ Προεόρ-
 τιον Σήμερον ἀπασα· ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου, τὸ
 Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου· αἱ Καταδασίαι Ὑγρὰν
 διοδείσας, καὶ ἀντὶ τοῦ Τῆν τιμιωτέραν, ψάλλονται καὶ οἱ δύο Καν-
 όνες τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταδασία Κυρίως Θεοτόκον,
 εἶτα τὸ Ἄριστος Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύ-
 ριον τὸν Θεόν, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Προεόρ-
 τιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' καὶ δ' Προεόρτια,
 Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερυλογημένη
 Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρο-
 πάριον ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν
 Εἰσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ
 Ἀπολυτίκιον Τῆν κοινὴν Ἀνάστασιν, τὸ Προεόρτιον Σήμερον
 τῆς παγκοσμίου, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, τὸ Ὅσοι εἰς
 Χριστὸν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-
 τως, ὁ τῆς θ' Εἰρμὸς Τῆν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνι-
 κὸν Ἐκ στόματος ρηπίων, τὸ Ἀπολυτίκιον Τῆν κοινὴν Ἀνά-
 στασιν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

58. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμικὸν
 καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ τῆς ἐορτῆς γ' Προσό-
 μοιαι εἰς δ' καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ
 οὐρανοῦ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασί-
 λευσεν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν
 Βαίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα Τῷ ἐκτῷ μηνὶ
 κτλ. Δόξα Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, Καὶ νῦν
 Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν
 Βαίων, αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Βαίων.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
 τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τῶν
 Βαίων, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Τρισάγιον,

τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Βαίων β', Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Ὁ μέγας στρατηγός, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὐθις β' τῶν Βαίων, Καὶ νῦν Σήμερον ἅπαντα εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ α' τῆς ἐορτῆς Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, εἴτε τῶν Βαίων τὸ Ὅ ἐπὶ θρόνον Χερουβίμ, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη Γαβριήλ, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγελιζέται ὁ Γαβριήλ, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς εἰς ἐξ, καὶ ὁ τῶν Βαίων εἰς δ' ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπνοῦ Μετὰ κλιθῶν ὑμνήσαντες πρότερον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βαίων, αἱ Καταβασίαι Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ, εἴτε ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ καὶ τῶν δύο ἐορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγελιζέτου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ, καὶ ἡ τῶν Βαίων Θεὸς Κύριος ἄνευ Στίχου, τὸ αὐτὸ καὶ Καταβασία· εἴτε Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς δις (τοῦτο μόνον)· καὶ τὰ δύο τῆς ἐορτῆς Ἐξαποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως ἢ εὐχὴ τῶν Βαίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Προσόμοια τῆς ἐορτῆς γ' καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα Ὁ πλειστός ὄχλος Κύριε γ' Δέξαι Πρό ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ δι' ἡμῶν σαρκωθεὶς, εἰς τὸ γ' Ἀντίφωνον Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν· τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . σῶσον ἡμῶν . . . ὁ δι' ἡμῶν σαρκωθεὶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν Βαίων, καὶ Κοντάκιον Τῇ υπερμάχῳ, τὸ Τρισάγιον· Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαίων. Εἰς τὸ Ἐξακρίτως Εὐαγγελιζέτου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

II ἀπόδοσις.

61. Τὸ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρα-
 ξεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῶν Βαίων Ἰδιόμελα Χαῖρε καὶ εὐφραίνου,
 καὶ γ' τὰ Βοηθῶν προσιώγιον· Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐ-
 ρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς
 τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριψδίου Ἐκ βαίων καὶ κλύ-
 δων, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρῆς εὐαγγελία· μετὰ δὲ τὸ
 Ἄν' ἀπολινεῖς, ψάλλονται αἱ τρεῖς Ὁδοὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψ-
 δίου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ', τὸ Τρισά-
 γιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ
 Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριψδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ
 πρῶτ', τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴδι-
 σται (ἔρα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριψδίου).

10'.

62. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων
 ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα τὰ γ' Προσιμια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν
 Ἀποστίχων τῶν Βαίων Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Δόξα Ὁ ἔχωρ
 θρονοῖ· οὐρανὸν, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς
 ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς
 ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριψδίου Ἰδιόμελα Ἐκ
 βαίων καὶ κλύδων· Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρῆς εὐαγγελία,
 τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυ-
 σις. Ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου οὐ ψάλλεται
 διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτ', ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς,
 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσσοστόμου, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν
 περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται ἂν
 συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Μ.
 Ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἀρχπε' Τυπικὸν ἐστημεῖον κατάλυσιν
 καὶ ἐν τῇ Μ. Πρασκευῇ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὕτω ἦν

διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἑορτὴ συμπίσῃ ἐν Μ. Σαββάτῳ ἢ Μ. Παρασκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου οὐ γίνεται.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ' τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρῶτ', μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λitaὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' Ὁρας Ἀπόλυσις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὁραν, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρῶτ' τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλοντι ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρεῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὁρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριωδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρῶτ' ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρῶτ', μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λitaὶ, τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν ὥραν ψυχῇ, μετὰ δε τὴν Θ' Ὁραν οἱ Μακαρίσμοι χύμα κτλ. ὡς σύνηθες καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προαιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Ἰδιό-

μελα τῶν Ἀποστίχων (ἅπερ ἐψάλησαν τὴν προτερίαν) εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοὺ σοι τὸ τέλειαντο, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν Γεύσασθε, Εὐλόγησω τὸν Κύριον καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἄνευ Θ' ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωτῇ τῇ Μ. Τετάρτῃ ὁ Ὁρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τὸ ἐσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18, ψαλλομένου συνάμα, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριψδίου.

Σημειωτέον ὅτι ὡς κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων (ἴδε § 62), εὕτω καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας, καθ' ἃς ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φειδράς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ'.

65. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωτῇ, μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι λιταί, ὡς χθές, Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, καὶ Κοντάκιον Ὑπὲρ τῇ πόρῃνῃ ἀγαθὲ ἀνομήσας, κτλ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ δ' Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν τῆς Μ. Πέμπτης Συντρέχει λοιπὸν, καὶ τὰ λοιπὰ γ', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶν, Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ γενομένου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἐσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοις εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Τῷ ἑκτῷ μηνί, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

67. Τὸ πρωτῇ τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός,

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὖθις, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου, τὰ Καθίσματα μόνῃ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὴν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε* ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ *Πᾶσα* προῆ, καὶ *Εὐαγγέλιον* τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χύμα, *Δόξα* *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν* με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται* ὁ *Γαβριήλ*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε' ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριωδίου, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου² Ὁ *Μηνας* καὶ *πηγὰς*, καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, Ἐξ αποστειλαρία *Τὸν* *νυμφῶνά* σου βλέπω ἅπαξ, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου *Μηδεὶς* ὡ πιστοὶ δις, καὶ τὰ γ' τῶν Αἰῶνων Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ', *Δόξα* *Μυσταγωγῶν* σου Κύριε, Καὶ νῦν *Τὸ* ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, *Δοξολογία* Μ. καὶ τὸ *Σήμερον* τῆς σωτηρίας.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε* ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, *Σῶσον* ἡμᾶς. . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον *Τῇ* ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ *Εὐαγγέλιον* τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου³· ἀντὶ τοῦ *Οἱ* τὰ *Χερουβιμ*, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ* δέλπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου* γῆ. . . Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ,

2. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἣτις ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῇ Μ. ἑβδομάδι, καθ' ἣν συμφάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας, προηγουμένων τὰ τοῦ Τριωδίου, ὅπου ἂν ἐπιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἐποιεῖται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ*, διὰ τὸ περιδοῖσθαι τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας *Παθῶν*.

3. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἂν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ* τῇ *Μεγάλῃ Πέμπτῃ*.

Κοινωνικὸν Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Τοῦ δειπνῆσαι σου τοῦ μυστικοῦ χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριψιδίῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Παρασκευῇ ἢ τὸ Μ. Σάββατον, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

α' Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐν-
τεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάβομεν, κατι-
δοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυτιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας
τάς ἐν πόλεσι καὶ κώμας ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πανηγύρεως ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν
τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς
τοῦ μὴ κατὰ βᾶθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάχθη τὴν τῆς
ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχη ἐν ταῖς δυοῖ πενθίμοις ταύταις ἡμέραις,
εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρ-
μοσύνοις συνᾶζωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα
τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφω-
νία δεικνύηται μετὰ τοῦ Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου καὶ τοῦ
Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια, καὶ τοῦ Δακρυρροοῦς θρήνου ἐπὶ
σὲ Ἀγνή μετὰ τοῦ Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον·
Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμας μόνον ἐκκλη-
σίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ
ἀμετακινήτων διχμενόντων διὰ τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους Κτήτορας
αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ
πολιτεύματος καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς».

Μετατεθείτης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς γ', τοῦ Τριψίδιου Σήμερον ὁ ᾠδῆς γ', καὶ τῆς ἑορτῆς Βουλὴν προαιώνιον εἰς δ'. Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ εὐθὺς, ἀνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, β' τῆς ἑορτῆς Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, γ' τοῦ Τριψίδιου Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν, δ' τὸ τελευταῖον τοῦ Τριψίδιου Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ Βασιλεὺς (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα περὶλείπονται χάριν συντομίας)· μετὰ τὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ψάλλουσιν εἰς ἤχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἕως ἂν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, β' Ἀπόστολος· Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν· μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἤχον β' Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνίσταται, γ' ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ὥρας Πύλης σκορπίζοντος συνάμα καὶ τὰς δάφνας ἐν τῷ Ναῷ, εἶτα τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Χοροὶ μέλῃς ἂν πληρωθῶσι οἱ Στίχοι τοῦ ψαλμοῦ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον Ὁ γὰρ Σαββάτων, καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀντὶ τοῦ ὅτι τὰ Χερουδίμ, ψάλλεται τὸ Τριπλίτον Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία εἰς ἤχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν (εἰς ἤχον β' εἰρημολογικῶς) καὶ Ἀπόλυσις.

71. Περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ Εὐλόγητόν ὁ Θεὸς, τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τριπλίτον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς, καὶ β' Ν' ψαλμὸς χῡμα, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης· εἰς τὴν δ' Ὁδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πατριάρχης (ῇ ὁ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδύεται ἀπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱε-

ρεῖς, καὶ μετὰ τὴν 0' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Βήματος ψάλλοντες πρῶτον τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην ἀπαξ*, εἰτα *Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ*, ἐπαναλαμβάνοντες τοῦτο ἕως οὗ φθίσωσιν εἰς τὴν διωρισμένην ἐξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος *Καὶ ὁ πτερ τοῦ καταξιοθῆναι*, καὶ ἀνχινώσκειται παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὸ *Εὐαγγέλιον Ὁφὲ Σαββάτων*, μέχρι τοῦ κακεῖ με δύνονται· ἐκεῖθεν ὁ ἀνχινώσκων μεταβαίνει εἰς τὸ *Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους*· εἰτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, εἰτα καὶ οἱ Χοροὶ, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ *Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας*, μετὰ δὲ τὴν *Συναπτὴν* εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ' καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'· ἐν ἐκάστη δὲ Ὁδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρίς, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Αἰτησις*· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, καὶ τὸ *Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα*· ἀφ' 5' *Κοντάκιον καὶ Οἶκος* τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον* τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἐκ τρίτου, ὡς εἴθισται, καὶ *ἄμα Δόξα Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος εἰς ἧχον 6' *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* 16', *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς* καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων Ὁδοὶ μέχρις ἡ' Ὁδῆς, εἰτα *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα. . . *Φωτίζου φωτίζου*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. καὶ ἡ Αἰτησις. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα *Σαρκεὶ ὑπνώσας*, τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀγγελικῶν δυνάμεων*, καὶ αὐθις τὸ τοῦ Πάτχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ'· καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, *Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ τρίτου, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

72. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, *Σῶσον ἡμᾶς*. . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ *Κοντάκιον* *Εἰ καὶ ἐν τά-*

φω, τὸ "Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ μεγαριτωμένῃ. . . Φωτίζου φωτίζου⁴, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη· ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρις χύμα, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ καὶ Ἀπόκρυφς.

Σημ. Κατὰ τὸ ,αωίζ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπετεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψάλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαράλλακτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Δόξα τῷ ἁγίῳ καὶ ὁμοουσίῳ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ πατρὸς δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον Οὕσης ὀψίας κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινήν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτὴρ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ Σήμερον τῆς σωτηρίας ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὡς χθὲς,

4. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐσημείον τὸ Εὐαγγέλιον γῆ . . ὡς ἐμφύχῳ. . . Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μεγίστη παρήγουσι τῆς Ἐκκλησίας.

τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθὺς τὸ Προκε με-
νον Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον Ἀναστῆσα Μαριὰμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἀπαξ,
Δόξα Τῆς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Εὐαγγελι-
ζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας εἰς ἥχον 6' καὶ τὸ Ἰδιόμελον Εὐαγγε-
λιζεται ὁ Γαβριὴλ, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε
ἐλέησον 15' Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἀνα-
στάσεως καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐτημειώθη ἐν § 71· ἀπὸ γ' Ὁδῆς
τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ
ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ ὡς σύνθησις ἐκ τρίτου, καὶ ἀκολουθῶς τὴν ζ' καὶ η'
Ὁδὴν τῶν Κανόνων, τὴν θ', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς διετάχθησαν
ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα
Κτίσις εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ
τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Καὶ νῦν
Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', καὶ ἄρχεται ἡ
Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰ-
σοδικὸν τῆς ἑορτῆς Εὐαγγελιζέσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡ-
μᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπο-
λυτικὸν τῆς ἑορτῆς, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον, καὶ
τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως
Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, Κοινωνικὸν
τῆς ἑορτῆς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

76. Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στι-
χηρὰ τοῦ γ' ἥχου δ', καὶ ε' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν Ἀ-
πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον·
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
ἱερὸν, Δόξα Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως
ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ δευτέρου, τὸ Σήμερον τῆς σωτη-
ρίας ἀπαξ, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρῶτ' ἡ ἀναστάσιμος Ἀ-
κολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται μόνη, ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ
Πεντηκοστήριῳ.

Ἡ ἐν τοῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς

ἐορτῆς τηρεῖται καὶ ὅταν ἡ ἐορτὴ τύχῃ τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑτπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατόν νά συμπέτῃ ἐν τῷ Τριψδίῳ ἀπὸ τῆς Παρχατικῆς τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεθῇ, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοστάρῳ μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Μ. Σαββάτῳ ἢ τῇ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετετίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας ὡς ἑξῆς.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἑτπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς δ' καὶ τοῦ Ἀγίου Προτόμοια δ', Δόξα Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἴθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ 6' Χρῶν Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τὸν νικητὸν ἀδάμαντα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπ' ἐξ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ αὖτις τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὁρθρον, ὡς σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φρονιῇ ἀνθήσει, τὸ *Πᾶσα* προὶ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἀπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα *Ταῖς* τοῦ Ἀθ.λοφύρου, Κεὶ νῦν *Ταῖς* τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ μεγάλου Βασιλέως (ζήτηι εἰς τὴν Λιτήν). Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον ἐγώ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρισμοῖς, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ' μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἀγίου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπαξ, καὶ ἡ Αἴτησις ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς εἶτα μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἀγίου Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, αὐθις τὸ πρῶτον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Ἀγίου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀρέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν Εκκλησίαις ἐνλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον¹, Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, στὰν συμπέτη ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου.

1. Ἐὰρ ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς Δεκακαιησίδμου, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρά γ', τῆς Θεοτόκου γ', καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῇ, Εὐδοξ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκαίμενον Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὰ Ἀνγκνίσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ, καὶ τὰ γ' ἀπόστιχα Στιχηρά τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.*

5. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Ἀκολουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν § 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναπτάσιμον Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, εἰς τὸν τοῦ Ἀγίου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, εἴτα τὸ Κάλισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου μετὰ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', μετὰ καὶ τὴν ζ' καὶ η' Ὁδὴν ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Πάσχχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὁ τοῦ Ἀγίου, καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχχα μετὰ τὴν Εἴσοδον Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοή, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Κοντάκιον Ἐξ ἀκενώτου σου τηγῆς καὶ τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τόχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς' καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἵτοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ὁ Εὐαγγελισμὸς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνά ἑν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· οἱ Ἀναβήμοι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἀνευ Στίχου, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου μετὰ Στίχου Ἀγίε τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου χύμα· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταδασαίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου ἀνά δ', τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμεια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἥαρ, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἵτοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ Ἀπόπτολος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσῆς ὀφίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Σὲ τὴν φαιερὴν λαμπάδα, Κοινωνικόν Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προμεικτὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Προσόμοια τῆς σειρᾶς δ' καὶ ε' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἀπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἐορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτῶν ἀνθήσει, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασεῖς τοῦ Πάσχα· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνι-

κόν *Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*
καὶ Ἀπόλυσις².

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Κεὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Κεὶ νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, Ἐξαποστειλάρια τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσεδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐκκλήσιᾳ Σε τὴν φαινητὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

2. Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς, πλην τοῦ ὅτι ἐν αὐταῖς στιχολογεῖται ἡ α' Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα μόνον τὰς ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ Προκείμενα ἐκάστης ἡμέρας.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων δ' καὶ τοῦ Ἀγίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναττάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατῆλθες, καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, Κηρίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, Δόξα τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὰ μῦρα τῆς ταφῆς· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Ὑπερδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναδυσσοί τοῦ ἡχοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ δύο Θεοδοκίαι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταδασαί τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὰ β' Θεοδοκία ὡς σύνητες, Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν ταφῇ,

δ' Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀΐεσται, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Πρασκευῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Ἀΰριε ἐκέκραξα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου ε', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἀπόλυσις.

20. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνὰ ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα³ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν⁴, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν,

3. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ἀπῆται κατὰ τὴν προλαβούσης Κυριακῆς ἁ.λ.λ' ἡ φαιδρότης τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου (ἐκτὸς δηλονότι τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ Δοξαστικά, Καὶ νῦν ψάλλονται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὰ Ἐξαποστειλάρια (καὶ τὰ Κοτάκια, μόνον διὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν τιμιωτέραν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἀξιὸν ἐστίν· τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν Λοιπῶν Ἀγίων μνήμας μέχρι τῆς Ἀποδόσεως (Ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ).

Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυ-
νον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Η'.

21. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρως, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα 6' καὶ τὰ 5' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Αἱ μυροφόροι γυναικες. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀνχγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου, Δόξα Τὸν νοερὸν ἡδάμαντα, Καὶ νῦν Σὺ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Δόξα Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὅτε κατήλθες, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἂν ἐν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ' § 11· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, εἴτα στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστείλαριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 6', τὸ Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα κτίσις καὶ τὸ Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Μετὰ φόβου ἦλθον γυναικες (ζήτηι τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δεξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον, Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἄξιόν ἐστιν. Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων⁵.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ὅταν τύχη καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' καὶ τῆς Ε' ἐβδομάδος.

Θ'.

23. Εἰ τόχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἑπόμενος, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρηται ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Παραλύτου β' καὶ τοῦ Ἀγίου ε', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀντίβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Προσιμάγμα, Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται. Δόξα Ἀντίκειν' ἰδοῦ, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Πάντα ἀνθρώπινα, Δόξα Πόθῳ ζέοντι, Καὶ νῦν Τὸ ἀκατάληπτον, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Καὶ νῦν Τὰ ἐπουράνια, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβάντες τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περιπτώσει Σ' § 17). Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Κύριε τὸν Παράλυτον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

I'.

26. Εἰ τόχοι τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῆς ἐβδομάδος ταύτης,

ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ὡς ἐν περιπτώσει Ζ' § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ Δόξα Καὶ νῦν τῷ Ἐνφρονιένθῳ τὰ οὐράνια.

ΙΑ'.

27. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στατὶν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα δ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὁ πάντων ἐπιστάμενος· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Πόθῳ ζέοντι, καὶ Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ τὸ ἐν τῇ γ' Ὁδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ, εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Δίκαιος ὡς φοιτῇ ἀνθήσει, Πᾶσα προή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' χύμα, Δόξα ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαὶ Θάλασσαν ἔπηξας, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτῃα καὶ τὸ Εἰσοδικόν μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξίριτω: Ἀλλώτριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σαρκά, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

30. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς ταύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθεόρτον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

31. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 28. Κανόνες, ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασαὶ θάλασσαν ἔπηξας, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτῃα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ'.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλαμβάνεται⁶ καὶ

6. Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἀπὸ Θεοτοκίου.

ψάλλεται ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίας καὶ τῆς Σχμαρεΐτιδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυριακῆς τοῦ Παρχλύτου (ἐν περιπτώσει Θ' § 23—25), τὰ Δόξαстика, τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σχμαρεΐτιδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀνιττάξιμον, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου, Δόξα Ἀνέτειλεν ἰδοῦ, Καὶ νῦν Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, Δόξα Πόθω ζέοντι, Καὶ νῦν Ἐκουσία σου βουλῇ. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, Δόξα Καὶ νῦν Κατεπλάγη Ἰωσήφ, Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάτχα, τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Σχμαρεΐτιδος. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάντες γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας κτλ. (Ὁρα ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παρχλύτου).

ΙΑ'.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 27—29 διάταξιν. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἐορτῆς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἐπείρας μετὰ τὴν α' Στάξιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Παρὰ τὸ γρη῏αρ τοῦ Ἰακώβ, τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς Σχμαρεΐτιδος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀγαλλιάσθω σημερον φαιδρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξήψαμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου δις, καὶ Τὸ ἀπ' αἰῶνος, το Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ἀγίου Ἀνέτειλεν ἰδοῦ, καὶ τῆς Σχμαρεΐτιδος Ἀγαλλ-

..ιδάσθω Οὐρανός· εἰς τὴν 6' Πόθω ζέοντι, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος· *Ἐκ φρέντος ῥάματα* (ζήτει τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Κυριακὴν)· εἰς τὴν γ' Σιυχολογίαν Γεωργήσας ἐμμελῶς, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος· *Ὡς τῇ τῇ γῇ Σαμαρείτιδι* (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' § 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἡ τῇ γῇ τῆς ζωαρχίας, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν Ἀπολυτίκιον, *Τὸ φαιδρὸν* τῆς Ἀναστάσεως, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τύφῳ* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη* τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἐορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἑξῆς. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἐπέρχεται εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες (ἢ τοῦ Ἀποστόλου ἐὰν ἐρτάζῃται), Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀνα-

στάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ιερὸν, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταδατίζεις τὸ τέλος ἐκάστης Ὡδῆς καὶ ἡ Λίτησις, ὡς εἴθιται ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπνοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χύμα, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μόνῃ, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὸ Πάσχα ιερὸν. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις.

B'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ψάλλομεν ε', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἐορτῆς Προσόμιμα γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσodon τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τὰ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ

7. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὕτε Καθίσματα ὑπάρχουσιν, ἀλλ' οὕτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθέξῃς τὰ τῆς ἐορτῆς.

Τὴν διατάξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθεορτοὺς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος τούτης ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναττάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιὰ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, Ἀπολυτίκια Ὅτε κατῆλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τοῦ Πάτχα (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν 6' Θεοδοκίων, ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρικ τοῦ Πάτχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναττάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, Σήμερον Σωτηρία, καὶ καθέξῃς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάτχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος τούτης, ἐν τῷ ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, Ἀπόστολε Ἄγιε, Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ Κήθισμα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοστάρχου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κήθισμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάριαν τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλῃ, τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Μυροφόρων καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα, τὰ Ἀπολυτικά τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Περαιλύτου ἢ τῆς Σιμαρεΐτιδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἄνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ ὅτι εἰς τοὺς Αἶνους, Καὶ νῦν λέγεται οὐχὶ τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς)· τῇ Κυριακῇ τῆς Σιμαρεΐτιδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μετοπεντηκοστῆς Ἀκολουθία καὶ ἀντ' αὐτῆς συμφάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

Ε'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μετοπεντηκοστῆς, ἐν τῇ Ἑσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον ἅπαντα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάσσεται ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ. οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κήθισμα τῆς ἑορτῆς. τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς· τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ωγ', Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς

έορτης, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς έορτης καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς έορτης, ἐπίσης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς έορτης ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς έορτης ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος τῆς Σχμαρεΐτιδος. (Ὅρα ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἑορτοδρομίου).

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β'—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τοῦ Ὡμαῖ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Ὡμαῖ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς αὐτῆς έορτης, τῇ Παρασκευῇ έσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῆς έορτης Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς έορτης. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τὰς έσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἶτα τὰ γ' τοῦ Ἀγίου Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς

έορτής, Ἀπολυτίκιον τῆς έορτής, τοῦ Ἀγίου, αὐθις τὸ τῆς έορ-
τῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
έορτής καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκο-
σταρίου τῆς ἡμέρας, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν΄ ψαλμός, ὁ
Κανὼν τῆς έορτής καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ΄ Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον
τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Κάθισμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς έορτής· ἀφ' ε' τὸ
Κοντάκιον τῆς έορτής μετὰ τοῦ Οἴλου, καὶ τὸ Μηρολόγιον τοῦ
Ἀγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ' τοῦ Θωμᾶ· Καταβα-
σίαι Ὁ Ἀγγελος ἐβόα, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς έορτής, τὸ τοῦ
Ἀγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς έορτής. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς έορτής γ'
Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου,
Καὶ νῦν τῆς έορτής, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς
έορτής καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν τὰ Ἀντί-
φωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπο-
λυτίκιον τῆς έορτής, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ
Κοντάκιον τῆς έορτής, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου.
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Σὲ τὴν φαιειὴν λαμπάδα, Κοινωνικόν τῆς
έορτής Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ὅρα τὴν διάταξιν τῆς
Ἀκολουθίας ἐν τῇ έορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 5—6.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος,
ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἀνα-
στάσιμα δ', τοῦ Πεντηκοσταρίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἀγίου, Δόξα ἐκ
τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ ἤχου καὶ τὰ Πίσχα
Ιερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναπτά-
σιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν
Ἑσπερινόν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰ βού-
λει) μετὰ τῶν 6' Θεοτοκίων ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοστarioύ, Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἵ-
 νους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα
 τοῦ Πεντηκοστarioύ. Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα κτλ. Εἰς τὴν
 Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ
 τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τά-
 ρῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς
 τὸ Ἐξαίρετως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ,*
Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία
 τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμπάλλεται ἡ Ἀκολου-
 θία τοῦ Ἀγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδό-
 σει, ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

ς'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Τρί-
 τῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ
 τοῦ Ἀγίου Προσόμοια δ', Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ
 νῦν Τῇ παγκόσμιον δόξαν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ
 πάθει σου Χριστέ καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ
 νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ
 Ἀγίου, αὐθις Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ
 τοῦ Ἀγίου, ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ ἢ Κεταβασίῃ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ
 ἡ Αἴτησις ὡς εἰθισται· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι τὸν
 ὀρθρον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου χύμα· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ
 ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ἀνάστασιν
 Χριστοῦ τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν, ἢ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
 Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ
 αὐθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀγίου
 γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ
 καθιεξῆς ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη,
 ἢ Ὑπακοῇ Προλαβοῦσαι, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ Κοντά-

κίον τοῦ Πάτχ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτχ, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν Σαββάτου (Ὁρὰ τὸν Πίνακα τοῦ Ἑορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων β' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Στιχῆρὸν καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Σε τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρισδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὰ Ἀξιόν ἐστι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, εἰς τὴν β' Αἱ Μυροφόροι ὄρθρην, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει, Καὶ νῦν Τὰ μυστήρια τῆς ταφῆς, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Τὴν μνήμην τιμῶμεν, Καὶ νῦν

ὑπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ἰδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων ἀφ' ὧν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασαίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα! Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκλήριον· Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη* τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι οἰαδήποτε ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων. (Ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τύχοι ταῖς ἐπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐβδομάδων τούτων ἡμέραις, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἐορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

1. Ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, Καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ Ἀναστάσεως ἡμέρα ψάλλονται τὰ τῆς τυχεύσης Κυριακῆς Δοξαστικά (Ὅρα Προθεωρ. § 33).

Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, 6' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα) τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὸ ΙΑ' Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα* (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἐν τῆς ἑορτῆς· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ *Θάλασσαν ἐπηξας*, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς* Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόρτοις καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχῃ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τυρλοῦ ε' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Σὲ τὸν σαρκωθέντα καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Δικαιοσύνης ἡλιε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔργοιαι καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁλον τὸν βίον ὁ τυρλὸς, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸ Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστασίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὰ ε' Θεοτοκία ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Καθίσμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυρλοῦ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυρλοῦ, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασαὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα ὡς σύνηθες μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου καὶ τῶν ε' Θεοτοκίων, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δέξι Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἀγγελὸς ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου, Κοινω-

νικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἰη τὸ δογμα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τόχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς εἴθισται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν τῆς Ὁκτωήχου Στιχηρὰ Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς σ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀνγνωσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν Τῷ πάθει σου Χριστὲ καὶ τὰ Πύσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ πρωί, μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἀγία . . . τὸ Χριστὸς ἀνέστη κτλ. ὡς χθές, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, φάλλεται τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἑλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἑλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀνά δ' Τροπάρια· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς, ἡ Καταδασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ Αἰτησις· ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, εἰτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὁδὴ, εἰτα φάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὐθις τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναπτάσιμα Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ Πύσχα ἱερὸν, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τον

δρθροί, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τῷ φῶς*, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα . . . Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ Προειμικός*. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς ε' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δις, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνά μίαν. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Γ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασταὶ Θείῳ καλυφθεῖς, εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ

Ἰωάννη, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Κοινωνικὸν Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Ἐὖν τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, δεῦτε προσκυνησωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ κτλ.

Ζ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως καταλαμβάνεται, καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φῶς Ἰλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρι-

σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κθίσματα τῆς α' Στιχολογίας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν τῇ β' Στιχολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων (ὡς τὸ ἐν προηγείται, τὸ δὲ ἕτερον ἔπεται), καὶ ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Ὑιόν σου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡγου, οἱ Ἀναδαχμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χύμα, εἴτα τὸ Κθίσμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Λί Καταδασίαι θεῶν καλυφθεὶς καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ μεθεόρτον. Εἰς τοὺς Ἀΐνους, Ἀναστάσιμα β', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα Εὐαγγελιστᾷ Ἰωάννῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τὴν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκκισέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Διναίτε, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ καὶ Ἀπόλυσις.

Η'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Παρχσκευῇ τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν ᾗ ἀποδοῖται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατόν νά συμ-

πέση ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Ὅρα ἐν τῷ Ἐορτοδρομίῳ Πίνακι).

Τῇ ΚΑ'—Τῶν ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται οὕτως· Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς 5', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, αἱ Καταβασαίαι τῆς ἑορτῆς, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξηκοστιλάριον τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου εἰς 8', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς πάντας τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σιμαρείτιδος, καταλαμβάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψαλλομένου μόνου τοῦ Ἀπο-

λυτικίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἵσοδον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἐπέρχεται μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Σαμαρείτιδος β' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Ὑπνὸν καὶ τὰ Ἰσόχυ' τεθῶν, Ἀδέξω τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος Ἀγαλλιάσθω σήμερον γαυδρῶς καὶ τὰ Ἄξιον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβιβασμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάτχα, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ β' Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ Καταδασαί τοῦ Πάτχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάτχα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάτχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ Ἰσόχυα ἱερὰ. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἵσοδικόν τοῦ Πάτχα, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νισῶ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάτχα, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάτχα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πύτῃ ἄλλη ἡ εἰς, πλὴν Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαι τὴν γῆν.*

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Καθίσματα, ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Στιχολογίᾳ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάτχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10—12.

Ϛ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἐορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἵσοδον. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαι τὴν γῆν, καὶ Ἀεὶλήφθης ἐν δόξῃ*

Η'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρως, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἰκεκραξα ψάλλομεν Ἀντιτάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἀ-

γίου γ' ἃ. Δόξα *Της μυστικῆς σήμερον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος, *Φωὸς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῶν Πατέρων, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ τὰ Ἀξιὼν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κθήσιμα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, ἀνά ἐν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κᾶθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Πατέρων *Φωστήρες ὑπέρλαμπροι*· ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασταὶ Θεῷ καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Πατέρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικόν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὼν ἐστίν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνεληφθῆς ἐν δόξῃ, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις*.

3. Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλαμβάνονται καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θ'.

14. Εἰ τὺτοι τῷ Σαδδάτω τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου προφάλλεται τῇ Παρρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἔζης· Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας μετὰ τὴν α' Σταθὴν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ δ' τοῦ Ἀγίου. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου, τὰ Ἀποστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Παρρασκευῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Κύριε τὸ μυστήριον (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἀγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντί Θιοτοκίων, οἱ Ἀναδαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Θείῳ καλυφθεὶς· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου μετὰ Στίχου Ἄγε τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἐξαποστειλῆριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπίστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Σὲ τὴν ἡτὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀεὶβήθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολοιθία τῶν Ψυχῶν ὡς ἐστὶ διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ἡ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μετὰ τὸ *Πλούσιοι ἐπώλευσαν* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ βάθει σοφίας*, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνηθες.

II.

17 Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἤχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δ' καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε λαοὶ, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνγκνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλιος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς ἑορτῆς πρῶτον, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν β' καὶ γ' λέγομεν ἀνὰ ἐν τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβήμασι, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*, τὸ *Πᾶσα πνοή*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς *γύμνῃ Δόξα ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *ταῖς* τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, καὶ τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Κεταβαταὶ διπλαῖ, καὶ ἡ θ' Ὁδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς· τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπίπτουσι καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξιρέτω· Μὴ τῆς φθορᾶς, Κοινωνικὴν τῆς ἑορτῆς· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολούθως ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Γονυκλισίας.

ΙΑ'.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας μετὰ τὸν Προσμίακον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Προσέμοις τῆς ἑορτῆς Παράδοξα σήμεροι, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ Οὐράνιε κτλ. τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὐθις καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστὲ (ζήτηι Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ὑψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, τὸ Πᾶσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, εἴπα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, Δόξα Ταῖς τῶν θεοστέπτων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτοκου, ὁ Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὁδὴς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴπα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αἱ Καταχρυσίαι Θεῶ καλυφθεῖς, καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Ἐν ἑτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας, καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα

τοῦ Ἁγίου Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ, Καὶ νῦν Γλῶσσαι ποτε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντακίον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαχρέτως Χαίροις Ἀνασσα, Κοινωνικόν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

23. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὸν Ὁρθρον στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Δευτεροπροσκυνήσωμεν . . . Σῶσον ἡμᾶς *Παράκλητε* ἀγαθέ. Εἰς τὸ Ἐξαχρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικόν τοῦ Ἁγίου, Εἶδομεν τὸ φῶς κτλ.

ΙΓ'.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται μόνα τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ Ὑμνῷ (ὅρα τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταδασταὶ τῆς ἑορτῆς διπλαῖ, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς.

ΙΔ'.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσимиχόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἀγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα δύο ἐκ τοῦ Πεντηκοστιρίου καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἀγίων Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων Πάντων, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου Τῇ νῦν παρηγῶρει, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα, τὰ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Τροπάριον Σήμερον σωτηρία.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλυῖσθε δίκαιοι, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπέλυσις.

Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἀγίου μνήμη τύγῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐπὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, καὶ Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δύνατον νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Παραλύτου ἐβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων ἐβδομάδος. (Ὁρα τὸν Ἑορτολόγιον Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'—Ἡ Γ' Εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἐορτῆς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Προσόμοια τῆς ἐορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσεδικόν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς, Ἀλλότριον τῶν ἱμετέρων, Κοινωνικόν τῆς ἐορτῆς, Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 7, ἀλλ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Δοξαстиχὸν Κύριε παρίγων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰς τοὺς Αἵνους τὸ *Τίς λαλήσει*.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπισύτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Σ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἢ Ἀκολουθία προσάλλεται τῇ Παρχσκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 14—17).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἐξῆς. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντι τῆς ἐορτῆς Παράδοξα σήμερον γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ τάξις τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τοῦ Προδρόμου, αὐθις τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀγίου καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. τὸ Προκείμενον Ἐκεῖ ἐξαναστελὼ κέρας τῷ Δαβὶδ, τὸ Πῦσα προΐη καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἡ τῶν θείων ἐν-

τοιῶν (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορ-
τῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸ πανή-
ριον πνεῦμα, ἀφ' οὗ* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μη-
νολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβαταὶ *Θεῶ κα-
λυφθεῖς*, καὶ ἡ Θ' Ὡδὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορ-
τῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους,
τῆς ἑορτῆς *Ἰοῖόμελα γ'* καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ', Δό-
ξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου
Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Η'.

10. Εἰ τύχοι μετὰ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβου-
σῶν δύο ἑορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία
ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρ-
των τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Θ'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, τὴν διατά-
ξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 25—27.

Ι'.

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαβ-
βάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλ-
λομεν *Ἀναστάσιμα σ'* καὶ τοῦ Προδρόμου ὁ', Δόξα τοῦ Προδρόμου,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡγου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ
Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα
τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον
Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ
Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστίν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προ-
δρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς
εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀρμωμος, τὰ ἀναστάσιμα
Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοδοκίων, τὰ Εὐ-
λογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκεί-

μενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὁ-
δῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἴτα τὸ Καθίσμα μετὰ
τοῦ Θεοδοκίου, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ
τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασαί· Ἀνοίξω
τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα
στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναττάσιμον Ἑξαποστειλά-
ριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστά-
σιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπε-
ρευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἡ-
χου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν,
Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἑξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰρεῖτε, Εἶδομεν* τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γ' Εὐρεσις τῆς τιμίας Κερυλῆς τοῦ Προ-
δρόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ, ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς
Τετάρτης τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυ-
ριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς
6' ἐβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον
Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ ΚΔ'—Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στά-
σιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τὰ ἱδιό-
μελα Αὐεὶ τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν εἰς ἡ', Δόξα Σήμερον

τοῦ φωτός ὁ Ἀγγεός. Καὶ νῦν Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε, Εἰσο-
δος, φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα Ἡσαίου νῦν τοῦ
προφήτου, Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ, τὸ Ἀπολυτίκιον
Προφῆτα καὶ Προδρομοί, καὶ τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπό-
κρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἴτα τὸ Ψαλτή-
ριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθ-
μοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Καὶ σὺ
παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, Πᾶσι προῆ καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου,
Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ
Ἰδιόμελον Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, οἱ Κανόνες ἀμφο-
τεροὶ μετὰ Στίχου Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀπὸ
γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ
Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,
εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ
τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμοια Ὁ τοῦ παραδό-
ξου θαύματος εἰς δ'. Δόξα Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος,
Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ
Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τρο-
πάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ε' τοῦ δ' Κανόνος. Μετὰ τὴν
Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ
Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστο-
λοι καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνι-
κὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἑσπέραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Προδρό-
μου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε,
Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστὰ-
σιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ, τὸ ἀναστὰ-
σιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυσις
καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς.

Τὸ πρῶτὸ ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία.

5. Εἰ τῦχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ε', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνά ἐν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κανὼν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κήθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινῷ Εὐαγγελίου, εἴτα μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ β' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία, Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως, Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εἶδομεν* τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'—Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσμίακὸν καὶ τὴν α' Στάτιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμεια Ποίοις εἰσφημιῶν εἰς ε', Δόξα Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, το Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἑορτῇ χαρμίσυρος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθροντοι, τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Πέτρε κορυφαῖε (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπκοὴ Ποία φυλακὴ ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαί, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Προσόμεια Ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς εἰς δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁμπελος, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τριπάρχῃ ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθροντοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως, μετὰ τὸν Προσμίακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων σ', Δόξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἵτοδος, φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτῇ χαρμύσσουρος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἐν Ἀναστάσιμον καὶ ἐν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπτεταρίον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἵτοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α'—Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων
τῶν ΙΒ'.

1. Ἐν τῷ Ἑπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ποιοῖς εὐφημιῶν*, καὶ γ' Προσόμοις τῶν ΙΒ' *Ἐδωκας καυχήματα, Δόξα Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσδοξ, Φῶς λατὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν, Δόξα Ἐορτὴ χαρμόσυτος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, Δόξα Ἀπόστολοι Ἄγιοι, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.*

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγιοι, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑπερινόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, ὁ Ν' ψαλμός χύμα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μεγνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' Προσόμοις *Ἡ κορυφαία κρητὶς τῶν Ἀποστόλων*, Δόξα *Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Ἄγιοι.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνα καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς ε'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ' καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, *Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

4. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραις, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ' *Ἐδωκας καυχήματα, Δόξα*

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ ε' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρον καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἑορτῇ χαρμόσυτος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ ὑμνωστὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν IB' καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Κηρίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιβ' Ἀποστόλων ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἴτα τὸ Κήρισμα καὶ τὸ Θεοδοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν IB', αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἄψαλ ἡ ψαῖς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένην, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ δ' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀποστολοι Ἅγιοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν IB'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῶν Ἀναργύρων.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρᾳ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ' Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιζ τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὴν Ὁρθρην, μετὰ τὸν Ν' ψαλμέν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιὸν ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀγίων, εἴτα τὸ Καθίσμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθिनοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν Εἴσο-

δον, τὸ ἀναστᾶν τὸν Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Δίειτε, Εἶδομεν τὸ ρῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνίῳ διάταξιν, ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπέρχῃ, μετὰ τὸν Προσимиакόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ς', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'· Δόξα Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν Ὡς στέφανον ὑπέρολαμπρον, τὸ ἀναστᾶν τὸν Ἀπολυτίκιον, τὸ Θεοτόκε Ἀειπάρθε, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε ἀειπάρθε, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστᾶν τὸν Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπλῃ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἀμωμος, Καθίσματα Ἀναστάσιμα β', καὶ τῆς Θεοτόκου Τῆς σεπτῆς ἑσθῆτός σου, καὶ αὖθις Καθίσματα Ἀναστάσιμα β', καὶ τῆς Θεοτόκου Ἐορτάζει σήμερον, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, αἱ Ἀνδύθμοι, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Κάθισμα Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδασαίαι Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπτα ἡ τῆς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἶτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, Ἐκποστειλίρια τὸ Ἀναστᾶν τὸν Θεοτόκου. Εἰς τοῦ Αἰνόν, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὰ Ἑωθινὰ,

Καὶ νῦν Ὑπερενδοξημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σιωπήσῃ.

1. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ', καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου δ'. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἑγκατάστημον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς (ζήτησι ἀφ' τ' Ὡδῆς) Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου (ζήτησι Νοεμβρίου ΚΑ'), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετω, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (Ἰανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῇ Ζ' — Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῆς, μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐτπέρας, μετὰ τὸν Προσείμαν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα σ', καὶ τῆς Ἁγίας δ' Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, καὶ ὁ Ἐξά-

ψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοδοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψαλμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες δ' Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοδοκίον, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξάποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ' (τὰ τοῦ Ἑπερινοῦ). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον Σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἑπερινῷ, μετὰ τὸν Προσимиκὸν καὶ τὴν Α' Στατὶν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ εἰς Προσόμοια τῆς Ἀγίας ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἡμετέρος . . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου, τὸ Ἀπολυτίκιον Λίαν εὐφραντας, Καὶ νῦν Σὲ τὴν μεσιτεύσασαι, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Αἰτή, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἰ' τομῆτον

ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέειπα μοι, τὸ Πᾶσα τῶν, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμναξέ τοις Τίσις τῆς Ἀπολυτίκου, Καὶ νῦν Τίσις τῆς Θεοτοκίου, ὁ Στίχος Ἐλέησον με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτοκίου Ὑμνῶν διοδεύσας, καὶ ὁ τῆς Ἀγίας ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὅν σιωπήσομεν ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὀikos τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στομα μου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαιροῦμεν, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω, Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν (ζήτησις Κυριακῇ ΙΣ'), καὶ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων (ζήτησις τῇ δ' τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐκκρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα κεῖται τὸ ἱερόν τῆς Ἀγίας λείψανον ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Παμμακαρίστου.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προομιαικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε', καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἀγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὸ τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου,

τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προ-
λείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὡδῆς
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, Κάθισμα τῆς Ἀγίας μετὰ τοῦ
Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Μηνο-
λόγιον, αἱ Καταδαταίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις
τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν,
Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Θεοτο-
κίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἀγίας δ'. Δόξα τῆς
Ἀγίας (μόνον ἐν τῷ πατριρχικῷ ναῷ), Καὶ νῦν Ὑπερευλογημέ-
νη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας δ'. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἀγίας καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν,
Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξακίρεως, Ἀξίων ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμε-
νικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνεληθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ, τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς μέχρι
τῆς ΙΘ' συμπίπτουσῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πα-
τέρων ὡς ἑξῆς.

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλ-
τήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ εἰς καὶ τῶν
Πατέρων δ', Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεο-
τοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα
τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν Ἀσπόμενος ἐκ θείου Πνεύματος, τὸ
ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ
Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-
δικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ
Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κυ-

ριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κατόντες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα Φωστῆρες ὑπερλαμπροὶ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασαὶ Ἀποῶ τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα σιγολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ Χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτικίον, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Λίρετε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΙΖ'—Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Μάρτυρος ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διατάξιν· εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολουθία οὕτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τῇ: Ἀγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλεται καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου

καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας, καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πτερων, τῆς Ἀγίας καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὰ Ἀπολυτικά, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων καὶ Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*.

Τῇ Κ'—Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἱμπελος ἡ ἀληθινή . . . μετὰ τοῦ Προφήτου κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐπέρας μετὰ τὸν Προσιμιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵτεδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱερίον ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Κάθισματα κατὰ σειράν, εἶτα τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὸ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ δ' τοῦ Προφήτου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν

Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαλαχισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ δ' Κανόνος τοῦ Προφήτου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νχοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικόν Αἰρεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'—Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τῆς Ἀγίας δ', Δόξα τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἀγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τῆς Ἀγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἐν τῆς Ἀγίας· εἰς τὴν β' ὡσαύτως· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἀγίας· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας, εἶτα τὸ Κάθισμα ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπα-

σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξηπτατείλαριον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστᾶσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Προγόνων Χριστοῦ, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἑξαίρετως, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑπτέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ Ἰντροπῆς μου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσις, ἐκτὸς ἐὰν ποὺ ἐορτάζηται ἐπιτήμως.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὴν Ὁρθρην, ἅπσα ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Κυριακῆς (ὅρα Ἰουλ. Ζ' § 3, 4). Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, *Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, κτλ.*

Τῇ ΚΖ'—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ταματικοῦ
Παντελεήμονος.

1. Εἰ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων. Καὶ νῦν Δέσποινα πρόσδεξαι. Εἰς τὸν Ὅρθρον, Καταβασαὶ Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ Κεντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἐπὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, Κληωνικὸν Εἰς μνημόσυνον.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρης, μετὰ τὴν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀνέμψευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίων ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Κθήσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβητοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κεντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου· εἴτα Κθήσμα τοῦ αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κεντάκιον καὶ Οἶκος· τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιω-
τεραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθι-
νόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμε-
ρον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ

τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ Κοινωνικὸν Λίнейτε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ Α'—Τῶν ἁγίων ἐπτὰ Μακκαβαίων καὶ ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιανόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Σταυροῦ Προτόμοια γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ', Δόξα Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, Καὶ νῦν Ὅνπερ πάσαι Μωϋσῆς, Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ, ὧν οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν . . . καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν . . . Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον Τὰς ἀληθόδρας τῶν Ἀγίων, Σῶσον Κέριε τὸν λαόν σου ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων δις, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, αἱ Καταδασαίαι Σταυρὸν χαράξας· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἡ Καταδασαία Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Δόξα τῶν Ἀγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Σημ. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν Νηπτιῶν. Ἐάν γίνηται Πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ Τρισαγίου Τὸν Σταυρὸν σου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' τοῦ α' Κανόνος Ὡδῆς καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε, τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἀπόστολος *Οἱ Ἄγιοι Πάντες καὶ Εὐαγγελιστοὶ* (ζήτησι Σεπτεμβρίου ΙΕ'). Εἰς τὸ Ἐξιρέτως, Ἀξιών ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῶς, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τῶχοι ἡ Πρόεδρος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ' (ἢ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιών ἐστίν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὰ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ, εὐὶ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς, καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται ἅπαξ ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων, αἱ Καταβασαὶ Σταυροῦν χαράξας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ Ὁρους μετεμορ-

φώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαί-
 ρετως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λινεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ
 Ἀπόλυτις.

Τῇ Β'—Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρω-
 τομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι
 εἰς σ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴσοδος,
 Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,
 τὰ γ' Ἰδιόμελα Πρῶτος ἐν διακόνοις, μετὰ Στίχων Δίκαιος ὡς
 φοιτῇ ἀνθήσει καὶ Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, Δόξα
 Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ
 ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς

ἡ Παράκλησις.

Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Προεστάμενος) τὸν ψαλμὸν Κύριε εἰσα-
 κουσιν τῆς προσευχῆς μου χύμα, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χο-
 ρῶν εἰς ἤχον δ' τὸ Θεὸς Κύριος τετράκις Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς
 νῦν προσδράμωμεν . . . τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ,
 Καὶ νῦν Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα·
 εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παράκλητεως ἄνευ τῶν Εἰρ-
 μῶν, ἀλλ' εὐθὺς Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς . . . Πολ-
 λοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς ἀνὰ δ' Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ·
 ἀπὸ γ' Ὡδῆς, Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, καὶ Ἐπίβλεψον ἐν
 εὐμενείᾳ ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύ-
 ριε ἐλέησον τετράκις ἀνὰ τρίς, εἶτα τὸ Πρεσβεῖα θερμὴ, καὶ ἄρ-
 χεται ὁ 6' Χορὸς τῆς δ' Ὡδῆς· μετὰ τὴν σ' Ὡδὴν, τὸ Διάσωσον
 ἀπὸ κινδύνων, καὶ τὸ Ἀχρᾶστε ἢ διὰ λόγον, καὶ αὖθις ὑπὸ
 τοῦ Ἱερέως ἢ Ἐκτενῆς· Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεός, εἶτα τὸ Κοντά-
 κιον Προστασία τῶν χριστιανῶν καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμε-
 νον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγ-
 γέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ, Δόξα Πάτερ Δόγε, Πνεῦμα, Καὶ
 νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ το
 Μὴ καταπιστεύσης με . . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ . . .

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων· καὶ ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ἑβ', ὁ Ἱερεὺς Ἑλέει καὶ οἰκτιρίαις καὶ ψάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν θ' Ὡδὴν ἐπιπυνάπτονται καὶ τὰ Μεγαλυνάρια Ἀξίων ἐστὶν ὡς ἀληθῶς . . . Τὴν Ὑψιλοτέραν τῶν οὐρανῶν κτλ. ὅταν δὲ ψάλλῃται τὸ Ἀλαλα τὸ χιλιῇ τῶν ἁσεβῶν, ὁ Πατριάρχης ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Εἰς πολὺ ἐτι· εἴτα ψάλλονται καὶ τὰ λοιπὰ Μεγαλυνάρια Ὑψίλωμεν· προθύμως σοι τὴν Ὡδὴν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Παῖσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Βασίλειον διάδημα, καὶ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ὁ Ἱερεὺς αὐθις Ἑλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κτλ. ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Ἱερεὺς Σοφία, ὁ ὢν Εὐλογητός, ὁ Πατριάρχης Στιρεώσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, οἱ Χοροὶ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, τὸ Δι' εὐχῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειώτεον ὅτι οἱ δύο Παρακλητικοὶ τῆς Πανηγύρος Κανόνες, ψάλλονται ἐναλλάξ μέχρι τῆς 13' τοῦ μηνός· τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρός, τῇ δὲ β' ὁ Μέγας, καὶ οὕτω καθέξῃς.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἡ τῆς Λειτουργίας, ψάλλονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διάταξιν ἐν § 2, 3, 4, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐπέρχας, μετὰ τὸν Προειμιτικόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Προσόμοις τῆς Ὁκτωήχου τῆς σειρᾶς β', ἐν τῶν Ἀργαγγέλων καὶ τρία τῶν Ὁσίων, Ἰσααίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθύς ὁ ψαλμός Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, κτλ. κατὰ τὴν χθρὴς διάταξιν, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως· Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς

εἰς κόμην τινα. Μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνο· τὰ δ' Ἐξαπο-
στειλάρια! Ἀπόστολοι ἐκ περάτων· εἰς τὸ γ' ὁ Πατριάρχης προ-
κυβεῖ τὴν εἰσὸν τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιτρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν,
τῶν Χορῶν ψάλλοντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἴτα Χρυσοπλοκά-
τατε πύργε, τὸ Τριτάγιον καὶ, ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἀγίων
ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία κατανυκτικὰ Τρο-
πάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε . . . Δεξά Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς . .
Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πύλιν . . . Ἐάν ὁμως ψά-
ληται ἡ Παράκλησις ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς, ἀντὶ τῶν Κατα-
νυκτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μαρτυρεῖς,
Δόξα Μνήσθητι Κύριε . . . Καὶ νῦν Μήτηρ Ἁγία . . . ἐννοεῖται
δὲ οἰκοθεν ὅτι μετὰ τὴν ἐσπέρην τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ
Ἀπολυτικίον ταύτης.

Τῇ Ε' — Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Εὐσιγνίου.

1. Ἄν τύχωσι τὰ προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἄλλῃ
ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ
Μηναίου διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Εἵσοδος. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπο-
λύεις ψάλλεται ἡ Πιράκλησις, ὡς εἴλεται· καὶ εἰς τὸ τέλος,
μετὰ τὸ Τριτάγιον, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτικίον Χρι-
στοῦ τὴν Μεταμορφώσιν προὑπαντήσωμεν ἅπλῃ, εἴτα ἡ Ἐκτε-
νῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετονομαστικόν κλπ.
τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον, καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς
Κύριος, τὸ Ἀπολυτικίον δις, καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προεόρτια Κα-

1. Ἡ καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ διατυπωμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὴν
Θ' τὰ Μεγαλινάρια τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . . κτ.λ. καὶ μετὰ τὸ
Τριτάγιον τὰ Ἐξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων . . . ἀντὶ Ἀπο-
λυτικίων. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁμως τηρεῖται ἡ ἀνωτέρω σημειωμέ-
νη τάξις.

ὕψματα καὶ ὁ Ν' χύμα, εἶτα οἱ Κανόνες μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός· ἀπὸ γ' καὶ 5' Ὡδῆς οἱ Εἰρμὸι καὶ αἱ Αἰτήταις· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὡδῆς Τὸν βασιλέα Χριστὸν, καὶ στιχολογεῖται ἐν τῇ τιμωτέρᾳ, ὁ Εἰρμός τῆς θ' Σὲ τὴν ἀπειρόγαλον ἐν τῇ τιμωτέρᾳ, εἶτα τὸ προεόρτιον Ἐξαπαστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἰνους, τὰ Προτόμια Τῆς παραγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ' (ζήτησις εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δόξα Καὶ νῦν Νόμιον καὶ Προφητῶν σε Χριστέ (ζήτησις εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἐορτῆς), Σοὶ δόξα πρέπει χύμα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προτόμια Φέργει τῶν ἀρετῶν, ἅπερ ἐψάλησαν χθές ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσῃ, Ἀπόστολος Ἀδελφοί, εὐλογητός ὁ Θεός (ζήτησις τῇ Παρασκευῇ τῆς ΔΒ' ἐβδομάδος), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Ἐὰν τύχωσι τὰ προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 5' καὶ προεόρτια δ', Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ Ὅρος Κυρίου (ζήτησις εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἐορτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν τῷ Ὅρει τῷ Θαβώρ (ζήτησις εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ μάρτυρος Εὐτιμίου Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριδικὰ, Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάκιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑμνοῦς, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγίου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Καθίσμα προεέρ-
τιον Ἐπεφάνη, ἡγγικεν ἅπαξ· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ
Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ Κι-
ταχταὶ Χοροὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινῶ Εὐαγγε-
λίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, ἢ Καταδασίαν Ὁ τόκος
σου ἄφθορος, Ἐξικοστέιλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ προεέρ-
τιον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ προεέρτις τῆς
παραγίας ἐνδοξοῦ Μεταμορφώσεως εἰς δ'. Δόξα τὸ Ἑσθινῶν,
Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον
σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ
ἡχοῦ εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ προεέρτιου Κανόνος δ'. Μετὰ
τὴν Εἵταδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεέρτιον, τὸ τοῦ
Ἀγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μετα-
μορφώσει, Ἀπόστιλος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ
Ἐξιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὴν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ γῶς,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ε' — Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτη-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐσπὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν
τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἐσπῆς ὡς ἐξῆς·
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα τὰ Ἰδιόμελα Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε εἰς ε', Δόξα
Καὶ νῦν Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Εἰποδός, Ὡς
Ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώματα. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ
καὶ Ἰακώβῳ, τὸ Ἀπολυτίκιον Μετεμορφώσεως ἐν τῷ Ὄρει Ἐκ
γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ θαθῶρ μεταμορφωθείς ἐν
δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων
Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

2 Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τῆς ἐσπῆς·
εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ὑμνῶν καὶ ὁ Παλυνέλιος Αἰνεῖται τὸ ὄνομα Κυρίου, τὰ Καθίσματα κατὰ σειραν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔχου, τὸ Προκείμενον Θαβὼρ καὶ Ἑρμιῶν ἐν τῷ ὀνόματι σου ἄγαλλιάσονται, τὸ Ἡῡσα προὖ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ἐ Ν' ψαλμός χύμα), Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὁ φωτὶ σου ἵπασαν (ζήτει εἰς τὴν Αἰτήν). Εἶτα οἱ Κανόνες ἄνθι στειχῶν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κείμενον ἀπὸ γ' ἄρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Σταυρὸν χαράξας, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Παρέλαβεν ὁ Χριστός, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
θαβὼρ μεταμορφωθείς.

2. Ἐν τῷ Ἀγιορικτικῷ Τυπικῷ ἀντὶ ταῦς τῶν Ἀποστόλων σημειοῦται τὸ ἀκόλουθον, Δόξα τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ φθίντος ἐν θαβωρίῳ, καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὅπερ φαίνεται προεἰσθόν ἐξ ἀπομνήσεως τῶν ἐορτῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφαιείων.

Δεδουχαμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό- Σῶσον ἡμῶς .
 λης τοῦ Θεοῦ. ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄν- θαβὼρ μετα-
 θρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. μορφωθείς.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ μορογενὴς Τύδς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὰ ἐλέη σου, **Κύριε**, εἰς τὸν αἰῶνα
 ᾄσομαι.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυ-
 μάσιά σου, **Κύριε**.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλα-
 λαγμόν.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
 πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
 λιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορ-
 φώθης ἐν τῷ
 ὄρει.

Εἰσοδικόν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, **Κύριε**, ἐν τῷ φω-
 τι σου ὀψόμεθα φῶς . . . Σῶσον ἡμᾶς Τιδὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει
 τῷ θαβὼρ μεταμορφωθείς . . . τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντά-
 κιον τῆς ἐορτῆς, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.
 Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, τὸ Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκουσθῇ (ζῆτει ἐν
 τῇ ζ' Ὠδῇ), Κοινωνικὸν Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώ-
 που σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, καὶ Ἀπόλυτις.

Τὸ ἐσπέρης τῆς ἐορτῆς, εἰσδέχεται ἡμέρᾳ καὶ ἂν ᾗ, ἀντὶ τοῦ
 Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται τὸ Μ. Προκείμενον Ὁ Θεὸς
 ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ

3. Τοῦτο ἤδη συνειθίσθη ἀ.λ.λ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἰρμόν τῆς
 θ' Ὠδῆς Ὁ τάλας σου ἀρθρὸς ἐδείχθη. διότι τοῦτό ἐστι κυρίως Θεοτο-
 κιον, καὶ μετὰ τὸ Ἐξαίρετως ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἐορταῖς λε-
 γεται Εἰρμὸς Θεοτοκίος.

Σαββάτω μετὰ τὴν ἑορτὴν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Παράκλησις, Ἀπολυτίκιον Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, ὁ Ἱερεὺς Ἑλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ εἰς τὴν Θ' τοῦ μηνός· Ἐσπέρια Τῆς Παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁ φωτὶ σου ἁπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, Σοὶ δόξα πρέπει μετὰ τὴν Ἑαυτῇ, τὰ Ἀπόστιχα Ἐν ὄρει τῷ Θαβώρ, (ζῆτει τῇ Θ' τοῦ μηνός) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξιόν ἐστιν· Κοινωνικὸν Μακάριοι οὖς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστᾶσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου (ζῆτει εἰς τὴν Λιτάν). Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὸ Προκαίμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστᾶσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμον, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριδικὰ Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστᾶσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθέορτα ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀ-

ναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ εἰς τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κέλιτιμα μεθέορτον ἄτζε, ἄρ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαίαι Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα σπιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἄτζε. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Κι νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μικαρίσμοι τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ἀξιών ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἵσοδος, καὶ μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ψάλλεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις ὡς εἴηται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς.

10. Τῇ 1Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κίριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς Ἰδιόμελα σ', Δόξα τῆς ἐορτῆς, Κι νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Κι νῦν τῆς ἐορτῆς, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναττάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν. καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιών ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον,

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξαψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἕμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντί τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάριζα, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἁπλῆ, ἁ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ' Ὅ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὸ Εἰσοδικόν Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ . . . μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐκπρέτως, Ὁ τόκος σου ἀφθόρος, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΙΔ'—Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μεγαλίου.

1. Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρῶτ' ὁ Ὅρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα σ' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεωτικόν τοῦ ἤχου, Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἁπλῆ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείκνους.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμιώμος, τὰ ἀναττάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὁκτωήχου τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὰ Προκείμενα· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἅπαξ, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβαταὶ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοίμησιν, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' Ἀἴμιος τῶν μαθητῶν, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ' — Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

1. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προαιμιτικὸν καὶ τὴν α' Στίσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ Προτάσια Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρχίῳ πνεύματι, Εἰσοδος, Φῶς ἑλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ὅτι ἐξεδήμησας, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύει τὴ καρδίαν μου, τὰ Καθίσματα ἐκ δ', οἱ Ἀναδυσσοί, το α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Πρεσβείμενον Μνησθήσομαι τοῦ ὀνοματός σου, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτοκου, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετὰστασις, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Στίχου Ὑπεργία Θεοτοκε ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασταὶ Πεποιχλιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, εἴτα ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαςλυνχρίων εἰς μὲν τὴν α' Κανόνα τὸ Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον, εἰς δὲ τὸν β' τὸ Ἄγγελοι τὴν Κοιμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἡ Καταβασία Αἰ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρῶνται τῆς φύσεως οἱ ὄρροι, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τρίς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἐν τῇ Γενήσῃ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.	} Ταῖς πρε- σβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἐξομολογεσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.	

4. Εἰδὼν μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ' συνειθίζεται ἐνιαχοῦ, ὅπου παρηγορεῖται ἡ ἑορτὴ αὕτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλείονα τόχα δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωνται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Παναγίας, κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν ψαλλομένων ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Μ. Σαββάτου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία κατακρίνουσα πᾶν ὅ,τι καιροφανὲς καὶ κακόηλodon, ἔστω καὶ γινόμενον πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισήμως καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αὐστηρῶς.

Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν
πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ,
καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ταῖς πρε-
σβείαις τῆς
θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών,
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Σώσον ἡ-

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πό-
λις τοῦ Θεοῦ. μας . . . ὁ ἐν

Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. ἀγίοις θαν-
μαστός.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐτοιμή ἡ καρδίᾳ μου, ὦ Θεός, ἐτοι-
μή ἡ καρδίᾳ μου.

Τί ἀντιποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάν-
των, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ἐν τῇ Γεν-
νήσει τῇ

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. παρθενίαν.

Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ τὸ
Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον Εἰσηλθὲν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην· τινὰ. Εἰς τὸ Ἐξαι-
ρέτως Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρῶνται τῆς φωνῆς οἱ ὅροι
Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τόχοι ἡ ἐρπητὴ ἐν Κυριαῇ, τῷ Σιζόχῳ ἐπέρχεται,
μετὰ τὸν Προσημικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὴν Κύριον ἐκκαλεῖται
ἀναστάσιμα Σιχηρὰ ὁ καὶ τῆς ἐρπητῆς τὰ Πραξάματα εἰς σ', Δόξα
Καὶ νῦν Θεαρχίῳ πνεύματι. Εἰσοδός, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμε-
νον, καὶ τὰ Ἀνηγνώσματα τῆς ἐρπητῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχτα, τὰ ἀνα-

στάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καί νυν Ὅτε ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἐορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικός κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριᾶδικὰ Ἀξιώα ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξῆψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος Ἐξημερεύατο ἡ καρδιά μου. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ἀναβόησον Δαβὶδ· εἰς τὴν β' αὐθις Ἀναστάσιμα γ' καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ὁ πάντιμος χορὸς, τὸ δὲ γ' Καθίσταται τῆς ἐορτῆς· ἐκ δευτέρου, ἡ Αἵτησις, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἐορτῆς Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, τὸ Πᾶσα προίη, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσα Μαριάμ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα, Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Καὶ νυν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχαις Ἐλέησον με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὅτε ἡ μετὰστασις. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἐορτῆς· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴλου καὶ ἡ Ὑπακοὴ Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ γύμνα· ἀπ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μεμολόγιον, αἱ Καταβασίαι Πεποικιλιμένα τῇ θείᾳ δόξῃ· εἴτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ'. Δόξα Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει, Καὶ νυν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαμρέτω Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νερίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι· Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ' — Η ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.

7. Τῇ ΙΕ' τοῦ μηνὸς ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμεικα τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ γ' τῆς ἐσπέρης (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινῶ), Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν. Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τῆς σειρᾶς Δημιος τῶν μαθητῶν, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετонуατικόν, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Ἑξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διτάξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἐσπέρης καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, αἱ Καταδασαίαι Πεποικημένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς σειρᾶς οἷς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ τοῦ Ἑσπερινῶ γ' Προσόμεικα τοῦ ἁγίου Μανδηλίου Ποίους οἱ γημερεῖς ᾄμασιν εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτάν). Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μαχαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ δ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, ὁ Ἀπόστολος (ζῆτει Σαββάτω πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι. Εἰς τὸ Ἐξαιρετικῶς Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

10. Εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Μανδηλίου γ' καὶ γ' τῆς ἐσπέρης (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινῶ), Δόξα Δεῦτε μεγαλόρῳτο το σὺστημα (ζῆτει εἰς τὴν Λιτάν τῆς ἐσπέρης), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡ/ου Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀνατε λαοὶ (ζῆτει εἰς τὴν Λιτάν),

τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει καὶ Ἀπόλυτις.*

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιον ἔστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Ἀφύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον Καθορῶσαι ἀληθῶς (ζήτηε εἰς τὴν 15')· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις δύο Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ ἕτερον μεθέορτον *Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμῶν*· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχρου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ὁδὴς Κήλητις Ἐδέσης βασιλεὺς καὶ τῆς ἑορτῆς Ὁ πᾶντιμος χορὸς ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβαταὶ Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθिनοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τῶν Ἀποστόλων* ὁ δῆμος ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' Ὑμνοὶς σου τὸ σεπτὸν (ζήτηε τῇ 15'). Δόξα τὸ Ἐωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχρου Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προϊμιτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ε'* καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα (ζήτηε εἰς τὴν Λιτήν), Καὶ νῦν τὸ α' Θειστικὸν τοῦ ἤχρου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-

σιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ἰσατε λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱξίον ἔστιν· εἴτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξαψάλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Κανόνια καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον ἀντὶ Θεοδοκίαν, τὰ Εὐλόγητα, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Πρόκειμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς Παρθένοι νεάνιδες· ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κανόνια Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμῶς (ζήτει τῇ 12') ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Ὁῖκος· τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταδικαί. Πεποιημένη τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἁπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Εἵτοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξακίτως, Ἱξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Λίρετε, Εἰδομεν τὸ πρῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

II Ἀπόδοσις.

16. Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαρallάκτως κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διάταξιν, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀνγλωντισμάτων, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελεύου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς. Κοινωνικὸν Ποτήριον.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπερας, μετὰ τὸν Προσευτικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκεκραξά ἀναστάσιμα Στιχηρά δ' καὶ τῆς ἐορτῆς ε', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρ-

χρῶν νεύματι, Εἵσοδος, Φῶς ἑλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δέξαι Καὶ νῦν Ὅτι ἐξεδήμησας, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς οἶς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰψακοή, οἱ Ἀναβάθμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὁδοῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἴτα τὸ Κάθισμα Ἐν τῇ Γειτήρῃ σου· ἀφ' σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Πεποικιμμένη καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς οἶς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δέξαι Τῇ ἀθανάτῃ σου Κοιμήσει, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον Τὴν εἰς πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νεκρίζεται τῆς γούσεως οἱ ὄροι, Κωνωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασαί. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, καὶ Κοντάκιον λέγεται Ἰωάνκειμι καὶ Ἄννα.

Τῇ ΚΘ'—Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τόχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προδρόμου ς', Δόξα Γενεθλιῶν τελουμένων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχρου, Ἐπὶ δὲ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστολα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος, Καὶ νῦν Ἀντίφωστος Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Μημνη διακονίου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἱερόν ἐστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔχρου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἴτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασαὶ Σταυρὸν χαράξας, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἔχρου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἱερόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνοι, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παρελάβομεν νηπτεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μεῖζονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀλλὰ ἐὰν τύχη ἐν

Σεβδάτω ἡ Κυριακῇ, καταλύομεν ἑλεον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

5. Ὅταν τύχη ἡ ἐορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σεβδάτῳ, τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρᾷ γ', καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξανδρου γ', Δόξα Γενεθλιῶν τελευτῶν, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἀναστάσιμου Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον. Τὸ πρῶτ' ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ γ' ᾠδῇ. Κάθισμα τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΛΑ'—Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἐορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἔρα Ἰουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ Καταβασίαι ψάλλονται Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἐπέχον τόπον Καθίσματος Τὸ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, καὶ καθεζῆς.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σεβδάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσμηκὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῆς ἐορτῆς δ', Δόξα Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Φρένα καθάραιτες καὶ νοῦν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, το ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἐορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Αναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ γ' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς

ἐορτῆς, εἴτα τὸ Κάλυμμα Οἱ τῶν θαναμάτων ποταμοὶ ἀπ' αὐτῶν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβάτιαι Σταυρὸν χηράδας καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ ἑ' τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἐορτῆς δ', Δόξα τῷ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακροσμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς α' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν Εἰσεδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Τῆς τιμῆς Ζώνης σου τῇ καταθέσει (ζῆτει ἀπὸ γ' Ὁδῆς), Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ (ζῆτει Νοεμβρίου ΚΑ') καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Ἐξομῶμεν τὸ γῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Το Σάββατον ἐπέρατι¹, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ὁ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ',
Δέξα Πατοκράτορ Κύριε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἡγου.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Βεβαρημένων
τῶν ὀφθαλμῶν μου, Καὶ νῦν Ναός καὶ πύλη, Ἀπολυτίκιον
Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα²
τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ
Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλο-
γητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβιβασμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον.

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἐκάστῳ Ἑσπερινῷ Λειτουργίᾳ τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Ἠγοθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 49) ἐσημειώθησαν τὰ δέοντα, ἐθεωρήθη περιττὸν γὰρ γίνεσθαι ἐκάστοτε μνηστὴν Περιπροσημακοῦ, Ψαλτηρίου. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον καὶ λοιπῶν.

Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δοξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἀρ σ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μεγυλόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασταί· Ὡς ἐν Ἡπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, εἰτα Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψαλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δέξα Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυρόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πετραγμένων μοι δεινῶν, εἰτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δέξα ταῖς ἐξ ἡγίων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μικαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Φαρισαίου φύγωμεν κενοδοξίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξιρίτως, Ἀξιὸν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις¹.

Τὴν ἐξδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέραις, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στίχηρά ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δέξα Ὁ πόσων ἀγαθῶν,

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου παρέρχεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, καθὼ γνωστὸν, ἐπιδιῶκον τὴν συντομίαν ἔρθα οὐδεμία ἀμφιβολία ἐπάρχει.

3. Ἐὰν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἐτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκολουθῶν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ διαρκῶσι τὰ μεθέοργα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δέξαι *Τῆς πατρικῆς δωρεάς*, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριώδικον πανόνη, τὰ Ἀξίον ἔστιν, τὰ γ' Ἑκατοντικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ Κατεδασίαι *Τὴν Μωσέως ὥδην* καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτε στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξαλογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἡγου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς πατρῴας δόξης σου*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξοικέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ ῥῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατὰλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρχτευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά τοῦ ἡγου γ' καὶ γ'

τῶν Κεκοιμημένων Τῶν ἂπ' αἰῶνος σήμερον γεγρῶν, Δόξα
 Θρησκῶ καὶ ὑπόφοροι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὸ
 Φῶς ἱλαρὸν, καὶ ψάλλομεν εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ Ἀλληλοῦια τρίς,
 ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἐξῆς διὰ τὰς δύο τελευταίας φορὰς Στίχων Μα-
 χαρίτοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβουν Κύριε, καὶ ὁ ἕτερος· Καὶ
 το μνημοσυριον αὐτῶν εἰς γρεεὰν καὶ γρεεάν· εἶτα τὸ Κατα-
 ξίωσον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικά τοῦ ἤχου, Δόξα Ἀρ-
 χή μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.
 Μετὰ τὸ Ἄν' ἀπολύεις, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἐν οὐ-
 ραντοῖς θαλάμοις διηρεκῶς (ὅρα ἐν τῷ Πεντηκωσταρίῳ) μετὰ τῶν
 Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνά-
 παυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὁ ἕτερος Αἱ ψυχαὶ
 αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνελισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὠ-
 ἔῃ ἅπ' ὅ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Θεὸν ἀνθρώποις, τὸ Τριτάκιον,
 τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βαθεὶ σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ
 τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
 Καὶ νῦν Σὺ καὶ τειχος καὶ λιμένα, εἶτα ψάλλονται τὰ Τριπάρια
 Μετὰ πνευμάτων δικαίων, μνημενύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ
 ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ
 τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· ἐτι
 δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν
 ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Βασιλέων, Πατριαρ-
 χῶν (κτλ. κατὰ λέξιν ὡς ἐν § 9 σημειοῦται) . . . εἶτα Ὁ Θεὸς
 τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός . . . αὐτὸς, Κύριε, ἀνά-
 παυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Βα-
 σιλέων, Πατριαρχῶν . . . ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ
 ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθο-
 δόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν σὺν . . . κτλ. ὡς ἐν § 9· εἶτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Στεβῶν, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ
 βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἐξψυχλμος τὸ Ἀλληλοῦια εἰς ἤχον πλ. δ'
 τὰς δύο πρώτας φορὰς ἄνευ Στίχων καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν
 Στίχων Μαχαρίτοι . . . Καὶ τὸ μνημοσύριον, εἶτα τὰ Ἀπολυτικά
 ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συνάπτην τα
 τοῦ ἤχου Καθίσματα, τὰ Νεκρώματα καὶ τὰ Μαρτυρικά. εἶτα ὁ
 Ἀμωμος μέχρι τοῦ Τότε ἂν ἀπωλόμην· ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
 εἰς τὴν ἐλπίδα σου, ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου.

(τῆς 6' Στάσεως), τὸ δὲ *Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματίων σου*, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξησάς με, ψάλλεται τρίς εἰς ἕχον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθές ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), εἰτα ἐξακολουθεῖ τὸ *Σὺς εἰμι ἐγὼ σῶσον με μέχρι τοῦ* Καὶ τὰ χρηματὰ σου βοηθήσει μοι· τὸ δὲ Ἑπιληνθήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ψάλλεται εἰς τὸν πλ. α' ἕχον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογηταρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ Κἀδίσμα Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, εἰτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου γύμα· ἀπὸ γ' Ὤδῃς, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· ἀπ' 0' ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὤδῃς καὶ στιχολογούμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Προσόμεικ Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοὶ εἰς δ', Δέξαι Ὡς ἄνθος μαραινέται, Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, το Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἕχου Ἀπόστιχα (ἕρξ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), Δέξαι Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐ χρημίσσε, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βαθεῖ σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς γ' καὶ ε' Ὤδῃς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίων ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, τὸ Εἶδομεν τὸ γινῶς καὶ μετὰ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων καὶ μνημονεύονται αὐθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἥδη, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομενάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπτόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν

δόξαι ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ καὶ τῷ πα-
ταρίῳ καὶ ἁγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἄει καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σμ. Ἐὰν συμπέτῃ τῷ Σαβδάτῳ τῶν Ψυχῶν ἐορτῇ τοῦ Μη-
νολογίου, ἔρξ τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαβδάτῳ ἐπέραις, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξ ἡ ἀναστά-
σιμα Στιγῇ ς' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ὅταν τίθωνται θρό-
νοι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἔχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ
ἀναστάσιμα Στιγῇ ρ', Δόξα Ὁμοὶ μέλαινα ψυχῇ, Καὶ νῦν Ἀ-
νήμερευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου καὶ Ἀπόδυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριδικὸν κανό-
να, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ
Ἀξιόν ἐστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλ-
μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Κἄθισματὰ κα-
τα σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἔχου
καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου
μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ
ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κἄθισμα τοῦ Τριω-
δίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
δίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβα-
σαὶ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ
Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν τὴν
τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριω-
δίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα
Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη,
Δόξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ
ἔχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ
τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νηοῦ
καὶ Κοντάκιον Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, Ἀπό-

στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες ἐκ τῆς Ὑμνωδοῦ Στιχηρὰ γ' (ἐν μὴ ἢ ἐορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Πρόσθμιον Θεοτοκίον, Φῶς Ἰλαρόν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν δις, καὶ τὸ Μηρυκικόν, Δόξα Καὶ νῦν Τὴ σὺράντια ἐμνεῖ σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (δρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τριτάγιον, ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ)· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν καὶ Ἀπόλυσις¹.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατὰλυσις ἐποίκῃ καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἔτσι τυρῶ, ὠων καὶ ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀσκήσει λαμβάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παρέλάβομεν παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίας τελειὰς, οὐτε Προσηλασμένην ὡς ὅμως τέχῃσι μεθέορτα τῆς Ἑσπαιότης, ἢ μνήμῃ ἐορταζόμενον Ἅγιον, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείσης δὲ τῆς Ἑσπαιότης, εἰς τὰς μνημιας τῶν ἐν τῇ ἐβδομάδι ταύτῃ τεχνύτων ἐορταζόμενῳ ἁγίων Καταβασίαι γὰρ λέγονται ἄνοιξαι τὸ στόμα μου καὶ Κοντακίον Προστασία τῶν χριστιανῶν (δρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεν Ἀδάμ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἀξιόμ' ἐστιν, εἴτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, εἰ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰ ὁ καὶ ὁ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς σοφίας ὁδηγέ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόμ' ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου δ' (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τὰ τῶν ὁκτῶ ἤχων Κατανυκτικὰ), εἴτα τῆς σειρᾶς τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοταχίον Προσέ-
μοιον, Εἵτοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), Φῶς ἱλα-
ρὸν, τὸ Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ
(ἔρχ. ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ *Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυ-
χῆς* μέχρι τοῦ *Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς*
Ὅτι ἐλεήμων. . . Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἐλαμψεν* ἡ
χάρις σου Κύριε δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ ἐνδοξαζόμενος, Δό-
ξα Καὶ νῦν *Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρι-
σάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε *Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*, Δόξα
Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν^δ
τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνι βασιλεῦ,
τὰς τρεῖς μεγάλας μετανόιας, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἀνευ τοῦ Δι' εὐχῶν,
μεθ' ἧν ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, τοῦ-
του δὲ ψαλλομένου, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ
Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρη-
σιν, καὶ εἴτα τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὁ τύπος οὗτος ὁρεῖται τρεῖς φορές κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐσπέ-
ρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἄνευ μέλους χόμα καὶ πραεῖα τῇ
φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τοῦτον
Ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· τὰ δὲ προηοίμενα τρία ψάλλονται
μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ αἰοιδιμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ἤθελεν
ἵνα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηοίμενα· ψάλλονται οὖν καὶ
κατὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς Κυριακὰς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαιῶν
ἐσπέρας, ἀλλ' οὐ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος· λέγονται χύ-
μα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ὉΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τριπέζης, θυμίων δὲ σταυρειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ . . . καὶ ὁ Πρεσβύτερος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαδεῖ τὸ λαοῦ ἀκρωμένον) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὁρίζεται κατωτέρω.*

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαιρουμένου τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὁρθρος ἀρχεται ὡς ἐξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον Ὅτι σοῦ ἐστιν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*, Δέξαι καὶ νῦν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', τὸν Ν' ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ· μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατανυκτικά· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, εἰτα τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . .*

ὕπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆ-
ναι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ. Ἐλεῆμων γὰρ καὶ φιλόανθρω-
πος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπό-
λυτις· τὸ Εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ Δί'
εὐχῶν. Εἴτα εἰτέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητόν, ὁ Ἀνα-
γνώστης τὸ Τριτάγιον, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης
τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθείς, Προστασία φοβερά,
ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .
εἴτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . .
ὕπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόαν-
θρωπος ὁ Ἁγίος Πνεῦμας· Ἐν σοφίᾳ τῇ οὐρανῷ· ὁ Ἱερεὺς μο-
ξα τῇ ἀγία . . . καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος (τὰ ἐπόμενά εἴ-
σι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συνηπτή καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλ-
ληλουῖα εἰς τὸν τυχόντα ἤχον τετράκις ἀνά τρίς μετὰ τῶν Στίχων
Ἐκ τυκτός ὀρθοῖται τὸ πνεῦμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἤχον Τρια-
δικὰ Τροπάρια (ἅρξ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶.
Εἴτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ
μετὰ τὴν Αἵτησιν, τὰ καταναυτικά Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας
τοῦ ἤχου (ἅρξ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β'
καὶ γ' Στιχολογίας, εἴτα ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
σου, Κύριε ἐλέησον εἰς', Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθύ· ἡ Στι-
χολογία τῶν θ' Ὠδῶν.

Αἱ θ' Ὠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληραι μὲν ἐκεῖναι τῶν
ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ Τριώδικα, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ οἱ
τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὠδῶν· ἀλλ' ἡ γ' καὶ ἡ θ' ἢ τοῦ Ζαχα-
ρίου (οἷόςτι ἡ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς τὴν τιμιωτέραν
πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληραι καθ' ἐκάστην οὕτω λοιπὸν τὴν
Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἡ α' Ὠδὴ· Ἰσχωμεν τῷ Κυρίῳ,
εἴτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν

6. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πρώτου Τριαδικοῦ γίνεται μνηστὴ τοῦ Ἁγίου
τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἁγίου του Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτο-
κου, ὡς σημειοῦται καὶ περαιτέρω εἰς τὸ Φωταγωγικόν· ὅρα ἐπεσημ. 10.

της γ', δ', ε', ς' και ζ' Ὡδης και ακολουθως ἡ η' ὀλόκληρος και ἐκ της θ' ἡ τοῦ Ζηχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι της α' Ὡδης μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν, ὀλόκληρος ἡ β' Πρῶσεχε οὐρανὸν, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν της γ', δ', ε', ς' και ζ' και αἱ Ὡδαὶ η' και θ' ὡς προσημειώθη. Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν της α' Ὡδης, ὀλόκληρος ἡ γ' Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν της δ', ε', ς' και ζ' και ὀλόκληροι αἱ Ὡδαὶ η' και θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν της α' και γ' Ὡδης, ὀλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν της ε', ς' και ζ' και ὀλόκληροι αἱ Ὡδαὶ η' και θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ και οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι της α', γ' και δ' Ὡδης, ὀλόκληρος ἡ ε' Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, και ὀλόκληροι ὡπαύτως αἱ Ὡδαὶ ς' και ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ και τὸ τέλος και της ς' και της ζ' Ὡδης. ὀλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαίρετως Παρασκευὴν ἡ η' και θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἐκάστης Ὡδης ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἐκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὡδὴν Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· εἰς τὴν γ' Ἄγιος εἰ Κύριε και σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου· εἰς τὴν δ' Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, και εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὡδὰς ὡπαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἐβδομάδα της Τυρινῆς (ὅτε ἀρχοῦνται τὰ Τριώδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων και οἱ της Ὀκτωήχου· και οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ της Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ της Ὀκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὡδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριώδια της α'

7. Της Ὀκτωήχου λέγονται και οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὡδαὶ. Λειτουργοὶ Τριώδια, ἐν αἷς δὲ Ὡδαὶ εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ β'. Ἀλλ' ἐὰν ἡ διευρμὸν τὸ Τριώδιον, ὡς τὴν Πέμπτην και τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται και αἱ δύο Ὡδαὶ τοῦ Κανόνος της Ὀκτωήχου, ὡς και τοῦ Μηναίου.

Ὁδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι⁸, εἴτε ἡ γ' Ὁδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμός τῆς τοῦ Τριωδίου α' Ὁδῆς, Αἰτησις, καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοαίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὁδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμόν ἡ Αἰτησις, τὸ Κοντακίον τοῦ Ἀγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μὴ, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ⁹ (ὅρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἴτε ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς αὐτῆς Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Τὴν Τρίτην ἡ α' Ὁδὴ τοῦ Μηναίου, εἴτε ἡ β' Ὁδὴ τοῦ Τριωδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἰρμός τῆς β' Ὁδῆς, ἡ Αἰτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὁδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου, ἡ Αἰτησις, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Μηνολόγιον, εἴτε ἡ ζ' Ὁδὴ καὶ ἡ ἡ' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡ' Ὁδῆς, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριωδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὁμῶς πρὸς πλείονα ἀκρίβειαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριώδιον εἰς πάσας τὰς Ὁδὰς Κανόνες, τηρεῖται ἡ διάταξις ἡ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριωδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ ὅτι Εἰρμόν τῆς ς' Ὁδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριωδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου. Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν,

8. Κυρίως οὐδαὶς Στίχος λεγέσθαι εἰς τὰ Τριώδια, διότι προηγούνται αἱ Ὁδαί, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνηκόντας Στίχους· μορον εἰς τὰ Τροπάρια τῆς β' Ὁδῆς, ὡς σημειοὶ καὶ τὸ Ὁμολόγιον πρὸ ταύτης, λέγεται Στίχος τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι, διότι τὸ πρόσθε οὐρανὸν δὲν περιλαμβάνει Στίχους ἀλλ' οἱ ἑρεῖς συνειθισσάνται, ἄνευ ἀποχωρήτος λόγου ἵνα προτάττωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριώδια, λέγουσι πάντοτε τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

9. Ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχῃ Κοντάκιον λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἴτησιν τῆς ς' Ὁδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικόν σφραττίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοὶ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐντικὴ διάταξις.

ἐνλογοῦμεν, καὶ τὸν Εἰρᾶν τοῦ δευτέρου Κηνόου τῆς ἡ' Ὠδῆς τοῦ Τριωδίου, εἴτα σπιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἰρᾶς τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κηνόου τοῦ Τριωδίου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἡ Αἰτήσις καὶ ἡ Ἐκρώνησις Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἐκ γ'¹⁰ καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· εἴτα ἡ Ἐκτενής, καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνητιν Σὸν γάρ ἐστι, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου δις, οὗ ὁ α' Στίχος Ἐνεπλήσθην τὸ πρῶτ' ἐλεός σου, Κύριε· καὶ ὁ β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἡ Στυροθεοτοκίον τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Περαινεῖ), τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῷ Ναῷ ἱστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν* τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν ἐνλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὁρχὶ ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριωδίῳ (ὅρα τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐδδομάδος, τελ. 338 καὶ τῷ Ὁρτολόγιῳ. Εἰς τὴν Θ' Ὁρχὴν, μετὰ τὰ Κοντάκια Βλέπων ὁ ληστὴς κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν* τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μνηστῆρες Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν Κύριε, οἵτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὰ

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπληρωσὶν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω· *Τῇ Δευτέρᾳ* εἰς τὸ α' Προσευχὰς τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με· εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε Προσευχὰς τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἡμέραν Προσευχὰς τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τῇ Τρίτῃ Προσευχὰς τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Δυνάμει τοῦ Στυροῦ σου καὶ σῶσόν με· τῇ Πέμπτῃ Προσευχὰς τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με, τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τοῦ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ ἡμεῖς ἐν σοὶ κυχώμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δις, καὶ εἰς μὲν τὸ α' Προσευχὰς τῶν Ἁγίων σου καὶ σῶσόν με· εἰς δὲ τὸ β' Προσευχὰς τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τελευταῖον δὲ λέγεται τὸ Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Τροπάρια Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, τὸ Ἄρες ἄρεες, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας¹¹, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡζου (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὠδῆς), Δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάτασσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν Χριστιανῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Προεστῶς εὐθὺς τὸν Προομιανόν, καὶ ἀρχεται οὕτως

Ὁ Ἐσπερινός.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσήμερια καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσήμεριον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀντηνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταξίωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, ὁ Τριτάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένη κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν γόμω, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ ὦν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, εἴη τὸ Τριτάγιον αἰθῆς, Κύριε ἐλέησον β' καὶ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, Εἴη τὸ ὕμνον ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλογησω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιεπιστάτης Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομο τῆς Χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Πέμπτῃ Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, καὶ τοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολαίου Ἐν τοῖς Μύροις. Ἄγιε.

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν δ' φροῦν Πρὸς σέ ἦρα τοὺς οὐ φθαλμούς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὕτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὕτης Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελεῖται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγίλα Τριάς*, ὁ Ἱερεὺς περὶ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . . καὶ ἄρχεται*

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας

τῶν Προηγιασμένων.

21. Ὁ Διάκονος (ἐάν ᾖ) *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . . καὶ ὁ Πρεσβυτέρω λέγει τὸν Προειμιακόν, εἶτα συνάπτονται τὰ Πρὸς Κύριον¹³. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμεικ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμειον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας¹⁵.*

13. Τὰ πρὸς Κύριον πάντα τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις καὶ λέγονται, ἀ.λ.λ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὅμως τῶν Ἱερέων λέγουσι ταῦτα καὶ καθ' ἐκίστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἶτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψόδιου δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡχου καὶ ἀ.λ.λ.α τόσα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τὸ Νικηρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἡχου τῇ ἐβδομάδῃ.

15. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα, λέγει ὁ ἀναγνώστης Κελεύσον· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀνηγμένην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὁρθοί, καὶ στρέφων ἔτιτα πρὸς τὸν λαόν, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι μετὰ τὸ δεύτερον ἀναγνώσμα, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ Εἰρήνη σοι πρὸς τὸν Ἀναγνώστην, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει Σοφίαν εἰθίμη ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυμιατόν καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς ψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὸ Κατευθυνθήτω ὅπερ ἐπαραλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ πάλιν το τελενταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς μέχρι τοῦ Ἑνώπιόν σου θυμῶν τὸν λαόν, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ Χορός.*

εἶτα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω, ἡ Μ. Συνεπτή κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἑκφώνησιν Κατὰ τὴν ὁωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουδικοῦ τὸ

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης¹⁶. Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πείσκει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἔνι μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα ἡ Ἑκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἡ Ἑκφώνησις Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν, ὁ Ἱερεὺς Τὰ Προηγιασμένα Ἁγιατοῖς Ἀγίοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα. Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Εἶτα ἡ ὀπισθάμβωνος Εὐχὴ Δέσποτα Πατοκράτορ, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐν ἧ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπιστήμως ἐορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ — Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς

16. Ἐνταῦθα ὁ ψάλλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικροὺς οἰκτὶ ἐν ἐκταθείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Λωρῶν γέγων ἀετὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόνου θυμωόμενος· ὁ δὲ λαὸς προσπεσιῶν ἐν ἐκταθείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκεφῶς μέχρι τοῦ διελεθῆναι ὁ Ἱερεὺς, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ γερόμενά εἰσι αὐτῷ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθόντων τῶν Ἱερέων εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ψάλλτης τὸ μέλος. Ἄντι τῶν Ἰδοὺ θυσία.

τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου (οὐχὶ τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας). Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον σύμφωνα πρὸς ἡμῶς τοῦ Δοξαστικῶς μετὰ τὸ Κατενυθιθῆτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*. Εἰ δέ ἐστι Παράσκευη, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἡγίου, καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἡγίου τῆς ἐβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαίρουνται α'] ἡ Παράσκευη τῆς α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ᾗ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου· β'] ἡ Παράσκευη τῆς ε' ἐβδομάδος, ἐν ᾗ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ *Βουλὴν προαιώνιον* καὶ δ' τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἀγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπασι, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

22. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἐβδομάδος ἐσπέρας, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τριτάκιον, *Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον* ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'*, καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμόν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Κύριε ἐλέησον γ', αὐθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χερεὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς* εἰς τὸ τέλος· ὁ α' Χορὸς *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*, ἐπαναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια *Τὴν ἡμέραν διελθὼν χύμα*, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς *Ἡ ἀσώματος φωνῆς τὸ Χερουδίμ* μέχρι τοῦ *Τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τῇ Ὁδῇ*, τὸ δὲ Ἄριε, Ἄριε, Τρισάριε, λέγει ὁ Ἀναγνώστης *χῦμα*, εἶτα τὸ *Πιστεύω*, καὶ ἄρχεται αὐθις ὁ β' χορὸς *Παραγία Δέσποι-*

να Θεοτόκε, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς ἠλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πραεῖς τῇ φωνῇ τὰ Καταδυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξίωσον, ψάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, οὗ ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με· ἄψ· ς'· ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου· ἀτ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς ἕξ· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ β' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου, Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παραγία Θεοτόκε, καὶ ὁ β' Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετνοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ις', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἡμῖν δὸν Ὑπερένδοξε ἀειπάρθερε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώτκει τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον μετ' ὃ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐάν ᾗ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εἰρήνη πᾶσι, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα πολυέλεε, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐξώμεθι ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβανουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῆτος ἀπαζόμενοι τὴν δεξιάν

17. Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τη. ἐβδομῆς ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἐβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἐσπέρας τῆς ς' ἐβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Πάντων προσστατεῖεις ἀγαθῇ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὁρεῖται γίνεσθαι κατὰ πάντα τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἐσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἐβδομάδα εἰσὶν ὠριτμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριώδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Συναγῆν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύσαντες ἰδεῖσθαι δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Νῦν αἱ δυνάμεις, καὶ καθεξῆς, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις, ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰτα τὸ Δι' εὐχῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

18. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀολίῳ τὸ στόμα μου ἀνά τ' Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον¹⁹, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πιστὶν Χριστοῦ ὡσεὶ θῶρακα²⁰, Κύριε ἐλέησον μ', τὸ Ὅ ἐν παντὶ καιροῖ καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ Ἀσπιλε ἀμύλωντε κτλ. ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· εἴτα τὸ Εὐχόμεθα, καὶ μετ' αὐτὸ ὁ ὁ Χορὸς ψάλλει Τὴν ὡραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν²¹.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα τοῦ

19. Τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ᾖ), ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἴτα εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη ἴσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ ἄνευ μαρτύρου κρατῶν Χαζράτιον.

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐὰν μὴ τυχὴ ἑορταζόμενοι Ἅγιος τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἐβδομάδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου· ὅπου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου εἰθισταὶ καὶ ψάλλεται εἰς τὸν Ὁρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου Κανόνος τοῦ ἤχου, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεκρωσίμου ὁ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Κανὼν ὁ ἐν τῷ Τριώδιῳ Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἱεραστὴν.

τυχόντες ἔχου· εἰς τὴν 6' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶλος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαὶ Ἀπολλωνίου τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Λῖνοι, Δόξα Ἀγιωσύνης δωρεῇ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἁγία, Δοξολογία Μεγαλή, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμούς, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὡδῆς τοῦ α' Κινόνος. Μετὰ τὴν Ἐκτεθὺν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίον ἔστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Ἐλδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, εἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

27. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἡ χάρις ἐπέλαμψε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις²².

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτο-

22. Κατὰ τὴν ἐσπεραν ταύτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθεται κόλλεβα καὶ ἑτάλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ. καὶ μνημονεῖται ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμημένων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων κ.λπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελειτησάντων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

κίον, τὰ Ἀξιώϊον ἰστιν, τὸ Τρισάγιον, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. ἀφ' ὧν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Καταβασίαι Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. εἶτα μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵ- νους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Μωσῆς τῷ και- ρῷ τῆς ἐγκρατείας, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Κύριος ἐδασείλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναιεν καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυ- ρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυ- ρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρε- σβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ } Σώσον ἡμᾶς.
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν } ὁ ἀναστὰς ἐκ
ἀνθρώπων. } νεκρῶν.

γῆσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ ἐτπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φιλλομεν τὰ δ' Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίον, Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Μ. Προκείμενον *Ε-* δωκας κληρονομίαν μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ, γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμωμονος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνηθῆτω καὶ καθέξης, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνηθῆτω, καὶ καθέξης ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου 6' Στάσις κτλ. ὡς εἴηται (Ἴδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνησθῆτι Κύριε, Καὶ νῦν Μήτηρ ἀγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρώσιμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἐβδομάδος ἤχου, ὁ Ἀμωμος εἰς 6' Στάσεις (δρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, εἴτα τὰ Τροπάρια Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀγατέλλας, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε' Ὡδῆς ἀπὸ τῆς ε' Ὡδῆς, ἀρχονται τὰ Τριώδια μέχρι τῆς θ', πρωταττομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὡδῆς, Τὸν ἐξ ἀναρχοῦ τοῦ Πατρός, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμός Σὺ τὴν

ἀθάνατον πτηγῆν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα ἔρχονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου), Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξίόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εὐδομεν τὸ φῶς, εἴτα μνημονεύονται αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀρεῖται γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξίόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, εἴτα τὸ Κάθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, αἱ Καταδασίαι Ἀνολέω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριψδίου διάταξις τοῦ

Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαπρωστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ' 21, Δόξα Τοῖς ἐν σκότει ἡμαρτημάτων, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαχρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ ἐσπέρας ὄρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἐσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος ταύτης ὄρα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῷ Σταυρῷ δ', Δόξα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν Ὁ συμμαχήσας Κύριε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα Σῶσον Κύριε, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπα-

24. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰνῶν Τροπάρια τοῦ Ἁγίου ἑορταζοῦνται Στίχοι. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν καὶ τὸ Θέ ἐρεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁσίοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

σα καὶ τὰ Ἀξίω²⁵ ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὴν Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τῷ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενον, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδείσῳ μὲν το πρῶτον δις²⁵, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβηθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς ἡ'· εἰς τὸ α' Τροπάριον ἐκάστης· Ὡδῆς Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν, ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Ὁ θεϊότατος προετύπωσε καὶ ἄπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν Τῇ τιμιωτέραι, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους²⁶, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα Τὴν ὑψηλοφρονα γινώμην, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὲρ τῶν Χορῶν τὸ Ἀτματικόν καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἔφεξης. Οἱ Χοροὶ κατερχόμενοι μεταβαλίσουσιν εἰς τὴν βίρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλιν ψάλλοντες, ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· ἐπὶ δίσκου γυμνισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσας αἶρει αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῇς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἐκχιτερίγων, καὶ δύο θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριμικυρίου κρατοῦντος· τὸ Διδάμβουλον δὲ τὴν φθᾶτῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Νηοῦ, ὅπου ἵσταται προηγουμένον τὸ τετραπόδιον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἴτα βλέπων πρὸς ἀνατολάς· ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοί, καὶ θεὶς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυροειδῶς ψάλλων τὸ Σῶσον Κύριε

25. *Εὐλογητάρια οὐ λέγονται.*

26. Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται τὰς ἀγίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπασθαι αὐτὸν τὸν τίμιον Σταυρόν.

τὸν λαόν σου, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἶτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τῷ θρόνῳ καὶ στάς ἐνώπιον τοῦ τετραπόδιου, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλον· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα ἀπὸ τῆς, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· ἔπειτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὀρρικίται²⁷, ψάλλοντες τοῦ 6' Χοροῦ τὸ *Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ*, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τούτου.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ) Σῶσον... ὁ (ἁσωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.)ραστὰς ἐκ ...

27. Ἐννοεῖται οἰκοθεῖν ὅτι εἰς τῶν Ἱερῶν ἀκολουθῶν περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λάβωσιν ἄνθη, ὡς εἰθισται, ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται πανταχοῦ ὅπου ἐπιγίγνεται πλείονες Ἱερεῖς· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθήκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριώδιῳ Ἰδιόμελα, μέχρ' οὐ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σώσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν

Ἀρτίφωνον Γ'.

Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ ἐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Σώσον ἡμᾶς...
Τὴν ὑποπόδιον
ἐκείνου σου...

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σώσον Κύριε, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νεοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ τοῦ Τριταγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Ἑσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σώσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, εἰς τὴν α' Ὁρὴν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων Τὰ διαβήματά μου, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία. Εἰς τὴν θ' Ὁρὴν, ψάλλονται οἱ Μκαχρισμοὶ ὡς εἴθισται. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Τετάρ-

28. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ «διακονικὰ τῶν φωτισομένων» ὕσσι πρὸς τὸ φῶτισμα, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

της, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ ἄπρωσιτος τῇ οὐσίᾳ.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἐβδόμαδι ταύτῃ ὅρα § 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρως, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Προτόμοις δ', Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοδοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιώγ' ἐστίν, τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου Ὁμιωθήν Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ῥδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἴτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοδοκίον· ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κιτταβάσαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ ἄπειτα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξιποστειλάριον, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων Στίχοι Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ, Δόξα· δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίτμοι

τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἐκτετέτακτον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Τῇ Ὑπερμαχῳ, Ἀποστόλος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Διεύετε, Εὐδομεν* τὸ ᾠδῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ὅπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν οἷς*, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπ᾽, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανὼνα μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· ἀφ' ε' ψάλλεται ἀρχῶς τὸ Κοντάκιον Ὑψὴ μου ὕψὴ μου, ἀλολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' Ὡδῇ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑψὴ μου ὕψὴ μου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα . . . Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τὸ Ἀλληλουϊα εἰς μετὰ τῶν συνήθων Στίχων καὶ τὰ Τριπδικὰ τοῦ ἦχου. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὁσιωῆ-χου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ στιχολογοῦμεν τὰς ἐν.έκ. Ὁδὰς (ὡς ἐπημειώθη ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἴδε § 18), εἶτα τὴν α' καὶ γ' Ὁδὴν ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἰρ-μὸν, τὴν Αἴτησιν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Τριώδια τῆς δ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, τὴν ε' καὶ ς' τοῦ Μηναίου, τὸν Εἰρμὸν καὶ τὴν Αἴτησιν, Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἶτα τὰ Τροπάρια τῶν Μακαρισμῶν μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ἀκολουθῶς τὰ Τριώδια τῆς η' καὶ θ' Ὁδῆς· Αἰνοῦμεν εὐλογοῦ-μεν καὶ ὁ Εἰρμὸς Ὅν στρατιαί· μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρ-μὸς Ἀσπόρου συλλήψως καὶ τὸ Ἀξίον ἐστί, ἀκολουθῶς τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει γύμν, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγα-θὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον Ἐν τῷ παῦ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τίς γ' μεγάλας μετνοίας καὶ ἀρχόμεθα τῶν Ὁρῶν, ὡς σύνηθες, λέγοντες ἐν ἐκάστῃ τὸ Κοντάκιον Ὑψυχῇ μου Ὑψυχῇ μου· εἰς τὴν θ' οἱ Μακαριτοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισά-γιον, τὴν Εὐχὴν Παράκλησις Τριῶς καὶ Ἀπάλυσις.

47. Εἰς τὸν Ἐπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμικόν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξε-δύθην· δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τὴ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὰ Ἀνιχνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγικαμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΟΥ²⁹

18. Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, τὸ Ἐτακόνσαι σου (ὅτε καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατ(ίου), τὸ Τρισάγιον, τὸ *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἀλληλουῖα ιε' εἰς τὸν τυχόντα ἤχον μετὰ τῶν ὀρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν *Πρεσβείαις* τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὸ β' *Πρεσβείαις* τοῦ Ἱεράρχου καὶ εἰς τὸ γ' *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*, τὸ *Ψαλτήριον* τῆς ἡμέρας³⁰ καὶ ἡ Αἰτησις, τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἤχου, ὁ Ν' ψαλμός καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον Τροπᾶριον (ἐκτός τοῦ Εἰρμῶ) τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὁδῆς*, ὁ Εἰρμός· *Στερέωσον Κύριε*, ἡ Αἰτησις, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἶτα ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τῶν Τριωδίων εἰς ι' μετὰ Στίχου (ἐκτός τοῦ Εἰρμῶ) Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀκολουθῶς ἡ δ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ε' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός· *Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου*, ἡ Αἰτησις, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, εἶτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἀρχεται ὁ β' Χορὸς τῶν Μακαρισμῶν· *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν Κύριε . . . Ἀηστὴν τοῦ Παραδείσου* κτλ. εἰς' οὕτως ἡ ζ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριώδια, ἀκολουθῶς ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος· Ὁδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα *Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν*, μετὰ τὸ Κεὶ νῦν *Ἀιροῦμεν εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἰρμός· Ὁρ στρατιαι, ἡ Αἰτησις, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα* τοῦ φωτός, καὶ ψάλλονται τὰ Τριώδια, ἀκολουθῶς ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Μ. Κανόνος.

29. Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῇν Τετάρτην ἐσπέραν περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός· καὶ ἐνιαχοῦ ὁρθρον βαθείος τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

30. Τὸ *Ψαλτήριον*, ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, κατατεμνύεται συνήθως καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ πρῶν πρὸ τῶν Ὁρῶν.

εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός· Ἀσπόρου συλλήψεως, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χύμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἐρωτηρὶν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον 16³¹ τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ τακτικῶς ὡς εἴθισται (ἤτοι οὐχὶ Λιταὶ), εἴτα ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετέχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστυῶμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Προδόμοιζ Βουλήν προαιώνιον ἀνά μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἐκ 6' ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἀρχιε-

31. Οὕτω περιθίσθη ἡδὴ καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ διὰ τοὺς ὁρθοὺς τῆς Μ. ἐβδομάδος· α.λ.λ' ἡ καθωρισμένη τάξις, ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες, εἴτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τῇ τιμιωτέρᾳ, Ὁ ὢν Εὐλογητός, ἔπειτα τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, (Ἴδε καὶ ὁπισθεν ἐν τῇ Διαταξίᾳ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).

ρεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκῶν. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου εἰς σ'· μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν, ψάλλεται αὖθις τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ε' Στάσις τῶν Οἰκῶν, εἴτα ὁ ε' Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' Ὁδῆς Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ μέχρι τῆς σ', ὁ ε' Χορὸς τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἰκῶν Στάσις· ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' Ὁδὴν *Οὐκ ἐλάτρευσαν* μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῷ ἐ Διάκονος)· ἀπ' θ' Τῇ ὑπερμάχῳ αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἰκῶν Στάσις³², εἴτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ χύμα, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν πατρι καίρῳ, Δόξε Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ τὴν Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμόλυντε, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, Ὑπερίνδοξε ἀειπάρθερε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Εὐχόμεθα· εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα Τὴν Ὁραιότητα, εἴτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μετονοματικὸν καὶ τὸν Ἐξαψαλμον, εἰς τὸ θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς δις, τὸ Ψαλτήριον, εἴτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς εἰς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου εἰς σ'· ἀπὸ γ' Ὁδῆς αὖθις τὸ Κάθισμα ἅπαξ, εἰς τὴν σ' Ὁδὴν τὰ Τριώδια, ἀπ' σ' τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ὁ Οἶκος· Ἀγγελὸς πρωτοστάτης, τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἀκολουθῶς αἱ λοιπαὶ Ὁδοὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριωδίων. καὶ Καταβασίαι Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου, Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Προσταχθὲν.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ σ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαίρε-

32. Τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῇ Ἀκαθίστου ὕμνῳ ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτενεύστερον.

τως, Ἄσας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλουςις.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

53. Μετὰ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τριτάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἐβ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος κτλ. τὸ Τριτάγιον Σῶσαι Κύριε καὶ τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ μέλους ὁργῶς δις καὶ συντόμως δις μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων, τὸ Τριτάγιον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς δις ἀργῶς καὶ τὸ γ' σύντομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ α' Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, φάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, μεθ' ἣν αὖθις Τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον, ἢ Αἵτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιχῶ τὸ στόμα μου εἰς ε' μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὡδῆς. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἢ Αἵτησις, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, πάλιν Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, ἢ Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Μέγας στρατηγὸς ἄπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' Ὡδῆς μέχρι τῆς ε' καὶ εὐθὺς τὰ Τριώδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, αὖθις Τῇ ὑπερμάχῳ δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις· εἶτα, μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ χύμα, καὶ εὐθὺς τὸ Μηναλόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου ἀκολουθῶς ἢ ζ' καὶ ἡ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριωδίων ὡς ἀνωτέρω ἀντὶ Τῆς τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν

33. Ὅταν ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου φάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶν διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

Τριωδίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δις, οἱ Αἱνοὶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γλῶσσαι ἱρ' οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἡ Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὀπισθεν ἐν § 52 διάταξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ', Δέξαι Ἐθαυματουργήσε Χριστέ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, Καὶ νῦν Ὡ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου, ἐξ ὧν διὰ τὸν α' Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τὸν β' Ἀγία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὡδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ ἄπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογεῖται τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἱνοὺς, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ

Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* (ἐὰν δὲ παρήλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν*· ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὁποῖα καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 47.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοταίῳ, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν Στίχους η', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελὴ* δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐπιστάς, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες*, [τὸ μέγα] Φῶς Ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἀξίον ἔστιν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἅπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἐποίησε κράτος, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἢ πάντων χαρὰ, Κύριε ἐλέησον μ'*, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀσπιδε ἀμόλυρτε, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Εὐξώμεθα, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε Μαρτυρικὸν οὔτε Ὀκτώηχον ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὴν κοινήν Ἀνάστασιν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὴν κοινήν Ἀνάστασιν ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου καὶ ὁ Ἄωμος, τὸ Κῆθιμα Κατοικτείας τῆς Μάρθας δις καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ ἕτερον Κῆθισμα Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας δις, καὶ εὐθὺς Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μέχρι τῆς ε' Ὤδῃς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὤδῃς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὤδὴν τὰ Τριώδια τῆς ε' Ὤδῃς, εἶτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί. Ὅθεν διобоεύσας καὶ ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν ψάλλεται ἡ θ' Ὤδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίχου καὶ ἡ Καταβασὶς Κυρίως Θεοτόκον, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ ἡ' Ἰδιόμελα κατὰ σειράν, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὤδῃς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐκκρέτως, τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος ἱηπίων, ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν³⁵ κτλ.

35. Τῷ Σαββάτῳ τοῦτῳ μνημόσυρον μετὰ κολλήθων ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θω-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

63. Τῷ Σχιδάτῳ ἐσπέρῃς, μετὰ τὴν Προσμίακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἢ χάρις εἰς σ', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σήμερον ἢ χάρις, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀνηγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχῃ, τὴ γ' Ἰδιόμελῃ Χαῖρε καὶ Εὐφρατρὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἢ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν οἷς, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοι ἀπ᾿ ἧς, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἴτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Κεθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ δὲ τελευταῖον οἷς, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐκ στόματος ἱηπτῶν, τὴ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου Ἀνάστασιν Χριστοῦ εὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἢ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες χύμα ἀπ' σ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριφώδου, αἱ Καταβασταὶ Ὡφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδή, εἴτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀναγινώσκεται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐχὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν³⁶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι.

μᾶ' μνημονεύονται ὁμῶς τὰ ὀνόματα, ἂν δεῖσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας μόνον τῶν τεσσάρων Τροπάρίων Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βαΐων,

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ πῶλόν σου κτλ.* τὰ Ἀπολυτικά *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Συνταγνέτες σοι, εἰτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὁ Εἰρμός τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλούια, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.*

66. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθές Ἰδιόμελα *Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, δευτερόντες αὐτὰ, Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα Ἐκ βαίων καὶ κλάδων, Καὶ νῦν Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, εὐθύς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός Ἀλλότριον τῶν μητέρων, τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον, ἢ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός... ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν³⁷, καὶ τὸ Δι' ἐυχῶν.*

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Προεστὼς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἡ', Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος, κτλ. [ἀναγινωσκομένων τούτων βραδέως, ὁ*

εἰτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὁφθαλμολοί.

37. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν λαὸν διὰ κατζίου] μετὰ τὸ Τρισάγιον, "Οτι σοῦ ἔστιν, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτήν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὠρισμένων αὐτοῦ Στίχων Ἐκ τυκτὸς ὀρθρίζει, τὸ Μέγα Ἀλληλουιάριον δις, καὶ δις, τὸ μικρὸν καὶ τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ τυμφίος ἔρχεται ἐκ τρίτου δις μὲν ἀργῶς, ἄπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτουμεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, λέγοντες Πρεσβείαις τοῦ Ἀγίου ἢ τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ τρίτον Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς¹ εἴτα τὸ Ψαλτήριον³⁹ καὶ ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειράν Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὰ Τριώδια ἀνὰ ε' ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, καὶ αὖθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἴτα ἡ η' ᾠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δόξα, λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· εἴτα τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὖθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἵτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους⁴⁰ ἱστῶμεν Στίχους δ', -τὸ Σοὶ δό-

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείεσταις τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὀρθοὺς τούτους, εἴτε γὰρ τῆς συντομίας· εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέντε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἀναγινώσκεται ἰδιαιτέρως τὸ πρῶν ἐπὶ τοῦ Ἱερέως· ἀλλ' ἐν γῆ· ἔργον ἔστιν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοῦλάχιστον τῶν πέντε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθωρορήθη ἀνέκαθεν ἢ βίαις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφὴ ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Πρωθιερωίᾳ § 3 ὁποσημ. 3.

40. Εἰς τὸ Αἰνεῖτε, ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς

ἐὰν πρέπει χόμα καὶ, μετὰ τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν, ἄρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογῆσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον ἐβ⁴¹, Ὁ ὦν εὐλογητὸς, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετνοίξας, ἢ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν⁴².

68. Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὁραὶ Λιτὰ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ τοῦ Κοντακίου Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο· εἰς τὴν θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαριτικοί, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριάς, ἢ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

69. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰς Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δίξας καὶ νῦν Δευτέραν Εὐαν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθύς μετ' αὐτὸ Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθιεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγας Ἀπίδειπνον, ὡς εἴθισται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριψόδιου ὁ β' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὕρει, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολούθως τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἁδικὸν Χριστέ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἁ-

γίας εἰκόνας τῶν Παθῶν καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸ Παραθρόνιον.

41. Ὅρα σημειώσιν 44.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ἀκολούθοις ἡμέραις, ἤτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρωΐαν, εἴτε ἀφ' ἐσπέρας γίνεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει ὁμως συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ.

παρὰλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθεῖσαν διάταξιν. ("Ορα τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ).

72. Τὸ πρῶτὸν πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταὶ ὡς χθές· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προαικτικὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ σ' Ἰδιόμελα τῶν Λίνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδοὺ σοι τὸ τέλειον, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθῆτω, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἐπείρας, τὸ Μ. Ἀποδείπνον μετὰ τὴ Δόξα ἐν Ἑψήστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριώδιου ὁ α' Χορός ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός Τὴν ὑπερφνωσ σαρκί, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀποδείπνον καὶ τὸ Κύριε τῶν Δυνάμεων.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαρὰλλάκτως⁴³ ὡς διετάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτὸν ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦνται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν δ' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συχνάκις ἐν ἐκάστη Προηγιασμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τριτῇ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀναγινωσκόμενῃ, ἐπίση· ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὁραὶ λιταί, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένης ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς* ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

⁴³ Τῇ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα γάλλεται ἀπὸ τοῦ δ' Χοροῦ ἄργως καὶ μετὰ μέλουν Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις. ὅπερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρά, ἅπερ ὡς Αἶνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἣτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστιν, ψάλλονται τὰ Τριώδια Ἀνώγειν ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιδε, ἀμύλωντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξήφαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ τῶν Στίχων τὸ Ἀλληλούια εἰς ἤχον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμός, καὶ ὁ Κανὼν ἄνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταδασίας ἐν τέλει ἐκάστης Ὡδῆς. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ Καθίσματα ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς η' Ὡδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ', οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, Ἠληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δομότης, Καὶ νῦν Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἰχυδῶν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-

λου Βασιλείου, Χερουδικὸν καὶ Κοινωνικὸν Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, ἔπειτα Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ⁴⁴

80. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτὸς, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ σὺράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησεν ἡς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος (βραδέως ἕως εὐ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεὺς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προεστὼς τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ, καὶ ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλληλουϊάριον ἐκ δ' καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ δις ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως, καὶ ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ
 ω. Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τριηκρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς, μεθ' ὃ ἀναγινώσκειται τὸ ●' Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος ὁ 6' Χορὸς ψάλλει Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι (ὅπερ καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμβάνεται), καὶ ἀρχεται τοῦ δ' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιός σε τρόπος Ἰουδα καὶ τὸ γ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡς Ἰουδας ὁ ποτέ σου μαθητής, καὶ τὸ δ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Καίῳ φῶς ὁ Θεός, καὶ τὸ ●' Εὐαγγέλιον μετὰ

44. Ὅρα ἰδιαιτέραν κατ' ἑκτασίαν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς γίγνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, εἰς τὸ Παράρτημα.

ψαλμούς τῆς α' Ὡρας, εἶτα Δόξα Σταυρωθέντος σου Χριστέ, Καὶ νῦν *Τί σε καλέσωμεν καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς* ψάλλον τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἵνα τί ἐφρύναν ἔθνη*, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὐθις ὁ α' Δόξα Καὶ νῦν *Τοῖς σπ.λλαβοῦσί σε παρανόμοις* ἀκολούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αὐθις *Τὰ διαβήματά μου*, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα*, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ* καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν *Χριστέ τὸ φῶς*, καὶ ἄρχεται ἡ γ' Ὡρα⁴⁵.

Εἰς τὴν γ' Ὡραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορὸς· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε* τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν *Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Θεέ, καὶ ἄρχεται ἡ δ' Ὡρα.

82. Εἰς τὴν δ' Ὡραν, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολήν* τὸ β', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε χριστοφόροι λαοί*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ ἄρχεται ἡ θ' Ὡρα.

83. Εἰς τὴν θ' Ὡραν, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς*, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ *Σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει* ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν καὶ αἰὶ, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀνγκινώσκει κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν *Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλον*, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος *Προσκυνούμεν σου τὰ πάθη Χριστέ* ὡπαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται

45. Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς Ὡρας θυμῇ διὰ κατεξίου ἀνὰ εἰς Διάκονος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐνδύομενος τὸν συνηθῆ μαρθάρ.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς 5' τὰ ε' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Ὡς πῶς ἡ παράνομος συναγωγή, Καὶ νῦν Φοβερόν καὶ παρδοξοῖν μυστήριον, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς Ἰλαρόν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀνγκνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' αὐθιῶνος τὸ Εὐαγγέλιον τὸ Εἴπωμεν πάντες, τὸ Καταξίωσον, Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, καὶ μετὰ τὸ Εἴη τὸ κράτος, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλιν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἔρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀποστιχα, ἐξ δὲ Ἱερεῖς ἀσκεπεῖς ἐνδεδυμένοι φελώνια καὶ αἶροντες μετ' εὐλαθείας ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διεμβούλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονταί τε: τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ὅπου ἵσταται ἡ ὑπηρετισμένη τὸ Κουδούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἵστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστίχων, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουδούκλιον, εἴτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουδουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιαρχὴς ρίπτει μὲ εὐσμία ἀνθή αὐτὸ, ὁ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὁφεικῆσθαι ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Δοξαστικόν Σε τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, εἴτα τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φθορᾶς εἰδέχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεός... ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτὸς⁴⁶ ἀναγινώσκειται συνή-
θως ὁ Ἀμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἐπερινοῦ τοῦ Μ. Σιχδάτου πα-
ρχεινόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρι-
σάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
ριος τὰ Ἀπολυτίκια Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας
ἀπέθετο, Δόξα Ὅτε κατήλθες ἐλὼκληρον, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφό-
ροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθαι ἀλλότριος· εἶτα Συναπτὴ μικρὰ
καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Μινδόνι καθαρά ἅπαξ, ἀργῶς, Δόξα
Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως,⁴⁸ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν
Κύματι θαλάσσης εἰς ε', ἐν ἐκάστῃ δὲ Ὁδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἰρ-
μός. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Τὸν τάφον σου Σωτήρ ἅπαξ καὶ
τοῦτο ἀργῶς⁴⁹. ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ
ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὁδὴ τοῦ Κα-
νόνο· εἶτα τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, καὶ ψάλλεται

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται
περὶ τὸ μεσονύκτιον εἶνα καταλείψωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς
οἰκονομίαν καὶ εὐκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολου-
θίαν τοῦ Ὁρθροῦ καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφῶν, ἥτοι περὶ τὴν
α' ὥραν τῆς νυκτὸς ἀναβάλλεται δὲ ἡ λειτουργία τὴν πρώτην, καὶ
οὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρὸς ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, τότε ὁ Ἀ-
μωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρῶν πρὸ τοῦ Ἐ-
περινοῦ.

48. Ἡδὴ λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν λοιπῶν
Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς
αὐτῶν καὶ ἐξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηρο-
τρικῶν.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνο· Ὁδὴν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

ἡ Θ' τοῦ Κανόνος Ὡδή, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, καὶ ψάλλων τὸ Ὕμνον ἐν τῷ ῥυθμῷ, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον καὶ θυμιᾷ αὐτὸν σταυρειδῶς, ἀκολουθῶς δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἱστάμενοι ἐν χοροστasia ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στάτews, ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἴτα αὖθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι *ἡλὸγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ ἄρχεται τῆς δ' Στάτews Ἀξιόν ἐστιν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων*· εἰς τὸ τέλος· πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στάτews *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι*· εἰς τὸ Ἑρραναὶ τὸν τάφον ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου Κανίον καὶ ρίπτει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ροδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στάτews, αὖθις Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια· καὶ τούτων πληρωθέντων, ἡ Συναπτὴ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἀγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' (τοῦτο καὶ μόνον), εἴτα τὸ Πᾶσα πιστὴ καὶ οἱ Αἰνοῦντες εἰς δ'· Ἀδὲξ τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ Ἀσματικόν Ἀγιος ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν χορῶν· προπορευομένου τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγούνται οἱ ἱερεῖς, εἴτα ἔπονται οἱ ψάλλται, μετ' αὐτοῦ· ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αἰρόντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἐξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανελθὼν ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Εἰρήνη πᾶσι· Σοφία*· ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον καὶ θυμιᾷ κύκλῳ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν τροπορευόμενος ἔμπροσθεν

49. Εἰς τὸ Αἰνεῖται ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου προσκυνοῦν τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαόν· εἰ ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν Θρόνον ὡσαντως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, προσέρχονται ἀπὸ δύο, προσκυνοῦσι καὶ ὑσταταί αὖθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

τοῦ Ἐπιταφίου, εἶτα⁵⁰ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος*, ἐπομένως τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο*, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ὃ δὲ Ἀναγνώστης ἐξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας *Ὁ συνέχωρ τὰ πέρατα*, τὸ Προκείμενον, τὴν Προφητείαν καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον, ἔμπροσθεν τῆς ὥραις Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη ἐλδύεται* τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ κρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἑλτενὴ *Εἴπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν*, ὁ Ἱερεὺς *Σὺν γάρ ἐστι καὶ ἡ Ἀπόλυσις* παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειωθεῖσα ἤτοι Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φορικτὰ Πάθη) καὶ ἄρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα τοῦ Πατρός . . . καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν Προοιμιακόν· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους· ἡ' καὶ ψάλλομεν ἀναστασίμα *Στιχηρὰ δ'*, καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας *εἰς δ'*. *Δόξα Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἰσεδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς Ἰλαρὸν καὶ εὐθὺς* τὰ Ἀναγνώσματα α' *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς*, β' *Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν· καὶ γ' Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου μέχρι τοῦ στίχου τῆς ζ' Ὡδῆς Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ,*

50. Τὰ ἀρχαῖα *Τυπικὰ* σημειοῦσιν ὅτι λέγεται μόνοι τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ ἀπέθετο*, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δύο ἄλλα τροπάρια, τὰ ὁποῖα ἡ συνήθεια παρεισηγάγε κατά τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα προτάττωται τοῦ *Ὁ εὐσχήμων*.

51. Ἄν ὁ Ὁρθρος τοῦ Ἐπιταφίου γάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, ὅτε ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῳ, ὁ Πατριάρχης (ἡ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνοι τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐν-
 ταῦθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰς ἤχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ
 τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς
 η' ᾠδῆς, εἰτα Συνεκτῇ μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ
 Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐδαπεύσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ
 τέλος Ἀλληλούϊα οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ Βή-
 ματος ψάλλει εἰς ἤχον βρῦν τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον
 τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, δια-
 σκορπίζων δάφνας ἀπὸ τοῦ Βήματός καθ' ἅπαντα τὸν νάον· οἱ δὲ
 Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης
 πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' ψαλμοῦ, καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον
 ἀπ' ἁμβωνος Ὅψε Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-
 νος, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χε-
 ρουβικοῦ ψάλλσμεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἤχον πλ. α' Σιγησάτω
 πᾶσα σὰρξ βροτέλα, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ
 μηδὲν γήγνον ἐν εαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βα-
 σιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφα-
 ρισθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται
 δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ
 ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα
 Σεραφεῖμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον
 Ἀλληλούϊα· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος,
 καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς, Ἀλληλούϊα. Ἀντὶ τοῦ Εἰδομένου
 τὸ φῶς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς ἤχον β' εἰρμολογικῶς. ~~†~~ Μνή-
 σθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Αἰ-
 στοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ Εἶη τὸ δρομα Κυρίου,
 καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγῆθῃ
 ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἰδε Προθεωρία § 16 καὶ ἐκθεσιν
 τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε' τῆς νυκτός· εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Πατριάρχης Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ἡς', Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, εἶτα ψάλλεται μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς ε' καὶ μεθ' ἑκάστην ᾠδὴν ὁ Εἰρμός, τὸ Κάθισμα οὐ ψάλλεται. Εἰς τὴν δ' ᾠδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ δικηροτρικῆρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἀγίας Εἰκόνας καὶ ἐτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται ἔνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον Ὅτι κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ἑσπέρης καὶ

Ἀπόλυσις Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευομένων τῶν Ἀρχιερέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλον ἀργῶς μετ' αὐτῶν τὸ Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν προδιωρισμένην ἐξέδραν· ὁ Ἀρχidiaκονος τότε ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὁφθαλμοῦ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ² καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἶτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιά τρίς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ψάλλει τὸ Τροπάριον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τρίς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος· καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν ἐπὶ τέλος ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχidiaκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνά 5' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε· εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν· μεν ἐκάστην Ὡδὴν, ἢ Καταβασία, ἢ Αἰτησις καὶ ἢ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ὡδὴν, Ὅτι σὺν τῷ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἁγία·

1. Εἰθίσται ἐν τισὶ μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ δικηροτρικῆρου ἀνημμένου ἐκ τῆς ἀκοιμήτου καρδίας τῆς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλον τὸ Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκεται ἐπὶ τινῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περιχοπτομένων τῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 10ου ἐδαφίου μέχρι τοῦ 16ου ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἀπὸ καὶ μετὰ ὅφονται μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους. Ἐν ἄλλαις ὁμοῦς ἐκκλησιαῖς καὶ πόλεων καὶ Μονῶν λέγεται τὸ δεύτερον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου.

σται καὶ δεδοξασται, εἰς τὴν ε' Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Εἶτα τὸ κράτος, εἰς τὴν η' Ὅτι ἡλόγηται καὶ δεδοξασται, εἰς τὴν θ' Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀπὸ γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον χῆμα ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρεῖς, ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ δις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ψάλλεται ἡ ζ' καὶ ἡ Ὡδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν ἐξῆς Μεγαλυναρίων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτό]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἅμυνός Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτιάν κόσμου.

Ὡ θείας, ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτό]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ὡ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ νῦν Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Νεὶδὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτό]

Ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ ἡ Αἰτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ἐπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀναστάσιμα Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα

Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοήσωμεν,
ὁ 6' Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηθες μέλος τοῦ Χριστοῦ ἀνέστη, ὁ α'
τὸ αὐτὸ, ὁ 6' αὐθις τὸ αὐτὸ, καὶ ἄρχεται

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ ὁ*
Ἱερεὺς Εὐλογημένη ἡ βασιλεῖα, οἱ Χοροὶ τὸ Ἀμὴν, καὶ εὐθὺς ἀπὸ
τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', εἶτα ὑπὸ τῶν Χορῶν 5'
μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον αὐθις ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἀ λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.	} <i>Ταῖς πρε- σβείαις τῆς Θεοτόκου, Σώ- τερ, σώσον ἡ- μᾶς.</i>
Ψ άλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.	
Εἴ πατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔρ- γα σου.	
Π ᾶσα ἡ γῆ προσκυνεῖσθωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.	

Ἀντίφωνον Β'.

Ὁ Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλο- γήσαι ἡμᾶς.	} <i>Σώσον ἡμᾶς, Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἀ- ναστὰς ἐκ νε- κρῶν.</i>
Ἐ πιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡ- μᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.	
Τ οῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.	
Ἐ ξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.	

3. Τοῦτου ψαλλομένου γίνεται ὁ ἁσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
ἐν εὐλαβείᾳ καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ· ἐνταχοῦ ὁμοῦ γίνεται ὁ ἁσπα-
σμὸς ἐνθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Κανόνα πρὸς κλειότερα εὐχολία καὶ
τῶν Ἱερῶν καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς.

Χριστὸς ἡ-
νέστη ἐκ νε-
κρῶν.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ¹. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἡναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἡνέστη, ἡ Ὑπακοή Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε², ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλουῖα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἡνέστη τρίς χύμη³, καὶ ἀνγκινώσκεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χριστοστόμου Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος⁴, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, εἶτα Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ

4. Τὸ Ἐν Ἐκκλησίαις ῥάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ῥάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.

6. Τὸ μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν Χριστὸς ἡνέστη γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ Εἶη τὸ ὕμνον.

7. Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ μετὰ τοὺς Αἵκους πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν ἥδη ὅμως καθιερώθη καὶ λέγεται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.

Πατριάρχου ἐκφωνουμένου εἰς τὸ τέλος Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς Ἀληθῶς ἀνέστη, ὁ Πατριάρχης Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐρέσει, ὁ λαὸς Προσκυνοῦμεν αὐτῷ τὴν τριήμερον ἔγερσιν· καὶ ἐπὶ τέλει ὁ Πατριάρχης τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδιων καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἐνθα ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἔθος.

Ο· ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἐνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων πρεσβευομένων τὰς οἰκείας στολὰς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ἀρχὸν, ἀκολούθως, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικησοτρικῶν καὶ μετ' αὐτοῦ; ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβων τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογάρων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναόν, ὁ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαιησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, λέγεται ἡ εἴξις Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἀπαξ· Προλαβοῦσαι τὸν ἕρπον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα Ὡς ζωηφόρος, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Ἱερίτου ἡγιασμενον, Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τιμιωτεραν, καὶ τὸ Δε' εὐχῶν καὶ αὐθις τὸ Χριστος ἀνέστη ἐκ τρίτου κτ.λ. Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, ὡς προείπομεν.

- Ἱερῶν καὶ Διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ ἰαβὼν θυμικτὸν θυμικῶς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἴτε ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐν § 1 διόταξιν· ἀκολούθως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέγει τὴν Μ. Συναπτήν. ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ ἀνακτάσιμα Στιγῆρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειρὰν τ'· τούτων ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδιαμβούλου, θυμικῶς τὰς εἰκόνας· καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς Δόξα Τὸν σωτήριον ὕμνον, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμιου, Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἰλαρὸν ἀργῶς ἐλόκληρον ἔξω, εἴτε εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν ψάλλων τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώσθαι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσης ὁγίας μέχρι τοῦ Οὐ μὴ πιστεύσω, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανόμενα· καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἡ Ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, ἡ ἐκφώνησις Εἴη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιγῆρὸν Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ ἀκολούθως τὰ Στιγῆρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὐθις εἰς τὸ Μ. Συναδικίον μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἐσπερινός.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὠριτυμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδύθει πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἵσταται μετὰ θυμικτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καὶ θυμικῶς ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ· ἀκολούθως ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' ὡς διευτυπώθη γὰρ ἐν § 1, εἴτε

ἡ Συναπτή, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ψάλλε-
ται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαρραλλάκτως· ἀλλ' ἀρ' ε'
μένον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ μετὰ τὴν
τῆς Ὡδῆς, ὁ Διάκονος λέγει τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ
τῶν Μεγαλυντηρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ἐπινόσας (δὶς,
κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' ἀναστάσιμα
Στιχηρὰ Πᾶσα ποιῇ καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα
ιεροὶ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡ-
μέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθὲς μετὰ
τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος εὐα... Φωτί-
ζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη
μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τρεῖς θάλασσας ἐν ὅλῃ τῇ
Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λει-
τουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς
ἀναγινωσκομένου Εὐαγγελίου.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
ε' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Νίκην ἔχων Χριστέ, καὶ δ' τῆς Ζωο-
δόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυ-
ναστείας σου Πηγῇ, Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἰσοδος,
Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς
μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἄρχεται ὁ 6'
Χορὸς, τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ γ' Προσόμοια
τῆς Θεοτόκου, Δέξα Σαλπίζωμεν φιλέοργοι ἐν ὕμνοις, Καὶ νῦν
Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνά δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου λέγομεν Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς ἐν § 1 Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χύμα, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωορὰν ἀπαξ· ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὡδὴ τῶν Κανόνων· εἴτα ἡ θ' Ὡδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου δ' καὶ τὰ Στιγερὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου Ἐξ ἀκρωτίτου σου πηγῆς θεοχαρίτωται, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Ὁ Ἀγγελος ἐβόα· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον Ὡδωρ τὸ ζωήρρον τῆς Πηγῆς, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραις, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προειρημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἀπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ τῶν Χορῶν ἀνά μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Παλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' Ἰδιόμελα κατὰ σειράν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τὸ Πρακείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσθραγισμένου τοῦ μνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον¹ μετὰ τὸν Ν' ^{δ'} ψαλμόν, ψάλλεται ὁ Τριπλὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἴτα ἡ Λιτὴ τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ ἱερίων ἐστίν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξόψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ δ' [Εὐλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς, ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον² καὶ ὁ Κανὼν εἰς σ' ἄνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆ· ἡ Ὑπακοὴ Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἄφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς, αἱ Καταβασταὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Καταβασία Ὁ Ἀγγελος ἐδόξα... Φωτίζον φωτίζου, τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, καὶ ὁ Στίχος Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν³ καὶ τὰ Ἐξαποστιλάρια τὸ α' δις καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προτόμια εἰς δ', Δόξα Κεὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὰ Εἰσοδικά. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, καὶ τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν γραεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίρει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωον εὐχὴν εἴη τὸ ὕμνον Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐπέρχεται, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Στιγερὰ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Κεὶ νῦν εἰς ἤχον α' Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας μετὰ

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου λέγεται μετὰ τὰς Καταβασίας ὡς καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστιλάρια, οὐδὲ μ' αὖν μυστα ποιούμενον τοῦ ἁγίου Κυρίου, καὶ ὥσως ἐπειδὴ ἐστὶ Δεσποτικὴ ἐορτὴ, οὐκ ἀπαικώτως παρελείπετο τὸ ἁγιος Κύριος τὴν σήμερον ἡμέραν.

τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, καὶ τὰ 6' Κατανυκτικὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, τὸ εἰς τὸν α' ἤχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' πρωτὰ Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαυτον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα Τὸν τάφον σου Σωτήρ, κτλ. εἰς τὴν 6' Στιχολογίαν Τῷ φρόβῳ τῶν Ἑβραίων οἶς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς Κόθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' 5' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταδασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἐορτῆς, ἡ Καταδασία Ὁ Ἀγγελὸς ἐδόξα... Φωτίζου φωτίζου, τὰ 6' Ἐξαποστειλάρια ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, καὶ γ' τῆς ἐορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἑσφραγισμένου

τοῦ μνήματος, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, Σὶ τὴν φαινήν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίτει Ἱεροσολήμ, Χριστὸς ἀνίστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΗΘ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμικὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τῶν Μυροφόρων, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Ἠ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψελμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ Ἀξίον ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμώμος, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων¹¹. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ὧς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταδασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν Μετὰ μύρων προ-

11. Ὁ Κατὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγνωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἐβδομάδος καταλαμβάνεται συγῆθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολουθούσας Κυριακάς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

σελθούσαις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάτχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἰσόδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειράν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων πρώτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διπλάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἔστιν.

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παραλύτου γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἀξίον ἔστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον ὁ

Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν ὁ Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κά-
θισμα *Ῥῆμα παράλυτον*, Καὶ νῦν *Τὴν ὠραιότητα*. Ἀφ' ε' Κον-
τάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα
τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα
ἡ ταξίς τοῦ Ἑωθινοῦ Ἐὐαγγελίου· εἴτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
Μεγαλυναρίων καὶ τῶν ὁ Θεοτοκίων· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πά-
σχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀνκυστάκιμα Στιχηρὰ
δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Κύριε τὸν Παράλυτον, Καὶ νῦν Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ
Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐφραίνεσθω τὰ Οὐ-
ράνια*, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀ-
πόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ
Ἀγγελος ἐβόα, *Συμφώνως Παρθένε*¹², Κοινωνικὸν *Σῶμα Χρι-
στοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης,
καθ' ἣν καὶ ἀποδίδεται.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ *Μνημονεύει...*

23. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Προοιμια-
κός, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια *Πάρεστιν ἡ με-
σότης ἡμερῶν* εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν *Τῆς ἐορτῆς μεσοσύσης*. Εἴσο-
δος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν*, Στίχοι *Μνή-
σθητι* τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Ὁ δὲ
Θεὸς *Βασιλεὺς ἡμῶν* πρὸ αἰώνων *εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ*
τῆς γῆς. Δόξα Καὶ νῦν *Μεσοσύσης τῆς ἐορτῆς*, τὸ Ἀπολυτίκιον
ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ
Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

12. Οὕτως εἰθίσται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, πρὸς ἐναλ-
λαγὴν ἴσως, καὶ λέγονται τὰ Θεοτοκία τοῦ Κανότος ἀντὶ τοῦ Φωτίζου
φωτίζου.

τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμός γύμν. Οἱ Κανόνες ἀκρότεροι, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὰ β' Καθίσματα, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ Θάλασσαν ἔπηξας, εἶτα ἡ Θ' Ὡδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταβασία Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοί, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικόν τοσ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικόν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Μεσομένης τῆς ἐορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν ὁ Τριδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιάσθω σήμερον γραιδρῶς, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσομένης τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξήψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπλξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀψαλμός· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ α' Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τὸ β' τῆς Σαμα-

ρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὖθις τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρεΐτιδος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἴτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυντηρίων καὶ τῶν δύο Θεοδοκίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρεΐτιδος, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Εὐφραίνου ἀγάλλον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρεΐτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ὅτε καὶ ἀποδίδεται. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδεται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διευτυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ε' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κῆριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Δικαιοσύνης Ἠλὶε, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῇς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλήσεσι, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξά-

φαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἕμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κείμενον Ὁ τῶν ὁλῶν Δεσπότης δις, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασταὶ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ἡ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστᾶσιμα δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

31. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Φωτίζον φωτίζον, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημειούμενα κατὰ σειρὰν ε' Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἐσπέρας τῆς Ὀκτωῆχου δ' Στιχηρὰ Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἥλιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκούσιον, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξα σοι, καὶ ὁ Προεόρτιος Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στί-

χου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κῆθισμα Ὡμιμάτωσας Χριστὲ, καὶ τὸ ἔτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. Ἀρ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβάσις Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν Τιμιωτέραν*, ἢ *Καταβάτις Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦν*, τὰ β' τοῦ Τυρλοῦ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τὰ τῶν Αἰνῶν τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρῶτα ἐσπέρια τοῦ Τυρλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Τὸν συνάναρχον λόγον.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*, Ἀποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξίον ἐστίν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Χριστὸς ἀνέστη, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τρέψαλμος ἐν ᾗ λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον*, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα* εἶτα ἀντὶ τοῦ Εὐλογητοῦ ὁ Θεὸς λέγεται (ὡς εἰθίζεται νῦν) *Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἔσθθην τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀνά γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν*, καὶ ἅπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἶτα ἡ Συναπτή. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου *Τὰς ἐσπεριὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειρὰν ε'*, *Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἴσοδος, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σου Χριστὲ*, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, *Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῷ Πρῶτῳ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (ὅρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἀγίας

Τραπέζης ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς χθές· εἶτα ἡ Συνακτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Κετ. βελία ὁμοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἡ Αἰτήσι· καὶ ἡ Ἐαφώνησι· ἐν ἐκέστη Ὡδή. Ἀπὸ γ' Ὡδὴς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ ἡ' τοῦ Κινόνος Ὡδή· εἶτα τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδή μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκεὶ ὑπνώσας ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερῶν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίρωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐδόξα . . . Φωτίζον φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ὁ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἄρχεται ὁ Προοιμιακὸς μετὰ τοῦ Δεῦτε, προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς ε' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ἀρέβῃ ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
 λεος· τὰ Καθήματα κατὰ σειράν ἐκ β', οἱ Ἀναδισκοί, τὸ α' Ἀν-
 τίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
 μῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ γ'
 Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασις Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ
 ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς
 τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον
 Σήμερον ἐν Ὁράτοις αἱ ἡμετέραις δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι
 εἰς ε' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε'
 τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς Ὑπό-
 μνημα. Αἱ Καταβασίαι, θείῳ καλυφθεῖς, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ
 μὲν α' Κανὼν ἄνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Ἀγγε-
 λοὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ Δεσπότη . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη
 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἡ Καταβασία Χαίροις Ἀνασσα, τὸ
 Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ',
 Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀ-
 λαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὑψίστος, φοβερὸς βασι-
 λεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ῥπέταξε λαοὺς ἡμῶν καὶ ἔθνη ὑπὸ
 τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρε-
 σβελαῖς τῆς
 Θεοτόκου.

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβελαῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
 ἐν πόλει ἁγία αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βῆρεσιν αὐτῆς γενώ-
 σκεται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
 χθησαν.

Σῶσον ἡ-
 μᾶς . . . ὁ ἐν
 δόξῃ Ἀναλη-
 φθεις.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς Υἱός.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Ἀνελήθης

Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀ-
νοίξω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημα μου. ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος· Σῶσον ἡμᾶς Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς·
τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνελήθης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν πληρώσας, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαί-
ρέτως Σε τὴν ὑπὲρ τοῦ, Κοινωνικόν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
μῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικόν τὸ Ἀνελήθης ἐν δόξῃ, Εἶη τὸ
ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυτις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ¹³.

Τῇ Ζ' ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Λ' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέραι, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν
Πατέρων δ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μα-
καρίσει σε. Εἰσόδος Φῶς ἑλαρὸν, τὸ Προεξιμένον καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὴν
ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστή-

13. Σημειώτεον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς ἐκτίθεται
τὸ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν Εἰσόδον δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκτὸς
δηλοῖ ὅτι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως· Ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς, εἰς τὸ
Ἐξαίρετως, Ἄξιόν ἐστιν, καὶ εἰς τὸ Μετὰ φόδου Θεοῦ, τὸ Ἀνελήθης
ἐν δόξῃ.

ριον, τὸ ἀναπτάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῶν Πτεέρων, Κεὶ νὺν τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νὺν τῆς ἐορτῆς Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑπερδεδοξασμένος εἰ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος· τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοῇ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Πτεέρων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ δύο τῶν Πατέρων Καθίσματα, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασταὶ Θείῳ καλυφθεῖς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πτεέρων δ'. Δόξα Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νὺν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία M. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πτεέρων. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῶν Πτεέρων, καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νχοῦ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰρεῖτε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετὰ φέβου Θεοῦ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρχακενῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθη ἐν § 38—40, ἐξαίρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀνιγνωσιμῶν, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος· τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Παρσκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
ς' Στιχηρὰ, Μαρτυρικά Ϡ' Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ γ' τῶν
Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα θρηνηῶ
καὶ ὑδύρομαι, Καὶ νῦν *Τίς* μὴ μακαρίσει σε, ἐντὶ Προκειμένου
ψάλλεται τρεῖς φορὰς τὸ Ἀλληλούϊα ἐκ γ' μετὰ τῶν ὠρισμένων
στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φορὰς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυ-
ρικὸν Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, καὶ τὰ δύο Νεκρώματα μετὰ τῶν
Στίχων αὐτῶν. Δόξα Ἀρχῇ μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρε-
σβείαις τῆς τεκούσης σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλε-
ται ὁ Κανὼν Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Πρε-
σβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ τὸ Λί ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀντισταθίσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκίστῃ Ὡδῇ. Ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός,
τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος
Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα
ἔχομεν, εἴτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται
ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν
τῷ Τριψδίῳ, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρως, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸ Μεσονυχτικὸν τὸ
Τριτάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἴτα τὸ Ἀλλη-
λούϊα μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέγχθη
ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρως τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα,
καὶ ὁ Ἄμωμος, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ
Ἑσπερινῷ τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀναπαύ-
σον Σωτὴρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλλας· εἴτα ὁ
Ν' ψαλμός καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης μετὰ τῶν
ὠρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Καθίσμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον.
Ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ἀπόμνημα

τοῦ Τριωδίου· εἴτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὤδης Ἐκπηθι φρίττων Ὀὐρανὶ, καὶ στιχολογούμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμός Ἀπορεῖ τῶσα γλῶσσα, τὰ 6' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Ἄνους, τὰ δ' Στιχηρὰ Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, Δόξα. Ὡς ἄνθος μαρτυρεται, Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χόμα, ἡ Συναπτὴ, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα Ἐχων ἀκατάληπτοι, Δόξα Ἀλφως τῷ Ἀδὰμ, Καὶ νῦν Ὡφθης ἐνδιατημα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια, Ὁ ράθει σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τειχος.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βαθεῖ σοφίας, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαντος Χριστέ (ἔρχετ' Ὤδὴν τοῦ ἐσπερινοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Νεκρώσιμος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιών ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, ἀντὶ τοῦ Εἶδσμεν τὸ φῶς, Ὁ βῆθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν¹⁴. εἴτα ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐτεδῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ¹⁵

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακόν, οὐ στιχολογούμεν¹⁶· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν

14. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν οὐδὲν σημειοῖ περὶ τοῦ Εἶδσμεν τὸ φῶς διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς Ἀποκριῶ περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστάριον σημειοῖ τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου ἀγνοοῦμεν πόθεν ἀρυσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου μνησθῆτι εὐσπλαγχνε, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκει ἀπρουργῆς, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτίκιον τῶν ψυχῶν ἀντὶ τοῦ Εἶδσμεν τὸ φῶς, μὴ λεγόμενον ἐκ σονηθείας πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

εἰς δ' καὶ τὰ ε' τοῦ β' ἤχου *Εἶδομεν* τὸ φῶς εἰς γ', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε* *Ληοὶ*, *Εἰσοδός*, τὸ φῶς *Ἰλαρόν*, τὸ Προκείμενον Ὁ Κυρίους ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀγροοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, Δόξα Καὶ νῦν Γλώσσαι ποτε, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰδει πυρίνων γλώσσων οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ παράγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς κτλ.

48. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν Ν' ψαλμὸν, ἡ Διτῇ, εἶτα τὸ Τριτάκιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Κηρίσματα ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου* τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὔσης ὁφίας μέχρι τοῦ Ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμὸν χύμα, Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμρότεροι ἄνευ Στίχων ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κήρισμα ἅπαξ, ἀρ' γ' τὸ Κοντάκιον ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταδασαὶ διπλαῖ· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις, καὶ τὸ β' ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Παράδοξα σήμερον εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ οὐράνιε Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ·
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐραύετα ρῆμα καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλιστα οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φοβόγγος } Ταῖς πρε-
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ } βέλαις τῆς
ρήματα αὐτῶν. } Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλί- }
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ }
Ἰακώβ. } Σῶσον ἡμᾶς,
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου } Παράκλητε ἁ-
καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου. } γαθέ. *Ὁ ἁγίος*
Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁ- }
λοκαύτωμά σου πιανάτω. } *ὁ Θεός.*

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μορογενὴς Γίος.

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσε- }
ται ὁ Βασιλεὺς . . . }
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔ- } Εὐλογητὸς
δωκας αὐτῷ . . . } εἰ Χριστὲ ὁ
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις } Θεὸς ἡμῶν...
χρηστότητος. }

Τὸ Εἰσοδικὸν Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν
καὶ ὑαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξακρέτως, Μὴ
τῆς φθορᾶς διαπείρα νοσοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἄραθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβον,

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ
τὴν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανελεῖς ἀπ' ἡμῶν, ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ
Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὀρίζων Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ σημειωθείτα Ἀπόλυσις*¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κοριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς σ' τὰ γ' τῶν Αἰῶν Ἰδοῦμεθα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ οὐράνιε, Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἱλαρὸν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔτι καὶ ἔτι κλιναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλιναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκροωμένου ἀτκειοῦς, ὁ Πατριάρχης λέγει τὴς Εὐχᾶς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν 6' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε Δέσποτα Παντοκράτωρ, ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὸν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἴπωμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ αὖθις ὁ Διάκονος ἔτι καὶ ἔτι κλιναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἑτερεὶ δύο Εὐχαί· εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Μορογενοῦς σου Γιοῦ· εἴτα τὸ Καταξίωσον Κύριε· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὖθις ἔτι καὶ ἔτι κλιναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαί¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον

16. Ψάλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυθέντες τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια, ἐξέρχονται μετὰ Δικηροτρικῶν καὶ ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἱστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἄρχεται τοῦ Προοιμιακοῦ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντίδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς ἱλαρὸν ἔξω καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ψάλλει ἐκεῖθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1815 φέρονται τρεῖς αἱ Εὐχαὶ τῆς τελευταίας Στάσεως· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ αἰχπ' καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὗται Εὐχαὶ συνηνωμέναι εἰς δύο.

ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνά-
 πουσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ Διάκονος
Πληρώσωμεν τὴν ἐσπεριτήν, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνῃ πᾶσι* κτλ. Εἴη τὸ κράτος,
 καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχ. Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς
 ταῖσιν, Δόξα Καὶ νῦν Λεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα,
 Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἰ Χρι-
 στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου
 Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κτλ. εἴτα τὸ Δ' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ
 Θεός, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεός, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισά-
 γιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς Ἐλέησον
 ἡμᾶς ὁ Θεός καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· εἴτα
 μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Ὁρθρου ὁ Ἐξάψαλμος ὡς σύνηθις. Εἰς τὸ
 Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ β' Κα-
 θίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', ὁ Ν' ψαλμὸς γύμνα καὶ οἱ
 Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἀνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὡδῆς, τὸ Καθι-
 σμα Τὸ πατρίκιον Πνεῦμα ἄπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς
 ἐορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρης τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, αἱ Καταβασαίαι θείῳ καλυφθεὶς μόναι, εἴτα ἡ θ' Ὡ-
 δὴ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἕτερον ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴ-
 νους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας εἰς δ',
 Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσαι ποτε συνεχέθησαν, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφων καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς
 ἐορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅσοι εἰς Χρι-
 στὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς
 τὸ Ἐξακρίτως, Χαίροις ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε, τὸ Εὐ-
 δομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν ἐλ-
 δει πυρίνων γλωσσῶν . . .

Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατὰ λυσιν εἰς
 πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ
 τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ἀπαρμυλλά-
 κτως ὡς διευτυπώθη ἐν β' 47—49, ἐξακολουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερι-

νῶ¹⁹ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Χαίρεις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.*

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ ἐξῆς Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνολίξω τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

53. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμας⁵ καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θεὸς χορὸς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα Ἰεῦτε πιστοὶ σήμερον, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξέοι ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἄρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυρια-

19. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχον, μόνον η'.

κῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπανα ἡ ταῖς τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογούμεν *Τῇ* τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξιποπτειλάρην, τὰ 6' τῶν Ἀγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναττάτιμα δ', καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν *Εἰς* τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ὡς ἔντιμοι, ἐκλεκτόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδόν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἀγίων, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Νικοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵρεσις, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ, ΝΑΩ, ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Τῇ Πρασκευῇ περὶ τὴν θ' ὥραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερίζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη ὑπὸ τῶν Χορῶν*, λαμβάνουσι καιρὸν ὁ, τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἑτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχidiaκόνος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Πατριάρχης ἄρχεται Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ σὺράνιε, Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρίῳ, λέγει τὸ Τριτάγιον καὶ τὸ μιὰρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἀξιὸν ἔστιν*, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλ-

λοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἴστανται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὁραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἑτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ὁ μὲν Πριμικήριος μένει ἱσταμένος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχidiaκόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον· ἐνῷ δὲ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ τρίτον *Τὸ προσταχθὲν* ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνος καὶ θυμιάσας τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἰκίων θυμιῶν ἀνὰ τρίς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου Οἴκου· πληρωθεΐσης τῆς α' τῶν Οἰκίων Στάσεως, ἀπαύζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἐξέρχονται καὶ ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α' καὶ γ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεὶ διὰ σχήματος προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον,

πληρουμένου δὲ τοῦ μέλου, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, προπο-
ρευομένων τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἐνὸς Διακόνου μετὰ δεκηροτρικη-
ρίων καὶ ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τὸν Πα-
τριάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀνὰ τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν
τὴν δ' τῶν Οἰκων Στάσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων
τῶν Οἰκων, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήται σχῆμα τῷ
Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποσιθέμενος τὸ 'Ε-
πιτραχήλιον καὶ τὸ 'Ωμοφόριον, παρκαμένει ἐν τῷ 'Ιερῷ· οἱ δὲ Χο-
ροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ ς' 'Ὤδῃν, καθ' ἣν ἐξέρχε-
ται αὖθις ὁ 'Εκκλησιάρχης καὶ προσκλαίει διὰ σχήματος τὸν δεύτε-
ρον τῶν χοροστατούντων 'Αρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν
εἰσέρχεται εἰς τὸ 'Ιερὸν προπορευομένου τοῦ 'Εκκλησιάρχου, ἐν-
δύεται τὸ 'Επιτραχήλιον καὶ τὸ 'Ωμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ
συντόμου *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ
θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει
τὴν γ' τῶν Οἰκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς δ,τι ὁ
προηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ 'Ιερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανό-
νος τὴν ζ', η' καὶ θ' 'Ὤδῃν. Ψαλλομένης τῆς ζ' 'Ὤδῃς, ἐξελθόντες
τοῦ 'Ιεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιώσιν κατὰ τὴν τάξιν τὸν
λαόν, κατὰ δὲ τὴν θ' 'Ὤδῃν ἐξέρχεται αὖθις ὁ 'Εκκλησιάρχης καὶ
προσκλαίει διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν 'Αρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν
ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ 'Εκκλη-
σιάρχου, ἐνδύεται τὸ 'Επιτραχήλιον καὶ 'Ωμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη
τοῦ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυ-
μιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς, καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει
τὴν δ' τῶν Οἰκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ
ἄλλοι δύο 'Αρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ Χορῷ 'Αρχιερεῖς κατὰ
τάξιν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι
σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ 'Ιερὸν,
μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ὁ 'Αναγνώστης
λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Δι-
δαμβούλου ἐλθὼν ἵσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου,
ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ 'Ιεροῦ Πύλης·
μετὰ τοῦ 'Εκκλησιάρχου καὶ τῶν 'Ιερέων, λαμβάνουσι τὰς οἰκείας
θέσεις, ἥτοι ὁ μὲν 'Εκκλησιάρχης καὶ οἱ 'Ιερεῖς ἵττανται ἀπέναντι
τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ 'Αναγνώ-

στης Ἱερέως εξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμύχῳ* τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ Ὅ ἐν παντὶ καιρῷ, ὁ Πατριάρχης τὸ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ Ἀσπιλε ἀμώλυιτε καὶ τὸ Ἄα δὸς ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν καὶ τὸ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ *Κάθισμα Τῇ* ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ εὐλογήτας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότην ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν*.

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑπτάρας, περὶ τὴν 15' ὥραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Αὐτοῦ Θ. Παναγιότης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητῆρων ραβδούχων καὶ ἀγγελλόντων τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπεται ἅπας ὁ ἱερός τῶν ἐφημερίων κληρὸς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον· τούτοις δὲ ἔπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαζάρνιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπονται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ῥάβδον καὶ οὗτος ἐγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχῃ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Νάον προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικληρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διδύμβουλον). Φθίσας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ

Εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἔπονται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούχου, ἐνδεδυμένος Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιά, ὡς εἴθισται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέψας ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ὁ Ἀναγνώστης εἶτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια*· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολούθως τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ εὐθὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου· τοῦτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθετε αὐτοῖς κακά· Ζήλος λήψεται λαόν, καὶ τὸ Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ ἀργοσυντόμως*· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξα καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἵττανται ἕκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ἵνα ἐνδυθῇ ἀφίξις εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἑνὸς τῶν Διηκόων· ἀρχομένου τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ 6' Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μα-

θηται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικῆριζα, ὁ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικῆριζα, ἵτανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ μαθηταὶ ἀργοτυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὡραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον. Εἴτα τιθέασιν ἔμπροσθεν τῆς Ὡραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐκέρχονται ἵτανται ἀνὰ δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρικῆριζα, ὁ δὲ Πριμικῆριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὡραίας πύλης· πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου κτλ. ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πάσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ Πατριάρχης Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ Ἀρχιδιάκονος Πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάτῃ εὐλαβεῖα καὶ προσοχῇ ἀκροωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὡμοφόριον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵσταται αὐθὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικῆριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταῦτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερατικάς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵτανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὡραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵτανται περὶ αὐτήν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεὶ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀπκισάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὐθὺς καὶ ἵτανται περὶ τὸ Τρισκέ-

λιον κρατοῦντες δικηροτρίκτρα, ὁ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, ὁ Τριτεύων ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη* πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελλίῳ καὶ ἀνγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει συντόμῳ τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου· ἡ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπναλαμβάνεται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματῆως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθέξῃς· διὰ τούτους ὁμῶς οἱ Διάκονοι ἔσωθεν τοῦ Βήματος ἱστάμενοι ἐκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμῶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ 6' χορὸς ψάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ποιός* σε τρόπος Ἰουδα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ 6' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος· Ὡ πῶς Ἰουδας ὁ ποτε σου μαθητὴς καὶ ἀνγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ 6' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου *Χαῖρε* ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐνδεδυσμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλων κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανώξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιῶντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἐνθα πῆγνυται ὁ Σταυρός¹· ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπναλαχμ-

1. Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ (ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἔξοδος αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγένετο μέχρι τῆς πατριαρχείας

βάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον ψάλλον αὐτὸ εἰς τὸν ἦχόν του· εἶτα ὁ 6' Χορὸς *Μὴ* ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμῶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώσκειται τὸ 5' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μικχρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου* μνησθῆτι ἡμῶν, *Κυριε*, ὁ δὲ 6' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μικχρισμὸν *Μακάριοι* οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ψάλλει τὸ τροπάριον *Διὰ ξύλου* ὁ Ἀδάμ, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μικχρισμῶν· μετὰ δὲ τὸ Καὶ νῦν *Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ*, ψάλλεται τὸ Προκειμένον *Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου* ἑαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στείχων αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ 7' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸν Ν' ψαλμὸν χύμα, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Η' Εὐαγγέλιον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸν Κανόνα *Πρὸς σὲ ὀρθροῦω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνά δ' τροπάρια* μετὰ τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐν ἐλάστῃ Ὡδῇ, καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τὸ τέλος· μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἵτησις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς τὴν *η'* Ὡδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται ψάλλειν τὴν *θ'* Ὡδὴν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἡ Αἵτησις, καὶ ἀκολουθῶς ψάλλει τὸ Ἐξαποστειλάριον *Τὸν Ἀγστὴν* αὐθήμερόν ὅπερ ψάλλεται ἐκ γ' ψαλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἔρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἵσταται ἐν τῷ ὠρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἀναγινώσκειται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ *Πᾶσα* προή. Εἰς τὸ *Αἰρεῖτε* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τοῦ α' Χοροῦ ψάλλοντος τὸ *Εἰς πολὺν ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθὺς καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ δ' τῶν Αἰῶνων Ἰδιόμελα· μετὰ τὸ Καὶ νῦν *Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα* εἰς μυστήγων

Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἀμασσίας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριώδιον σημειοῖ τοιαύτην τιὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἄρχαιον Τυπικόν· ἡδὴ ὅμως καθιερώθη, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὁ λαὸς γαίνεται ποθῶν ἵνα εἰλαδῶ τρυφὴν καὶ τὴν ὥρην ταύτην τὸν διὰ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτίας ἀναρτημένην ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θεοάνθρωπον.

ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, *Κυριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν γύμα, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ.* καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνησιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμῖς ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀποστίχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μεταξὺ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν *Ἦδη βάπτεται κάλαμος ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου κτλ.* ὁ δὲ ἐπειπὼν τρεῖς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἱσταμένος εἰς τὴν Ὁρθίαν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνην πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν· μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμόν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεῖα· τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον Ἐξηγόρασας ἡμῖς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμῷ σου αἵματι· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔπωθεν, Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· ὁ Ἱεροδιάκονος Σοφία, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ὁ ὦν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατριάρχης Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης Δόξα*

σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερεα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρεῖς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Νχοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη* ἡμῶν, φθάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύαν καὶ ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτοσυγκελίας κλίμακα ἵσταται εἰς τὸν ἐξώπτην καὶ εὐλογήσας αὐθις τὸν ἐν τῷ περιδῶλῳ τοῦ Νχοῦ ἱστάμενον λαόν, ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελίας εἰς τὰ πατριαρχικὰ δωμάτια.

2. «Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κέριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀθένητον καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κέριον κέριον (δύνα), Κέριε φύλαττε αὐτὸν εἰς τοὺς ἔτη. Ἀμήν».

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α'.

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίνια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἀγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλονται Στιχη-
ρά τῶν Ἐγκαινίων δ', τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου
τοῦ ἑγκαিনিζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν
τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορ-
ταζομένου Ἀγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα
τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτί-
κιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν
Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ
τῶν Ἐγκαινίων ἀντί Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορ-
ταζομένου Ἀγίου καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ ἀνά δ', τὸ Ἐξαπο-
στειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν
Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἑορταζομένου
Ἀγίου γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ
Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἡ τοῦ Προδρόμου, ἡ τῶν
Εὐαγγελιστῶν, ἡ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἀγίων), Καὶ
νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν
Ἐγκαινίων.

Β'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα ψάλλον-
ται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ γ',
Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀ-
ναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγ-
καινίων ἀντὶ Θεοδοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγ-
καινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστει-
λᾶριον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵ-
νους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἀγίου
τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ
Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου,
ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἑορ-
ταζομένου Ἀγίου γ' καὶ β' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ
ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Ἀνα-
γνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὰ
ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν
Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἀ-
γίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζο-
μένου Ἀγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων, ὁ ἀνα-
στάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου,
τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστά-
σιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δό-
ξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ᾖ, ὡς προεῖρηται, ἡ μνήμη ἐπι-
σήμεως ἑορταζομένου Ἀγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη
Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Δ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἐορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρά τῆς ἐορτῆς δ', τῶν Ἑγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἑγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἐορτῆς καὶ ἐν τῶν Ἑγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἑγκαινίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἑγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἑγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἑγκαινίων, τοῦ Ἀγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἐορτῆς δ', τῶν Ἑγκαινίων β', καὶ τοῦ Ἀγίου β', Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἑγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ε'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἐορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἐορτῆς ς' καὶ β' τῶν Ἑγκαινίων, Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἑγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς β' καὶ ἐν τῶν Ἑγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἑγκαινίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἑγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἑγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἐορτῆς, τῶν Ἑγκαινίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς ἐορτῆς δ', τῶν Ἑγκαινίων β' καὶ τοῦ Ἀγίου β', Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἑγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ϛ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἐορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἐορτῆς δ', καὶ β' τῶν

Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἐορτῆς, καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀποστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἐορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἐορτῆς γ', καὶ β' τοῦ Ἀγίου, Δόξα τῆς ἐορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων. ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἐκάστῃ τῶν προταχθεῖσων περιπτώσεων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς τυχοῦσης ἐορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.

Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινισμὸν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἶδη ὡς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἂν ἐσπέρας ἀπέργεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἄνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ Εὐλογητὸν, τὸ Τριτάγιον, Ὅτι σοῦ, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον, εἴτα τὸ Ὡς ἀπ' ἀρχῆς τῆς φύσεως, Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγκαινισμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τίθουσιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα καὶ καίει κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ παννυχὶς¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδεί-

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἐγκαινίων Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπρία, ἀλλὰ τανῦν γίνεται ὁ Ἐσπερινὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρᾳ, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος, μεθ' οὗ τελεοῦνται τὰ Ἐγκαίρια καὶ ἀκολουθῶς ἡ Λειτουργία.

ξαμένω τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτος Ναός, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

Τὸ πρῶν ψάλλεται ὁ Ὕμνος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχοῦσης ἡμέρας διάταξιν (ἴδρα τὰς διατάξεις § α'—ε'). Μετὰ δὲ τὸ Πᾶσα πτιοῇ καὶ τὸ Αἰνεῖτε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐχὰς τῶν Ἐγκαινίων Καλλι-
στου τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἶτα ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται ὡς συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ *Τὸν δεσπότην* καὶ Ἀρχιερέα, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰώνων, τὸ Δοξαστικόν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτικιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Εἶτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἶδη τῇ χύτρᾳ ἐγχέονται καὶ τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυχρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ· ὡσαύτως καὶ ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδατος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ ὥπως θερμανθῇ, εἰς ἔκπλυσιν τῆς ἁγίας Τραπέζης· εἶτα περιδεσμοῦνται τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χεῖλους δακτύλου δύο, καὶ ἀναγεμίζεται ἔσωθεν ὁ γῦρος τῶν χαρτίων μετ' ἐτεριμμένον μάρμαρον ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, καὶ εὐθὺς τὸ *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, εἶτα *Συναπτὴ μικρὰ* πρὸς τοῦ Διακόνου *Ἐτι καὶ ἔτι*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Διάκονος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν*, εἶτα *Εἰρήνην* πᾶσι, ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν* μυστικῶς καὶ τὴν Ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος*¹, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, αἶρει τὰ ἅγια

Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἁγίου Δίτκου, προπορευομένων τῶν Ἱερῶν μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυροῦ τε καὶ Ἑξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν ψαλλόντων τὰ Τροπάρια Ἁγιοὶ Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαὸς) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἱδιωμέλιων Ἑγκαινίζου, ἐγκαινίζου. Πάσαι μὲν ἐγκαινίζων Ἑγκαίνια τιμᾶσθαι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθῃσι τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο αὖθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἑγκαινίων, καὶ ἀφοῦ φθάσῃ αὖθις πρὸ τῶν Πυλῶν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω· καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς δ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος· ἐλθὼν δὲ τελευτήσας πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως· τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθῃσι τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, εἰτα καὶ τὴν τῆς Εἰσόδου Εὐχὴν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὕτων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάριθτε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης· ἐνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενός τις ἀντιφωνεῖ Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταῖος καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρεῖς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων στυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαὸς, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἑγκαινίων Ὡς τοῦ ἁνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν· εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθῃσι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμε-

εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων τὰ Ἑγκαίνια, καὶ ἰσχυροῦς τὴν Λειτουργίαν, διατίττει δὲ ὅσα τελεσθῇ ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

λείας καὶ προσυχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ *Λιωνία ἡ μνήμη* τῶν κτητόρων τοῦ ἁγίου *Ναοῦ* τούτου, τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος *Λιωνία ἡ μνήμη*, καὶ ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτει τὰς δύο *Εὐχὰς*, καὶ μετὰ τὸ *Ἀμήν* εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν *Κηρομαστίχην*, ἣν ἐκχέει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία· εἴτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἁγίας *Τραπεζῆς*, τίθεασι ταύτην ἐπὶ τοῦ *Κίονος*, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ *Χοροὶ* ψάλλουσιν εἰς ἤχον β' τὸν 144 *Ψαλμὸν Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου*, καὶ ξεομένης τῆς ἀπορρυσάσης *Κηρομαστίχης*, καθαυρομένου τε τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἔρρευσε, ψάλλεται ὁ 22 *Ψαλμὸς Κύριος ποιμαίνει με*· εἴτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάββανον καὶ περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἀμφίων ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ ἀμφία καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιδληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται ἐπέυχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων *Θυρῶν*, καὶ τοῦ *Διακόνου* εἰπόντος *Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν *Εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ ἀναρχος*, εἴτα ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας *Τραπεζῆς*, καὶ λαβὼν τὰ *Νίτρα* (ἢ *μοσχασάπωνα*), σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ῥίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας *Τραπεζῆς*, εἴτα φέρεται *χλιαρὸν ὕδωρ*, καὶ τοῦ *Διακόνου* εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπέυχεται τὸ ὕδωρ μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς *Τραπεζῆς*, λέγων *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν*, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ τῶν *Νιτρῶν* ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν *Τράπεζαν* καὶ σπογγίζει αὐτὴν μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ *Κίονα*, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἐκπλῦναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου· τούτων γιγνομένων, ψάλλεται ὁ 83 *Ψαλμὸς Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε*· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγισιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶ-*

νας, καὶ λαβὼν Βικίον (Κανίον) ῥοδοστάγμου ἐπιχύτας πλύνει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, καὶ τούτων γιγνομένων ψάλλεται εἰς ἤχον βαρὺν τὸ Ῥαρτιεὺς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεὶς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι, εἴτα αὖθις δοξάζει λέγων *Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, καὶ λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ ἀγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος *Πρόσχωμεν*, ἐπιχέει Μύρον τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ, ψάλλων τρεῖς τὸ Ἀλληλουῖα, ὥτπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυρούς τρεῖς, μέσον ἓνα καὶ δύο ἐκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἀγίαν Τράπεζαν σπογγίζων αὐτὴν δι' Ἀντιμινσίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμός *Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν*, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, καὶ τὸ *Δόξα σοι, ἅγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· εἴτα ἐφαρμύζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπέζης τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, προσκολλῶν αὐτὰ διὰ Κηραμαστίχης, ἀκολουθῶς ἐραπλοῖ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης, οὐ εἰ σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμός *Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ*· μετὰ τοῦτο αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας*, Ἀμὴν, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἐν τινὶ ἀγγεῖῳ κινῶ ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲλως ἐκχυθῆναι ἔξω οὐδὲ ῥανίδα μίαν, καὶ σπογγισάμενος τὰς χεῖρας μανδηλίῳ κινῶ, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἀγίας Τραπέζης (ἤτοι τὸ ἐφάπλωμα) καὶ ἐραπλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμός *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ *Δόξα σοι, ἅγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, Ἀμὴν· μετὰ τὸ Ἀμὴν, ἐραπλοῖ ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ ἐγκαινισθέντα Ἀντιμινσία θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἴτα γίνεται ὁ ἀσπασμός· μετὰ τὸν ἀσπα-

σμέν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατὴν, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἅπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναόν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν *Κρίνοι μου, Κύριε τοῦ Ἀρχιερέως θυμιωῦντος*, εἰς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βασιτάζων τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἓνα ἕκαστον Κίονα καὶ Πηνσόν (Κολώνα καὶ Καμάραν) τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως οὕτω *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμει καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε τῇν καὶ ἡμεῖς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα*, ὁ Διάκονος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν*, εἰτα *Εἰρήνῃ πᾶσι*, ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμεν σοι Κύριε*, εἰτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν*, καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ κανδήλα καὶνὴ καὶ θυραλλίς (φουτρί) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θυραλλίδα καὶ ἀποτίθησι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, εἰτα δὲ ἀποτιθέμενος τὸ τε σάββανον, τὰ κανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρεταῖς ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροὺς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν *τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε*· εἰτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων *Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*, ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου *Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν*, ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος*, καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Α'.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου } Ταῖς πρεσβείαις
καὶ τύπον σκηνώματος δόξης σου. } τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἰς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτοκου
κτλ.

Β'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἅγιος ὁ Ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς κτλ.

Γ'.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πενυομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ἡγαπήσῃς εὐπρέπειαν οἴκου σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχούσης, προηγούνται τῆς τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἵσταται ἅπας ὁ Κλήρος πρὸς προὔπαντήσιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱερὰς αὐτῶν στολὰς καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκην οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῳ, οἱ δὲ δύο ἵστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικηρίου μὲ τὸ Διδάμβουλόν, καὶ τῶν Χορῶν τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ "Αξιὸν ἔστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεὺς· "Ὅτι σοῦ ἔστιν, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς ψάλλουσι τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ "Ὅτε καταβάς, ὁ Ἀρχιερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αὐθις τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφύριον ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀναγινώσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὠραίᾳ Πύλῃ, προσέρχεται ὁ Μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὃ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολούθως προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσελθὼν ἐγγχειρίζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α. Θ. Π. ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν *Πολυχρόνιον* ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.*

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τῆς συνήθους παρταξέως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διδαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναόν, ψάλλουσι τὸ ᾠδόν ἔστιν, ὃ δὲ ἐστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἀλλ' οὐ φέρεῖ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιδάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσελκιδίαν, ἐγγε-
ριζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον καὶ ἀσπαράμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὃ δὲ Μ. Λογοθέτης ἵσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὡμοφόριον, ὃ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητόν, ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοῦ ἔστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ τροπάριον Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, ὃ δὲ β' Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν ἀνοιξόν ἡμῖν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ὑπὲρ τοῦ διαγρυλαχθῆναι κτλ. ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης τὸν πολυχρονισμόν, ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογούντος τὸν λαόν, τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ΤΗ Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρῶν εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἵσταται δὲ ἐν τῷ προκθρονίῳ φέρων Ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Χαζράνιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἐνθα ἀκρωῖνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ὅπου, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερόγων καὶ Λαμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δεσποτα, ὁ Πατριάρχης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ δ' τὸ ὕμνον τῆς στυλὸς γέρονας, ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμῖς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον ὡς εἰθίσται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, ὁ Πατριάρχης Ἐτάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Τὸν Δεσποτην*

καὶ Ἀρχιερεῖς. Εἶτα ὁ Πατριάρχης ἀνγκινώσκει τὴν Πράξιν, συγ-
χωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθο-
δόξους χριστιανούς πάσης τάξεως καὶ βῆθμοῦ· μετὰ τὸ πέρας οἱ
Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπο-
γράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ Ἀρχιε-
ρεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον
καὶ Ὡμοφόριον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα
τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστά-
μενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

Τῇ ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς ὥρας σημαίνει τῇ ιβ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ ὥραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὁραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωίας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς β'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὁρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Παθῶν, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῇ Ἀγία καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἐσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Ἀνάστασις εἰς τὰς ς' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς ς'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ΑΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΚΑΘ' ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῇ παραθρονίῳ).

» Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

» ΙΔ'. Τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὀκτωβρίου ΚΣ'. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιάρχων.

» ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

» Λ'. Τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Δεκεμβρίου ς'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.

» ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὠρας.

» ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.

» ΚΣ'. Τὴν Συναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰαννουαρίου	Α'. Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.
»	Ε'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς Ὁρας.
»	Σ'. Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
»	Ζ'. Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
»	Α'. Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Φεβρουαρίου	Β'. Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
Μαρτίου	ΚΕ'. Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Ἀπριλίου	ΚΓ'. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Μαΐου	ΚΑ'. Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
Ἰουνίου	ΚΔ'. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
»	ΚΘ'. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἰουλίου	ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
Αὐγούστου	Σ'. Τῆς Μεταμορφώσεως.
»	ΙΕ'. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
»	ΚΘ'. Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤῃ

Εἰς τὸν Ἀκαθίστον Ὕμνον, τὸ δὲ πρῶτ' ἐν τῷ παρθρονίῳ.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, τὸ πρῶτ' εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μ. Παρσκαυῇ, εἰς τὰς Ὁρας καὶ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρῶτ', εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάτχα, καὶ τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀνλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἑκπαλαὶ ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὁσάκις ἂν ἐχοροστάται ὁ Πατριάρχης, συνεχοροστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς Ὁρθροῖς καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον ὅμως ἐν τοῖς ἑφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἥτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς

τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρασκευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκτός δὲ τούτων τῶν ἐπιτήμων Χοροστασιῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρόνῳ (γε-δέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἄνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἑσπερινούς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἀγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Α' Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἐσπέραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωΐαν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πα-

στάντι-
ληται ὁ
τὴν ἑορ-
του τῶν ἁγίων ἰωαννοῦ τοῦ Ἀρσενίου Χρυσοστόμου Ἐπισκόπου Κων-
νουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε, ἐὰν βού-
Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ
τὴν τῆς Ἰνδίκτου.

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἀγίου, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἑξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικόν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

Ἄν δ' ἡ χειροτονία συμβῇ ἐν Κυριακῇ ἁπλῇ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν ἢ θ' Ὡδὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἑξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἶτα τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοδοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερενδοξημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ

Εὐλογητὸς εἶ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἀξιόμ' ἐστίν, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ Διευτετε, Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Γ'.

Ἡ αὕτῃ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλήν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγούνται ἀναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἐπονται τὰ τοῦ Ἁγίου.

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἂν συμπέσῃ χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς *Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' Ὁδὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα β', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.* Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Μετὰ τὴν Δοξολογίαν *Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἵσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').*

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομνητορικῆς ἐορτῆς ἂν τελῇται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἐορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὴν

Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἴσοδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἂν τελεῖται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλάριον, οὐδὲν ὅμως προηγείται ἄπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν πλέον.

ΠΕΡΙ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχωσι πλείονες τοῦ ἐνός Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, ἀφ' ἐσπέρας ἂν γένηται Εἴσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχιστον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἔξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νηοῦ τὸ Φῶς Ἰλαρὸν μέχρι τοῦ καὶ ἁγίου Πνεῦμα Θεοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἄπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἔξωθεν. Εἰς δὲ τὴν

1. Καίτοι πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμῇ καὶ σέβεσθαι ἀλλήλους, ἀλλὰ προηγούνται ἢ κατὰ ὀφθίκια ἢ κατὰ τὰ προσβεβία τῆς χειροτονίας.

Λιτήν ὁ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ Ἑπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Εἰρήνη πύσιν· ὁ δεύτερος τὸ Δέσποτα πολυέλεε· καὶ ὁ τρίτος τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός· εἶτα ὁ πρῶτος κατάρχει τοῦ Θεοτόκου Παρθένου βοηθούντων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μόνος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ δὲ πρῶτ' οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν αἱ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς, ἐκ τοῦ Βήματος πλέον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἐνὶ μόνῳ λειτουργοῦντι ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ Δεῦτε προσηκνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν· Χριστῷ κατὰ τὴν Εἴσοδον, εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶτος τῇ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς τὴν τρίτην φορὰν². Τὰς Ἐκφωνήσεις λέγουσιν ἐξ ὑπακομῆς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὅσακις ἂν δεῖ, ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τάξιν ἕκαστος, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργον γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῇ τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς κανονισμένης ὥρας. Εἶτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν δίδωσι καὶ λαμβάνει³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργῆται καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγουμένων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί. Κατὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτρικῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, εἶτα τὰς τε ἱερὰς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπο-

2. Καθὼς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατακριτέας ψάλλουσι καὶ τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τιθινώτων, μὴ ἀρκοῦμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον Πάντων ὑμῶν μνηθεῖν Κύριος ὁ Θεός.

3. Ἐὰν ὦσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἡ Μητροπολίται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τοῦτον χεῖρα.

λυτίκιον⁴ καὶ τελευταῖον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀποψαλῇ δις ἔξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον ἔξωθεν καὶ αὖθις τὸ πέμπτον ἔσωθεν. Εἴτε Δόξα Καὶ νῦν ἔξωθεν, ὡς καὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ Βήματος ἀργότερον τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικῆρων λέγων τὸ Κύριε, Κύριε, ἐπιβλέψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμῶς, ψάλλεται αὖθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός, ἀπὸ τοῦ ὁ Διάκονος· εἶπη τὴν Ἐκφωνήσιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἔσωθεν τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὖθις ἔσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Εἴτε λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἅπαξ ἔσωθεν καὶ δις ἔξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἢ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθεν τε καὶ ἔξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολίται ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῇ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίᾳ περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἰσοδὸν καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' αἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀγράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῇ τάξει Ἀρχιερέως.

4. Ἐὰν ἢ Μημώσυνον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερός Κλήρος· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἐὰν ἢ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὠράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίκηρα, τότε εἰς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Διάκονος τὸ Τριπάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἤχον δ' τὰ Τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων· Εἰς τὴν κατὰπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται· Δόξα Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἀγνή καὶ Ἀχραντος Παρθένος·* Εἶτα ὁ Διάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .* ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κτλ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν. Εἶτα ἄραντες τὸ λείψανον, προπορευομένων τῶν Ἱε-

ρέων μετὰ λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύκην καὶ Ῥάβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἀπ' οὗ δὲ εἰσέλθωμεν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τριχηρίου ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ψάλλειν εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ δ'.*

ἀκ. Ἄνωμοι ἐν ὁδῷ, Ἀλληλουῖα.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου, Ἀλληλουῖα (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἀλληλουῖα).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κριματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Ναὶ, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἐλέησόν με Κύριε).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἀσκήρ ἐν πάχρῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην,

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζητήσα.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομιοθέτησάς με.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμιον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον, Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς εἰς ἤχον πλάγιον τοῦ δ'.

Καὶ ἐλέησόν με, Ἀλληλούια.

Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούια.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούια.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούια.

Ἀρχορτες κατεδίωξάν με δωρεῦν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδείλλασεν ἡ καρδιά μου. Ἀλληλούια.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰρέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθύς ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογητάρων προψάλλεται τὸ Εὐλογητὸς εἰ Κύριε).—Ὁ πάλαιμ' ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με.—Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου.—Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου.—Δόξα Τῷ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος.—Καὶ νῦν Χαῖρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.—Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου. Ἐάν ᾧσι πολλοὶ Ἱερεῖς, εἰς ἓνα ἕκαστον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ

Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἐκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογητάρων οἱ Χοροὶ ἀρχονται τῶν κατ' ἔχον νεκρωσίων Ἰδιομέλων.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἐστηκε ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα, μίᾳ βροτῇ καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξέλεξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόνητος.

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραινεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἡχοῦσης τῆς σάλπιγγος νεκροὶ, ὡς ἐν συσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ἐπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπειθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηράνισται διὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεὶ βροτῶν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραυνόμενων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ὅπως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς συμφωνίας ὁ φρονικώτατος δεσμὸς θεῷ βουλήματι ἀποτέμνεται· δι' ὃ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλόνητε.

Ἦχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου Ἰωάννου, ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνημασι, καὶ εἶδον τὰ

ὅσα τὰ γεργυιωμένα καὶ εἶπον, ἤρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πένης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπανσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλάγιος 6'.

Ἀρχή μοι καὶ ἐπόστασις, τὸ πλαστονργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπεῖλαι φύσεως, γῆθέρ μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θεῇ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει, δι' ὃ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατὰταξον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπανσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν μετέστησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλάγιος 6'.

Θρηῶ καὶ ὀδύρομαι ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνελεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστῆσι τὴν ἀνάπανσιν.

Δόξα Πατρὶ (ὁ αὐτός).

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέφκτο, δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπανσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν (ὁ αὐτός).

Ἀγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἰκέεινε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγροεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθῆτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ

τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὐτῆς ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολουθῶς ἢ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀπαιτῶν ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Προσόμιον Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμιὸν, δῶμεν ἰδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψanon μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ Θρηγῶ καὶ ὁδύρομαι.

Ἐάν ἡ Διακαινήσιμος ἐβδομάς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἴτα ψάλλονται αἱ Καταβασαί' τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἐλάστης Καταβασίας τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' θ' ψάλλεται τὸ Σαρκεὶ ὑπνώσας δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχάς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμιὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀπὸ εἰτελέθωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εἴτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δις ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολουθῶς ἡ νεκρώσιμος συνήθης Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπώθη.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἐτι τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κτ' ἤχον Ἰδιόμεια, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχή, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παύλου ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ').

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τρίτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ Ἑννατα τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα αὐλῶν ταγμάτων τῶν Ἀγγέλων, ὡς αὐλὸς καὶ αὐτός. Τὰ δὲ Τεσσαρακοστὰ δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς πάλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀνκληθῇ, ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἀρπαγεῖς ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουσι τὰ *Τρίμηνα* καὶ *Ἐξάμηνα* καὶ *Ἑννεάμηνα*. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελοῦνται ὑπὲρ καθάρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ἑρμηνευτικοὶ τοῦτου κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μὴ γε, τὸ εὐρίσκειν εὐχερίστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσα συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων ἐορτῶν, ἥτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινήτων τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἐκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον εἰς Πίναξ, οἷος ὁ ἐπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐχέριαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινήται ἐορταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου (ἥτις ἐστὶ τὸ πρῶτον ὅριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἥτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὅριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἥτοι ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὅρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἐορτάς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει, παρέχων ὥς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω

πως οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάξουσιν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διαλύουσιν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκεδάζουσιν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῇ καὶ ἀποβῇ εὐχερεστερα ἢ τοῦ Πίνακος χρήσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἐξῆς σημειώσεις·

A'. Τὸ Ἄγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ' Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἑναρξίς κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δ' ἐν ταῖς δυοὶ πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἐκάστης ἐορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρῶτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ἔταν ἄρχηται τὸ Τριῳδιον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἡ ζητουμένη ἐορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ αὐθ' (1889) ἔτος ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἐβδομάδι τοῦ Τριωδίου συμπίπτει; εὐρίσκουμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἥτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἰτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυοὶ στήλαις τῆς ἐορτῆς ταύτης, καὶ εὐρίσκουμεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ συμπίπτει ἡ ἐορτὴ, ἔστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.

B'. Αἱ ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπιπτουσιν ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἐορταὶ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ'), καθ' ἣν δυνατόν νά ἄρχηται τὸ Τριῳδιον, μέχρι τῆς ἐορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'), ἥτις δυνατόν νά τελῇ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν ἐορτῶν αἱ μὲν ιβ' ἀνήκουσι τῷ Τριῳδίῳ, αἱ δὲ ε' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δεικνυσιν ὁ Πίναξ.

Γ'. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαΐου, ἥτοι τῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατὸν νὰ τελεῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκτὸς, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτὸς, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στήλαι τῶν διαφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδὴλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελοῦσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριωδίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ'. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βισέκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτο ἐστὶν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφείλομεν διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα ἢ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριωδίου ἐνάρξις, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὅμως τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχερεία τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τὰς συμπίπτουσας πρὸ τῆς ἐμβολίου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτάς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος ,αωπθ' (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον ,αθ' (1900) ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἢ ἀρχῇ τοῦ Τριωδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Λ' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προτῆκη τῆς ἐμβολίου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτάς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πισχάλιου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἐδομαδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτῃ κειμένην, ἥτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐλείνο ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μὴπω ἐλθούσης τῆς

ΚΘ' Φεβρουαρίου· μετὰ τὴν ΚΘ' ὁμοῦ αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλαχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἐτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματός χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ἰπαπαντῆς, ἥτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει, αὐτῷ (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος (ὡς προέβλεπτο ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ, αὐτῷ (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ ὁμοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἥτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Ἑβδομάδος· τοιοῦτοτρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

Ε'. Ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπίπτῃ τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τύχη δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βίσεκτον, τὸ Τριώδιον ἀρχεῖται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριωδίου ἡμερομηνίαι	Πάσχα ἡμερομηνίαι	Τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τρι- ῶδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει † Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	§ 42—44
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωρίου τοῦ Μεγάλου.	
Εἰ τὸ Τρι- ῶδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.	1
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
16	27	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	1 5—6
17	28		

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ III' Ἰανουαρίου τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανα- ρασίου καὶ Κυρίλλου.	Ἰδε Τυπικῶς
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		8
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπέτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—4
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—4
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ K' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπέτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σαββ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΕ' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.	Ἰδε Τυπικὸν
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
	.	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου	
19	30	καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
		† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ	
25	5	Φαρισαίου.	5—7
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἔρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου ἡ ἀνα- κομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώ- του ἐβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
Ἀπριλίου			
		Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρις.	5—6
27	7		
<hr/>			
Τῇ Α' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν			
Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. ἡδε			
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Τυπικοῦ			
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.			
Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει			
Ἰανουαρίου Ἀπριλίου			
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1—3

19	30	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
20	31	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
24	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
30	10	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	5—7
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ Β' Φεβρουαρίου ἡ Ὑπα-	ἴδε
διον ἄρχεται	ἔσται	παντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη- σοῦ Χριστοῦ.	Τυπικοῦ
		Ἡ μνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς συμπύπτει	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος	
11	22	τῶν Νηστειῶν.	21—24
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	11—13—20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	1—3
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
15	26	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	11—13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

		Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομάδος.	1—3	
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3	
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3	
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3	
25	5	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3	
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13	
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φορισαίου ἐβδομάδος.	1—3	
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3	
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3	
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3	
31	12	Τῇ Τρίτῃ.	1—3	
Φεβρουαρ.				
1	12	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3	
2	13	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—13	
<hr/>				
Εἰ τὸ Τριψ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ Ι' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου	Ἴδε	
διον ἄρχεται	ἔσται	Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.	Τυπικοῦ	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπίπτει.	2	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Β' ἐβδ. τῶν Νηστ.	28	
12	23	Τῇ Δευτέρῃ.	26—27	
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	23—25	
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	26—22	
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19	
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17	
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16	
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15	
19	30	Τῇ Δευτέρῃ.	12	

20	31	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
27	7	† Τῇ Κυρ. τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—5

Τριωδιον ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἡ 6' εἵρεσις τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	Ἰδε Τυπικὸν
Εἰ τὸ Τριω- διον χορεῖται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμπύπτει	2
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῇ Κυρ. τῆς Στευροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἐβδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἐβδ.	4
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	3
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Θ' Μαρτίου τῶν Ἀγίων Μ' Μαρτύρων.	ἴδε τυπικου
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπέπτει	§
11	22	Τῇ Δευτ. τῆς τῶν Βαίων ἐβδ.	11
12	23	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	17—18
15	26	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κωνόρος.	15—16
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	14
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	11
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	11
19	30	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	13
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	6
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	12
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	11
25	5	Τῇ Δευτ. τῆς Δ' ἐβδομάδος.	11

26	6	Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνήσ.	8—10
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	13
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	11
2	13	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἑβδομάδος.	13
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος.	11
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	8—10
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος.	7
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος.	1—3
<hr/>			
		Τῇ ΚΕ' Μαρτίου ὁ Εὐαγ-	
		γελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεο-	
		τόκου.	Ἰδε
Εἰ τὸ Τριψ-	Τὸ Πάσχα		Τυπικοῦ
διον ἄρχεται	ἔσται		
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμ-	8
		πίπτει.	
11	22	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακινήσιμου.	73—76
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	70—72
15	26	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῇ Μ. Παρασκευῇ.	69
17	28	Τῇ Μ. Πέμπτῃ.	65—68
18	29	Τῇ Μ. Τετάρτῃ.	64
19	30	Τῇ Μ. Τρίτῃ.	63
20	31	Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.	62
Ἀπριλίου			
21	1	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῇ Παρ. τῆς ἐβδ. τῶν Βαίων.	49—50
24	4	Τῇ Πέμπτῃ.	21
25	5	Τῇ Τετάρτῃ.	21
26	6	Τῇ Τρίτῃ.	20
27	7	Τῇ Δευτ. τῆς 5' ἐβδ. τῶν Βαίων.	30—31
28	8	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῇ Παρασκευῇ.	37—41
31	11	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	36
Φεβρουαριου.			
1	12	Τῇ Τετάρτῃ.	32—35
2	13	Τῇ Τρίτῃ.	20
3	14	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἐβδομάδος.	30—31
4	15	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	23—25
6	17	Τῇ Παρασκευῇ.	22
7	18	Τῇ Πέμπτῃ.	21
8	19	Τῇ Τετάρτῃ.	21
9	20	Τῇ Τρίτῃ.	20
10	21	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	19
11	22	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	9—11
13	24	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἐβδομ.	1—8

Τριωδιον ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου τοῦ ἁ- γίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυ- ρος Γεωργίου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριω- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	2
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	35—37
12	23	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Μυροφόρων.	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομά- δος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρι.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαιησίμου ἐβδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαιησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.	ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει	§
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδ.	
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.	10—11
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	10—11
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—11
17	28	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύ-	10—11
		του ἐβδομάδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοκεντηκοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό-	
		ρῶν ἐβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβ-	
		δομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησί-	
		μου ἐβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου	
		Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακκινησίμου.	1—2
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριψ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	Ἴδε Τυπικὸν
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	8
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.	10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτ.	
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παριλύ- του ἑβδομάδος.	5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	7

29	9	Τῇ Τρίτῃ.	
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἐβδομάδος.	
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος.	2—3
9	20	Τῇ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδ.	1
—			
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Η' Μαΐου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	Ἰδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει.	§
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	16
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	16
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πα- τέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῇ Παρασκευῇ.	16
19	30	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	
27	7	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	4—6
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	4—6
30	10	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαρίου.			
1	12	Τῇ Παρασκευῇ.	4—6
2	13	Τῇ Πέμπτῃ.	4—6
3	14	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῇ Τρίτῃ.	
5	16	Τῇ Δευτέρᾳ.	
6	17	† Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό- ρων ἐβδομάδος.	1—3
8	19	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
9	20	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
<hr/>			
Εἰ τὸ Τριώ-	Τὸ Πάσχα	Τῇ ΚΑ' Μαίον τῶν Ἀγίων	Ἴδε
διον ἄρχεται	ἔσται	Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων	Τυπικοῦ
Ἰαννουαρίου	Μαρτίου	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	§
		Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπίπτει	
15	26	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς	
		Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως	
		τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά-	
		ληψιν.	10
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10

Φεβρουαρ.				
1	12	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	9	
2	13	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	8	
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	6	
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	6	
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7	
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	6	
7	18	Τῇ Παρασκευῇ.	6	
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	6	
9	20	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	3—5	
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—2	
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—2	
12	23	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	1—2	
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	1—2	
<hr/>				
Εἰ τὸ Τριψιδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Μαΐου ἡ Γ' εὗρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	18	Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου συμπύπτει	8	
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.	11	
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	10	
	Ἀπριλίου			
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.		
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.		
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.		
24	4	Τῇ Τρίτῃ.		

25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	8—9
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.	8—9
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	7
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	
2	13	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πα- τέρων.	6
3	14	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	5
5	16	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	1
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ.	
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	3
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μετοπεντηκοστῆς.	1—2

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΕΝ Τῇ ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Περὶ τῆς Θ' Ὁρχ.

Σελίς 1, § 1, σειρά 7, εἰς τὸ βλέπων ὁ ληστῆς πρόσθετος Δόξα α' Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν», καὶ νῦν «Τὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα».

Περὶ Προκειμένου.

Σελίς 8, § 11, σειρά 10, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος Μ. Προκειμένα ψάλλονται ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῆς Διαικηνήσιμου ἑβδομάδος, ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Περὶ Ἀρτοκλασίας.

Σελίς 9, § 11, σειρά 17, πρόσθετος Ἀλλ' ἐν τῇ Διαικηνήσιμῳ ἑβδομάδι, ἀντὶ τοῦ «Θεοτόκε Παρθένε» φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Περὶ Ἀποστίχων.

Σελίς 9, § 13, σειρά 3, πρόσθετος καὶ τῶν προσορτίων αὐτῶν.

Περὶ Μεσονυχτικοῦ.

Σελίς 15, § 17, σειρά 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος ἅτινα ψάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθημέρῳ Ὁρθοῖς.

Περὶ τοῦ Θεοῦ Κύριος.

Σελίς 16, § 19, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος τὰ δύο Σάββατα τῶν 4υχῶν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ «Ὁ βάθου σοφίας», Δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῳ τὰ αὐτά, προψαλλομένου τοῦ Ἀλληλούϊα μετὰ τῶν Στίχων.

Περὶ τοῦ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου.

Σελὶς 23, § 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθετος Περὶ τοῦ «τὴν τιμιωτέραν» ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱερρχῶν, σελὶς 193 § 4, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσεται.

Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν.

Σελὶς 24, § 31, σειρὰ 19, ἀνάγνωθι Ἀναστάσῃμα γ', τῶν Ἀγίων γ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερών. Καὶ παρακατιῶν σειρὰ 22, τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν.

Σελὶς 25, § 32, σειρὰ 18, πρόσθετος καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ.

Σελὶς 37, § 46, σειρὰ 9, πρόσθετος ὡς καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς.

Σελὶς 38, § 47, [σειρὰ 13, πρότιθες Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββά-
τω ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» τὸ «Ὁ βάθυσ σοφίας».

Περὶ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Σελὶς 39, § 50, σειρὰ 7, πρόσθετος Εἶτα ὁ Ἱερεὺς «Ἀόξα τῇ αὐτοῦ
τριημέρῳ ἐγέρσει», ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκρόασι.

Σελὶς 42, εἰς τὸ τέλος τῆς 4 § πρόσθετος Ἐν τοῖς καθημερινοῖς Ἑσπερινοῖς Εἰσοδος οὐ γίνεται ἐξαιρουμένων τῶν Ἑσπερινῶν τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν· ὅθεν μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ἄρας εὐθύς ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός, καὶ μετὰ τὸ «Φῶς Ἰλαρόν» καὶ τὸ Προκείμενον ἀνευ Συναπτῆς τὸ «Καταξίωσον», ἀκυλούθως ἢ Ἐκτενῆς «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν» κτλ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἡ Ἀρχαία Πύλη μένει κεκληρισμένη, ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσερχόμενος διὰ τῆς Νοτίου Πύλης, ἐξέρχεται τῆς Πρεσβυτέρου θυριάσων εἰς τὸ «Κατευθυνθῆτω» μετὰ μόνου τοῦ Ἐπιτραχηλίου.

Ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθίᾳ.

Σελίς 61, § 1, εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἀφαιρέσον τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Σελίς 63, § 2, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι Μετὰ τὸ μεσονυκτικόν. Σελ. 64, § 4, εἰς τὴν Ἀπολυτίκιαν πρόσθετε τοῦ Ὁσίου. Σελ. 65, σειρὰ 8, ἀντὶ ἐν Σαββάτῳ ἀνάγνωθι ἐν Δευτέρᾳ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

18.—Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Σελίς 88, § 3, σειρὰ 17, πρόσθετε καὶ ἐκ τῆς 5' φθῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου δ'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

13.—Τοῦ Χρυσοστόμου.

Σελίς 94 § 2, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι ἑξῆς οὗτοι οἱ λόγοι γεν.
Σελίς 100, § 6, σειρὰ 6, ἀνάγνωθι Κοινωνικόν « Αἰνεῖτε ».

16.—Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Σελίς 100, § 3, σειρὰ 17, ἀνάγνωθι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

25.—Τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σελίς 136, § 30, ἀντὶ τῇ Α' τοῦ μηνὸς διάρθου τῇ ΑΑ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς.

Σελίς 143, § 5, σειρὰ 13, πρόσθετε καὶ ἑξῆς οὗτοι οἱ λόγοι γεν.
« Μουθεῖ ἀνεκάλυψε » διπλᾶ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπκπαντῆς.

Σελ. 176, πρὸ τῆς 1 § πρόσθετες Περιπτώσεις. Α'. Ὁλικύτως καὶ πρὸ τῶν § 11, 19 καὶ 21 Β', Γ', Δ' τῶν σελίδων 181, 184 καὶ 186. Σελ. 181, § 15, σειρὰ 2 πρόσθετες καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν». Αὐτόθι σειρὰ 11, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριφιδίου γ'.

10.—Τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σελ. 194, § 20, σειρὰ 10, διορθωτέον Μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοιν. τάκιον τοῦ Ἁγίου κτλ. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόδουςις.

24.—Τῇ Α' καὶ Β' εὐρέσει.

Σελ. 198, § 7, σειρὰ 3, διορθωτέον οὕτω τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου τὸ Προκείμενον «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ» κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

ΜΑΡΤΙΟΣ

9.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

Σελ. 206, § 9, σειρὰ 19, πρόσθετες Αἱ Καταβασαίαι ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριφιδίου, ἐν δὲ τῇ Β' Δ' καὶ Ε' τὸ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Σελ. 207, § 11, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι τῆς Β', Γ', Δ', Ε' καὶ Σ' ἐξομᾶδος. Σελ. 20, § 20, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν.

25.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σελ. 215, § 7, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Σελ. 224, § 13, σειρὰ 6, πρόσθετες ἡ Ὑπακοή. Σελ. 232, § 47, σειρὰ 1, πρόσθετες, ἀντὶ μετὰ τὸν Ν' μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν τὸ Τρισάγιον κτλ. Σελ. 245, § 72, ὑποσημείωσις, ἀνάγνωθι μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

23.—Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Σελ. 255, ἐν τῇ ὑποσημείωσει 5, τῆς § 22, εἰς τὸ τέλος πρόσθετες

πλὴν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἐπέριξε Στιχηρὰ καὶ τὰ τῶν Λένων ψάλλονται μόνον τοῦ Ἁγίου.

ΜΑΪΟΣ

21.—Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

Σελίς 276, εἰς τὸ τέλος τῆς § 5, πρόσθει: Εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὴν διατάξιν ὅρα ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, § 31.

25.—Τῆς 1' εὐρέσεως τῆς Κερκλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 285, § 7, ἀντὶ τῶν § εἰς τὸ τέλος 14—17, γράψε 14—16.

ΙΟΥΝΙΟΣ

24.—Τῇ ἐορτῇ τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 289, § 7, σελὶς 5, ἀνέγνω: Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἐν σελίδι 305, μετὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Πιντελεήμονος, πρόσθει: Ἐάν ἡ ΑΑ' Βουλίου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ προσεορτία τῆς Προόδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλειπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὁρθρῳ Κανόνας προσορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Νανοῖς τῶν πόλεων. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαῖαι διατάξεις.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σελίς 312, § 19, ἀντὶ σελίς 338, γράψε 69.

Εἰς τὸ Μ. Ἀπέδειπνον.

Σελίς 316, ἀντὶ τοῦ § 29, γράψε 23.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σελίς 350 ἀντὶ τῶν § 27, 28, γράψε 28, 29

Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 355, § 39, σειρὰ 9, πρόσθετες πρώτον ὁ Εἰρημός «Ὁ Θεοτάτος προετύπωσε», εἰτα εἰς τὸ α' Τροπάριον κτλ.

Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 366, § 55, σειρὰ 17, πρόσθετες καὶ τῆς Ὀσίας δ', τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Στίχοι «Ὑπομένων ὑπέμεινα», καὶ «Ἐστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου». Αὐτόθι σελίς 367, § 57, ἀντὶ § 27 γράφε 31.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.

Σελίς 371, § 67, σειρὰ 27, πρόσθετες καὶ φάλλομεν τὰ θ' τῶν Λίνων Ἰδιόμελα εἰς δ', ἀόξαι καὶ νῦν «Κύριε ἐρχόμενος» καὶ παρακατιῶν, σειρὰ 31, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὑποσημειώσεως 44, γράφε 31.

Τῇ Μ. Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σελίς 378, § 84, σειρὰ 2, πρόσθετες τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις» κτλ. εἰς 5'.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακκινήσιμου.

Σελίς 391, § 7, σειρὰ 12, ἀνίγνωθι Ἀναστάσιμα γ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν».

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Σελίς 404, § 42, σειρὰ 9, ἀνίγνωθι τὸ Κάθισμα τῶν Πατέρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς	Σελίς.	γ'
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Πανηγυρίτης	»	ιζ'
ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουµεν. Συνόδου καὶ ἐρμηνεῖαι αὐτοῦ. Παραινητικὰ ἀποσπάσµατα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Ἀρυστοτόµου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου	»	ιγ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ	Σελ.	1
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	»	2
Περὶ τοῦ <i>Εὐλογητοῦ ὁ Θεός</i>	»	2
Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ	»	2
Περὶ τοῦ Α' Καθίσµατος τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τοῦ ΡΜ' ψαλμοῦ <i>Κύριε ἐκέκραξα</i>	»	5
Περὶ τῶν πρώτων ἐσπερίων Στιχηρῶν	»	6
Περὶ τοῦ Α' ἐσπερίου Δοξαστικοῦ	»	7
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προκειµένου	»	8
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀγνωσµάτων	»	8
Περὶ Ἀρτοκλασίας	»	8
Περὶ τῶν ἐσπερίων Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ <i>Νῦν ἀπολύεις</i> καὶ τοῦ Τρισαγίου	»	10

Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων	Σελ.	11
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	11
Ο ΟΡΘΡΟΣ	»	13
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ	»	13
Περὶ τοῦ Ἑξπψλμου	»	15
Περὶ τοῦ Θεοῦ Ἀγίου	»	16
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου	»	17
Περὶ τῶν Κανονισμῶν	»	17
Περὶ τῶν Εὐλογηταρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβιβ- μῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου	»	18
Περὶ τῶν Κανόνων	»	18
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπα- ρίων τῶν Κανόνων	»	19
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' ᾠδῇ Καθίσματος	»	20
Περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου	»	21
Περὶ τῶν Καταβασίων	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	22
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' ᾠδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλύ- ρει ἡ ἰσχυρή μου	»	23
Περὶ τῶν Ἑξαποστειλάρων	»	23
Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν	»	24
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν	»	25
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν	»	26
Περὶ τῆς Δοξολογίας	»	2
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς Σήμερον σωτηρία	»	28
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	»	29
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν	»	29
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων	»	29
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	»	30
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτικίων	»	31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων	»	32
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου	»	34
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου	»	34

Περὶ τοῦ Ἀλληλοῦια τοῦ Ἀποστόλου	Σελίς	35
Περὶ τοῦ Χερουδικοῦ Ὑμνου	»	36
Περὶ τοῦ Ἀξιόρ ἐστιν	»	36
Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ	»	37
Περὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς	»	38
Περὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Εὐλογία Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Δε' Εὐχῶν	»	39

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥ-

ΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας . Σελ. 41

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΚΟ-

ΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς

Λειτουργίας. » 49

Μεσονυκτικὴν τῆς Κυριακῆς. » 51

Ὁ Ὁρθρος » 52

Ἡ Λειτουργία » 56

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ,

τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορ-

ταζομένων Ἀγίων » 63

Μὴν Σεπτέμβριος » 63

» Ὀκτώβριος » 86

» Νοέμβριος » 94

» Δεκέμβριος » 110

» Ἰανουάριος » 140

» Φεβρουάριος » 175

» Μάρτιος » 202

» Ἀπρίλιος » 247

» Μάιος » 264

» Ἰούνιος » 287

» 'Ιούλιος	Σελίς 294
» Αύγουστος	» 305

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ. 329
Κυριακή τοῦ Ἀσώτου	» 330
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω	» 331
Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω	» 334
Κυριακή τῆς Τυρινῆς	» 336
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> ὁ Ὁρθρος » 338 ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγισμένων </div> 343--344
Τὸ Μέγα Ἀποδείπνον	» 346
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348
Παρασκευή τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 349
Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας	» 350
Κυριακή Β' τῶν Νηστειῶν	» 354
Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπρόσκυνήσεως	» 355
Κυριακή Δ' τῶν Νηστειῶν	» 359
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 360
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου	» 360
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὁρθρου	» 362
Παρασκευή τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 363
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Ἀποδείπνου	» 363
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος ἐν τῷ Ὁρθρῷ	» 365
Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν	» 366
Παρασκευή τῶν Βατίων	» 367
Σάββατον τοῦ Ἀλζήρου	» 368
Κυριακή τῶν Βατίων	» 369
Μεγάλη Δευτέρα εἰς τὸν Ὁρθρον	» 370
Μεγάλη Τρίτη	» 372
Μεγάλη Τετάρτη	» 373

Μεγάλη Πέμπτη εἰς τὸν Ὁρθρον	Σελ. 374
Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν	» 375
Μεγάλη Παρασκευὴ { Αἱ Ὁραὶ	» 376
{ Ὁ Ἑσπερινός	» 378
Μέγα Σάββατον { Ὁ Ὁρθρος	» 379
{ Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας	» 381

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα { Ὁ Ὁρθρος	Σελ. 383
{ Ἡ Λειτουργία	» 386
{ Ὁ Ἑσπερινός	» 388
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου	» 389
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου	» 390
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα	» 391
Τῷ Σαββάτῳ ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ	» 393
Τῇ Γ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	» 394
Τῇ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	» 395
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	» 396
Τῇ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	» 397
Τῇ ς' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	» 398
Τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα	» 400
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως	» 401
Τῇ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Συνόδου	» 403
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Μνήμη τῶν Κοιμημένων)	» 405
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς	» 406
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων	» 411

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῷ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου	Σελ. 415
---	----------

Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν	Σελίς 419
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἑγκαινίων Ναοῦ	» 426
ΤΕΛΕΤΗ Εἰς ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰ- κουμενικοῦ Θρόνου	» 436
ΤΕΛΕΤΗ Εἰς ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ- κουμενικὸν Θρόνον	» 438
Η ΕΝ Τῇ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ τελετὴ τῆς ἸΝΔΙΚΤΟΥ τῇ Α΄ Σεπτεμβρίου	» 439
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ ΑΠΟΛΥΞΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν	» 440
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πα- τριάρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ	» 442
Περὶ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ	» 445
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ	» 447
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας	» 450
Περὶ Μνημοσύνων	» 456
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἥτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ΄ Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ΄ Μαΐου περιλαμβανομένων III' αἰκινήτων Ἑορτῶν τῶν ἀπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηχοσταρίου	» 457
Ὁ Ἑορτοδρόμιος Πίναξ	» 461
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	» 481